

Giới thiệu Đức Tin Của Quý

Truyện Đức Tin Của Quý, cô đã quan sát gã qua làn không khí bụi bặm và mờ khói thuốc của cantina, nơi gã đang ngồi trên chiếc ghế cao trước quầy bar mát rượu.

Chiếc cốc sứ mẻ, chất lỏng nâu thẫm như hồ phách đựng trong cốc mờ hơi nước. Đường như gã không nhận thấy gì, bởi vì thỉnh thoảng lại nâng cốc lên môi. Gã ngồi, hai đầu gối dạng ra, khuỷu tay chống lên mặt quầy bar nhòe mờ.

Cái quán rượu đông nghịt lính tráng và những người đàn bà mua vui cho bọn lính trong các căn buồng trên gác.

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1

Gã đang say mềm, vậy thì đúng đó là điều cô đang cần.

Cô đã quan sát gã qua làn không khí bụi bặm và mờ khói thuốc của cantina, nơi gã đang ngồi trên chiếc ghế cao trước quầy bar mát rượu. Chiếc cốc sứ mẻ, chất lỏng nâu thẫm như hồ phách đựng trong cốc mờ hơi nước. Đường như gã không nhận thấy gì, bởi vì thỉnh thoảng lại nâng cốc lên môi. Gã ngồi, hai đầu gối dạng ra, khuỷu tay chống lên mặt quầy bar nhòe mờ.

Cái quán rượu đông nghịt lính tráng và những người đàn bà mua vui cho bọn lính trong các căn buồng trên gác. Cái quạt trần kêu cọt két vu vơ quay trên đầu không làm loãng đi bầu không khí đặc khói thuốc lá. Mùi nước hoa rẻ tiền hăng hắc trộn với mùi người ở trong rừng rậm đã lâu ngày không tắm rửa.

Tiếng cười rộ lên ở khắp các góc, nhưng không phải ở trạng thái vui vẻ thực sự. Những đôi mắt lính không hề cười. Một cái gì đó tuyệt vọng thấp thoáng qua những câu pha trò của họ. Họ đùa cợt, giống như họ vẫn làm tất cả những việc khác - hung dữ và tàn nhẫn.

Phần lớn họ là những người trẻ tuổi - dữ dội đúng như những con người đang ở nơi ranh giới giữa cái sống và cái chết hàng ngày. Hầu hết đều mặc quân phục của quân đội đang cầm quyền hiện nay. Nhưng dù là lính địa phương hay lính đánh thuê nước ngoài, tất cả đều cùng có một ánh mắt giống nhau. Đầy nghi hoặc. Nỗi lo âu ám ảnh trên mọi nụ cười.

Người đàn ông mà Kerry Bishop đề mắt đến cũng không phải là một ngoại lệ. Gã là người Latin - là người Mỹ, bằng vào vẻ mặt cũng thấy rõ điều đó. Những bắp thịt rắn chắc căng phồng lên dưới ống tay áo được xắn lên bó chặt lấy bắp tay như một cuộn chảo. Mái tóc thẫm màu dài trượt rũ tận cổ áo.

Phần cảm mà Kerry nhìn được của gã phủ đầy râu quai nón lâu ngày không cạo. Đó có thể là một lợi thế mà cũng có thể là một bất lợi cho kế hoạch của cô. Là một lợi thế bởi vì bộ râu quai nón có thể che khuất khuôn mặt, còn bất lợi là vì rất ít sĩ quan trong một quân đội bình thường nào lại có thể để râu lâu ngày không cạo đến thế. Tổng thống EL là một người rất khắt khe về việc quân đội phải ăn mặc chỉnh tề.

Phải, cô đánh phải mao hiểm vậy. Phần lớn mà nói thì người đàn ông này là nước bài hay nhất của cô. Trông gã không chỉ không phản chấn lắm mà còn có vẻ là kẻ đã mất hết danh dự - gầy nhom, đói khát và hoàn toàn chẳng hề có một nguyên tắc nào sất. Nếu như gã tỉnh táo được một chút thì chẳng nghi ngờ gì việc có thể mua được gã một cách dễ dàng.

Cô đã đi hơi nhanh quá một chút. Phải đưa được gã ra khỏi đây cái đã. Liệu bao giờ thì tên lái chiếc xe tải quân sự, cái gã bắt cần đã chênh mảng bỏ quên chìa khóa trong ổ điện đó quay lại và phát hiện thấy chùm chìa khóa đã biến mất? Bất cứ lúc nào gã cũng có thể cuống lên đi tìm.

Lúc này chùm chìa khóa kêu lách cách trong túi theo mỗi cử động của đôi chân trong khi cô đi về cuối phòng phía gã đàn ông đang ngồi uống rượu một mình ở quầy bar. Cô len lỏi qua mấy cặp nhảy, không để ý đến những bước nhảy vụng về và quay đi để khỏi phải nhìn vào những đôi nhảy đang quá nôn nóng thèm khát đến nỗi không buồn tìm lấy một chỗ kín đáo hơn.

Sau gần một năm ở Montenegro không cái gì làm cô thấy ngạc nhiên nữa. Đất nước này đang quẩn quai trong cuộc nội chiến đẫm máu, mà chiến tranh thường làm con người sa sút thành thú vật. Tuy nhiên những gì đang diễn ra trước mắt ngay giữa thanh thiên bạch nhật vẫn khiến cô đổ mồ hôi.

Cô nghiền chặt hai hàm và cô chỉ nghĩ đến mục đích khiến mình đến đây, cô đi gần đến người đàn ông ngồi trước quầy bar. Càng đến gần, cô càng tin chắc rằng đây đúng là người mình cần tìm.

Thậm chí trông gã còn đáng sợ hơn khi nhìn từ xa. Thực ra không phải gã đang uống rượu mà là đang đổ thứ chất lỏng đó vào cổ họng. Gã không cảm thấy mùi vị của rượu. Gã không uống rượu để vui thú. Gã không đến đây để giải trí mà để trút sự giận dữ vào một cái gì đó. Có lẽ gã tới đây để có xóa đi một điều gì đang bức bối trong lòng. Gã bị kẻ nào quýt nợ chẳng? Hay kẻ nào đã chơi bài gian với gã? Hay gã bị lừa?

Kerry hy vọng như vậy. Nếu gã đang kẹt tiền thì sẽ dễ dàng chấp nhận điều cô sẽ đề nghị hơn.

Một khẩu súng lục thò ra khỏi thắt lưng gã. Một chiếc bao da đựng con dao dài dẹt tọng treo lưng lửng trên đùi. Dưới chân gã, nằm cạnh chân quầy bar là

ba chiếc túi bằng vải thô. Cả ba chiếc túi đều đầy chặt những dụng cụ cần thiết cho công việc của gã. Các đường may gần như nứt ra. Kerry đột nhiên nghĩ rằng cũng có thể nơi cất giấu vũ khí riêng của gã vừa bị phá hủy, và có lẽ đó chính là lý do khiến gã đến uống rượu một mình như thế này. Ở một chỗ như thế này, ầu đã vẫn thường hay xảy ra giữa đám đàn ông hung hăng khát máu và thích ngoéo cò. Nhưng có ai thèm tìm đến nói chuyện hay gây gổ với một thằng cha ngồi ở chiếc ghế cuối cùng trước quầy bar.

Không may cho Kerry, đó cũng là chiếc ghế cách xa cái cửa duy nhất của căn phòng nhất. Như vậy là sẽ không có chuyện lên ra bằng cửa sau. Cô sẽ phải đưa gã từ góc cuối nhà ra cửa trước. Để rũ được gã đi với mình, cô sẽ phải nói thế nào cho tin được nhất.

Nghĩ thế, cô hít vào một hơi thật sâu, đi nốt quãng đường còn lại để đến chỗ gã và ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh gã, ra vẻ như chỉ là ngẫu nhiên. Khuôn mặt gã nhìn nghiêng trông thật nhàu nát và gồ ghề như vách núi. Không một nét mềm mại hay trác ẩn trên khuôn mặt đó. Cô không dám nghĩ đến điều đó trong khi cất tiếng hỏi.

Senor, một cốc chứ ạ?

Tìm cô đập thịnh thích. Miệng cô khô khốc như bìa Catton. Nhưng cô cố thu hết sức lực và nở một nụ cười xiêu lòng người và úm đặt tay phải của mình lên tay trái gã.

Cô bắt đầu nghĩ rằng gã không nghe thấy cô nói gì. Gã vẫn ngồi nguyên, nhìn chăm chăm vào chiếc cốc không. Nhưng đúng lúc cô vừa định nhắc lại câu mời thì gã hơi quay đầu lại và nhìn xuống bàn tay cô đang đặt trên tay gã.

Kerry nhận thấy tay gã to hơn tay cô nhiều. Mỗi bề tay gã phải rộng hơn tay cô đến ba phân, đầu ngón tay cô chỉ chạm được đến đốt ngón tay thứ nhất của gã. Gã đeo một cái đồng hồ. Đó là một chiếc đồng hồ đen mặt tròn to tướng có rất nhiều vòng và nhiều công dụng. Gã không đeo nhẫn.

Kerry tưởng như gã cứ nhìn hai bàn tay của hai người không bao giờ thôi, mãi gã mới chậm chạp đưa mắt nhìn lên dọc cánh tay, lên vai, rồi lên mặt cô. Điều thuốc là vết vằn trên đôi môi sưng sía của gã. Gã nhìn cô qua làn khói thuốc ngào ngào màu xanh xám.

Cô đã tập cười trong gương để chắc chắn rằng mình bắt chước thật giống những người đàn bà vẫn thường ga găm bán dâm trong các cantina. Mắt lim dim. Môi ướt hơi hé mở. Cô biết mình phải nở được cái nụ cười đó đúng lúc. Mọi sự tùy thuộc vào việc cô có thuyết phục được để gã tin hay không.

Nhưng cô không có dịp để nở cái nụ cười đầy nhục cảm đã được tập dượt chu đáo ấy. Nụ cười đó, cũng như gần hết mọi việc trong óc cô dường như tan biến đi khi lần đầu tiên cô nhìn vào mặt gã. Đôi môi đầy đặn của cô đã hơi hé mở đúng kiểu, nhưng đó là theo bản năng mà không hề do cô chủ định. Cô hơi há miệng. Cô vô tình chớp chớp mi mà không hề cố ý.

Khuôn mặt gã làm cho cô vô cùng kinh ngạc. Cô nghĩ là khuôn mặt đó sẽ đáng sợ. Vậy mà hoá ra gã rất đẹp trai. Cô nghĩ sẽ nhìn thấy những dấu ấn xấu xí của vô số các cuộc hạ trại quân sự in trên đó. Vậy mà trên khuôn mặt gã không có gì ngoài một vết sẹo nhỏ phía trên lông mày bên trái. Trông vết sẹo đó dễ coi chứ không hề xấu xí. Khuôn mặt gã không hề tàn bạo hay khắc khổ như cô nghĩ mà hoàn toàn chỉ có sự ừ ừ chán chường. Đôi môi gã không mỏng và mím chặt kiên quyết mà trái lại rất đầy đặn và đầy nhục cảm.

Mắt gã không trống rỗng như mắt hầu hết những kẻ giết thuê. Mặc dù đang mờ đi vì hơi rượu nhưng đôi mắt gã vẫn cháy lên bằng một ngọn lửa nội tâm mà Kerry thấy thậm chí còn đáng ngại hơn cả vẻ lạnh nhạt hờ hững và nguội lạnh bên ngoài. Gã cũng không có mùi mồ hôi. Làn da nâu đỏ của gã hơi loang loáng mồ hôi, nhưng có mùi xà phòng. Gã vừa tắm xong.

Cố kìm cơn sốc và sự xáo động trong lòng - bởi vì không hiểu sao vẻ mặt hơi khác thường đó của gã khiến cô sợ hãi chứ không hề yên tâm - cô đã bắt gặp cái nhìn nghi hoặc của gã. Cô buộc mình phải nở cái nụ cười mê hồn đã tập dượt hàng giờ đó ngay bây giờ và nhắc lại lời mời mọc, đồng thời ấn tay lên tay gã.

Xéo đi.

Câu nói gã đột ngột buột ra đó khiến cô ngạc nhiên đến nỗi cô thực sự nao núng, suýt nữa tuột tay khỏi mặt quầy bar bằng nhựa trơn tuột. Gã quay đầu đi và rút bàn tay đang nằm dưới tay cô ra để bỏ điều thuốc khỏi miệng. Gã dụi điều thuốc vào cái gạt tàn đã đầy ắp.

Kerry chết lặng không nói nên lời. Phải chăng cô không được quyền rũ rắm? Chẳng phải bọn lính đánh thuê chỉ có khiếu thẩm mỹ của loài súc vật sao? Chẳng phải chúng rất phạm ăn trong thị hiếu tình dục sao? Những ông bố đã đập chết con gái của mình trong nỗi sợ hãi chết người mù quáng. Những người đàn ông đã bảo vệ vợ mình bằng bất cứ giá nào.

Vậy mà giờ đây Kerry mời chào bán thân mình cho một trong những tên lính ấy thì gã chỉ từ tốn nói mỗi một câu "Xéo đi" và miệt thị cô bằng cách quay đầu đi. Chắc trông cô xấu xí hơn cô tưởng. Một năm ở trong rừng rồ ràng đã làm cô mất đi sắc đẹp mà không hề hay biết.

Thực vậy, mái tóc cô đã quên biến những loại dây chài ông ả. Đối với cô kem xoa mặt và giữ ẩm cho da chỉ còn tồn tại trong một cuộc đời khác. Nhưng một người đàn bà cần phải quyến rũ thế nào để cảm dỗ được một gã đàn ông có mỗi một động cơ tình dục thô tục.

Cô thầm cân nhắc các khả năng. Kế hoạch của cô là vô cùng liều lĩnh. Thành công là không thể. Trong một hoàn cảnh nào đó thì có thể đó là mạo hiểm. Kế hoạch đó chỉ thành công khi "nhân viên mới được tuyển mộ" của cô chịu hợp tác. Nếu gã không chịu hợp tác thì hầu như không thể nào làm được điều cô định sắp đặt cho đêm nay.

Cô liếc nhìn qua vai, tự hỏi không hiểu có nên bỏ mặc thằng cha này để đi tìm một gã khác không. Không. Thời gian của cô có hạn và sắp hết rồi. Kẽ đã vứt cái xe tải đồ bên ngoài kia - dấu cho đó là ai đi chẳng nữa - có thể quay về bất cứ lúc nào. Hẳn ta sẽ yêu cầu khám tất cả những người đang có mặt

trong cantina cho đến khi tìm ra chùm chìa khoá mới thôi. Cũng có thể hẳn có một chùm chìa khoá dự trữ nữa. Dù sao cô cũng muốn rời khỏi đây trước khi hẳn quay lại. Chiếc xe tải cũng quan trọng chẳng kém gì gã đàn ông này. Cô phải ăn trộm được chiếc xe, và bây giờ vẫn còn kịp.

Thêm nữa - cô tự nhủ mình - đây là ứng cử viên đầu tiên và tốt nhất mà cô đã chọn được. Gã thích hợp về đủ mọi tiêu chuẩn mà cô đã đặt ra trong đầu: Say bí tỉ, vô lương tâm và hiển nhiên là đang xúi quẩy.

Xin mời, señor (ông), một ly nhé! - Gạt mọi bản khoản sang bên cạnh, cô đặt một tay lên đùi gã cạnh cái bao da đựng dao.

Gã lăm bằm cái gì đó trong miệng :

Ques? (Cái gì ?) .

Cô bèn coi ngay câu hỏi đó như một cơ hội để nhích đến gần hơn

Không có thì giờ .

Por favor ! (Nào làm ơn đi) .

Gã lại nhìn cô lần nữa . Cô làm một cử chỉ khiến chiếc khăn choàng tuột khỏi đầu và để hở một phần vai . Trước đó cô đã quyết định là chỉ tuột chiếc khăn quàng ra vào phút chót . Khi cô bảo Joe đi tìm cho mình chiếc áo dài giống kiểu các ả đàn bà trong quán rượu , cô không hề hy vọng cậu bé hiểu biết về những chuyện kiểu này đến thế

Joe đã ăn trộm chiếc áo đang phơi trên dây này cho cô . Chiếc áo đã bạc màu . Vải đã mỏng tang đi sau bao năm xử dụng và bị giặt đập bằng đá . Các hình hoa màu đỏ in trên áo đã phai nhòe . nhười phụ nữ chủ nhân chiếc áo này to lớn hơn Kerry nhiều . Vai áo trễ xuống không thể nào giữ nổi trên vai và chiếc áo lại tách ra ở những chỗ cần phải che kín .

Cô đưa tay kéo chiếc áo dài cho sát vào ngực và che cho kín người nhưng bắt mình phải ngồi im . Lóng ngóng xấu hổ , cô dễ mặc gã đưa mắt nhìn từ đôi vai trần xuống đến đôi chân đi xăng đan . Gã cứ nhẩn nha nhìn . Trong khi Kerry bông rât vì xấu hổ thì ánh mắt của gã chuyển lên nhìn vào bộ ngực gần như để trần rồi lại nhìn xuống đùi , gã nhìn chăm chú vào đó một lúc lâu rồi lại nhìn tiếp xuống đôi chân để trần đến tận đầu ngón chân

Gã lè nhè nói :

- Một ly .

Kerry không thể nào kìm nổi khỏi ngồi sụp xuống vì nhẹ người . Cô mỉm cười lúu rúu trong khi gã gọi người phục vụ rót cho hai người hai ly rượu mạnh . Hai người nhìn nhau trong khi người phục vụ bung đến hai chiếc ly và chai rượu của địa phương cất lấy . . Anh ta rót rượu . Gã lính đánh thuê của Kerry móc tay vào túi quần lấy ra hai tờ giấy bạc đặt mạnh xuống bàn , mắt vẫn không rời Kerry . Người phục vụ quảy bar cầm tiền và bỏ đi , để mặc hai người ngồi lại với nhau .

Gã lính đánh thuê cầm ly của mình lên và đưa về phía Kerry như chào rồi tu ừng ực một hơi .

Kerry cầm ly của mình lên . Nếu như cái ly có được rửa qua thì cô có thể nghĩ đến vận may của mình . Cô không nghĩ đến điều đó , cô đưa ly lên môi và nhấp một ngụm . Thử rượu này có mùi như thuốc tủy uế công nghiệp. Cô phải dùng rất nhiều ý chí mới không phun hết cả ngụm vào khuôn mặt đẹp trai như được đeo của gã lính đánh thuê . CCô nuốt chửng ngụm rượu kinh tởm đó . Cổ họng cô chống đối ngay lập tức . Nếu như cô có tọng đing vào họng thì chắc cũng không thể đau hơn . Nước mắt cô trào ra .

Gã nhúu mắt về nghi hoặc , cái nhúu mắt được nhấn mạnh thêm bởi tia sáng lóe lên nơi khoeo mắt .

- Cô không phải là tay bọm rượu . Vậy cô đến đây làm gì ?

Cô làm như không hiểu mấy câu tiếng anh gã vừa nói . Vẫn mỉm cười , cô lại đặt tay lên tay gã và hơi nghiêng đầu cho mái tóc đen xõa xuống đôi vai trần vì vai áo tụt trễ xuống .

- Em yêu anh .

Gã vẫn chỉ làu bàu như trước , mắt gã nhắm hờ . Kerry hoảng sợ nghĩ rằng gã sắp sửa bỏ đi .

Cô nói nhanh:

- Chúng ta cùng đi .

- Đi ? Với cô ? Không đâu . Tôi đã nói với cô rồi , dẫu cho có muốn đi chẳng nữa thì tôi cũng không có thì giờ .

Cô cuồng cuồng liếm môi . Mình phải làm gì bây giờ đây ?

- Por favor! (Làm ơn đi mà !) .

Gã đưa đôi mắt mờ đục nhìn thẳng vào mặt cô , đặc biệt là vào đôi môi vừa được cô lấy lưỡi liếm cho ướt . Ánh mắt của gã hạ thấp xuống và nhìn xoáy

vào đôi vú . Bởi vì quá lo lắng cho kế hoạch của mình bị phá vỡ , ngực cô phồng cả lên và cô cảm thấy rõ nó phập phồng như điên dưới chiếc áo dài vô vị .

Kerry không biết mình nên vui mừng hay sợ hãi vì đôi mắt gã chợt lóe lên một tia thèm muốn .

Gã đưa tay xoa dọc đùi mình và cô biết gã đang nghĩ đến chạm vào cô . Tất cả những cử chỉ vô thức của gã chứng tỏ rằng gã đang nổi hứng . Đó chính là điều cô muốn , nhưng điều đó cũng làm cô khiếp sợ . Cô đang chơi với lửa . Nếu không cẩn thận , lửa có thể bùng lên mà cô không thể nào kiểm soát nổi nữa .

Hầu như cô chưa kịp nghĩ xong ý nghĩ đó thì tay gã đã đưa ra và chụp lấy cổ cô . Cô chưa hề chuẩn bị cho một hành động đột ngột như vậy và không kịp chống lại thì gã đã kéo cô khỏi chiếc ghế bar và ghì cô vào ngực .

Hai đầu gối gã tách ra . Cô ngồi lọt vào lòng gã . Vú cô chỉ chạm tới ngang giữa ngực gã , lồng ngực gã rắn chắc đúng như cô nghĩ . Một cái gì cứng ngắc chọc vào bụng cô . Cô chỉ hy vọng đó là băng khẩu súng ngắn mà gã giấu ở thắt lưng .

Trước khi Kerry kịp chuẩn bị , thậm chí chưa kịp há miệng kinh ngạc thì môi gã đã chụp lấy môi cô . Đôi môi gã cử động một cách nóng nảy và đói khát . Hàng ria của gã cọ xát vào làn da mỏng manh quanh môi cô , nhưng đó không hẳn là một cảm giác không thích thú .

Tất cả mọi bản năng trong cô đều giục gã cô hãy cưỡng lại gã Nhưng rồi những lý trí đã thắng ngay . Cô là một con đĩ đang chài khách . Sẽ có vẻ khác thường nếu cô cưỡng lại sự tán tỉnh của món hàng tương lai .

Vì thế cô trở nên ngoan ngoãn .

Cái choáng váng giật mình khi lưỡi gã lùa qua môi khiến cô gần như không kịp được nữa . Nó thọc sâu vào miệng cô như tìm kiếm một cái gì đó . Nó sục sạo đầy dục tính man dại . Phản ứng của Kerry là nắm chặt lấy áo gã . Hai tay gã quàng lấy thắt lưng cô . Gã tiếp tục hôn cô kéo cô sát vào mình hơn cho đến khi cô đau chói cả lưng và gần như ngạt thở .

Cuối cùng môi gã rời khỏi môi cô để xuống áp vào cổ cô . Đầu Kerry ngửa ra , mắt nhìn lên trần nhà . Cái quạt trần đang lười biếng quay trên trần nhà khiến cô chóng mặt . Cô cảm thấy như mình đang bị quay một cách chậm rãi và theo vòng tròn mỗi lúc càng thu nhỏ lại . Đến lúc đến được tâm điểm của cái vòng xoáy này có lẽ cô sẽ nổ tung ra mất .

Gã lén đánh thuê lần tay xuống dưới thắt lưng cô . Một tay đỡ lấy hông cô , tay kia vòng lên vuốt ve ngực . Kerry cố cam chịu trước những cái vuốt ve đó , nhưng hơi thở của cô gấp gáp dần . Gã lén bầm mấy lời gì đó hiển nhiên là về chuyện tình dục , rõ ràng đến nỗi cô chỉ ước gì mình đừng nghe hay đừng hiểu . Vừa cù vào cổ cô ngay chỗ nhạy cảm nhất là ở dưới màng tai , gã vừa lén bầm :

- Thôi được senorita , cô đã có được một khách hàng . Ở đâu bây giờ ? Trên gác à ? Đi thôi .

Gã đứng dậy chân lảo đảo . Kerry loạng choạng một lúc mãi mới lấy lại được thăng bằng .

- Mí casa (nhà tôi) .

Gã làu bàu :

- Ở nhà cô ư ?

- Sí sí - Cô nói và gạt đầu lia lịa . Không để cho gã kịp cái lại cô cúi xuống và cầm một cái túi vải thô dưới chân lên . Cái túi rất nặng , tưởng như nó làm cô rụng cả cánh tay ra . Cô không nhắc nổi cái túi nhưng vẫn cố khoác quai túi lên vai .

- Cứ để đấy , tôi sẽ ...

- Không ! Cô cúi xuống cầm một cái túi nữa . Cô nói rất nhanh bằng tiếng Tây Ban Nha và dọa gã về chuyện trộm cắp và việc để cho vú khít lọt vào tay kẻ khác thì nguy hiểm đến thế nào .

- Thôi đi đừng có lấp bắp thế nữa , tôi không thể nào hiểu được ... Ôi quái quỷ . Tôi đổi ý rồi . Không có thì giờ .

- Không . Về ngay thôi mà .

Trong khi cúi xuống để giúp gã cầm cái túi nặng trĩu cuối cùng lên , cô bắt gặp ánh mắt gã nhìn vào chỗ xẻ trước váy của mình . Mặc dầu đồ bùng mạt vì xấu hổ cô vẫn nấp cười khêu gợi và quàng tay ôm lấy gã , áp vú vào cánh tay gã giống như cách mà bọn gái điếm vẫn thường làm để lôi kéo khách trên màn ảnh . Gã im lặng ngả vào cạnh cô .

Họ loạng choạng đi qua quầy rượu lúc này càng đông đúc hơn lúc cô bước vào . Gã lén đánh thuê say mềm gần như bấu vào bên cạnh Kerry . Cô suýt muốn khụy xuống dưới sức nặng của gã cộng với cái túi nặng trĩu đang đeo trên vai . Gã khoác hai cái túi còn lại nhưng dường như gã không có cảm giác chúng nặng hay nhẹ .

Gần ra đến cửa , một tên lính đâm sầm vào và vô lấy tay Kerry . Hắn nói mấy lời gạ gẫm tục tĩu với cô bằng tiếng Tây Ban Nha . Cô lắc đầu quầy quậy và bấu tay lên ngực gã lén đánh thuê . Trông tên lính có vẻ như định cãi lại nhưng chợt bắt gặp cái nhìn tóe lửa của tên này hắn bèn khôn ngoan thôi ngay .

Kerry tự khen mình vì đã chọn được một con mồi ngon lành đến thế . Gã lính đánh thuê của cô làm cho ngay cả những tên đáng sợ thế này cũng phải khiếp sợ . Suốt từ đó cho tới khi ra khỏi cantina họ không bị ai bám theo nữa .

Phải cô đã ngạt vì thiếu không khí , cô hít lấy hít để . Bầu không khí nhiệt đới nóng nực và oi ả nhưng còn dễ chịu hơn nhiều so với lúc còn ở trong cantina .

Điều đó làm Kerry vui mừng . Không khí làm đầu óc cô tỉnh táo hơn . Ước gì cô có thể nghỉ một lát , ước gì cô có thể tạ ơn chúa vì thế là xong . Nhưng cô vẫn còn phải đối diện với một nhiệm vụ đáng sợ . Việc kiếm được gã này dễ dàng hơn nhiều so với những gì còn nằm ở phía trước .

Cô gần như phải lờ gã đồng hành loạn choạng của mình đi tới chiếc xe tải quân sự và rất vui mừng thấy nó vẫn đậu dưới bóng râm của một cây hạnh đào . Cô dựng tên lính vào cạnh chiếc xe nâng hàng sản xuất tại Nhật và mở cửa . Chiếc xe tải trước đây là của một lái buôn hoa quả giờ đây được dán huy hiệu của chính phủ chồng lên logo của chủ trước .

Kerry đẩy gã lính đánh thuê đã say mềm vào ghế bên cạnh và đóng cửa lại để gã khỏi đổ nhào ra ngoài . Sau đó lên nhìn ra sau , cô nhấc chiếc túi đựng vũ khí đặt vào sàn chiếc xe nâng . Bất cứ lúc nào cô cũng sẵn sàng chờ nghe thấy roạt roạt của một khẩu súng máy và cảm thấy những viên đạn xuyên vào người mình . Ở Montenegro này người ta cứ bắn đi rồi hỏi sau

Kerry vút chiếc khăn choàng lên trên mấy chiếc túi rồi chui vào buồng lái . Có thể gã lính đánh thuê của cô không để ý thấy chiếc xe tải này là của quân đội , hoặc gã không thêm quan tâm . Cô vừa đóng cửa lại xong gã đã chồm tới .

Gã hôn cô . Con thèm muốn của gã vẫn chưa nguôi . Thay vì vậy nó còn càng tăng lên . Bầu không khí bên ngoài mát mẻ hơn lúc này khiến đầu óc cô tỉnh táo lại , giờ đây dường như cũng có tác dụng tương tự đối với gã . Đây không phải là một cái hôn bừa bãi của một gã say rượu . Đây là cái hôn của người đàn ông biết rõ mình đang làm gì và biết làm thật tốt việc mình đang làm .

Lưỡi gã khẳng khẳng đè chặt lên môi cô cho đến khi môi cô phải tách ra rồi bắt đầu liếm khắp lưỡi cô . Hai tay gã cũng không để không . Những cái mon trón của gã khiến cô há hốc miệng vì sùng sốt và cảm thấy bị xúc phạm .

- Por favor . Cô cưỡng cưỡng thì thắm đầy tay gã ra và lẩn tránh miệng gã .

- Sao thế ?

- Mí casa . Chúng ta phải đi đã .

Cô lấy ra chiếc chìa khóa , tra vào ổ điện và bắt đầu nổ máy , cô không để ý đến gã đang nhe nhá lên cổ và cạnh tai mình . Cô cảm thấy rằng gã cọ trên da thịt . Mặc dầu trời nóng oi ả cô vẫn nổi da gà .

Kerry vòng xe lại và ra khỏi quán rượu . Ngôi nhà ọp ẹp dường như rung lên trong những tiếng cười khàn đặc và tiếng nhạc xập xình . Cô gắng sức tránh để khỏi bị la hét hay nhảm bấn , nhưng chiếc xe chạy vào phố yên lành mà không hề bị ai để ý .

Kerry rất muốn tắt đèn pha đi nhưng rồi lại quyết định sẽ không tắt . Người ta sẽ nghi ngờ nếu thấy một chiếc xe tải quân sự chạy qua thành phố mà không bật đèn pha . Và lại , cũng rất nguy hiểm nếu lái xe không đèn chạy lên những đoạn đường sùt lún đầy những rác rưởi và cặn bã của chiến trận còn để lại . Vì thế cô bật đèn pha lên . Ánh đèn pha hắt lên những tòa nhà buôn bán đầy những vết sẹo chiến tranh và những ngôi nhà xiêu vẹo . Ngay cả trong bóng tối - bóng tối thường xóa nhòa bớt những nét xấu xí , thành phố thủ đô này trông cũng thật tiêu điều ảm đạm .

Ra khỏi thành phố như thế nào là điều Kerry đã mất hàng giờ nghiền ngẫm . Không một ai có thể ra vào thành phố mà không phải vượt qua một trạm kiểm tra quân sự và Kerry đã chọn lối công ra mà lúc này cô đang hướng tới . Đó là một trong những trạm kiểm tra đông đúc nhất . Nếu như chọn một trạm vắng vẻ hơn thì có thể bị kiểm tra kỹ càng hơn . Nhiều khả năng chúng sẽ chặn và kiểm soát một chiếc xe tải quân sự do một người phụ nữ lái . Còn ở trạm đông đúc mà cô đã chọn thì có lẽ cô sẽ chỉ bị kiểm tra rất nhanh . Ít nhất thì cô cũng hy vọng như vậy

Cô ôn lại những câu định nói một lần nữa .

Tuy nhiên thật khó mà tập trung vào bất cứ việc gì . Cô đã vớ được không phải một gã say hiếu chiến hay vui nhộn . Cô đã vớ phải một gã say đa tình . Vừa lảm bảm nói là không có nhiều thời gian, gã vừa hôn túi bụi lên cổ và lên má cô .

Suýt nữa thì Kerry để chiếc xe tải trượt khỏi đường vì gã luồn tay vào dưới váy cô , giữa hai đầu gối . Cô không thể nào đạp côn và ga trong khi phải khép chặt hai đầu gối vào nhau . Cô chẳng còn cách nào khác là để mặc những ngón tay của gã luồn xuống dưới đùi mình và mon trón làn da mịn màng nơi khoeo chân .

Kerry vừa mới hơi quen quen thì tay gã lại bắt đầu lần lên cao dần . Mỗi cái động chạm làm cả người cô nảy lên . Bụng cô như trôi tuột đi Trong một phần trăm của giây cô thoáng nhắm mắt lại khi gã bóp nhẹ bắp đùi trong của mình . Thân chiếc váy cô đang mặc hơi bị ngắn một chút . Tà váy gần như bị tóc hết lên đùi .

- Senor , por favor - Cô cố gỡ chân ra khỏi bàn tay gã đang vuốt ve .

Gã lảm bảm cái gì đó như là " Đang cần đàn bà đây " nhưng Kerry không chắc chắn lắm . Biết rõ chỉ còn cách cái trạm kiểm tra kia vài đoạn phố , cô cho chiếc xe chạy tạt vào bên đường và để mặc nó chạy từ từ .

- Nào , senor , mặc cái này vào nào .

Cô lấy chiếc mũ và chiếc áo khoác ngoài mà trước khi vào quán cô đã gấp gọn gàng đem giấu dưới ghế ra .

Dương như gã không nhận thấy cô nói tiếng anh đột nhiên tốt hẳn lên và hầu như không có trọng âm , nhưng vẫn ngớ ngẩn chớp mắt nhìn cô :

- Cái gì ?

Cô khoác chiếc áo khoác quân sự lên vai gã . Bề ngang hơi không vừa lắm , nhưng tất cả nhưng gì cần thiết chỉ là để cho bọn lính gác nhận thấy đây là một sĩ quan mà thôi . Phù hiệu được khâu một cách cầu thả trên cánh tay áo và Kerry đã cố tình làm cho có thể nhìn rõ nó . Cô ấn chiếc mũ vào đầu gã lính đánh thuê và chỉnh lại cho ngay ngắn , trong khi đó gã chỉ cố sức trật quai áo dài của cô xuống thấp hơn nữa .

- Khiếp - Cô kêu lên kinh tởm và kéo vai áo lên - Mày đúng là đồ con vật .

Rồi chợt nhớ ra mình phải là một con điểm đang chào khách , cô đặt tay lên má gã lõm chồm những râu và mỉm một nụ cười - cô hy vọng nụ cười đó ra vẻ hứa hẹn và đậm đặc . Bằng thứ tiếng Tây Ban Nha du dương , cô bảo hấn là một con lợn dâm dục , nhưng cố làm ra vẻ như đó là một câu tán tụng tình nhân.

Kerry sang số và lái xe đi nốt mấy quảng phố còn lại để đi nốt đến trạm kiểm tra .

Phía trước đang có hai chiếc xe con đang xếp hàng . Người lái chiếc xe thứ nhất đang cãi cọ với tên lính gác . Tốt lắm . Tên lính sẽ thích một chiếc xe tải quân sự hơn vì nó sẽ không gây chuyện gì rắc rối .

- Có chuyện gì vậy ?

Gã lính đánh thuê ngẩng đầu lên và chớp chớp mắt nhìn qua cửa kính chắn gió bản thủ - hàng ngàn con côn trùng đã đập vào và chết trên đó . Kerry vỗ về và đặt đầu gã nằm nguyên trên vai mình và bảo gã cứ để mặc mọi chuyện cho mình , gần đến nơi rồi . Đầu gã ngoặt ngoẹo trên vai cô trong khi cô lái chiếc xe tải đến barie.

Tên lính gác - một thằng bé chưa đầy mười sáu tuổi - đi về phía lái xe ngồi và sáng mắt lên nhìn thẳng vào mặt Kerry. Kerry bawts mình phải mỉm cười .

- Buenos noches . (xin chào) - cô hạ giọng nói khàn khàn kêu gọi .

- Buenos noches - tên lính nghi hoặc đáp lại - Ông đại úy sao thế ?

Cô đánh lười :

- Ông ấy uống nhiều quá . Thằng cha tội nghiệp . Đó là một người lính can đảm , vậy mà lại bị một cái chai đánh gục .

- Cô đưa ông ta đi đâu ?

- Tôi đưa ông ấy về nhà - Cô nháy mắt ra vẻ căm dỗ - Ông ấy muốn tôi chăm sóc suốt đêm .

Tên lính gác cười nhăn nhó với cô . Hấn đưa mắt nhìn gã sĩ quan đang gục goẹo trên xe . Tin rằng gx sx quan không hề biết gì nữa , hấn hỏi :

- Quan tâm đến hấn làm gì . Cô không kiếm nổi một thằng đàn ông thật sự nào sao ?- Hấn làm một cử chỉ thô tục ra hiệu kích thước cái của đàn ông của hấn . Kerry không chỉ cảm thấy không thể nào tin nổi mà còn thấy thật phẫn nộ .

Dù sao thì cô cũng vẫn hạ hàng mi xuống :

- Rất tiếc . Nhưng ông đại úy đã trả tiền tôi suốt đêm nay . Có lẽ dễ lần khác .

Cô ríu rít đập tay lên tay hấn . Vừa lăm bắm nói rất tiếc , cô vừa vẫy tay tạm biệt và sang số . Tên lính oắt con ra lệnh cho tên đứng ở trạm kiểm tra nâng barie lên, Kerry lái xe đi qua .

Suốt nhiều dặm , Kerry căng thẳng nắm chặt tay lái và không rời mắt khỏi gương chiếu hậu cũng như con đường vòng vèo phía trước . Khi đã chắc chắn là không bị ai đuổi theo , cô mới bắt đầu run lên không thể nào kìm lại được

Cô đã làm xong được điều đó . May mắn thay , gã lính đánh thuê ngồi yên suốt chặng đường còn lại và không có ai đuổi theo họ . Cô vòng một vòng rộng quanh thành phố rồi rẽ vào một lối dẫn thẳng vào rừng . Chẳng bao lâu , những ngọn cây đan vào nhau đã làm thành một đường hầm bằng lá .

Qua mỗi dặm , con đường nhỏ lại và càng ngày càng xóc . Đầu gã lính ngã lên ngực cô nặng trĩu . Gã tì hấn người vào bên phải cô . Nhiều lần cô đẩy hấn ra nhưng không thể nào làm cho hấn nhúc nhích được cuối cùng cô bỏ cuộc , nghĩ rằng để mặc gã ngủ như vậy còn hơn là phải chiến đấu chống lại con yêu đương say đắm của gã

Cô nghĩ rất nhiều đến việc ngừng lại trước khi đến được chỗ đã định , nhưng rồi lại kìm mình được . Đêm nay cô càng đem gã lính đi xa thành phố được bao nhiêu thì ngày mai cô càng có thể để mặc cả nhiều hơn . Vì thế cô tiếp tục lái xe trên con đường ngoằn ngoèo , cứ mỗi lần vấp phải ổ gà đầu gã lính lại nảy trên ngực .

Cô bắt đầu buồn ngủ . Ánh đèn pha đều đều được rùng rắt lại có tác dụng như thôi miên . Cô lơ mơ đến nỗi suýt nữa quên cả lối rẽ . Vừa nhìn thấy tia sáng tách ra giữa rừng cây mịt mù cô đã phản ứng được ngay và bề ngoặt tay lái sang bên trái để tạt vào lề đường .

Những con chim rừng đậu trên các ngọn cây trên đầu âm ỉ phản đối kẻ xâm lăng màn đêm của chúng một lúc rồi im lặng trở lại . Bóng tối im lặng bao trùm chiếc xe tải như một màn nhung bao bọc .

Kerry thở dài mệt mỏi và đẩy ghế đàn ông khỏi mình . Cô uốn lưng , duỗi dài các bắp thịt đau nhức . Cô quay cổ cho đỡ mỏi . Nhẹ nhõm vì đã làm xong nhiệm vụ . Giờ đã không còn gì để làm nữa , ngoài việc chờ trời sáng .

Nhưng gã lính còn mãi nghĩ đến chuyện khác

Cô chưa kịp thu đủ can đảm để đương đầu với chuyện đó thì gã ôm choàng lấy cô . Dường như điều đó làm cho gã tỉnh lại . Cái hôn của gã nóng bỏng hơn lúc nào hết . Trong khi gã đưa lưỡi mon tron đôi môi cô thì đồng thời hai bàn tay cũng kéo tuột chiếc áo dài rộng quá khổ xuống . Gã chọc hai tay vào và vồ lấy hai bầu vú cô .

- Không !

Thu hết sức lực , Kerry đặt tay lên vai gã và xô mạnh gã ra . Gã đổ vật về phía trước và đập đầu vào bảng đồng hồ . Gã nghiêng người và sụn xuống . Điều duy nhất khiến gã không đổ vật xuống tận sàn xe là nhờ khổ người to lớn . Đôi vai lực lưỡng khiến gã bị kẹp chặt giữa bảng đồng hồ và ghế .

Gã không động đậy . Không hề phát ra một tiếng động nào .

Kinh hoàng , Kerry lấy tay che miệng và nín thở chờ một lúc . Gã vẫn bất động .

- Ôi lạy chúa . Mình giết chết hắn rồi .

Cô mở cửa xe . Đèn trần bật sáng . Khi mắt đã quen được với ánh sáng bất thần rơi xuống cô mới nhìn xuống gã lính . Cô rụt rè chọc vào người gã . Gã hơi rên .

Về mặt sợ hãi của cô biến thành kinh tởm . Gã không chết mà chỉ say như chết và bất tỉnh .

Cô nắm cổ áo gã và cố kéo lên , nhưng không thể . Cô quỳ xuống , cố lật vai gã cho đến khi gã lật ngửa lại và nằm yên trong góc cabin giữa lưng ghế và cửa xe .

Đầu gã gục xuống . Một má tì lên vai . Đến sáng thì gã sẽ bị ngoạ cổ . Tốt Kerry mong rằng gã sẽ bị ngoạ cổ . Bất cứ ai dìm mình vào một con mèo mết như vậy đều đáng được hưởng hậu quả thảm hại đó .

Nhưng tư thế nằm này khiến gã trông đỡ đáng sợ hơn . Cô để ý thấy gã có hàng mi dài và cong , trông không ăn nhập mấy với vẻ đàn ông của khuôn mặt . Trông ánh sáng yếu ớt chiếu vào mặt gã , cô nhìn thấy tóc gã màu nâu thẫm nhưng hơi có ánh đỏ , và mặc dầu da nâu thẫm nhưng trên gò má vẫn lấm tấm tàn nhang

Gã thở sâu và đều đều bằng đường miệng . Môi hơi hé mở . Với nếp môi dưới đầy đặn , mịn màng đó thảo nào gã biết hôn như vậy - cô lảng tránh khỏi những ý nghĩ gọi lại gã đã hôn cô như thế nào .

Trước khi bắt đầu có những cảm giác dịu dàng đối với gã , cô nghĩ đến việc gã sẽ phản ứng ra sao vào buổi sáng hôm sau . Có thể gã sẽ không đồng ý nhận lời làm việc cho cô . Có thể gã sẽ phản ứng dữ dội khi thấy mình bị đem đến một nơi vu vơ như thế này , trước khi cô kịp đưa ra các điều kiện của mình . Những tên lính đánh thuê này thường rất hay nóng nảy và thô bạo . Kerry nhìn con dao . Không kịp tự nhủ mình đừng có làm như vậy , cô đã hành động ngay và mở chiếc bao da để lấy lưỡi dao ra . Dường như con dao nặng đến hàng trăm cân . Cô cầm nó một cách vững về suýt nữa làm đứt đôi đùi mình rồi quăng nó xuống đất qua cánh cửa mở .

Rồi đến khẩu súng ngắn .

Cô nhìn khẩu súng khá lâu . Bụng phập phồng một cách kỳ quặc . Cô cần phải tước hết vũ khí của gã . Đó là một điều khôn ngoan cần phải làm , nhưng nghĩ đến chỗ khẩu súng đang nằm ...

Lúc này rõ ràng không phải lúc để đau bụng ! Nghĩ đến những gì mà cô đã phải trải qua trong buổi tối hôm nay thì nhạy cảm quá là điều lỗi bịch .

Cô vói tay tới . Rồi lại do dự rụt tay lại . Nắm chặt tay , rồi lại xòe ngón tay ra , giống như một tên mò trộm kết sắp sửa ra tay hành động .

Cô lại gờ tay về phía khẩu súng một lần nữa . Lần này không kịp để cho mình kịp chùn lại , cô đặt tay lên băng súng và rút ra . Một lần nữa mạnh hơn . Khẩu súng vẫn không chịu tụt xuống khỏi thắt lưng .

Kerry rụt tay lại và nghĩ xem còn cách nào khác không . Chẳng còn cách nào khác . Cô phải tước khẩu súng của gã và không được làm gã tỉnh lại .

Cô nhìn chiếc thắt lưng của gã . Nhắm nghiền mắt lại và liếm đôi môi khô khốc , cô thu hết can đảm . Cố át nỗi hồi hộp , cô chạm vào chiếc khóa thắt lưng . Bằng ngón tay trở cô cạy chiếc chốt nhỏ bằng đồng để mở răng khóa . Chiếc thắt lưng lỏng dần . Cô ấn mạnh hơn . Răng khóa bật mở . Tiếng kim loại chjam vào nhau lạnh lạnh .

Gã lính đánh thuê hít vào một hơi . Rồi thở ra thật dài . Kerry cứng người . Cô lại nhích tay tới rồi chậm rãi và thận trọng rút nốt đầu chiếc thắt lưng ra khỏi khóa .

Chưa mừng được . Vẫn còn một khó khăn nữa .

Cô động vào chiếc khay to tương bằng kim loại trên chiếc quần vải thô của gã . Gã bật ra một tiếng ngáy to và nhấc chân lên , Một đầu gối đặt lên ghế . Điều đó đã làm gã thay đổi tất cả . Tất cả . Nòng khẩu súng thậm chí bị kẹt chặt giữa chiếc thắt lưng và bụng gã hơn trước .

Tay Kerry ướt đầm mồ hôi .

Cô không dám nghĩ đến việc gã sẽ làm gì nếu như cô làm gã thức dậy và thấy cô đang thò tay vào quần gã . Nếu nghĩ rằng cô có lấy khẩu súng , thì gã sẽ bắn ngay Còn nếu gã nghĩ rằng ... điều đó còn kinh khủng hơn .

Cô lại chạm vào cái khay quần , lần này không để cho tiếng ngáy khoan khoái phát ra từ lồng ngực gã ngăn cản . Ngón tay cô lỏng lỏng . Mở một cái khay quần ra khỏi lỗ khuyết của loại vải cứng đơ hoàn toàn chẳng phải là một việc đơn giản , nhưng cuối cùng cô cũng mở được . Cô lại nắm lấy băng khẩu súng ngắn , nhưng vẫn không rút ra được .

Kerry thì thầm chửi thề .

Mắm chặt môi , cô cầm cái khóa quần giữa ngón tay cái và trỏ . Phải kéo ba lần cái khóa mới chịu mở . Cô chỉ định kéo khóa xuống khoảng bốn năm phân là đủ , nhưng khi đã chịu mở thì cái khóa tuột hết cỡ . Bất thình lình cô buông cái khóa ra như bị nó cản , rồi giật khẩu súng ra .

Gã lại ngáy và trở mình , nhưng vẫn không tỉnh dậy . Kerry ôm chặt khẩu súng vào ngực tựa như đó là một cái chén thánh và cô hiến dâng cả cuộc đời mình cho nó . Cả người cô ướt đầm mồ hôi .

Cuối cùng khi đã tin rằng trong suốt thời gian cô lỏng lỏng ấy gã vẫn ngủ say và không cần phải dùng vũ khí này để tự vệ , Kerry thả khẩu súng xuống đất . Cô đóng cửa xe , như cố xóa đi bằng chứng tội phạm của mình . Một con chim kêu lên như phản đối tiếng động , rồi tất cả lại chìm vào im lặng .

Kerry ngồi trong bóng tối nghĩ ngợi .

Biết đâu gã lính đánh thuê này không phải là một sự lựa chọn hay ho , nếu như cô có thể tước vũ khí của gã dễ dàng như vậy .

Dĩ nhiên là gã say rượu , mà họ sẽ đi tới một nơi mà gã sẽ chẳng thể nào được uống rượu . Với vẻ ngoài đáng sợ gã sẽ uy hiếp được kẻ khác . Về thể chất , gã thích hợp với nhiệm vụ mà cô đã hình dung trong đầu . Đêm nay cô đã ở cạnh gã đủ gần để biết rõ điều đó . Những bắp thịt săn chắc kia chỉ có thể có ở một người đàn ông khỏe mạnh và có sức chịu đựng . Cô còn biết rằng một khi gã đã quyết định làm một điều gì thì gã sẽ rất kiên quyết . Nếu lúc này gã không bị đập đầu vào bảng đồng hồ thì cô sẽ phải thua gã.

Cô không nghĩ thêm về gã nữa . Chỉ chừng nấy cũng đủ nói rằng cô đã làm tốt , cô đã có một sự lựa chọn đúng đắn.

Với những ý nghĩ đó trong đầu , Kerry ngồi gọn trong góc của mình trong ca bin , gác đầu lên cửa sổ để mở và ngủ thiếp đi trong tiếng ngáy đều đều của gã lính đánh thuê .

Dường như cô vừa chớp mắt đi thì đã bị đánh thức dậy bởi những lời lẽ mà cô chỉ có thể đọc thấy trên những bức tường của một phòng nghỉ công cộng . Có cái gì động dậy bên cạnh cô và một tràng những lời báng bổ .

Con gấu đã thức dậy .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Mọi thứ rừng đều đã tỉnh dậy . Tiếng lá xạc xào cho thấy lũ côn trùng và loài gặm nhấm đang đi . Chim chóc ríu rít trên những cành cây trên đầu . Những con khỉ nhỏ kêu chín chít và chuyền từ dây leo này sang dây leo khác để đi tìm bữa sáng.

Nhưng ngay cả những âm thanh huyền ảo ồn ào đó cũng chưa bằng những tiếng nguyên rủa sống động trong ca bin chiếc xe tải . Kerry ngồi rúm mình cạnh cửa xe và nhìn gã lính đánh thuê tỉnh lại , vừa giống người vừa giống một con yêu tinh trong truyện cổ tích . Quả thực gã giống hệt một hình ảnh minh họa mà cô còn nhớ trong một cuốn truyện tranh thời thơ ấu với mái tóc lồm chồm chìa ra tứ phía , đôi mắt quắc lên dữ tợn và cái cằm nặng nề tối sầm . Vừa lâu bầu , gã vừa chúi tới trước , chống hai khuỷu tay lên đầu gối , hai bàn tay run rẩy bấy ôm lấy đầu .

Sau một hồi lâu , gã bắt đầu lắc đầu - dường như gã đang đau đầu lắm - và nhìn Kerry bằng đôi mắt ngầu máu . Mắt gã vẫn đầy những tia đỏ , chẳng kém gì bầu trời phương đông . Không nói một lời , gã lần mò tìm tay nắm cửa , xoay một cái và lăn mạnh ra ngoài .

Khi chân gã vừa đập xuống mặt đất xanh tươi và mềm xốp như rêu , gã liền tuôn ra một tràng churòi rủa - toàn là những lời cứt đái . Điều đó lại làm dậy lên những tiếng huyền não của các loài hoang dã . Gã bung lấy đầu , Kerry không dám chắc đó là động tác gã muốn giữ đầu mình đứng yên hay là muốn dứt nó ra khỏi cổ

Cô mở cửa phía bên mình . Thoạt tiên cô thận trọng nhìn xuống đất xem có rắn không đã rồi mới đặt bàn chân đi dép xăng đan xuống đất mềm và bước ra khỏi ca bin chiếc xe tải . Cô cũng nghĩ đến chuyện cầm lấy một trong mấy thứ vũ khí của gã - con dao hoặc là khẩu súng , nhưng rồi lại nghĩ rằng lúc này gã chẳng thể làm hại điều gì dù chỉ là với con vật yếu đuối nhất .

Đánh bạc sự an toàn của mình bằng quyết định ấy Kerry rón rén đi vòng quanh mũi xe và dòm sang bên kia . Gã đang đứng tựa hông vào mũi xe , chân choãi ra phía trước đường như gã đã thận trọng đặt chân như vậy và không dám nhúc nhích thêm tí nào chỉ sợ bị ngã lộn khỏi hành tinh . Nửa người trên của gã cuối gập về phía trước , hai tay vẫn bung đầu .

Nghe thấy tiếng chân cô bước trên cỏ mềm - ắt hẳn đôi tai siêu nhạy cảm của gã cảm thấy to như tiếng cả một đoàn quân đang hành quân - gã quay đầu lại .

Trước ánh mắt nâu vàng đục địa đố , Kerry khựng lại .

-Tôi đang ở đâu thế này ? Những lời cụt lùn cất lên từ một cổ họng ám khói thuốc lá và đậm đặc rượu còn .

Cô sợ hãi đáp :

Montenegro .

Hôm nay là thứ mấy ?

Thứ ba .

Thế còn máy bay của tôi đâu ?

Dường như gã nhìn cô một cách rất khó khăn . Mặt trời đã lên đến ngọn cây và càng trở nên chói chang hơn . Gã nheo nheo mắt cho tới khi gần như nhắm tịt hẳn lại . Một con chim kêu quàng quạc ầm ĩ trên đầu , gã nhăn mặt và lăm bầm churòi .

Máy bay ?

Máy bay . Máy bay . Phi cơ .

Khi thấy cô chỉ giương mắt nhìn lại về lo lắng , gã bắt đầu lục lọi trong túi áo một cách bức tức và hiển nhiên là vu vơ . Cuối cùng gã mới móc được từ túi ngực ra một tấm vé máy bay và một thứ có vẻ như một tờ thị thực xuất cảnh chính thức . Chính quyền kỳ dị ở Montenegro này vốn rất hà tiện trong việc cấp thị thực . Chẳng mấy khi người ta cấp thị thực và một tấm thị thực còn quý hơn cả vàng . Phải mất cả đồng vàng mới có thể kiếm được một tấm .

Gã vẫn vẩy tấm vé và tờ thị thực vào mặt cô :

Lẽ ra mười giờ đêm hôm qua tôi phải có mặt trên chuyến bay này .

Kerry nuốt nước bọt . Gã sẽ rất bức tức đây . Cô cố thu hết can đảm trước con thỉnh nộ của gã . Tuy nhiên , cô ra vẻ thần nhiên ngả đầu về sau mà nói :

Xin lỗi . Ông bị lỡ chuyến bay ấy .

Gã chậm rãi quay lại , vì thế đập vai vào chiếc xe tải và nhìn cô chằm chằm một cách thù địch khiến trong lòng cô run lên :

Có phải cô đã làm cho tôi lỡ chuyến bay không ?

Cô thận trọng bước lùi lại một bước :

Tự ông muốn đi với tôi chứ .

Gã bước tới một bước về đe dọa :

Thưa bà , bà sẽ chẳng được sống lâu thêm mấy nữa đâu . Nhưng trước khi giết bà tôi muốn biết - chỉ là tò mò thôi - vì sao bà lại lừa tôi ?

Cô chỉ ngón tay vào gã buộc tội :

Ông say mềm .

Tôi sẽ còn ân hận điều đó cho tới chết .

Làm sao tôi biết được là ông sắp lên máy bay kia chứ ?

Tôi không nhắc đến chuyện đó sao ?

Không .

Nhất định là tôi đã nói với cô rồi - Gã nói và khẳng khái lắc đầu .

Ông không nói .

Gã nheo mắt và nhìn cô về buộc tội :

Cô không chỉ là một con đĩ . Cô là một con đĩ dối trá .

Kerry kêu lên mặt nóng bừng :

Tôi không là con đĩ , cũng không nói dối .

Ánh mắt khinh ghét đó nhìn cô từ đầu đến chân, nhưng lần này không phải cái nhìn thương thức như ở trong cantina, ánh mắt đó giờ đây đầy khinh miệt . Cái nhìn của gã khiến cho cô cảm thấy rõ ràng gã đang buộc tội mình . Dưới ánh sáng ban ngày , chiếc áo rẻ tiền và không vừa này trông chẳng hề duyên dáng chút nào .

Gã nhạo báng hỏi :

Cô quảng cáo ra sao ?

Tôi không quảng cáo .

Vậy ra bên nước nhà công việc tồi tệ quá nên cô phải sang đây kiếm ăn sao ?

Nếu như Kerry không quá khiếp sợ vì cái mảnh liệt tiềm ẩn khiến các bắp thịt của gã cuộn lên một cách vô thức như vậy có lẽ cô đã bước tới và tát vào mặt gã . Nhưng cô không xòe tay để tát mà chỉ nắm chặt lại hai bên mình .

Cô nghiêng răng nói :

Tôi không phải là một con đĩ . Tôi chỉ cải trang thành một con điếm để lọt vào cái quán bar ấy và nhặt lấy ông mà thôi .

Với tôi thì việc làm ấy nghe giống như việc làm của một con đĩ .

Ông im đi . Không được nói thế nữa - Cô kêu lên tức giận vì sự đánh giá vô trách nhiệm đó cũng như những lời nói thực sự mà gã vừa nói ra - Tôi cần ông phục vụ

Gã nhìn xuống chiếc quần đã chiến của mình - khóa vẫn còn mở tung , thắt lưng chưa thắt lại treo lỏng lẻo trên hông :

Tôi nghĩ là cô đã được phục vụ .

Kerry đỏ bừng khắp người . Dường như toàn bộ máu trong người cô đã dồn lên đầu và đang đập thùm thụp trên sọ cô. Cô không thể nhìn vào ánh mắt chế nhạo của gã thêm được tí nào nữa , đành quay sang chỗ khác .

Gã cười nhạo báng :

Tôi chẳng nhớ gì cả . Còn cô ?

Cô kêu lên :

Ông thật ti tiện .

Àm ỉ quá hả ? Gã xoa cằm - Giá mà tôi nhớ được tí gì .

Chúng ta chẳng hề làm điều gì cả , ông làm rồi .

Không ư ?

Dĩ nhiên là không .

Vậy cô chỉ muốn nhìn thôi chứ không muốn sờ à ?

Không .

Vậy thì tại sao quần tôi lại bị mở khóa .

Cô bùng lên:

Tôi phải mở khóa ra để lấy khẩu súng của ông . Tôi không muốn ông giết tôi .

Gã cân nhắc :

Đó cũng là một khả năng . Nhưng có lấy khẩu súng hoặc con dao đi thì điều đó cũng không ngăn được tôi giết cô . Chỉ bằng hai tay không tôi cũng giết cô một cách dễ dàng . Tuy nhiên tôi vẫn muốn biết tại sao cô lại muốn giữ tôi không cho lên chuyến bay đó . Cô làm việc cho chính phủ Montenegro à ?

Cô há hốc miệng , không tưởng tượng nổi gã có thể nghĩ ra một điều như vậy :

Ông điên à ?

Gã cười không một chút hài hước :

Cũng có thể như vậy . Cũng có thể tổng thống El tuyển mộ một người Mỹ để làm gián điệp, mẹ kiếp hán ta là một người hèn hạ .

Tôi đồng ý với ông rằng hán ta là một kẻ hèn hạ. Nhưng tôi không làm việc cho hán ta

Vậy thì cô làm việc cho quân phản loạn . Cô làm gì ăn trộm thị thực xuất cảnh cho bọn chúng à ?

Không . Tôi chẳng làm việc cho ai ở Montenegro này cả .

Vậy thì cho ai ? CIA quả là đáng thương nếu như chỉ kiếm được cô là người giỏi nhất .

Tôi làm việc cho bản thân mình . Và đừng lo . Tôi có thể trả được giá ông đòi .

Cô nói thế nghĩa là thế nào ? cái giá tôi đòi ?

Tôi muốn thuê ông . Chỉ cần ông nói giá thôi.

IBM cũng không có đủ số tiền đó đâu , thừa tiểu thơ .

Tôi sẽ trả bất cứ giá nào .

Cô không chịu nghe tôi nói . Không một việc gì ở Montenegro nữa . Tôi chỉ muốn thoát khỏi cái nơi trần tục này thôi . Gã tiến về phía cô mặt nghiêm khắc và đăm đăm sát khí - Cô đã bóp nặn một cách vương giả đấy . Đó là chuyến bay cuối cùng bay khỏi đây , sau đó chính phủ sẽ chấm dứt mọi chuyến bay quốc tế . Cô có biết tôi đã phải làm gì để có được tấm thị thực đó không ?

Kerry biết chắc là cô không hề muốn có điều đó . Gã tiến đến gần rất nhanh và đầy đe dọa khiến Kerry nói nhanh hơn :

Tôi sẽ làm cho việc chậm trễ của ông là một điều đáng giá . Tôi thề đấy . Và nếu ông đồng ý giúp tôi thì tôi có thể bảo đảm cho ông có thể ra khỏi đất nước này.

Bằng cách nào ? Bao giờ ?

Thứ sáu . Tôi chỉ cần ông cho tôi ba ngày . Ông sẽ trở về nhà và đầy túi tiền .

Cô đã làm gã chú ý . Gã nhìn cô và ngẫm nghĩ :

Tại sao lại là tôi ? Ngoại trừ việc tôi say mèm và dễ bị lừa .

Tôi cần một người có kinh nghiệm như ông .

Còn có bao nhiêu người khác nữa kia mà . Ngay cả trong cái quán rượu bản thiêu ấy cũng có cả khối người .

Nhưng trông ông có vẻ ... thích hợp với công việc hơn .

Cái công việc đó là gì ?

Cô tránh câu hỏi trực diện đó . Trước hết cô phải nhét vào đầu gã cái ý nghĩ sẽ ở lại đây thêm vài ngày nữa đã .

Đó là một công việc gay go . Tôi cần một người có vũ khí - Cô định khích vào tính huênh hoang của gã - Và dĩ nhiên đó là cả kinh nghiệm cũng như sự dũng cảm cần thiết để xử dụng vũ khí đó trong hoàn cảnh cần thiết .

Gã lắc đầu như điên :

Vũ khí ? Khoan đã . Cô nghĩ rằng tôi là lính đánh thuê sao ?

Kerry không cần phải trả lời , vẻ mặt của cô đã nói rằng gã đoán đúng

Kerry bối rối nhìn gã trong khi gã nở nụ cười xa xôi . Tiếng cười của gã khàn khàn và trầm trầm , nhưng cuối cùng cũng bật ra khỏi lồng ngực một tràng ho đục đục khô khan . Gã chửi thề một tràng , nhưng không thô tục như trước nữa . Gã xoa trán và bỏ tay khỏi khuôn mặt hốc hác . Rồi gã đứng dựa vào chiếc xe tải , ngẩng đầu lên trời thở dài nặng nề .

Có chuyện gì vậy ? Kerry không thể không hỏi , mặc dù cô không hề muốn biết gã sẽ nói gì . Tiếng cười của gã thật là châm biếm và trớ trêu chớ không hề khôi hài

Tiểu thư , cô nhất nhảm gã này rồi . Tôi không phải lính đánh thuê

Kerry trở mắt nhìn gã cảm trẻ xuống :

Không đúng . Sao gã dám lừa cô thế này kia chứ ? Vậy mà ông cũng gọi tổng thống El là đồ hèn . Chẳng qua là ông kiểm có rút lui để khỏi phải làm một công việc đầy thách thức chứ gì ?

Gã hét lên :

Cô nói quá đúng , tôi là một thằng hèn . Tôi làm ra vẻ ngu đần hiểu chưa ? Tôi không hề tự xưng là một anh hùng . Nhưng tôi không hề nói dối cô khi bảo rằng tôi không phải lính đánh thuê chuyên nghiệp .

Cô phải chùng lại trước con tức giận của gã :

Nhưng khẩu súng ngắn với lại con dao ...

Chỉ để tự vệ thôi . Ai là đứa ngu mà dám đi vào rừng rậm mà không có tí vũ khí nào để tự vệ trước lũ thú rừng ? Cả lũ thú bốn chân lẫn lũ thú hai chân - Gã bước tới một bước nữa - Chúng ta đang ở trong vùng có chiến sự , thưa tiểu thư , hay là cô không nhận thấy điều đó ? Bây giờ tôi không biết là cô đang chơi trò gì , nhưng tôi phải quay về thành phố ngay bây giờ và đành nhờ vào lòng khoan dung của tổng thống El mà thôi , may ra ông ta vẫn cho phép tôi ra khỏi đây .

Gã lại liếc nhìn Kerry , và nhìn kỹ chiếc áo dài hoa lục thụng và mái tóc rối bù

Ông ta thích những chuyện tục tĩu . Tôi sẽ nói với ông ta là một tiểu thư xinh đẹp của đất nước ông ta đã cảm dỗ tôi đến một nơi không có điểm quay lại . Ông ta sẽ khoái chuyện đó

Gã vòng bước qua cô và đi về phía mũi xe .

Cô tuyệt vọng nắm chặt tay áo gã :

Hãy tin tôi đây không phải một trò chơi . Ông không thể đi được .

Có cuộc không ? Gã vịn tay để bút ra và đi về phía ghế lái xe .

Cô chỉ về phía cái giường phía sau :

Vậy tất cả chỗ vũ khí kia là thế nào ?

Gã cúi xuống nhặt con dao lên tra vào vỏ :

Cô muốn xem những vũ khí của tôi ư được thôi .

Gã đi về phía sau xe trịnh trọng nhấc tấm vải nhựa lên , cầm một cái túi nặng trĩu .

Đứng yên - Gã cảnh cáo - Tôi không muốn cái gì đập vào mặt cô đâu .

Bằng một động tác dứt khoát gã kéo khóa một trong mấy cái túi . Đang sẵn sàng chờ thấy một vũ khí gì đó lộ ra , Kerry nhìn xuống những thứ đựng trong cái túi vải bạt và đờ cả người .

Một cái máy ảnh .

Mặt gã đầy vẻ châm biếm :

Không hề đùa - Gã kéo khóa đóng túi lại và bỏ lại vào ghế - Chính xác thì đó là một cái Nikon F3

Ông muốn nói là cả mấy cái túi đó đều đựng máy ảnh à ?

Cả kính ngắm và phim nữa . Tôi là một phóng viên nhiếp ảnh . Tôi rất muốn trình bày cho cô xem, nhưng tôi và một nhóm du khách đã dùng để nhóm lửa cách đây một tuần gì đó rồi , bây giờ tôi chẳng còn gì cả.

Kerry phớt lờ vẻ chua chát của gã và nhìn chăm chăm vào mấy cái túi vải thô . Cô đã nhận lầm mà tưởng rằng chúng đựng toàn vũ khí , những thứ sẽ bảo đảm cho cô ra khỏi đất nước này một cách an toàn . Phải mất một lúc lâu cô mới nhận ra là mình đang nhìn chăm chăm vào đó , xót xa vì sai lầm to lớn này , ngắm nghía tình thế tiến thoái lưỡng nan của mình và cân nhắc xem còn khả năng nào mở ra cho mình không .

Cô quay ngoắt lại gã đàn ông đang đi vào rừng :

Ông đi đâu đấy ?

Để thư giãn lại một chút .

Ồ được tôi thừa nhận là đã phạm phải một sai lầm , nhưng tôi vẫn muốn thương lượng với ông .

Quên đi , thưa tiểu thư . Tôi phải theo kế hoạch của mình là thương lượng với tổng thống El .

Gã nắm tay vào đùi - Mẹ kiếp ! Tôi không thể nào tin nổi là mình lại ngu ngốc đến mức để lỡ chuyến bay ấy . Cái gì đã lôi kéo tôi khỏi cantina ấy để đi với cô ? Cô đã trêu chọc tôi ư ?

Cô cảm thấy bị xúc phạm và thậm chí không dám chối :

Trước khi tôi tìm thấy ông thì ông đã say mềm rồi . Nếu đã muốn đi cái chuyến máy bay ấy đến thế thì tại sao ông lại uống vô độ như vậy .

Tôi đang ăn mừng . Gã nghiêng răng giận dữ , Kerry biết rằng mình đã chọc giận gã . Gã đang tức giận với bản thân mình chẳng kém gì cô- Tôi sốt ruột muốn rời khỏi cái đất nước lằng nhằng này . Tôi đã phải lang thang mất bao nhiêu ngày mới kiếm được một chỗ trên cái chuyến bay đó . Cô có biết tôi đã làm gì để đổi lấy tờ thị thực xuất cảnh đó không ?

Không .

Tôi đã phải chụp ảnh cho tổng thống El và vợ ông ta

Cô hỏi có về ác ý :

- Ông làm cái gì vậy ?

Bị xúc phạm gã quát mắt nhìn cô:

- Một bức ảnh tôi có thể đem bán cho tờ Time . Đây là nếu như tôi có bao giờ trở về được đất Mỹ . Bây giờ điều đó nghe có vẻ đáng ngờ lắm , nhờ có cô đấy .

Nếu như ông chịu nghe tôi nói thì tôi có thể giải thích để ông hiểu vì sao tôi lại cần đến một tên lính đánh thuê và đã gắng sức một cách tuyệt vọng như vậy để tìm được một gã

Nhưng tôi không phải là cái gã lính đánh thuê đó .

Trông ông giống một tên lính đánh thuê . Nếu không thì sao tôi lại chọn ông kia chứ ?

Tôi sẽ không đoán liều đâu .

Tôi chọn ông trong số tất cả những kẻ ngồi trong bar ấy bởi vì trông ông có vẻ là kẻ vô si nhất và nguy hiểm nhất .

Thật may mắn cho tôi . Bây giờ nếu như cô biện bạch ...

Ông dùng cái máy ảnh thay cho khẩu súng , nhưng ông cũng hừ đồn chẳng khác gì những tên lính kia . Cô còn có thể sử dụng được hấn đây . Nếu như cô có thể làm gã với một tên lính chuyên nghiệp thì người khác cũng có thể làm như vậy lắm chứ . Ông phục vụ cho những kẻ đầu cơ cao nhất , tôi cũng có thể trả ông đáng giá chứ , thưa ông ...

Cô nhìn thẳng vào gã .

Ông O'Neal- Gã điều cốt nhắc - Linc O'Neal .

Lincoln O'Neal ! Cô nhận ra tên gã ngay lập tức , nhưng cố không tỏ ra mình bị bất ngờ . Gã là một trong những phóng viên nhiếp ảnh nổi tiếng và giỏi nghề nhất thế giới . Gã nổi tiếng vì đã trốn thoát khỏi Việt Nam và kể từ đó , cứ mỗi cuộc chiến tranh hay một cuộc rối ren nào xảy ra gã cũng quay được những thước phim 35mm. Gã đã nhận được hai giải thưởng Pulitzer lớn . Các tác phẩm của gã đều có tầm cỡ lớn , thường thường những người yếu đuối cảm thấy các tác phẩm của gã quá ư hiện thực và quá xót xa với những trái tim mềm yếu .

Tên tôi là Kerry Bishop .

Tôi chẳng biết tên cô nghĩa là cái quái gì , thừa tiểu thư . Bây giờ nếu rút cuộc cô không muốn nhìn thêm phía trong khóa quần tôi là cái gì thì mong cô đừng có ngăn trở tôi nữa .

Những lời thô lỗ của gã không làm cô từ bỏ những điều mà rõ ràng là cô đã định làm . Những lời đó chỉ càng như tiếp thêm dầu vào lửa . Gã quay lưng lại với cô và len lách đi qua rừng cây . Mặc dầu đôi giày đang đi mỏng dính , Kerry vẫn chạy bỏ vào bức màn xanh để đuổi theo gã .

Cô lại nắm tay áo gã , lần này giữ chặt :

Còn chín đứa trẻ mồ côi đang chờ tôi đưa chúng ra khỏi đất nước này - Cô nói liền một hơi - Tôi làm việc cho một tổ chức từ thiện của Mỹ . Tôi chỉ có ba ngày để đưa được bọn trẻ đến biên giới . Thứ sáu này một máy bay riêng sẽ hạ cánh xuống đó để đón tất cả chúng ta . Nếu không đến được nơi hẹn đúng giờ thì máy bay sẽ cất cánh mà không chờ chúng tôi . Tôi cần sự giúp đỡ để đưa bọn trẻ vượt qua năm mươi dặm rừng rậm

Thật là may mắn .

Cô bật ra tiếng kêu không tin khi thấy gã vẫn quay đi . Cô nắm tay áo gã chặt hơn :

Ông không nghe thấy tôi nói gì ư ?

- Tôi nghe rõ từng lời .

- Và ông không thêm quan tâm ư ?

- Điều đó chẳng liên quan gì đến tôi cả .

- Ông là con người ! Tay không - Cứ giả dụ như vậy đi nhưng ông vẫn là một con người .

- Thôi tiền sử .

- Ôi , quý bất cả ông và những trò đùa của ông đi ! Cô kêu lên . Đó là những đứa trẻ !

Mặt gã rần rai . Thảo nào cô đã làm gã với một tên lính đánh thuê . Đường như gã không biết xúc động . Sự nhần tâm của gã như không thể chọc thủng .

- Tiểu thư , tôi đã nhìn thấy hàng trăm đứa trẻ bị nổ tung thành từng mảnh nhỏ . Những đứa trẻ bụng chướng lên vì đói khát . Những đứa trẻ mụn nhọt và lúc nhúc chấy rận và ruồi bọ . Những đứa trẻ rú lên khi thấy bố mẹ bị chặt đầu ngay trước mắt chúng . Vâng thật bi thảm và bệnh hoạn , thừa tiểu thư . Vì vậy đừng có mong tôi quý sục xuống khóc than làm gì .

Cô buông gã ra và lùi lại tựa như sự nhần tâm của gã thật ghê sợ và :

- Ông là một con người khủng khiếp .

- Phải . Cuối cùng chúng ta cũng thống nhất ý kiến ở một điểm . Tôi chẳng hề được trang bị tinh thần để lo cho chín đứa trẻ ngay cả dưới hoàn cảnh tốt đẹp nhất .

Cô quả quyết vươn người lên . Gã thật đáng ghê tởm , vậy mà gã là hy vọng duy nhất của cô . Cô không còn thì giờ để trở lại thủ đô và tìm lấy một người khác :

- Coi như đây chỉ là một nghề khác mà thôi . Tôi sẽ trả công cho ông bằng bất cứ cái gì tôi sẽ trả cho một tên lính chuyên nghiệp khác .

Gã lắc đầu :

- Chẳng thể đắt hơn số tiền tôi sẽ làm được bằng những cuốn phim mà tôi đang đem về này đâu .

- Ba ngày nữa đâu có thành vấn đề gì . Đến thứ sáu thì số phim của anh vẫn đáng giá chẳng kém gì ngày hôm nay kia mà .

- Nhưng trong thời gian đó thì tôi sẽ phải mạo hiểm mạng sống của mình . Tôi đánh giá việc lẩn trốn cũng giá trị chẵn kém gì số phim này . Lang thang lâu như vậy trong khu rừng kinh tởm này cũng đã quá mạo hiểm rồi . Giác quan thứ sáu mách tôi biết rằng cứ như thế này rồi sẽ dẫn đến đâu - Gã nhìn cô - Nào , tôi không biết cô là ai , nhưng chuyện đó chẳng liên quan gì đến tôi . Hiểu chưa ? Tôi hy vọng cô sẽ đưa được bọn trẻ ra , nhưng cô sẽ làm điều đó mà chẳng có tôi đâu .

Gã quay ngoắt đi và chỉ vài bước sau đã bị rừng gì nuốt chửng . Hai vai Kerry rú xuống vì thất vọng

Cô chậm chạp lê chân quay về chiếc xe tải . Nhìn thấy khẩu súng ngắn vẫn còn nằm trên mặt đất , cô nhún vai . Có thể gã không phải là một tên lính đánh thuê , nhưng gã cũng lạnh lùng và vô tình chẳng kém gì bọn chúng . Gã chẳng có chút nhân đạo nào , cũng chẳng có mảy may trắc ẩn trong lòng . Quay lưng lại với bọn trẻ ! Sao gã có thể làm như vậy được ? Sao lại có người có thể làm như vậy được ?

Cô nhìn chằm chằm khẩu súng ngắn , tự hỏi không hiểu có thể lấy mũi súng để buộc gã phải giúp mình không . Dĩ nhiên đó là một ý kiến kỳ cục , và cô vội xóa ý nghĩ ấy đi ngay khi nó vừa chớm nở trong đầu . Chỉ cần tưởng tượng mình đang bế bé Lisa trên tay , tay kia cầm khẩu O.357.

Có thể họ chưa đi được nửa đường gã đã giết tất cả bọn cô trong khi mọi người đang ngủ, hoặc giả dục đường đi nếu có ai đưa ra một cái giá hời hơn thì gã cũng làm ngay thôi.

Kerry tức giận nhìn quanh. Đôi mắt cô tình cờ nhìn vào mấy cái túi nằm trên sàn xe. Máy ảnh Cô khinh bỉ nghĩ. Sao cô lại có thể làm máy ảnh với vũ khí được kia chứ? Đó là các dụng cụ nghề nghiệp của gã, phải nhưng với cô thì chẳng có ích lợi gì.

Một người có thể thấp kém đến thế nào mới có thể đặt một cuộn phim cao hơn cuộc đời của một đứa bé mồ côi? Đó phải là một con người xấu xa. Một trái tim lạnh lùng, một kẻ ích kỷ coi trọng việc in ra được những tấm ảnh chụp mọi người hơn là tự mình động vào họ. Một kẻ mà đối với hắn những cuộn phim...

Phim. Phim. Phim.

Tim Kerry nảy lên. Mắt cô chợt sáng lên khi nhìn chăm chăm vào mấy cái túi vải thô. Không kịp nghĩ đến hậu quả việc mình đang làm, cô nhảy lên sàn xe và mở khóa chiếc túi đầu tiên.

Linc cảm thấy như đang ở trong địa ngục. Cứ mỗi lần những con vệt đuôi dài kêu là gã cảm thấy như tiếng động đó xuyên vào đầu mình. Bụng gã quặn lên trống không một cách dễ chịu. Răng nhóp nhép sau một đêm ngủ dậy. Cổ vẹo đi đau đớn. Lạy chúa đến tóc cũng đau.

Vừa tự hỏi tại sao lại đến nỗi như vậy, gã ngáp ngừng sờ tay lên đầu và phát hiện ra không phải là tóc mình đau và là một cục u kỳ quái to bằng quả trứng ngỗng mọc trên sọ.

Nhưng nỗi đau lớn tệ hại nhất của gã giờ đây là ở móng.. vì cái cô tên là Bishop. Cái gì Bishop nhỉ? Carol? Carolyn? Chết tiệt, gã không thể nào nhớ nổi. Gã chỉ biết mỗi điều là gã chỉ muốn khắc cái tên đó lên một tấm bia mộ sau khi bề ngoéo cô ta đi bằng hai tay không.

Cái con đĩ đã làm cho gã bị lờ máy bay.

Cứ mỗi lần nghĩ đến chuyện đó gã lại nghiêng răng. Và vì không thể chịu nổi sự ngu ngốc của chính mình, gã hướng cơn giận dữ vào cô gái đó.

Cái lũ đàn bà chết tiệt. Cô ta làm cái quái gì ở Montenegro này kia chứ? Cô ta chẳng là cái quái gì ngoài một kẻ lãng xắc ra và tốt bụng. Chín đứa trẻ mồ côi. Cái chết tiệt gì làm cho cô ta nghĩ có thể bí mật đưa được chín đứa trẻ mồ côi đi xa năm dặm, chứ đừng nói là năm mươi dặm, rồi sau đó đón một chiếc máy bay sẽ có mặt ở điểm hẹn...

Mẹ kiếp. Nghe cứ như một kịch bản phim dở ẹt. Không thể thực hiện được, không hợp lý, không thể.

Và cô ta chơi trò bạc đỏ trên cái cổ của gã, chưa cần nói đến cái đồng tiền mà gã sẽ làm ra bằng nhưng bức ảnh chụp được. Thật là nực cười! Chưa bao giờ gã là một Ngài Tốt Bụng cả.

Cứ thử hỏi bất kỳ ai quen biết gã mà xem, người ta sẽ nói cho mà biết rằng Linc O'Neal là người số dách. Gã được mọi người thích. Gã có danh tiếng. Gã vẫn trả tiền khi tới lượt phải trả tiền rượu. Nhưng đừng có trông cậy vào gã lấy một mảy may gì. Bởi vì một mảy may cũng là của gã, gã quan tâm đến chuyện của mình chứ không phải chuyện của người khác. Gã hoàn toàn trung thành với bản thân mình và chỉ bản thân mình mà thôi.

Vừa quay lại chỗ đã bỏ cô gái đứng đó, gã vừa nhắc lại với mình những điều đó. Gã nhẹ người khi thấy cô gái đã khá bình tĩnh lại. Cô đứng tựa người vào chiếc xe tải tét tóc. Mái tóc dài màu đen nặng trĩu tết thành bím vắt ra trước - Tóc cô ta phải bằng cả sáu người chụp lại. Cô ta lạng thỉnh thoảng thành một cái bím phải to bằng cổ tay gã là ít.

Mái tóc, đó là một lý do khiến đêm qua gã thấy cô rất hấp dẫn đến nỗi đi theo cô. Mẹ kiếp, gã đâu có cần đàn bà. Phải, gã cũng thèm một con đàn bà. Gã đã ở Montenegro sáu tuần rồi. Nhưng gã cũng khá cảnh về không thèm giả con khát bằng một con điểm trong quán rượu vẫn đêm đêm làm đệm cho bọn lính trắng cả hai phe. Gã không bao giờ hứng lên được với cái của ấy.

Đêm qua cũng như tất cả những đêm khác gã đã lảng tránh không bầu bạn với ai. Trong đầu gã chỉ có một điều duy nhất: lên cho được chuyến máy bay ấy. Và gã thật sự muốn có cái trạng thái mê mẩn của một vài ly rượu rồi leo lên chiếc máy bay ấy và tránh khỏi Montenegro càng xa càng tốt.

Nhưng chất rượu và tác dụng của nó không đủ làm gã xua đi những ký ức về những cảnh tàn bạo mà gã đã phải chứng kiến suốt sáu tuần qua. Vì thế gã cứ uống mãi, uống mãi cái thứ rượu tởm lợm ấy. Và mặc dầu nó không đủ để xua các ký ức đi nhưng cũng đủ để làm cho suy nghĩ của gã mờ mịt.

Khi người phụ nữ mái tóc đen đó tới, chói ngời trong màn sương của quán bar, cô ta đến gần gã, gã đã thấy rạo rực cả người. Rồi cái hôn trở thành yếu tố quyết định. Vị ngọt của đôi môi nàng - cũng ngọt ngào như bên ngoài - đã làm cán cân lý trí của gã lệch đi.

Lúc này gã cảm thấy nhẹ người khi thấy đêm qua mình không đến nỗi mất hoàn toàn cảm giác. Nàng quả là xinh đẹp. Nàng còn tinh khiết. Thân hình nàng rất đẹp mặc dầu hơi gầy, gầy quá so với cái áo dài kẻ sọc kia. Linh cảm về đàn bà của gã cũng còn nhạy lắm.

Nhưng sao gã lại có thể làm nàng là một con điểm, gã không sao hiểu nổi điều đó. Trông gã còn giống một tên lính đánh thuê hơn nàng giống một con điểm nhiều. Tóc nàng đen vì thế dễ làm nàng với một người đàn bà địa phương. Nhưng trong ánh nắng mặt trời gã nhận thấy mắt nàng không nâu như gã nghĩ. Mắt nàng xanh thẳm. Và nước da quá trắng so với da một người đàn bà Latin. Quá trắng không giống một người đàn bà da màu.

Nói chung nàng không có vẻ trơ trẽn, cứng rắn của một người đàn bà làm điểm để kiếm miếng ăn. Những người đàn bà Montenegro buộc phải bán mình để đổi lấy một ổ bánh mì thường già đi rất nhanh.

Người đàn bà nay trông vẫn trong lành và khỏe mạnh . Và dưới ánh nắng mặt trời trông nàng rõ ràng là người Mỹ . Lẽ ra nàng phải sống trong một ngôi nhà xinh đẹp vùng ngoại ô Midwest và đang bày bàn trà Junior League mới phải . Vậy mà nàng ở đây , mặc bộ quần áo đi rừng vào một buổi sáng sau khi vừa thoát khỏi nguy hiểm . Bất giác Linc thấy tò mò về nàng .

- Làm thế nào cô kiếm được cái xe tải .

Dường như cô không giật mình trước câu hỏi đột ngột của gã và trả lời không hề ngần ngại :

- Tôi ăn trộm . Nó đậu ngay trước cantina . Chìa khóa vẫn cắm trong ổ điện . Tôi đã cải trang cho ông thành một sĩ quan bằng cái áo khoác và chiếc mũ để trên ghế .

- Tài thật .

- Cảm ơn ông .

- Và thế là cô cứ lái xe qua trạm kiểm soát , giả vờ như tôi là khách hàng của cô ư ?

- Phải .

Gã gật đầu thừa nhận sự thông minh của cô :

- Tôi bị u một cục trên đầu

- Ô phải , tôi xin lỗi ông về chuyện đó . Ông đã ... Tôi đã cố gắng để ... Đột nhiên cô ngừng bật . Linc có cảm giác là cô đang dấu giếm gã một điều gì đó , một điều gì đó mà cô thấy vui mừng vì gã đã quên.

- Ông bị đập đầu vào bảng đồng hồ .

- Hừm - Gã quan sát cô một lúc , nhưng rồi cho qua . Theo đuổi điều đó cũng chẳng có nghĩa lý gì bởi vì cuộc phiêu lưu của hai người sắp đến lúc kết thúc . Lúc này gã đã tin chắc đêm qua gã chẳng được hưởng gì từ cô . Say tí bĩ như vậy , có khi gã đã nằm yên giữa cặp đùi đầy khiêu khích mà gã đã nhìn thoáng thấy sau nếp váy .

Chưa kịp tiếp tục thêm những ý nghĩ khoái trá , gã đã nghĩ sang chuyện sẽ làm gì khi trở về đến thành phố . Gã hy vọng sẽ có thể gặp được tổng thống El trong một trạng thái tinh thần vui vẻ và có thể tiếp nhận được .

- Thôi được , tôi rất mừng vì chúng ta có chiếc xe tải này . Như vậy trở về thành phố sẽ dễ dàng hơn . Cô có đi cùng với tôi về không , hay là chúng ta sẽ chào vĩnh biệt nhau ở đây .

Nàng mỉm cười vui tươi và nói :

- Không cần thiết phải như vậy đâu .

- Cái gì ?

- Không cần phải lái xe về thành phố lại đâu .

Gã ra bộ sốt ruột :

- Này . Tôi đã trả lời cô rồi . Thôi đừng có chơi thêm trò gì nữa đi , được chưa ? Đưa cho chìa khóa xe và tôi sẽ đi đường tôi .

- Ông O'Neal , tôi nghĩ là ông sẽ chẳng đi đâu sất .

- Tôi sẽ quay lại thành phố . Bây giờ - Gã xòe tay ra - Chìa khóa đâu ?

- Chỗ phim .

- Cái gì ?

Cô nghiêng đầu và gã nhìn theo tay cô chỉ cho đến khi nhìn thấy cả một đồng phim màu nâu , bây giờ đã trở thành vô giá trị , đang được phơi ra dưới ánh nắng mặt trời nhiệt đới .

Tiếng kêu tức giận của gã trở thành tiếng gào kỳ quái , vừa bật ra khỏi miệng gã đã trở thành một tiếng rống điên cuồng . Gã quay phắt lại , phóng yoi và vồ lấy cô , bẻ ngược cả người cô qua thành chiếc xe tải . Cánh tay gã chặn lên họng cô như một thanh gươm .

- Tôi phải giết cô

Cô can đảm nói :

- Ông có thể làm như vậy . Thêm một tên giết người nữa thì có sao nào ? Ông đã muốn hy sinh tính mạng của chín đứa trẻ mồ côi vì mục đích ích kỷ của mình rồi mà .

- Những mục đích ích kỷ ! Chỗ phim ấy chính là nhưng gì tôi làm cho cuộc sống . Thưa tiểu thư , cô phải trả cho tôi một ngàn đây .

- Tôi sẽ trả bất cứ gì ông đòi .

- Quên đi .

- Hãy nói giá của ông đi .

- Tôi không thích làm thuê cho cô !

- Bởi vì ông có thể phải nghĩ xem ngoài ông ra còn có ai khác để đòi không ư ?

- Mẹ kiếp , đúng thế !

- Được rồi , vậy thì tôi sẽ nói cho ông biết cách để biến chuyện j này thành có lợi cho ông . Buông tôi ra . Ông làm tôi đau .

Cô vận vẹo để chống lại nhưng rồi đứng im ngay . Hồng gã đề lên hông cô , và sự ngơ ngậy của cô ngay lập tức tác động đến gã . Gã trở nên cứng đờ trước bộ phận mềm mại và dễ thương tôn nhất của cô .

Gã nói ngọt sớt :

- Chính cô mời tôi đây nhé , nhớ không ?Tôi có thể được hưởng cô nhờ lời mời đó .

- Ông sẽ không dám đâu .

Nụ cười chậm rãi của gã ngụ ý tất cả - chỉ không làm cô yên tâm .

- Đừng có hy vọng như vậy , tiểu thư ạ .

- Ông biết rõ vì sao tôi dụ ông ra khỏi cái cantina ấy .

- Và tôi biết chắc rằng tôi đã hôn cô và sáng nay khi tôi tỉnh dậy thì thấy khóa quần bị mở .

- Chẳng có gì xảy ra hết - Cô thề , giọng thất lại vì lo âu

- Chưa đâu - Gã nói bằng giọng hứa hẹn về một điều sẽ tới , nhưng rồi từ từ thả cô ra và giúp cô đứng dậy- Tuy nhiên , công việc trước đã . Làm sao những chuyện này thành có lợi cho tôi được ?

Vừa xoa hông vừa nhìn gã về hiểm độc , Kerry nói :

- Bài báo . Ông sẽ tham dự vào cuộc giải thoát chín đứa trẻ mồ côi .

- Và đưa kẻ thù vào Hoa Kỳ một cách bất hợp pháp .

Cô lắc đầu :

- Chúng tôi đã có sự phê chuẩn của cơ quan nhập cư . Tất cả bọn trẻ sẽ được đưa tới bố mẹ nuôi - Cô nhìn thấy một vẻ dao động khẻ trên vẻ mặt của gã và lợi dụng ngay điều đó - Ông O'Neal, ông ở ngay đây , ghi lại tất cả trên phim . câu chuyện sẽ gây được ấn tượng nhiều hơn những cái ông đã có trước kia .

- đã có trước kia ?

-Đã có trước kia - cô tỏ vẻ biết lỗi .

Họ nhìn nhau đầy cảnh giác .

Cuối cùng gã hỏi , phá vỡ bầu không khí im lặng :

- Bọn trẻ đâu ?

- Cách đây 3 dặm về phía bắc . Tôi giấu chúng ở đó từ chiều hôm qua

- Cô làm trò gì với chúng rồi ?

- Dậy dỗ chúng . Tôi đã ở đây được 10 tháng . Bố mẹ chúng đều đã chết , hoặc coi như đã chết . Làng chúng bị đốt cách đây 1 tháng . Chúng tôi phải ăn cỏ và ở trong một cái lán tạm bợ trong khi chờ đợi việc thu xếp để đưa chúng ra khỏi Motenegro và sang Mỹ

- Thu xếp nào ? với ai ?

- Quý Hendren , lấy tên của Hal Hendren , một người truyền giáo đã hy sinh ở đây hai năm trước . Sau cái chết của ông ta, gia đình ông ta đã thành lập quỹ đó .

- Và cô nghĩ là họ sẽ có mặt ở nơi hẹn như đã hứa ?

- Tôi tuyệt đối tin như vậy .

- Cô làm sao có được những thông tin đó ?

- Qua đường vận chuyển bưu kiện .

Gã khạ ra một tiếng cười

- Ai dám gọi em gái của mình trong 1 bưu kiện của Lucky Strikes chứ ? Ngẫu nhiên tôi rất muốn biết điều đó

Gã lăm bằm và đập vào các túi cho đến khi tìm được 1 gói thuốc lá , nhưng hóa ra gói rỗng không .

- Có điều nào không ?

- Không .

- Thế đấy - Gã rửa thẳm . Một tiếng thở dài cái kính lọt qua kẽ răng gã

- Cô có tin vào cái bọn vận chuyển bưu kiện ấy không ?

- Trong đám trẻ mồ côi đó có 2 đứa em gái của anh ta . Anh ta muốn đưa các em ra khỏi đây . Cha anh ta bị quân đội thường trực giết vì tội là gián điệp cho quân phản loạn . Mẹ anh ta bà ta cũng bị giết .

Linc tựa phịch lên thành xe và bặm môi . Gã nhìn đồng phim của mình . Trông giống như 1 đồng sửa bị tràn . Còn lâu gã mới có thể tha thứ được việc này , nhưng giờ đây gã chẳng còn thể làm gì được để cứu vãn chúng được nữa .

Giờ đây gã chỉ còn có 2 điều có thể lựa chọn . Gã có thể quay lại thành phố và cầu xin tên bạo chúa tự xưng là tổng thống ra ơn . Dù cho hắn có cho phép đi nữa thì gã cũng ra về tay không . Cách thứ 2 cũng chẳng ngon lành gì hơn . Gã vẫn chưa sẵn sàng để trở thành liên minh với con bướm đêm miềm Mata Hary này .

- Tại sao cô lại phải bắt cóc tôi ?

- Liệu ông có chịu đi với tôi không nếu như tôi chỉ nói " làm ơn đi "

Thay cho câu trả lời cô chỉ nhận được cái quắc mắt cau có

- Tôi nghĩ là ông sẽ chẳng đi đâu . Tôi không nghĩ là có tên lính đánh thuê nào lại thêm quan tâm đến 1 đám trẻ con mồ côi cả .

- Cô nói đúng . Có thể hắn ta sẽ lấy tiền đặc cộc của cô , đi theo cô đến chỗ trốn , cắt họng bọn trẻ con và hiếp cô trước khi giết cô . Và hắn sẽ coi đó là 1 ngày gặt hái tốt .

Mặt cô trở nên nhợt nhạt , cô gập tay lại :

- Tôi chưa bao giờ nghĩ đến chuyện đó .

- Còn khỏi việc cô chưa nghĩ đến. Ví dụ như thức ăn chẳng hạn . Và nước ngọt nữa.

- Tôi hy vọng là ông Hay 1 ai đó Sẽ nghĩ về tất cả những chi tiết đó.

Gã nói về cường điệu :

- Không phải là các chi tiết . Mà là những nền tảng thiết yếu.

Cô thấy bức mình vì cách gã nói với mình , mặc dầu rõ ràng là cô đã nghĩ hơi đơn giản:

- Tôi không phải là người yếu tim đâu , ông O'Neal . Tôi sẽ chịu đựng mọi gian khó để có thể đưa những đứa trẻ đó ra khỏi đất nước này.

- Chúng có thể chết trước khi đi hết năm mươi dặm đó . Cô đã chuẩn bị đón nhận điều đó chưa ?

- Nếu ở lại thì đằng nào chúng cũng chết .

Gã nhìn cô 1 lúc lâu và nghĩ rằng đầu óc cô chẳng hề nông nổi chút nào . Phải rất gan góc mới có thể làm được cái việc hôm qua cô đã làm .

-Chỗ hẹn ở đâu ?

Về mặt cô sáng lên vui mừng , nhưng cô không mỉm cười . Thay vì vậy cô quay lại chạy về phía một cái cây đỏ bên cạnh bãi đất trống .Sau khi chọc chọc một cái gậy để xem có con rắn nào nằm trong đó để tránh cái nóng không , cô thò tay vào hốc cây và lấy ra 1 cái balô. Vừa quay lại chỗ củ vừa mở cái balô ra , cô lấy ra 1 tấm bản đồ . Về đến chỗ chiếc xe tải cô trải nó ra .

- Đây - Cô nói và chỉ - Con đường chúng ta đang ở đây.

Tuần vừa rồi Linc đã đi suốt cả tuần với các du kích của quân khởi nghĩa . Gã biết rõ những nơi đang tập trung các vụ đụng độ nhất . Gã nhìn gương mặt đầy mong đợi của người phụ nữ , đôi mắt màu vàng của gã rắn lại như đá.

- Khu rừng già đó đã bị quân đội chiếm đóng .

- Tôi biết .

- Vậy thì tại sao lại là ở đó ?

- Bởi vì ở đó thường xuyên có người tuần tra . Trên dãy biên giới ấy người ta dùng ít thiết bị rada nhất . Máy máy bay sẽ có cơ may lọt vào mà không bị phát hiện .

- Đó là một phi vụ lấy chết .

- Tôi cũng biết rõ điều đó .

Tức giận Linc quay lưng lại với cô . Mẹ kiếp ! cô ta sẽ ngược nhìn gã với cái nhìn tan chảy ấy , giống như đêm qua lúc ở quán rượu . Cái nhìn khiến gã tung hết mọi thận trọng và đi theo cô ra khỏi quán bar . Có thể cô ta không phải một con điếm , nhưng cô ta biết rõ sức mạnh của mình . Cô ta biết cách làm cho một người đàn ông rắn như thép cũng phải ngoan ngoãn lại .

Đêm qua gã say tí bĩ , nhưng cũng không say đến mức không nhớ là đã hôn cô , chạm vào cô và rất thích cả hai cảm giác đó . Cô là người đàn bà bảo tố . Gã miễn cưỡng chiêm ngưỡng con tức giận của cô . Nhưng con giận của cô không phải là điều gã ham muốn . Gã thèm muốn thân hình của cô . Gã muốn mình được bao bọc trong đôi tay , đôi chân đó , trong mái tóc dài như lụa đó .

Mặc dầu đã quyết định nhưng gã biết mình sẽ trả giá khá đắt cho cái quyết định dại dột này

- Năm mươi ngàn đô la ?

Sau một thoáng giật mình , Kerry nói :

- Đó là cái giá ông đặt ra ư ?

- Nếu cô không chịu nổi cái giá đó thì chúng ta chẳng còn gì phải bàn nữa .

Cô vênh mặt lên :

- Đồng ý .

- Không nhanh thế đâu . Còn có một số quy ước cơ bản nữa .Tôi sẽ là chỉ huy , hiểu không ?Không được cãi lại . không léo nhéo . Khi tôi bảo cô phải làm một việc gì thì cô sẽ làm mà không yêu cầu tôi phải giải thích lý do - Gã nhấn mạnh từng lời bằng cách chỉ ngón tay vào trước mũi cô .

Cô ngoan ngoãn nói , rất muốn gạt cái ngón tay trỏ của gã đi :

- Tôi đã sống trong rừng gần một năm rồi .

- Trong một ngôi trường cùng với đám trẻ chứ gì . Điều đó có hơi khác với việc đi xuyên qua rừng , dắt theo bọn chúng đấy . Nếu chúng ta không bị tấn công thì đó sẽ là một phép lạ . Cái duy nhất khiến tôi có thể liều là phải làm tất cả mọi việc theo cách của tôi .

- Được .

- Được , bắt đầu thôi . Ba ngày không phải là nhiều thời gian để có thể đi hết quãng đường từ đây đến biên giới đâu .

- Tôi đi thay quần áo , sau đó chúng ta sẽ đến đón bọn trẻ và lấy các đồ đặc thiết yếu - Cô rút ra một chiếc quần ka ki , áo sơ mi , tất và ủng từ trong chiếc ba lô vừa lấy từ hốc cây ra .

- Tôi thấy là cô đã nghĩ đến tất cả mọi việc đấy .

- Kể cả nước nữa - Cô đưa cho gã một cái bi đông - Tự lo cho mình đi .

- Cảm ơn .

Cô đứng đó vẻ lúng túng , tay đưa mấy thứ quần áo lên ngang ngực .

- Ông có thể làm ơn buông tha tôi một lúc , trong lúc tôi thay quần áo được không ?

Gã hạ chiếc bi đông xuống . Môi gã loáng ướt . Gã đưa bàn tay chùi môi và không rời mắt khỏi khuôn mặt cô .

- Không .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

- Không ?

- Phải .

- Phải cái gì ? Ông muốn nói là không ư ?

Linc O'Neal khoanh tay nghiêng đầu sang bên trông rất ngạo mạn

- Không , tôi sẽ không buông tha cô đâu . Thực tế là tôi sẽ không nhúc nhích đi đâu cả .

Kerry không thể tin nổi :

- Ông thô bạo đến mức từ chối không cho tôi một chút riêng tư nào ư ? . Đến cả mập cũng còn mỉm cười nhân ái hơn nụ cười mà gã vừa nở ra với cô . Cô nói xằng - Vậy thì hãy quên đi . Bao giờ đến chỗ dẫu bọn trẻ tôi mới thay quần áo .

- Tôi nghĩ cô nói rằng cô không phải là kẻ yếu tim kia mà .

Kerry quay phắt đầu đi đến nỗi cái đuôi sam gần như quật vào mặt gã . Cái gã thô lỗ đó đang thử thách cô . Cô không thể nào chùng bước trước bất cứ một điều thách thức nào trong đôi mắt chăm chọc kia . Ngay cả bây giờ gã cũng có thể bội ước đối với những điều họ đã thỏa thuận kia mà .. Nếu vậy cô sẽ không ngạc nhiên chút nào . Rõ ràng là gã không hề có một chút lương tâm . Ngay lúc này cô không có cách nào khác là phải chơi cái trò chơi ngu xuẩn này của gã .

- Được thôi . Tôi sẽ thay bây giờ .

Cô quay lưng lại với gã và đưa tay ra sau để cời khóa kéo sau lưng

- Cho phép tôi .

Gã tiến đến sát sau lưng cô . Đôi bàn tay gã to lớn và rất đàn ông nhưng vẫn đủ tinh tế để điều khiển máy ảnh và các ống kính . Rõ ràng gã rất thành thạo cả trong việc cời quần áo đàn bà nữa . Cái khóa kéo không hề làm gã lóng ngóng vụng về chút nào . Nó tuột khỏi lưng cô một cách trơn tru không hề ngập ngừng .

Chấp nhận thách thức là một chuyện , nhưng làm thực lại là một chuyện khác . Cô đã tưởng cời váy trước mặt gã cũng chỉ là một động tác như hất bỏ chiếc khăn choàng trên bãi tắm mà thôi . Nhưng cô không hề nghĩ đến chuyện gã sẽ tham gia vào việc cô cời áo , hoặc đứng sát đến thế đến nỗi cô cảm thấy rõ cả hơi thở của gã phả vào lưng . Cái cảm giác như dạ dày muốn sa xuống khiến cô cảm thấy mình yếu ớt đến nỗi cô phải dựa vào gã , và cô có một ham muốn điên rồ là muốn tựa vào gã như vậy .

Cô cảm thấy lưng mình đang phoi dần ra từng phân trước mặt gã . Trong lúc mở ra , cái khóa kéo để một luồng nóng rực dội vào người cô - Cái nóng chỉ một phần do ánh mặt trời , còn chủ yếu là do sự luống cuống khi ý thức được đôi mắt gã đang dõi theo đường cái khóa tách ra . Kerry tưởng như việc đó kéo dài vô tận , nhưng cuối cùng cái khóa cũng mở đến tận cùng .

- Cán ơn ông .

Kerry ước gì câu nói của mình đem lại một quyền uy nào đó và không vang lên yếu ớt như vậy . Cô vội lùi xa khỏi gã . Chỉ chần chừ có vài giây , cô bèn

tuột ngay hai sợi quai áo qua vai . Cả thân váy mỏng tang tụt xuống đến hông . Cô kéo chiếc váy qua hông và bước ra .

Trên người cô ngoài cái quần lót và đôi xăng đan . Ánh mặt trời gay gắt xuyên vào làn da trần trụi . Không khí ẩm ướt đọng lại trên da như những cái hôn ướt át . Tất cả những động vật hoang dã trong các bụi cây xung quanh bỗng trở nên im lặng tựa như chúng đang từ trên cao nhìn xuống và kính cẩn trước màn trình diễn của cô .

Hai tay Kerry run rẩy bầy . Cô vội vã mặc quần . Cô run đến nỗi không thể nào đóng cúc quần lại . Tiếp theo cô xỏ tay vào chiếc áo sơ mi . Cô chỉ cài hai cúc rồi buộc hai tà áo thắt lấy lưng quần . Cô rút cái đuôi sam dài dưới cổ áo ra và cúi xuống nhặt chiếc váy nhếch nhác - Chiếc váy mà lẻ ra trong một hoàn cảnh khác thì cô sẽ rất vui mừng được trút bỏ nó .

Kerry cúi xuống , đúng lúc đó Linc đặt hai tay lên thắt lưng cô .

- Để mặc tôi .

- Không đòi nào , em yêu ...

Câu nói âu yếm chết lịm trên môi gã khi cô đứng vụt thẳng dậy và quay phắt lại . Hai tay cô đã cầm chặt khẩu súng ngắn và chia thẳng vào khuôn ngực to lớn của gã .

- Ông O'Neal , giữa tôi và ông đã có một thỏa thuận về công việc . Đó là một công việc nghiêm trọng . Nếu không thì tôi đã chẳng mất thời giờ với ông làm gì . Nếu ông còn đến gần tôi một lần nữa thì tôi sẽ giết ông .

- Tôi thấy khó tin điều đó đấy . Gã đáp về mặt vẫn thản nhiên .

- Tôi nói thật đấy - Kerry hét lên , cô chia khẩu súng ngắn vào gần ngực gã hơn - Đêm qua tôi đành phải để yên cho những hành động bẩn thỉu của ông là bởi vì cần thiết , nhưng chớ có động vào người tôi nữa .

- Thôi được . Thôi được .

Gã giờ tay đầu hàng . Ít ra thì Kerry cũng tưởng là gã định làm như vậy . Nhưng không, bằng một động tác nhanh nhẹn đến khó hiểu và thoải mái như không , gã đánh văng khẩu súng ngắn khỏi tay cô . Khẩu súng văng vào thùng chiếc xe tải phát ra một tiếng động khá to rồi trượt xuống đất . Gã ghim chặt một tay cô vào hông , bẻ quặt tay kia ra đằng sau .

- Không bao giờ được rút súng ra với tôi nữa , hiểu chưa ? Hiểu chưa ?

Gã tay cô cao nữa cho đến khi bàn tay cô gần như chạm vào chỗ hóm giữa hai xương bả vai .

Cô há miệng :

- Ông làm đau tôi .

Gã hét lên :

- Chưa bằng cô sẽ làm đau tôi nếu như cái khẩu O.357 ấy nổ đâu .

Cô hét lại :

- Thậm chí tôi cũng chẳng biết sử dụng nó ra sao nữa kia .

- Vậy thì càng có lý do để cô đừng có thử đụng đến những thứ ngu ngốc ấy nữa .

- Tôi xin lỗi , bỏ ra đi .

Nước mắt đau đớn và xấu hổ trào ra trong mắt cô . Gã hơi nói lỏng tay cô ra nhưng vẫn giữ cô sát vào mình .

- Lẻ ra tôi phải vịn cổ cô vì chuyện đó . Thay vì như vậy ... Gã cúi đầu về phía cô .

- Không!

- Có!

Cái hôn này cũng say đắm hết như những cái hôn đêm qua . Đôi môi gã đói khát , say đắm , khắc nghiệt mà lại mềm mại đến khó tin . Lưỡi gã lùa vào miệng cô . Cô cưỡng lại , nhưng gã không cho phép cô chống cự . Lưỡi gã lùa khắp miệng cô . Mặc dầu đưa lưỡi một cách thông thả , nhưng rõ ràng Linc là người điều khiển cái hôn , Kerry chỉ là người đáp ứng . Mặc dầu cô không muốn thế nhưng khi đưa lưỡi chạm vào lưỡi cô thì lưỡi cô tự động chuyển động để đáp lại .

Gã ngẩng đầu lên . Cô chậm chạp mở mắt ra , tựa như vừa mê đi . Mắt gã đầy vẻ bồn chột

- Một sự thăm dò kinh tế, hả ? Anh lại nghĩ là em không cảm thấy kinh tế tí nào .

Bằng một động tác mạnh mẽ và ngoạn mục , gã đưa tay lên vú cô , vuốt ve đôi vú đầy đặn qua làn áo sơ mi .

- Đừng ! Cô không dám nói nhiều hơn nữa vì sợ rằng mình sẽ rên rỉ vì nỗi vui sướng mà cô cảm thấy đôi tay vuốt ve của gã sẽ đem lại cho mình .

- Tại sao lại không ?

- Tại vì tôi không muốn .

- Có , em có muốn - Gã nói một cách ngạo mạn và trơ tráo - Rốt cuộc viễn chinh này sẽ khá thú vị đấy . Cho cả hai chúng ta .

- Làm ơn đừng làm thế đi - Giọng cô run lên và trở thành một tiếng rên rỉ thật sự khi đôi vú cô thẳng đứng dậy để hòa hợp với ngón tay gã đang chậm rãi vuốt ve .

- Em đang thích thế này mà .

- Không . Tôi không thích .

- Ô , có đấy - Gã cắn nhẹ dái tai cô - Thậm chí mặc dầu cô cố làm mặt giận dữ chống cự nhưng em là một người đàn bà đang đáp lại một người đàn ông - Gã mỉm cười khi chỉ cần hơi cựa hông cũng đủ làm cô rên lên trong họng . Gax cạ hông lên hông cô thăm dò - Và một người đàn ông đang nổi hứng khiến em cháy lên như lửa , đúng không ? Nếu không đúng thế thì làm sao em có thể lờ anh đi với em đêm qua được ?

- Ông đang say rượu . Bất cứ người đàn bà nào cũng có thể lờ được ông từ cái cantina ấy .

- Không phải thế đâu . Anh say thật , nhưng anh nhận ra bên dưới bề ngoài lạnh lùng đó em đang sôi sục . Phải em bé ạ , không một ai có thể lạnh lùng khi ở trong rừng già được . Em sẽ tan băng thôi .

- Thôi đi ! - Cô cố thu hết sức lực để ra lệnh , vì thế lời phản đối của cô vang lên không đến nỗi yếu ớt như trong lòng cô tưởng .

Gã buông tay khỏi ngực cô nói :

- Bây giờ hãy thế đã . Bởi vì anh vẫn điên lên khi nghĩ đến việc em chĩa khẩu súng đó vào ngực anh . Rồi sẽ đến lúc em nài xin anh đấy .

Về ngạo mạn của gã như đập vào cô . Nó khiến cô chống lại điên cuồng hơn:

- Im đi !

Cuối cùng cô đẩy được gã ra , chỉ vì gã để cho cô đẩy ra . Gã chỉ mỉm cười cúi xuống nhặt khẩu súng . Gã nhét khẩu súng vào thắt lưng . Kerry nhìn theo tay gã cho đến lúc nhận ra mình đang làm gì và vội vã ngược lên .

Gã đang mỉm cười với cô đầy xác xược và nói :

- Vào đi . Tôi lái xe . Cô có thể bỏ đôi ủng vào xe được rồi đấy .

Gã lấy lại được bình tĩnh , lúc này Kerry thấy điều đó là tốt . Cái ôm lúc nãy làm cô bối rối.

Suốt mười tháng qua , tận tụy hiến mình cho công việc và lũ trẻ , cô không hề cảm thấy thiếu vắng đàn ông . Ở Mỹ chẳng có ai chờ cô trở về . Vào lúc đi sang Montenegro này cô không hề có quan hệ lãng mạn với một người đàn ông nào . Và bởi vì hoàn toàn thiếu vắng quan hệ với người khác giới nên cô hoàn toàn bị bất ngờ khi O'Neal đột nhiên xâm phạm vào cuộc sống.

Gã đã đem lại trong cô một cái đói khát mà giờ này hôm qua không hề có . Nó đem lại cả cảm giác thèm khát lẫn xấu hổ . Cô sợ cái chất đàn ông của gã , nhưng cũng bị nó hấp dẫn . Gã là tất cả những gì cô động nhất của chất đàn ông , dưới một hình thức thô ráp nhất . Vị mặn và mùi của da gã , hàm râu quai nón thô kệch , cái giọng khàn khàn - Tất cả đều lôi cuốn cô . Khổ người cũng như những bắp thịt rắn chắc của gã như một giòong máu sôi sục , ngược hẳn với chất đàn bà của cô .

Không may là gã có những đặc tính tệ hại nhất và một tính cách ngạo mạn . Cha cô xưa kia từng là một kẻ gian trá . Còn O' Neal , ít nhất gã cũng là người thẳng thắn . Gã công khai thừa nhận là gã đang chờ đợi một người số dách . Khi sự gian lận của cha cô bị phát hiện . Kerry đã âm thầm chịu đựng , không còn xấu hổ hay yêu thương nữa . Nhưng với Lincoln O'Neal thì cô sẽ không im lặng . Cô chẳng nợ nần gì gã , ngoài năm mươi ngàn đô la ấy . Hiển nhiên là gã không hề cam đoan sẽ dành cho cô sự kính trọng hay tận tụy . Nếu gã có làm điều gì khiến cho cô không thích thì cô sẽ nói rõ với gã mà chẳng hề ăn năn.

Với tất cả những ác cảm đối với gã , Kerry vẫn vui mừng vì có gã bên mình . Cô không dám thừa nhận với mình rằng cô khiếp sợ với cái viễn ảnh một mình đưa bọn trẻ xuyên qua rừng thẳm . Cơ may còn sống mà thoát được khỏi cái đất nước này thật là mong manh nhưng ít nhất thì có O' Neal đi cùng họ cũng có được khả năng khá hơn nhiều .

Sau khi chỉ đường cho gã ra tới đường cái , hai người hoàn toàn im lặng . Cô cảm thấy hài lòng một cách nhỏ nọn vì gã vẫn còn đang cảm thấy khó chịu . Lúc này cô nói với gã :

- Phía trước có một cây cầu gỗ nhỏ . Ngay sau khi qua hết cầu sẽ có một đường nhỏ rẽ sang trái .

Gã nhìn thẳng về phía trước hỏi :

- Vào rừng à ?

- Phải . Tôi dấu bọn trẻ ở một chỗ cách đường vài trăm mét .

Gã đi theo chỉ dẫn của cô , cho đến khi chiếc xe tải tiến lên khá khó khăn vì rừng đã trở nên rậm rạp :

- Tôi phải dừng lại ở đây thôi .

- Cũng được . Chúng ta không nên ở đây lâu .

Gã cho dừng lại và Kerry nói :

- Đi đường này .

Cô đi xuyên qua các lùm cây và lo lắng tìm kiếm bọn trẻ . Chiếc đuôi sam dài của cô trở nên vướng víu trong đám dây leo . Cảnh cây quật vảo mặt vì cào xước cánh tay cô

- Có lẽ chúng ta nên dừng đến con dao của anh .

Linc nói :

- Chặt cây sẽ để lại dấu vết . Trừ phi điều đó trở nên tuyệt đối cần thiết thì tốt hơn hết là chúng ta nên cố đi mà thôi .

Ngay lập tức Kerry hồi hận vì đã bày trò thử thách :

- Dĩ nhiên là như vậy . Lẽ ra tôi phải nghĩ thế mới phải .

Lúc họ đến được chỗ dấu bọn trẻ , Kerry cảm thấy có chút gì như đã hoàn thành nhiệm vụ và Linc không nhận thấy điều đó . Cô dừng chân và quay lại để đối diện gã và chỉ bắt gặp cái nhìn dò hỏi . Cô khẽ gọi :

- Joe! Joe ổn rồi Cháu có thể ra được rồi .

Linc giật mình khi nghe thấy tiếng động phía bên trái . Đám lá dày khẽ động đậy rồi tách ra . Rất nhiều đôi mắt màu cà phê nhìn chăm chăm vào gã từ phía sau đám lá dương xỉ xòe to như một cái dù . Một thằng bé cao gầy hiện ra từ sau tấm rèm bằng lá cây xanh biếc .

Thằng bé - Linc đoán khoảng mười bốn tuổi - có khuôn mặt ủ ê già hơn rất nhiều so với thân hình trẻ con của nó . Cậu bé nhìn Linc với vẻ vừa chân thành cởi mở vừa nghi ngại

Kerry bảo thằng bé

- Đây là chú Linc O ' Neal . Đây là người mà chị đã đưa về để giúp đỡ chúng ta . Linc đây là Joe , đứa lớn nhất trong bọn .

Linc liếc nhanh nhìn cô tự hỏi không hiểu cô có nhận ra đây là lần đầu tiên cô gọi gã bằng tên riêng không . Có vẻ như không . Gã đưa tay ra cho thằng bé :

- Xin chào Joe .

Joe phớt lờ bàn tay chìa ra của Linc và bất ngờ quay lưng đi . Bằng một thứ tiếng Tây Ban Nha nhẹ nhàng và nhanh , nó gọi bọn trẻ ra khỏi chỗ nấp . Chúng lục tục nhô ra khỏi chỗ nấp . Một trong những bé gái lớn nhất bế một đứa bé trên hông . Nó đi thẳng về phía Kerry và đưa đứa trẻ cho cô .

Con bé choàng tay ôm lấy cổ cô tin cậy và yêu thương . Cô hôn lên hai má bần thủ của con bé và vuốt tóc nó ra sau .

Những đứa khác vây quanh cô . Dường như đứa nào cũng có điều gì đó rất quan trọng để báo với cô . Chúng tranh nhau để chiếm được sự chú ý của cô, mặc dầu cô trải đều sự quan tâm của mình cho tất cả , giống như một ứng cử viên lịch lãm đang chạy đua vào tòa thị chính .

Linc chỉ biết tiếng Tây Ban Nha vừa đủ để yêu được ăn và đừng có bước lầm vào một phòng ngủ của người khác . Bọn trẻ đang nói chuyện rất sôi nổi khiến gã không thể theo dõi kịp xem chúng đang nói gì với Kerry . Gã chỉ nhận ra có một từ được nhắc đi nhắc lại liên tục .

- Hermana nghĩa là gì ?- Gã nói .

- Nghĩa là xơ (chị) - Kerry lơ đãng nói cho gã biết trong khi đưa ngón tay chùi má một đứa khác .

Tại sao bọn chúng lại gọi cô ...

Linc không hỏi hết câu . Khi chợt hiểu ra , mặt gã trở nên hoàn toàn kính bung . Nếu có ai đập một nhát búa tạ chắc trông gã cũng không thể sùng sờ đến thế .

Đang mỉm cười với đứa bé , Kerry liếc nhìn gã và hờ hững hỏi :

- Xin lỗi , ông hỏi gì nhi ,

Tôi hỏi tại sao bọn trẻ lại gọi cô là chị .

- Ô , tôi ...

Cô nhìn gã nhìn thấy vẻ mặt khó hiểu của gã và nhận ra rằng gã đã kết luận gì trong đầu . Gã tưởng chị (cũng có nghĩa là xòe chỉ các nữ tu) Kerry có một ý nghĩa tôn giáo trang nghiêm nào đó . Cô toan cải chính nhưng chỉ một thoáng lại đổi ý ngay . Tại sao cải chính những điều mà rõ ràng là gã đang nghĩ trong đầu ? Vậy là tình cờ gã cho cô một cách để từ chối những đòi hỏi tình dục mà không làm thay đổi lòng trung thành của gã đối với nhiệm vụ .

Cô lục lọi trong óc cố tìm ra một lý do để cho là gã có lý , nhưng chẳng tìm nổi một lý do nào . Cô còn tự vấn cả lương tâm , nhưng cũng chẳng thấy có chỗ nào có thể đào bới thêm lên . Cô làm như vậy chỉ vì lợi ích của bọn trẻ mồ côi mà thôi .

Trước khi lương tâm cô có thể trở dậy và chất vấn cô về động cơ hành động . Kerry đã nhìn xuống đất về ngân ngai .

Còn tại sao nữa kia chứ ?

Gã kêu trời , nhưng hoàn toàn không phải là một lời cầu nguyện .

Kerry phản ứng về không cho phép :

- Làm ơn cẩn thận trong từ ngữ một chút đi .

Gã lẩm bẩm lời xin lỗi và thế là Kerry hiểu là mình đã thành công . Cô phải vận dụng hết tài nghệ đóng kịch mới khỏi cười phá lên :

- Ông có muốn gặp bọn trẻ không ?

Linc hỏi :

- Tất cả bọn chúng đều thân thiện như Joe à ?

Thằng bé quát lên tự hào một cách gay gắt :

- Tôi nói tiếng Anh .

Không hề lúng túng trước phản ứng vụng về của thằng bé , Linc quát lại :

- Nếu vậy thì cách cư xử của cậu chẳng đáng giá cái quái gì .

Kerry vội vã chen vào :

- Joe , em có thể đi nhóm lửa được không ? Chúng ta sẽ cho bọn trẻ ăn trước khi lên đường .

Joe đưa mắt liếc nhìn Linc đầy phản uất trước khi quay đi làm theo lời Kerry .

Kerry ra hiệu cho bọn trẻ im lặng và nói bằng tiếng Tây Ban Nha :

- Các em , đây là ông O'Neal

Gã bảo cô :

- Gọi là Linc .

Cô bảo bọn trẻ gọi gã bằng tên riêng . Tám đôi mắt ngược nhìn gã tò mò . Kerry giới thiệu từng đứa một với Linc

- Và đứa bé nhất là Lisa .

Gã nghiêm trang làm quen với từng đứa , bắt tay bọn con trai và hơi cúi chào bọn con gái và bọn chúng cười khúc khích đáp lại . Gã đùa đùa búng vào mũi Lisa , thận trọng để không chạm phải Kerry .

Gã chào bọn chúng bằng tiếng Tây Ban Nha - như vậy cũng đủ kiệt quệ vốn từ rồi .

- Hãy bảo bọn chúng là tôi sẽ chăm lo cho bọn chúng trong cuộc hành trình - Gã nói chậm rãi để cho Kerry kịp dịch- Nhưng chúng phải tuân lệnh tôi ...luôn luôn - Gã nhìn cô và nói tiếp - Kể cả cô cũng vậy . Khi tôi bảo chúng phải im lặng ... thì chúng bắt buộc phải im lặng ... Không động đậy ...Không đi lung tung khỏi nhóm ...Không bao giờ...Nếu chúng làm theo tôi ...chúng sẽ lên được chiếc máy bay ấy...và nó sẽ đưa chúng ta sang Mỹ .

Mặt bọn trẻ sáng lên khi nghe thấy từ cuối cùng .

- Nếu trong chuyến đi này chúng rất ngoan... và làm theo tất cả điều tôi yêu cầu ... thì khi nào sang đến Mỹ ...tôi sẽ dẫn chúng đến tiệm Mc Donald.

Kerry nhẹ nhàng nói :

- Quả là ông đã suy nghĩ chu đáo . Nhưng bọn chúng đâu có biết Mc Donald là cái gì . Thậm chí nếu tôi có cố gắng giải thích thì bọn chúng cũng chẳng thể nào hiểu nổi .

-Ồ - Gã nhìn xuống tám khuôn mặt đang ngược nhìn gã rồi phẩy tay về sôt ruột - Vậy cô hãy nghĩ ra một phần thưởng thích hợp nào khác .

Sau khi ăn một món cháo không lấy gì làm ngon miệng nấu bằng đậu và gạo , họ bắt đầu thu dọn số đồ đạc ít ỏi . Tới lúc chỉ còn chất bọn trẻ con lên xe nữa là xong , Linc lấy chiếc máy ảnh ra , lùi ra phía sau xe tải và bắt đầu chụp .

- Xơ Kerry , cô có muốn ...

- Xin ông cứ gọi Kerry là đủ .

gật đầu lỏm ngỏm . Kể từ khi biết được nghề nghiệp của cô gã không hề nhìn thẳng vào cô nữa :

Cô có thể làm ơn bảo bọn chúng đứng vào để chụp ảnh được không ?

- Dĩ nhiên là được .

Chỉ trong vòng vài phút , bọn trẻ đã sắp xếp xong để gã chụp . Chúng mỉm cười rất vui vẻ . Lisa đưa ngón tay cái lên miệng ngậm . Joe không chịu nhìn vào ống kính mà làm ra vẻ nhìn lên những ngọn cây xung quanh.

Linc đóng nắp máy lại , nói :

- Được rồi , chúng ta đi thôi

Gã đeo máy ảnh lên cổ ,chất lên vai một đóng đồ hộp mà Joe đã nhặt nhanh được từ khu làng gần đó . Nụ cười của Kerry quá ư gượng gạo .

Trong khi ra chỗ chiếc xe tải đậu , Kerry hỏi Linc :

- Chẳng phải là ông vẫn thường hay chụp những bức ảnh hành động ư ?Tại sao ông lại yêu cầu bọn chúng sắp xếp tư thế để chụp ?

- Đề phòng sẽ không chụp được một vài đứa .

Câu trả lời cụt ngắn của gã khiến Kerry - lúc này đang bế Lisa - đứng khựng lại giữa đường .

- Vậy có khả năng thế ư ?

- Cái đầu cô để ở đâu ? - Gã dần giọng để tỏ rõ điều gì khiến gã tức giận cô đến thế - Trên mây à ? Binh lính ở cả hai phía đều sẵn sàng giết chết bọn trẻ trong giây lát . Vì một tội vui thôi .

Cô rên lên , nhưng không để cho gã thấy cô dao động :

- Anh muốn quay lui ư ?

Linc cúi sát mặt về phía cô :

- Cô biết thừa là tôi muốn như vậy . Và nếu như cô có chút linh cảm - Điều này tôi nghi ngờ một cách nghiêm túc đấy - Thì cô cũng muốn quay lui .

- Tôi không thể .

Gã văng tục và lần này không xin lỗi :

Đi thôi . Chúng ta đang lãng phí thời gian .

Lúc họ đến được chiếc xe tải , về mặt u ám của gã cho thấy gã rất bi quan . Chín đứa trẻ mò côi ngồi chất hết lên sàn chiếc xe tải , cùng với mấy chiếc máy ảnh của gã và đám đồ đạc sơ sài chủ yếu là thực phẩm của chúng và Kerry .

Gã nhìn cô bế Lisa lên lòng , nói :

- Rất tiếc là cô không thể ngồi trên cabin được . Nhưng nếu ta bị chặn lại thì tôi nói Joe là trợ lý của tôi - Gã nhìn thân hình sống động của cô mà ngay cả bộ quần áo đi rừng cũng không làm giảm đi sự sống động đó - Không mặc cái áo dài lè lẹt đó thì cô cũng không giống ... ờ ...

- Tôi hiểu . Ông chỉ cần báo cho tôi biết trước kịp thời nếu như có lính tuần tra , tôi sẽ phủ bạt để che .

- Bọn trẻ sẽ nháp nha nháp nhòm dưới tấm bạt .

- Tôi biết .

- Nếu chúng ta bị chặn lại thì bọn trẻ phải tuyệt đối im lặng và không được động dậy

- Tôi sẽ giải thích cho bọn chúng .

- Tốt! - Gã vỗ đầu - Cô đã lấy nước chưa ?

- Đã . Ông có cần tắm bồn đồ không ?

- Tôi biết chúng ta đang đi đâu - Gã nhìn cô điềm tĩnh - Tôi chỉ hy vọng là chúng ta có thể tới được đó mà thôi .

Họ nhìn nhau đầy ngụ ý , rồi gã chui vào cabin và nổ máy

Cả đời Kerry chưa bao giờ cảm thấy bồn chồn thế này , vì thế cô dồn can đảm và tập trung vào bọn trẻ . Bọn chúng đang chen chúc hỗn độn trên sàn xe . Ít nhất những cú xóc cũng xua đuổi lũ muỗi khổng lồ và các côn trùng khác .

Bọn trẻ không hề phải nấp dưới tấm bạt , nhưng ánh mặt trời chiếu xuống thiêu đốt không thương tiếc . Và khi có bóng cây thì ánh mặt trời gay gắt lại thay bằng bầu không khí oi bức đặc sệt tưởng như có thể dùng dao cắt được .

Bọn trẻ con kêu khát , nhưng Kerry chỉ thận trọng chia cho chúng từng tí một . Có thể sẽ không dễ dàng kiếm được nước ngọt . Với lại chúng càng uống nhiều thì cô sẽ càng hay phải yêu cầu Linc dừng lại . Cô muốn hết sức tránh việc phải yêu cầu gã dành cho những ân huệ .

Linc vẫn tiếp tục lái xe ngay cả khi mặt trời đã xuống sau ngọn cây và chìm khu rừng vào một bầu ánh sáng tranh tối tranh sáng yếu ớt . Lúc xe họ chạy ngang qua một khu rừng làng hoang vắng thì trời đã tối hẳn . Bằng một động tác thận trọng , Linc ra hiệu cho Kerry và bọn trẻ nấp xuống sau tấm bạt . Gã lái xe vòng quanh làng một vòng , sau khi đã yên tâm là khu làng hoàn toàn hoang vắng gã mới dừng lại cách làng khoảng nửa dặm và cho xe đỗ vào một bãi trống

- Chúng ta sẽ dừng lại nghỉ đêm ở đây .

Kerry vui mừng cầm tay gã và để gã bế xuống khỏi xe . Cô chống tay vào lưng , ườn người cho giãn các bắp thịt đau nhói

Linc liếc nhìn bộ ngực cô lúc này hiện rõ do động tác vươn tay . Lớp vải đầm mồ hôi dán chặt vào da thịt cô . Gã không thể không nhớ đến bộ ngực đó đã đáp ứng trong những cái động chạm của gã . Gã lúng túng hắng giọng :

- Cô có sao không R Nếu như tôi để mọi người ở đây và vào làng kiếm lấy vài thứ .

- Dĩ nhiên là được . Chúng ta có thể nhóm lửa không ?

- Được nhưng nhỏ nhỏ thôi . Tôi sẽ đem Joe đi cùng . Đây - Gã rút khẩu súng ngắn ra khỏi thắt lưng và xoay lại đưa báng súng cho Kerry .

Kerry cầm khẩu súng nhưng nhìn nó vẻ sợ hãi :

- Sáng nay tôi đã nói với ông là tôi không biết sử dụng nó như thế nào rồi mà

Gã bèn giảng giải nhanh cho cô :

- Nếu phải bắn thì cô phải biết chắc là mục tiêu ở rất gần cô , giống như tôi hồi sáng ấy . Như vậy cô sẽ không bắn trượt được .

Gã cười vẻ điệu cợt . Cô cười đáp lại . Sau đó Linc và thằng bé mất hút vào bóng tối .

Cô bảo một đứa bé lớn trông bé Lisa và cử hai đứa con trai đi nhặt củi . Tới lúc Joe và Linc trở về thì Kerry đã nhóm được một đống lửa nhỏ . Joe mang mấy tấm mền . Tay Linc cầm hai con gà gầy giờ xương

Gã bảo Kerry :

- Đống lửa khá lắm .

- Cảm ơn .

Tò ra áy nấy về hai con gà cầm trong tay , gã nói :

- Hai con này chẳng được là mấy , nhưng tôi chỉ có kiếm được có thể
- Tôi sẽ mở hai hộp rau và nấu súp .

Gã gặt đầu và quay đi để vật lông và nấu hai con gà . Kerry rất vui mừng về việc đó .

Mặc dầu đã lơ mơ ngủ suốt chuyến đi , nhưng bọn trẻ gần như kiệt sức không ăn nổi nữa . Kerry phải động viên chúng mãi , cô biết rằng có thể vài ngày nữa chúng lại được ăn một bữa nóng sốt . Cuối cùng cô cũng cho được tất cả bọn trẻ ăn rồi đặt nằm lên sàn xe.

Kerry đang ngồi bên đồng lửa sắp tàn nhấm nháp cốc cà phê ngon lành thì Linc đến ngồi bên cạnh và rót thêm cà phê vào cốc của mình . Cô hỏi giọng khàn khàn :

- Ông nhìn thấy hay nghe thấy gì à ?
- Không , tất cả vẫn yên ắng . Gần như thư giãn . Tôi đang băn khoăn muốn biết bọn chúng đang ở đâu ?
- Bọn chúng là ai ?
- Tất cả mọi người trừ chúng ta - Gã cười ánh lửa hắt lên nụ cười cười mở và trắng lóa của gã .

Kerry nhìn đi chỗ khác . Nụ cười của gã hấp dẫn một cách phiến toái .

- Ông làm tôi ngạc nhiên đấy .
- Tại sao ?
- Tại vì ông đối với bọn trẻ tuyệt như vậy . Cám ơn ông
- Cám ơn vì liều thuốc an thần . Điều đó sẽ giúp tôi vì đỡ đau đầu và cải thiện tình trạng của tôi .
- Tôi nói nghiêm túc đấy . Tôi rất biết ơn ông đã giúp chuyển những đứa trẻ mồ côi này đi .
- Trong suốt cuộc đời tôi đã làm vô khối điều khủng khiếp , nhưng tôi chưa bao giờ ngược đãi trẻ con - Gã nói rồi nhấp một ngụm cà phê và vuốt dài chân ra trước mặt .

Cô không có ý định bắt chước gã nhưng nghĩ rằng đó là cách tốt nhất để thay đổi đề tài câu chuyện .

Một hồi lâu sau gã mới nói :

- Hãy kể cho tôi nghe về bọn trẻ đi . Marry thế nào ?

Kerry đáp :

- Con bé chưa bao giờ biết mặt cha . Cha nó bị xử tử trước khi nó ra đời vì đã tham gia vào việc rải truyền đơn . Mẹ nó bị bỏ tù và coi như đã chết .
- Mike ?

Kerry đã làm Mỹ hóa tên bọn trẻ để khi sang đến Mỹ chúng quen với tên mới . Cô kể cho gã nghe về thằng bé .

- Carmen và Cara là em gái của anh chàng vận chuyển bưu kiện . Tên anh ta là Juan.
- Còn Lisa ?

Kerry mỉm cười :

- Con bé thật quý giá , đúng không ? Mẹ nó bị một tên lính hãm hiếp khi mới mười ba tuổi . Sau khi Lisa ra đời Mẹ nó đã tự vẫn . Ít nhất con bé cũng không biết nỗi đau khi đã có Mẹ rồi mất Mẹ .
- Thế còn thằng bé kia ?

Kerry nhìn theo hướng mắt Linc đang nhìn . Joe đang ngồi ở rìa bãi cỏ nhìn đắm đắm vào bóng tối .

Kerry đắm chiêu nói :

- Joe ? Buồn lắm .

- Cậu ta bao nhiêu tuổi ?

- Mười lăm - Cô kể sơ qua cho gã nghe lịch sử của Joe - Nó có một trí óc xuất sắc , nhưng nó là một sản phẩm của một quá khứ ly kỳ . Cấu kinh , chống đối xã hội , thù địch

- Nó yêu cô .

- Cái gì ?- Cô nhìn Linc tưởng như cho rằng gã mất trí - Đừng có lố bịch như thế . Nó chỉ là một đứa bé .

- Một đứa bé đã lớn lên rất nhanh .

- Nhưng mà yêu tôi ? Không thể thế được .

- Không , khi một thằng bé mười lăm tuổi thì đã ...Gã cắt ngang .

- Tôi cho là như vậy - Kerry lăm băm để xóa đi cái lúng túng khó xử - Ông có nghĩ thế không ?

Cô không tưởng nổi tại sao mình lại có thể hỏi gã câu đó . Cô không dám nhìn gã , mặc dầu bằng khoe mắt cô nhìn thấy đầu gã cử động một cách đột ngột để quay lại nhìn cô .

- Tôi tưởng linh mục mới được nghe xưng tội chứ ?

- Đúng vậy . Tôi xin lỗi . Chúng ta đang nói về Joe kia mà .

- Cô có biết cậu ta làm gì với chiếc áo dài hôm qua cô mặc không ?- Kerry lắc đầu - Nó đã bỏ vô đồng lửa - Thấy cô nhìn vẻ không tin , gã gật mạnh đầu - Tôi quan sát nó bỏ chiếc áo vào đồng lửa và nhìn mãi cho đến khi cháy hết .

- Nhưng chính nó ăn trộm chiếc áo đó cho tôi mà . Nó biết tại sao tôi lại cần phải mặc chiếc áo đó .

- Nó cũng biết rằng chính chiếc áo đó đã giúp cô đưa tôi tới đây . Nó tự căm ghét mình vì đã góp phần vào nỗi nhục của cô .

- Ông chỉ tưởng tượng .

- Không . Nó đặc biệt bảo vệ cô.

- Trước đây nó chưa bao giờ thế . Bây giờ chúng ta không bị nguy hiểm đe dọa . Nó bảo vệ tôi trước cái gì đây chứ ?

- Khỏi tôi .

Đôi mắt gã phản chiếu ánh lửa khiến cho đôi mắt dường như là màu vàng óng chứ không phải màu nâu nữa . Gã đã cời chiếc sơ mi mặc ban ngày ra , giờ đây chỉ còn mặc chiếc áo may ô màu xanh bộ đội . Da gã trơn nhẵn như gỗ được đánh bóng . Phần trên của lồng ngực phủ đầy lớp lông màu hung hung giống như mái tóc ánh đỏ trên đầu gã . Đám lông quăn quăn dán sát vào lớp da nâu và dường như sẽ óng lên vàng rực dưới ánh mặt trời - hoặc ánh lửa hắt vào .

Kerry cảm thấy bối rối bèn quay đi .

Cuối cùng khi Linc cất tiếng phá vỡ sự im lặng căng thẳng giữa hai người , giọng gã khàn khàn :

- Tại sao cô không nói gì ?

Cô rất chân thật :

- Chẳng có gì để nói cả .

- Tôi xin cô hãy khác đi cô Bishop - Mặt gã cau lại vì giận dữ - Tại sao cô lại không ngăn tôi đừng có hôn cô ?

- Nêu ông nhớ lại được thì tôi đã cố đó chứ

- Không kiên quyết lắm

Cô nhìn gã , kinh ngạc vì gã khẳng khái bảo vệ hành động của mình :

- Tôi lựa chọn để ông hôn tôi còn hơn bị giết .

- Cô đang bị cái chết đe dọa và cô biết rõ điều đó . Một lời thôi . Cô chỉ cần nói một lời thôi rồi tôi sẽ để cho cô yên .

- Sáng nay thì có thể , thế nhưng còn tối hôm qua ?

- Chuyện đó thì khác .

- Bởi vì lúc đó ông say .

- Phải - Gã thấy cô việc gã say mềm chỉ là một lý do yếu ớt - Vậy thì tôi phải nghĩ thế nào kia chứ ?- Một người đàn ông phải đối xử thế nào với gái điếm kia ?

Cô lạnh nhạt đáp :

- Chắc chắn là tôi không thể biết được .

- Bây giờ cô đã biết . Anh ta sẽ đối xử với một gái điếm đúng như tôi đối xử với cô đêm qua . Chiếc áo dài , màu tóc , nụ cười mời mọc , tất cả mọi thứ mà một người đàn ông không thể nào từ chối được . Vì thế đừng có buộc tội tôi vì đã tiếp nhận lời mời mọc của cô .

- Chị Kerry , chị có khỏe không ?

Cả hai ngược lên . Joe đang đứng ngay bên kia đồng lửa . Hai tay cậu bé nắm chặt thành hai nắm đấm , mắt nhìn đăm đăm vào Linc đầy đe dọa .

Kerry nói :

- Joe , chị vẫn khỏe . Đi ngủ đi . Ngày mai sẽ vất vả đấy .

Trông Joe có vẻ dịu lại một cách rất miễn cưỡng nhưng cuối cùng cậu bé cũng lùi lại chỗ chiếc xe tải và chui vào cabin , nơi Linc và cậu sẽ ngủ .

Kerry và Linc nhìn đồng lửa đang tàn dần . Cái im lặng cũng nguy hiểm chẳng kém gì rừng già đang bao vây quanh họ .

Gã hỏi :

- Điều gì đã khiến cô quyết định làm điều đó ?

- Tôi cần người giúp đỡ .

- Không tôi không muốn nói đến việc cô tuyển mộ tôi . Tôi muốn nói điều gì đã khiến cô quyết định trở thành ...cô biết đấy .

- Ồ ...mọi chuyện . Hoàn cảnh - Kerry co hai đầu gối lên ngực và tựa cằm lên đó .

Nếu như có bao giờ biết được sự thật gã sẽ nổi điên lên . Con giận sáng nay của gã sẽ chỉ là một thứ ngọt lừ so với cái địa ngục mà gã sẽ vung lên khi phát hiện ra mọi chuyện . Cô đã thấy khiếp sợ cái ngày hôm ấy . Nhưng từ giờ đến khi họ an toàn trở về được đến Mỹ , cô phải tiếp tục nói dối . Như vậy cô sẽ có một thứ để ngăn chặn gã .

Và thành thật mà nói , cô có thể ngăn ngừa chính mình . Tất cả những cách cư xử thô ráp của gã chỉ khiến Kerry thấy gã hấp dẫn đến mức phiến toái . Lincoln O'Neal như thể bước ra từ một cuốn catalogue về các thần tượng của đàn bà . Gã đẹp trai một cách nhàu nhĩ , gã sống một lối sống tuyệt diệu , gã tán tỉnh một cách rất nguy hiểm và chẳng hề dấu giếm việc gã chẳng coi những lễ thói cư xử thông thường ra gì .

Gã là một người tình tuyệt vời . Gã đối xử với cô khá thô bạo , sự bất cần của gã phần nào như thô lỗ , thế như sự dửng dưng của gã vẫn chứa đựng và phản ánh tất cả . Gã là loại đàn ông đầy thách thức mà không một người đàn bà nào có thể cưỡng lại . Một con bê chơ thuần hóa .

Kerry không thể phủ nhận với mình là gã đã khơi dậy ở cô lòng thèm muốn . Vì thế để ngăn mình không làm một việc gì vô cùng ngu ngốc , cô sẽ phải tự coi mình là một thứ bất khả giống như gã đang tưởng . Cách nào đó lúc này cô phải đặt mình trước một lời thề tôn giáo

Linc đang sốt ruột cảm gậy chọc chọc vào đồng lửa . Sự thất vọng thể hiện rõ trong từng động tác của gã cũng như trong giọng nói u ám :

- Cô đã là như thế thì làm sao cô có thể xử sự như đêm qua được ?

- Lúc đó tôi quá tuyệt vọng , chắc bây giờ thì ông đã hiểu rồi

Nhưng cô hành động thật đến quý quái

Cùng lúc đó cô cảm thấy vừa tự hào vừa xấu hổ :

- Tôi đã làm những điều cần làm .

Cô cảm thấy ánh mắt gã lướt trên người mình và không thể ngăn mình đừng có bắt gặp ánh mắt đó . Họ nhìn nhau trừng trừng qua đồng lửa . Cả hai đều nhớ lại cái động chạm của gã vào những nơi cấm kỵ và đều nhớ lại những cái hôn say đắm mà họ đã chia xẻ . Ý nghĩ của họ chạy song song nhau . Họ nghĩ về lưỡi , về ngực , và về những cái gì mà có lẽ tốt hơn là cứ để vậy đừng nói ra .

Linc nhìn đi nơi khác trước . Về mặt gã căng thẳng . Gã nghiêng răng chửi thề :

- Có lẽ cô đã nhớ lại những quyền chính đáng của mình . Cô đã đóng vai trò của mình quá giỏi -Gã châm chọc nói - Nhưng đó là khi cô buộc phải làm , đúng không ? Cô phải biết chắc là tôi sẽ đi cùng cô , vì thế cô thả cho tôi vài cảm giác . Vài mùi vị của cô ...

- Thôi đi !

- Trừ phi tôi đã bị điên và không suy nghĩ được rõ ràng ...

- Tôi đã nói dối anh , phải - Kerry kêu lên . Cô sợ sự căm dỗ trong giọng nói của gã và phải bắt gã thôi đi - Tôi đã lừa anh , phải . Tôi đã chịu đựng những cái ôm ấp của anh . Tôi vẫn sẽ làm lại như vậy nếu đó là điều cần thiết phải làm để đưa được bọn trẻ đến nơi an toàn .

Gã gầm gừ :

- Xơ Kerry , tối nay trong buổi cầu nguyện xin hãy nhớ đến tôi . Tôi cam đoan là cô sẽ cần những câu kinh đấy .

Gã vút chỗ bả cà phê vào đồng lửa . Những viên than hồng rít lên xè xè . Một làn khói cuộn lên giữa họ , như tượng trưng cho cái địa ngục mà gã đang quảng ra để giữ cho mình đừng chạm vào cô .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Không biết bọn chúng từ đâu hiện ra . Những bụi cây 2 bên đường dựng đứng và động đậy , thốt nhiên chiếc xe tải bị bao vây giữa đám du kích dường như mọc ra tua tủa từ các bụi cây .

Linc đạp chân - phanh xe kêu ken két khi chiếc xe tải khựng lại trên con đường nhỏ rải đá dăm . Bọn trẻ con rú lên sợ hãi . Kerry cũng buột miệng kêu lên cùng bọn trẻ , cô vội ôm Lisa sát hơn vào ngực .

Khi bụi lắng xuống . Tất cả bất động như trong 1 bức ảnh . Không 1 ai động đậy . Ngay cả lũ chim rừng dường như cũng cảm thấy sự nguy hiểm đang lơ lửng chúng im lặng nấp trong chỗ náu trên cây .

Hàng lính lăm lăm những cây M_16 và uzis bên hông . Những khẩu súng tự động nhất tề chĩa vào chiếc xe và những hành khách khiếp hãi trên đó . Gương mặt của những du kích quân trẻ măng nhưng rất ác độc . 1 vài tên còn chưa có lông tơ trên mép, nhưng chúng đã có đôi mắt của những gã đàn ông không biết sợ giết người hay bị người khác giết .

Quần áo trên người chúng cho thấy chúng đã sống khá lâu trong rừng . Những gì không được là 1 cách cố ý ngụy trang trong bùn đất thì giờ đây bê bết đất và máu . Bắp thịt chúng căng lên . Ánh mặt trời nhấp nháy trên làn da nhòe mồ hôi . Những thân hình gầy nhom cứng rắn chẳng kém gì những đôi mắt đầy dọa nạt.

Linc đã từng có mặt ở rất nhiều khu vực có chiến tranh, gã nhận ngay ra những vẻ mặt bất động và không hề hứa hẹn gì ở những người đàn ông đã giết chóc quá lâu . Những người này không còn xúc động trước cái chết . Tính mạng con người - đầu cho đó là tính mạng của họ đi nữa - đối với họ dường như rất ít giá trị

Gã biết chẳng nên làm một hành động ngu ngốc nào đó ra vẻ anh hùng . Gã đặt cả hai tay lên tay lái , sao cho bọn chúng nhìn rõ nhất . Điều duy nhất là phải làm cho chúng hiểu rằng gã , Kerry và bọn trẻ không phải là người của phía quân đội Tổng Thống El . Nếu họ thuộc về quân đội của Tổng thống El thì chắc chắn chiếc xe tải sẽ bị phá hủy và họ sẽ bị rừng già nuốt chửng ngay bây giờ

Linc gọi Kerry :

- Kerry , hãy ở nguyên tại chỗ . Tôi sẽ giải quyết vụ này . Bảo bọn trẻ phải thật trật tự . Bảo các du kích là tôi sẽ mở cửa và ra ngoài .

Kerry nhắc lại những lời Linc vừa nói bằng tiếng Tây Ban Nha . Vòng vây những khuôn mặt thù địch kia không hề có phản ứng gì . Linc cứ tạm hiểu là chúng không phản đối . Gã chậm chạp bỏ tay trái xuống . Nhiều tên lính phản ứng ngay tức khắc .

- Không , không ! - Kerry hét lên . Cô rồi rít van xin chúng hãy khoan bắn và giải thích rằng Senior O'Neal chỉ muốn nói chuyện với bọn họ .

Linc can đảm bỏ tay xuống một lần nữa và mở cửa . Gã lo lắn bước ra . Hai tay giơ lên cao quá đầu , gã đi xa khỏi chiếc xe tải .

Kerry há hốc miệng sững sờ khi một du kích quân nhảy đến và giật khẩu súng ngắn ra khỏi thắt lưng gã rồi ra lệnh cho gã rút dao ra . Mặc dầu chẳng hề biết Tây Ban Nha gã cũng hiểu ngay mệnh lệnh và tuân theo không một chút chần chừ .

- Gã nói to rõ ràng :

- Chúng tôi đang đưa đám trẻ con này tới một thị trấn ở gần biên giới để tìm thức ăn và chỗ ở cho bọn trẻ . Đây là những trẻ mồ côi . Chúng tôi không phải là kẻ thù của các ông . Hãy để chúng tôi ...

Lời giải thích của Linc bị cắt ngang một cách thô bạo khi một du kích quân bước tới và bắt ngơ tạt vào miệng gã . Đầu gã giật lên vì quả đấm thô bạo tiếp theo . Linc vốn từng là đứa cầm đầu bao trận ẩu đả trên đường phố . Gã gượng lại , hai tay nắm chặt lại thành hai quả đấm , răng nghiến kèn kẹt . Trước khi gã kịp ra đòn , gã du kích quân đã thụi vào bụng Linc một quả đấm . Linc ngã nhào xuống đất , khoe miệng rỉ máu . Kerry nhảy qua thành chiếc xe tải và chạy tới chỗ Linc đang nằm ôm bụng . Cô không hề để ý đến những mũi súng đang chia vào mặt cô . Cô quay lại nhìn gã du kích quân và nói :

- Por favor señor , hãy để cho chúng tôi nói .

Linc rên và gượng quỳ lên :

- Tôi đã bảo cô tránh ra kia mà . Quay lại xe đi .

Cô rít lên :

- Để cho ông bị đánh đến chết à ?

Cô hất bím tóc dài qua vai rồi quay lại nhìn gã du kích quân đã đánh Linc . Phù hiệu trên mũ

cho thấy gã có chức vụ cao nhất trong đám quân nổi loạn . Co nói với hắn bằng tiếng Tây Ban Nha :

- Ông O'Neal nói đúng đấy . Chúng tôi chỉ đưa bọn trẻ tới một nơi an toàn hơn thôi .

- Các người đang đi trên chiếc xe tải của Tổng Thống El .

Gã nhỏ tọt xuống đất cạnh nơi Kerry đứng . Kerry cố đứng yên và cầu nguyện để Linc cũng yên lặng .

- Đúng thế tôi ăn cấp của quân Tổng Thống El .

Một du kích quân thô bạo lôi Joe ra khỏi cabin và bắt đầu khám người cậu bé . Hắn ta cầm chiếc mũ và bộ quân phục quay lại chỗ tên chỉ huy . Viên chỉ huy vút hai thứ vào mặt Kerry một cách buộc tội .

Cô đáp :

- Viên sĩ quan cầu thả đó đã để quên quân phục và mũ trong xe lúc hắn đi vào quán rượu để uống rượu và chơi gái .

Câu nói của cô gây nên vài cử động trong hàng ngũ của chúng .

Linc hỏi :

- Có chuyện gì vậy ? - Lúc này gã đang đứng bên cạnh cô . Một dòng máu nhỏ chảy trên cằm gã , và tay gã vẫn còn xoa xoa một bên sườn . Nếu không có hai chi tiết đó thì dường như gã không hề bị làm sao mà chỉ đang tức giận tột độ

- Ông ta hỏi tại sao chúng ta lại đi trên một chiếc xe tải của quân đội . Tôi phải giải thích về bộ quân phục .

Lisa bắt đầu khóc . Mấy đứa trẻ khác sợ hãi thì thầm . Viên chỉ huy tốp du kích bắt đầu lo lắng . Gã nhìn ngược nhìn xuôi con đường . Hiếm khi gã để cho người của mình lộ diện lâu như thế này .

Viên chỉ huy ra lệnh 1 tràng . Một du kích quân bèn nhảy vào cabin và ra lệnh cho Joe ra phía sau thùng xe cùng với bọn trẻ con .

Linc hỏi Kerry

- Thế nào bây giờ

- Họ đưa chúng về căn cứ của bọn họ

Linc bật chửi thề

- Bao nhiêu lâu

- Tôi không biết .

- Để làm gì

- Để quyết định phải làm gì với chúng ta

Các du kích quân dí súng sau lưng 2 người và đẩy họ tới phía trước . Kerry gọi bọn trẻ con đang kêu khóc và nói với chúng là họ sẽ quay lại ngay .Cô không thể chịu nổi khi nhìn thấy những khuôn mặt sợ hãi đầy nước mắt trong lúc chiếc xe tải lăn qua trước mặt họ ? Gã chỉ huy bảo tên lính lái xe hãy đi đường tắt . Rõ ràng là căn cứ của bọn họ cách đây không xa .

Các du kích quân im lặng lượn đi trong rừng . Họ đi dưới tán lá rừng mà không hề làm rung động 1 chiếc lá . Linc thử nói chuyện với Kerry , nhưng ngay lập tức gã bị cảnh cáo buộc phải im lặng . Mệnh lệnh được đưa ra đầy đe dọa khiến gã phải tuân theo ngay , mặc dầu cảm gã nghiêng trọ đi vì tức giận .

Lúc họ đến được căn cứ của quân du kích thì chiếc xe tải cùng từ phía bên kia bãi cỏ xuất hiện . Kerry xin phép được đến chỗ bọn trẻ và được cho phép . Chúng ào xuống khỏi sàn xe tải lồm cồm bò về phía cô chờ nhận được an ủi

Joe và Linc bị đẩy về 1 bên chiếc xe tải . Máy chiếc túi đựng máy ảnh của Linc bị mở . Từng chi tiết của các thiết bị nghề ảnh bị kiểm tra rất kỹ lưỡng .

Gã hét lên với Kerry:

- Bảo chúng đừng có chạm mấy bàn tay chết tiệt ấy vào những máy ảnh của tôi .

Cô đưa mắt ra hiệu cho gã nói bé và giữ bình tĩnh rồi quay lại nhìn viên chỉ huy :

- Ông O 'Neal là một phóng viên nhiếp ảnh chuyên nghiệp .Ông ta chỉ chụp ảnh để gởi cho các tạp chí mà thôi .

Hình như gã cũng có ấn tượng , nhưng vẫn chưa tin

Một ý tưởng bất ngờ nảy ra . Kerry quay sang nhìn Linc lúc này đang bị dí vào thành xe tải bằng một mũi súng

- Ông có máy ảnh Polaroid nào không ?

- Có . Thỉnh thoảng tôi cũng phải chụp vài kiểu tại trận để kiểm tra góc độ ánh sáng .

- Có phim không ?

Gã gật đầu

Cô quay sang viên chỉ huy du kích quân lúc này đang lơ đãng nhìn cô Không thèm để ý đến vẻ tán thưởng không che dấu của hắn :

- Ông có muốn ông O 'Neal chụp ảnh cho ông và người của ông không ? Một bức ảnh chụp cả nhóm ?

Ngay lập tức cô cảm thấy đám du kích cảm thấy ý tưởng đó khá hấp dẫn. Họ đang đùa bỡn nhau , chọc chọc vào nhau về trêu chọc . Họ sử dụng các khẩu súng tự động để trêu chọc nhau cứ như đó là những khẩu súng đồ chơi . Viên chỉ huy gầm lên yêu cầu im lặng . Những tiếng ồn ào đùa bỡn tắt ngay nhanh chẳng kém gì lúc nổi lên. Tất cả im phăng phắc .

Linc kìm giọng hỏi :

- Cô có định nói cho tôi biết có chuyện quái gì đang xảy ra không ?

Kerry nói cho gã biết điều cô vừa đề nghị :

- May ra chúng ta có thể mua chuộc được chúng bằng mấy tấm ảnh để thoát khỏi đây được .

Linc liếc nhìn đám người thù địch :

- Có thể chúng đồng ý chụp ảnh và rồi vẫn giết chúng ta như thường .

Cô chưa chắc thì thầm:

- Vậy thì ông hãy nghĩ ra điều gì đi . Dầu cho chúng ta có thoát ra được khỏi đây đi nữa thì chúng ta cũng đang lãng phí bao thời gian quý báu rồi .

Linc nhìn cô , đánh giá khá cao . Hầu hết phụ nữ bị rơi vào một ổ phục kích sẽ hoảng loạn . Bằng kinh nghiệm của mình Linc đã biết rằng đầu óc sắc bén của cô có thể chuyển sang kế hoạch khác ngay.

- Được rồi . Bảo viên chỉ huy hô quân đứng vào hàng đi , cả cái thằng chó này nữa - Gã quắc mắt nhìn tên lính đang dí nòng khẩu M16 vào bụng mình - để cho tôi chuẩn bị máy ảnh .

Kerry nói với viên chỉ huy đám quân nổi loạn những điều Linc vừa nói . Khi thấy gã này vẫn

không hào hứng với ý kiến đó như đám quân lính , cô nói:

- Senior O'Neal rất nổi tiếng . Đã giành được giải thưởng Pulitzer . Ảnh chụp ông và người của ông sẽ xuất hiện trên các tạp chí trên toàn thế giới . Những bức ảnh đó sẽ nói cho toàn thế giới biết về tinh thần chiến đấu dũng cảm của các ông .

Rõ ràng viên chỉ huy du kích có cân nhắc những lời cô vừa nói , rồi đột nhiên gã nở toác nụ cười đồng ý . Các du kích khác vừa im phăng phắc chờ đợi giờ đây lại bắt đầu chuyện trò cười nói xôn xao .

Kerry bảo Linc :

- Đi lấy máy ảnh đi . Hãy bắt đầu bằng cái máy Polaroid ấy , để cho bọn họ nhìn thấy kết quả ngay .

Linc sung sướng đẩy tên lính đang được lệnh canh chừng gã sang bên . Gã dùng mu bàn tay gạt mạnh hơn mức cần thiết và nhận được một cái quắc mắt giận dữ . Gã cúi xuống mấy chiếc túi đựng máy ảnh và tức giận chửi thề khi phui bụi khỏi những thiết bị mắc tiền của mình đang bị quăng dưới đất một cách không thương tiếc .

Trong khi bỏ phim vào máy . Linc quyết định những bức ảnh này sẽ không chỉ để cứu mạng bọn họ mà sẽ còn phải đem lại lợi nhuận nữa , còn Kerry thì tập hợp bọn lính lại . Bọn họ đứng thật thẳng đây tự hào , khoe những khẩu Uzis giống như các ngư dân khoe những mẻ đầy nhất trong ngày .

Kerry nói với Linc :

- Bọn họ sẵn sàng rồi .

- Bọn trẻ thế nào ? - Gã hỏi và nhòm qua mắt ngắm ra hiệu cho bọn lính đứng sát vào nhau hơn .

- Ổn cả Joe đang trông bọn chúng .

Giờ thì Kerry đã hiểu tại sao Linc được ca ngợi đến vậy , cô hiểu điều đó bằng vào đôi mắt sáng rực của gã neho neho ngắm rất lâu trong ống kính .

Linc nói :

- Báo bọn họ đứng yên - Cô làm theo lời gã - Được rồi , đếm đến ba .

- Uno , dos , tres (một , hai ,ba)- cô đếm .

Nấp ống kính đóng lại và từ cái máy ảnh lòi ra một tấm phim tự hiện hình . Kerry cầm tấm ảnh từ tay Linc và nói :

- Có thể chụp thêm cho bọn họ một kiểu nữa không ?

- Được đếm đi .

Sau khi chụp nhiều kiểu ảnh . Kerry cầm những tấm ảnh Polaroid đưa cho viên chỉ huy xem . Đám du kích cũng nhích lại gần gã nhìn những tấm phim hiện rõ dần . Những tiếng cười rộ lên . Những câu chònh ghẹo qua lại . Rõ ràng là bọn họ rất hài lòng vì kết quả .

Trong khi các du kích chuyển nhau xem các bức ảnh Linc chụp lia lịa rất nhiều kiểu bằng chiếc Nikon của mình . Nếu những người đàn ông này được sinh ra ở một nơi nào khác thì có lẽ giờ đây họ đang hau háu nhìn lên bức ảnh chụp họ ngày tốt nghiệp , tay cầm những chiếc gậy chơi bóng chày thay cho những khẩu súng máy kia . Sự tương phản giữa niềm vui ngây thơ trước những bức ảnh chớp nhanh với những chiếc lưng thắt đầy lựu đạn có thể làm nên những bức ảnh không thể lu mờ tài năng xuất sắc của Linc O'Neal . Những bức ảnh của gã là những bài xã luận không lời .

Linc nói thầm với Kerry :

- Nào trong lúc bọn chúng đang vui vẻ , hãy tìm đường ra khỏi đây đi . Cô hãy thương lượng với bọn chúng , bởi vì dường như cô thương lượng rất giỏi

Kerry không biết nên coi đó là một lời khen hay một lời miệt thị , nhưng cô nghĩ sâu nữa . Họ cần phải đi tiếp càng nhanh càng tốt . Thời gian chỉ còn được tính từng giờ . Họ chỉ còn hai ngày nữa để đi tới biên giới một cách kịp thời . Đi cùng bọn trẻ rất chậm . Họ chưa đi được quãng đường dự tính , mặc dầu Linc đã lái xe không nghĩ

Kerry ngáp ngừng đi tới gần đám lính . Cô khiêm tốn hết sức , cô hỏi viên chỉ huy :

- Bây giờ chúng tôi có thể đi được chứ ?

Như có ai vừa ngắt một công tắc , đám lính trở nên im lặng . Tất cả bọn chúng chăm chú nhìn viên chỉ huy lường xem phản ứng của gã sẽ ra sao và đoán xem gã sẽ quyết định thế nào .

Quan điểm của đám lính cũng rất quan trọng đối viên chỉ huy . Gã muốn binh lính dành cho mình lòng kính trọng cao nhất và không dám để mắt mặt trước mặt bọn chúng . Biết rõ điều đó Kerry cầu khẩn :

Các ông là những chiến sĩ dũng cảm . Đầu có cần nhiều can đảm mới có thể khủng bố được mấy đứa trẻ con . Bọn lính của Tổng Thống El là lũ hèn hạ mới đánh nhau với phụ nữ và trẻ em chứ không dám đương đầu với những người lính như các ông - Cô khوات tay về phía toán lính

- Liệu ông có thể tàn sát những đứa trẻ bơ vơ không ?

Tôi tin là ông sẽ không làm điều đó , bởi vì các ông chiến đấu vì tự do vì cuộc sống . Ở quê nhà , mỗi người các ông đều có con cái của các ông - Cô gật đầu về phía chiếc xe tải nơi bọn trẻ con đang dúi vào nhau - Hãy giúp tôi . Hãy để tôi đưa chúng đến một nơi an toàn hơn tránh khỏi nơi có chiến trận .

Viên chỉ huy nhìn đám trẻ con . Kerry cảm thấy hình như mình thoáng bắt gặp một tia thương cảm , hay một thứ tình cảm rất gần với sự thương cảm thoáng qua trong đôi mắt không gì có thể xuyên qua được gã . Rồi gã ngược nhìn Linc , về mặt lại trở nên thù địch

Gã hát cảm về phía Linc , hỏi Kerry :

- Đó là thằng chồng mày à ?

Kerry liếc nhìn Linc :

- Tôi ...

Linc không thích cái vẻ mặt của viên chỉ huy quân nổi loạn :

- Hấn hỏi cái gì thế ?

Cô bắt gặp cái nhìn cháy bỏng của gã :

- Hấn hỏi tôi có phải là ...vợ của ông không ?

- Bảo hấn là không phải .

- Không ư ? Nhưng hấn nghĩ là ...

- Hấn sẽ dùng cô để uy hiếp tôi . Bảo hấn là không phải , mẹ kiếp !

Cô quay lại nhìn viên chỉ huy :

- Không , tôi không phải là vợ ông ta .

Gã nhìn cô lạnh lùng tính toán . Rồi với một cử động làm Kerry mất hết can đảm , gã bắt đầu

nụm cười . Nụ cười nở từ từ trên khuôn mặt đen thui của gã rồi trở thành cái cười thành tiếng

. Rồi gã và đám lính cười ngặt nghèo vì một cái gì đó mà chỉ bọn chúng mới hiểu và thấy buồn cười .

Gã nói với cô bằng tiếng Tây Ban Nha :

- Được các người có thể đi được .

Cô nhìn xuống chân về khúm núm biết ơn :

- Gracias , senor (cảm ơn ông) .

- Nhưng trước hết tao muốn chồng mày chụp ảnh nữa cho tao đã .

- Ông ta không phải chồng tôi .

- Mày nói dối - Gã nhẹ nhàng nói

Kerry rùng mình trước tia mắt đầy thách lợi của gã :

- Không ... ông ta không là gì với tôi cả . Tôi chỉ thuê ông O'Neal lái xe để giúp tôi đưa bọn

trẻ tới một nơi an toàn hơn mà thôi

- A ! - Gã nói về cõi mơ - Vậy thì hấn ta sẽ không bức mình nếu mày chụp chung với tao một bức ảnh chứ ?

Cô sững sờ và sợ hãi nhận thấy cái nhếch mép hau hâu của hấn:

- Voi tôi ư ?

- Sí .

Nhiều du kích ồ lên tán thành và khen ngợi bằng cách nhiệt thành vỗ vào lưng gã .

Linc vẫn đang đứng chống tay vào hông , gã hỏi trong khi cô chậm chạp quay lại :

- Chuyện quái quỷ gì đang diễn ra vậy ?

- Hắn muốn chụp ảnh .

- Vậy cô hãy tránh ra để tôi chụp .

- Chụp tôi với hắn . Hắn muốn chụp ảnh với tôi - Cô e ngại ngược nhìn Linc . Về mặt gã nguy

hiểm cũng chẳng kém gì về mặt bất cứ gã đàn ông nào đứng phía sau kia . Gã ném một cái nhìn hiểm ác về phía viên chỉ huy .

- Bảo thằng chó đẻ ấy cút xuống địa ngục đi .

Cô mỉm cười , nụ cười vui mừng một cách yếu ớt . Cô sợ rằng Linc có thể nghĩ cô cho rằng

việc được chụp ảnh chung với cái thằng thú vật ấy là một điều có lợi . Cô ngoay ngoắt quay lại và đi về phía viên chỉ huy . Gã này vẫn đưa mắt nhìn Linc , đôi mắt đầy vẻ hiểm độc gã đưa tay với lấy Kerry và ôm siết lấy thắt lưng cô , vòng tay hắn cứng như sắt :

- Bỏ tôi ra - Cô vật lộn để thoát khỏi tay gã . Nhiều khẩu súng máy bật lên tư thế sẵn sàng , nhưng cô vẫn vững mặt . Về mặt cô rất kiêu kỳ

- Tôi sẽ không chụp ảnh với ông nữa .

Viên chỉ huy du kích huyết gió :

- Vậy thì chồng mày sẽ chết .

- Tôi không tin . Ông đâu phải là kẻ giết người không ghê tay - Thật ra cô e rằng gã chính là

loại người đó nhưng cô hiểu rõ gã chẳng hề muốn tung cho thế giới thấy cái hình ảnh đó .

Có mấy đứa trẻ bật khóc . Joe ra lệnh cho chúng nằm yên tại chỗ . Cậu nhích đến bên cạnh Linc . viên chỉ huy du kích ra lệnh cho hai du kích đến canh chừng hai người . Những tên khác tản ra quanh bãi cỏ . Tất cả chia súng lăm lăm vào người phóng viên nhiếp ảnh và thằng bé , cả hai đều đang bùng bùng giận dữ .

Viên chỉ huy mỉm cười khà ồ và xiết đôi bàn tay to tướng quanh cổ Kerry . Cô vẫn ngẩng đầu không chịu cúi người

- Bỏ tay ra

Gã kia càng xiết chặt vào hơn

Linc đứng phía sau cô gầm lên

- Chết mẹ nó đi . Thà cô ấy ra ! - Gã gào lên với viên chỉ huy .

- Con bé ngoại quốc kia , sao mà mày ương bướng đến thế ? Mày đang tự rút đoạt cái tương của mình đấy . Viên chỉ huy nói bằng giọng êm ả .

Đột nhiên Joe nhảy bổ vào . Ngay lập tức nó bị một bàn chân đi ủng đưa ra ngăn và ngã xoài xuống đất . Bọn lính cười ầm lên , nhưng viên chỉ huy cười to nhất . Tên du kích vừa ngăn chân Joe dí khẩu súng tự động vào gáy cậu và ra lệnh cho cậu nằm yên .

- Ôi lạy chúa - Kerry thở hổn hển . Chẳng lẽ việc cô không chịu đứng chụp ảnh với một tên nổi loạn thì đổi bằng cả mạng sống của Joe ? Cô do dự

Linc nói :

- Hãy nói cho bọn chúng biết là cô là tu sĩ đi !

- Linc ông đã đọc báo rồi chứ !

Phải - Gã đã đọc . Giáo sĩ và phụ nữ cũng không tránh được cái chết đầm máu . Thực tế đôi khi họ còn là nạn nhân của của những cuộc chém giết tàn bạo nhất .

Viên sĩ quan nắm bím tóc của Kerry và bắt đầu xoắn quanh cổ tay hắn

- Con ***** này .

Linc phóng qua bãi cỏ .Một báng súng nện mạnh vào giữa ngực gã . Gã gập người , rên lên vì đau , nhưng vẫn nhào tới chiến đấu .

Kerry quay ngoắt lại để xem chuyện gì xảy ra , cô kêu lên :

- Linc , dừng !

Viên chỉ huy rút từ thắt lưng ra một khẩu súng và chia thẳng vào Linc .

Kerry vô lấy tay hấn :

- Por favor , dừng !

- Nó có phải chồng mày không ?

Kerry nhìn vào đôi mắt đen thẳm và hiểu rằng gã chỉ muốn duy nhất một điều là sỉ nhục họ và

làm cho họ khiếp sợ . Cô nói :

- Vâng , vâng , vâng , vâng , đây là chồng của tôi . Xin ông đừng giết anh ấy - Cô nhắc đi

nhắc lại lời van xin. Cuối cùng viên chỉ huy du kích hạ khẩu súng ngấn xuống và sản giọng ra lệnh rất nhanh .

Kerry nhảy bổ đến bên cạnh Linc và giúp đỡ gã đứng dậy :

- Nhanh lên . Hấn nói là chúng ta có thể đi .

Mặt nhăn nhó , một tay ôm bụng , Linc quắc mắt nhìn viên chỉ huy du kích . Gã chỉ muốn

đấm một quả vào cái mặt vênh vào kia Và nếu không phải vì Kerry và bọn trẻ con thì gã liều mạng với hấn .Nhưng Kerry kéo tay áo gã và nài nỉ gã hãy vào trong xe . Biết mình cần phải làm theo điều khôn ngoan đó , mặc dầu đó không phải là điều gã muốn làm . Linc quay đi trước về thách thức không dấu điểm trong đôi mắt viên chỉ huy du kích .

Gã nhanh nhẹn thu thập mấy chiếc máy ảnh và đồng phim trong khi Kerry lừa đám trẻ con lên phía sau chiếc xe tải . Cô càn đảm đẩy gã du kích đang dí súng vào Joe sang bên và giúp cậu bé đứng lên . Ánh mắt cậu bé quắc lên và nhìn viên chỉ huy du kích cũng căm ghét chẳng kém gì Linc lúc này

Kerry nói :

- Joe , vào trong xe đi . Tôi không sao và chúng ta vẫn còn sống đi thôi . Cô bước lên thùng xe

Và gọi mấy đứa nhất tùm lại quanh mình . Linc đi về phía cuối chiếc xe tải :

-Tôi cần khẩu súng ngắn và con dao .

Kerry hỏi đám du kích xem họ có thể xin lại hai thứ đó không .

- Tao có ngu đâu . Tao sẽ không trả chúng mày khẩu súng .

Kerry dịch lại cho Linc nghe . Hình như gã định cãi lại nhưng rồi đổi ý Gã sang số và lái

chiếc xe ra khỏi bãi đất trống . Theo con đường nhỏ ngoằn ngoèo trong rừng chẳng mấy chốc họ đã ra đến đường cái .

Trước khi rẽ lên đường cái , Linc phanh xe và bước ra khỏi cabin .

- Tôi biết rằng trùm lại thì sẽ nóng hơn cả địa ngục , nhưng hãy trùm cái bạt đó lên đi . Chúng ta không thể mạo hiểm thêm một lần nữa .

Gã giúp cô phủ tấm bạt lên đám trẻ con đang ngồi tùm tùm lại và liếc nhìn Kerry :

- Hấn có làm đau cô không ?

- Tôi không sao đâu - Cô đáp và cúi xuống để tránh đôi mắt vàng óng ánh và sắc sảo của gã .

Gã kéo bạt che lên người cô . Một lúc sau cô nghe thấy tiếng đóng cửa . Chiếc xe chuyển bánh.

Kerry hỏi khẽ :

- Ông nghỉ thế nào ,

- Có vẻ như hoàn toàn hoang vắng .

Lúc ở bìa rừng họ đã quan sát khu đồn điền trồng mía rất lâu . Không hề thấy động tĩnh gì

- Nếu được ngủ đêm dưới một mái nhà thì thật là tuyệt .

Linc liếc nhìn Kerry .Gã dừng xe lại - Sau khi tỉnh cờ nhìn thấy một khu đồn điền bỏ hoang -

Và giờ tắm bọt ra . Trông Kerry và lũ trẻ như những cành cây héo rũ . Mấy lũ trẻ ngủ gà ngủ gật trên lòng Kerry khiến cô càng vất vả hơn .Nhưng cô không hề phản nản lấy một tiếng . Sức chịu đựng của cô dường như không hề nao núng . Nhưng giờ đây gã đã nhìn thấy những nét mệt mỏi quanh miệng và đôi mắt của cô .

- Cô ở đây . Tôi đem Joe đi xem xem sao .

Mười phút sau họ quay trở lại :

- Dường như đã lâu rồi chẳng có ai ở đây . Tôi nghĩ cũng được . Cô muốn đi xe hay đi bộ một

lát ? - Gã hỏi và ngồi lên phía sau tay lái .

- Tôi nghĩ hôm nay chúng ta đi xe thế là đủ rồi . Tôi với bọn trẻ sẽ đi bộ .

Cô dẫn bọn trẻ đi ngang qua một cái sân rộng vốn chắc xưa kia thuộc về một ngôi nhà rất đẹp

. Tuy nhiên , cũng giống như mọi thứ trên cái đất nước ở vùng Trung Mỹ này , ngôi nhà đã phải chịu sự tàn phá của chiến tranh . Lốp vữa trắng bị cào xước và lỗ chỗ vết đạn . Những dây leo đầy hoa lần hết các cây cối khác mọc dưới hàng hiên rộng rãi giờ đây đã ọp ẹp và chẳng hề được sửa chữa . Hầu hết cửa sổ đã hỏng hết . Cửa trước mất hẳn .

Nhưng những căn phòng rộng rãi được che khuất khỏi ánh mặt trời tàn ác lại mát rượi một cách mời mọc và thật dễ chịu với Kerry và bọn trẻ con sau bao nhiêu giờ ngột ngạt và căm lạng dưới tấm bạt phủ trên thùng xe tải .

Trong bếp không có điện cũng chẳng có gas , vì thế họ ăn bữa tối bằng món đậu hầm nguội đồ thắng từ trong hộp ra và giã bông đóng hộp thái lát . Thật may mắn là mệch dầu đường ông hoen rỉ nhưng nước từ đó chảy ra vẫn mát lạnh . Kerry rửa mặt mũi tay chân cho bọn trẻ và đặt chúng ngồi lên mấy tấm giát gỗ trong một căn phòng khá thoáng gió .

Linc đứng trong một khuôn cửa sổ rộng và nhìn Kerry đang đi lại giữa đám trẻ . Cô kiên nhẫn nghe những lời cầu nguyện dài dằng dặc của bọn chúng và kể cho chúng nghe về đủ thứ rực sáng đang chờ đợi chúng ở bên Mỹ .

- Trăng đã lên đến đầu ngọn cây và lọt qua cửa sổ tỏa ánh sáng xuống mái tóc cô . Lúc này cô đã gỡ bím tóc ra và chải qua bằng mấy ngón tay . Giờ đây mái tóc cô óng ánh như một suối lụa màu đen đổ xuống vai và lưng cô , mái tóc bắt ánh trắng sáng bạc từng sợi ánh lên trong khi cô đi từ sạp này sang sạp khác . Cô nhắc Lisa đặt lên lòng , hôn lên mái đầu đen đuôi bân thiu của nó và dịu dàng vuốt ve nó , miệng lầm bầm một điệu hát ru .

Linc chỉ ước ao giờ đây có được một liều thuốc , mà thực ra là bất cứ gì khác cũng được để làm gã nghĩ được sang chuyện khác . Ngay cả khi không nhìn Kerry gã cũng biết được từng cử động của cô . Rồi vừa rửa thân mình gã vừa cảm thấy nhói lên ghen tị khi nghĩ rằng kia không phải là mái đầu của gã đang được dụi vào đó

Chắc chắn là gã đáng bị dày xuống địa ngục . Gã xứng đáng bị dày xuống đó . Ngay cả giờ đây khi biết rõ cô là tu sĩ gã vẫn thêm muốn cô . Nhưng không phải như lần trước . Gã không muốn mình là người mon trốn vuốt ve cô . Gã muốn mình được cô vuốt ve âu yếm . Gã không muốn cô bề bàng và ngấn nước mắt dưới bàn tay gã . Gã không muốn cô nằm yên cứng đờ và kinh tởm . Gã muốn cô đáp lại và cộng hưởng với gã , muốn cô rên lên vì sung sướng .

Lạy chúa , gã làm sao thế này ? Nhưng ý nghĩ của gã cũng sạch sẽ gì hơn những ý nghĩ trong đầu tay du kích kia . Gã không muốn đánh giá mình ở mức độ thấp kém như vậy , nhưng rõ ràng là gã chỉ là thể mà thôi . Gã sẽ phải xuống địa ngục vì những ý nghĩ gã đang nghĩ trong đầu , nhưng có chết gã cũng chẳng thể nào thôi không nghĩ đến điều đó .

Đã lâu quá rồi gã không có đàn bà , có thể thôi . Nhưng trước kia gã cũng từng không có đàn bà trong quãng thời gian còn lâu hơn nhiều , vậy mà gã vẫn sống đó thôi . Nhưng chưa bao giờ gã bị cái thèm muốn có được một người đàn bà thiêu đốt như gã đang cảm thấy lúc này . Và cơn thèm muốn của gã là đối với đàn bà nói chung , chứ không phải chỉ riêng với thành viên nào trong cái giới đó .

Gã thấy tức giận mình vì cứ nhìn thấy nơi cô một người đàn bà đáng thèm muốn chứ không phải là con người thực của cô . Con tức giận của gã đang tìm đường để thoát ra . Chẳng có con chó nào để mà đá , chẳng có cây đinh đóng trật nào để nguyên rửa . Kẻ phải giờ đầu chịu báng trước cơn giận của gã chỉ là cái người đàn bà phải chịu trách nhiệm về việc đã khiến gã hành động nghĩ ngợi như một thằng ngốc đáng nguyên rửa .

Kerry đi về phía cửa sổ và khẽ nói :

- Bọn chúng ngủ hết rồi .

Linc đang ngồi trên bậu cửa sổ, một chân gác lên cho đỡ tức. Hình như Kerry không hề nhận thấy tâm trạng của gã, cũng chẳng nhận thấy bất cứ gì khác ngoài vẻ đẹp không gì có thể làm vẩn đục nổi của đêm nay. Cô hít vào một hơi sâu, không hề nhận thấy cử động đó khiến cho ngực cô cao lên và phồng ra, ép dưới làn áo sơ mi cho đến khi khiến người đàn ông không thể nào rời mắt khỏi đó đâu là để cứu vớt linh hồn mình.

- Tại sao cô không nói với hắn ta cô là tu sĩ?

Cô nhìn gã vẻ không hiểu, kinh ngạc vì câu hỏi thẳng thừng đó:

- Tôi nghĩ là có nói thế cũng chẳng hơn gì.

- Nhớ đâu.

- Cũng nhớ đâu hắn chuyển sang chú ý vào một bé gái khác thì sao.

Những chuyện dễ tiện không thể nói ra như thế vẫn thường xảy ra trong chiến tranh. Bọn đàn ông có thể làm được những điều mà trước kia hắn vẫn coi là ghê tởm. Linc không thể tranh cãi với cô điều đó. Gã biết cô có lý. Nhưng một con quỷ bên trong lòng đang gào thét lên đòi gã phải làm cho cô đau, bắt cô phải chịu đựng nỗi đau như gã đang phải chịu đựng.

- Tiểu thư, tôi không hiểu được cô. Bề ngoài cô làm ra vẻ một vị thánh, nhưng dường như cô thích thú việc lợi dụng cái thân hình và bộ mặt đó để làm cho đàn ông phát điên lên. Lẽ ra tôi phải biết mới phải.

Gã tụt xuống khỏi bậu cửa sổ và đứng lừng lững trước mặt cô:

- Có phải tín ngưỡng của cô đã dạy cô đá thế nào không? Có phải đó là một phần trong chương trình học tập chẳng? Vòn vòn, nhưng không bao giờ bước qua. Hứa hẹn nhưng không bao giờ thực hiện?

- Đó là những điều kinh tởm, dẫu cho đó là lời nói của một người thấp kém như ông. Tôi trở thành một con tốt đen bất đắc dĩ giữa ông và con vượn đó trong một trận đấu giữa giống dục ngu ngốc. Vậy mà lúc đó tôi đã van xin hắn để cho ông sống.

Nhưng điều cô vừa nói ra thật đáng trọng và khiến gã càng điên giận thêm:

- Vậy xin cô đừng ban ơn cho tôi như vậy thêm một lần nữa, được chứ? Hay là cô thích được chú ý đến thế, cho nên đâu phải chỉ là một sự ban ơn?

- Tôi chịu đựng để cho hắn tán tỉnh dâm ô như thế bởi vì tôi cần phải chịu đựng. Cũng như tôi đã chịu đựng ông thôi.

Gã nhạo báng:

- Và cả hai lần cô đều hy sinh bản thân mình cho bọn trẻ chứ gì?

- Đúng!

- Ô đó cũng giống như một tiếng cú kêu mà thôi!

- Tôi không hề ngạc nhiên khi ông không thể hiểu nổi. Ông không bao giờ nghĩ đến ai ngoài bản thân mình. Ông không hề yêu thương ai ngoài Lincoln O'Neal!

Gã đưa tay nắm lấy hai vai cô và lôi cô đứng dậy.

Ngay lập tức Joe từ đâu đó trong bóng tối hiện ra. Đôi mắt long lánh của cậu bé lóe sáng dưới ánh trăng và nhìn chăm chăm vào Linc giống như ánh mắt của một kẻ có thể giết người được.

Linc chửi thề rồi buông Kerry ra và quay đi. Gã cúi giận chính mình hơn cả hai người kia. Chính gã mới là người xử sự như một thằng điên:

- Thôi ở đây. Tôi đi ra ngoài xem xét ra sao?

Gã đi ra, tay nắm con dao găm đường như sẵn sàng xia vào đâu đó một nhát.

Kerry nhìn theo cái bóng cao cao của gã nhòa vào trong những bóng đen khác ở phía cuối sân. Joe lo lắng thì thầm gọi tên cô. Cô đặt tay lên cánh tay cậu bé an ủi và ngập ngừng mỉm cười.

- Joe, chị không sao đâu. Đừng lo gì về Senior O'Neal. Ông ấy chỉ hơi cáu kỉnh một chút thôi.

Dường như cậu bé không tin lắm. Bản thân của Kerry cũng không tin. Việc Linc tức giận đến như vậy đối với cô là cả một bí ẩn. Tại sao bao giờ những cuộc trò chuyện giữa họ cũng kết thúc bằng những tiếng la hét gay gắt như vậy? Bao giờ họ cũng đối chọi hung hăng như những đứa trẻ. Chuyện khủng khiếp vừa diễn ra với quân du kích lẽ ra phải kéo họ lại gần nhau hơn, lẽ ra phải khiến họ ràng buộc với nhau hơn, vậy mà thay vì như thế họ lại càng tách rời nhau ra. Một cách rất thực hôm nay họ đã cứu mạng nhau, thế mà họ lại coi nhau như những kẻ thù địch. Những tình cảm của cô đối với gã rất mâu thuẫn. Cô cần có thời gian để suy nghĩ lại tất cả.

- Joe chỉ sẽ đi ra ngoài để dạo một lát .?
- Nhưng ông ấy dặn là phải ở yên đây kia mà .
- Chị biết ông ấy nói gì chứ . Nhưng chị cần phải hít thở không khí một chút . Chị sẽ không đi xa quá đâu . Nhớ để ý bọn trẻ hộ chị nhé .

Joe không thể nào không nghe lời cô . Kerry biết mình đang lợi dụng điều đó một cách không đẹp khi cô để cậu bé ở lại đó một mình và trông đám trẻ đang ngủ . Cô đi qua mấy căn phòng trống trải của tòa nhà đồn điền , và để tránh không chạm phải Linc , cô vui sướng lách qua cổng sau để đi ra . Những viên đá vốn từng một thời là sân , giờ đây đã vỡ và đổ nát . Có mọc um tùm từ các kẽ nứt . Kerry tự hỏi không hiểu có bao nhiêu buổi tiệc từng được tổ chức ở đây . Điều gì đã xảy đối với những người từng hưởng một cuộc sống sung sướng ở nơi này ? Rõ ràng là họ rất giàu có . Phải chăng họ đã khai thác đất đai và bóc lột lao động như người ta vẫn tuyên truyền quảng cáo .

Và Kerry Bishop cũng tự hỏi không hiểu cô đã bao giờ được gặp những người chủ của ngôi nhà này chưa ? . Trong cái cuộc đời ngày xưa ấy , không hiểu cô có từng được giới thiệu với họ tại một phòng khách sang trọng nào đó , lúc cô còn mặc một chiếc áo dài được thiết kế riêng cho mình và nhắm nháp một mẫu bánh ?

Kerry gạt những ý nghĩ buồn phiền đó sang một bên và đi lần theo con đường nhỏ cỏ dại mọc đầy . Buổi tối mát mẻ thật dễ chịu , cô đi theo con đường nhỏ xuyên qua nơi trước kia là một khu vườn và đi tiếp . Tiếng nước chảy róc rách khiến cô chú ý . Suýt nữa thì Kerry bước xuống một dòng suối vì không nhìn thấy . Đó là một kho báu chưa ai phát hiện ra . Dưới ánh trăng , dòng nước như tóe lửa và sủi bọt như champagne .

Kerry chỉ ngần ngừ một thoáng rồi ngồi xuống một tảng đá và cởi giày ra . Một giây sau cô đã đứng trong dòng nước sủi bọt mát lạnh ngập đến tận đầu gối . Cảm giác thật là dễ chịu . Miên cưỡng không muốn rời khỏi dòng nước dù chỉ một giây , Kerry bước lại lên tảng đá và cởi thắt lưng quần kaki . Khi bước xuống lần thứ hai , trên người cô chỉ còn chiếc áo sơ mi và chiếc quần lót .

Cô đắm mình trong dòng nước . Làn nước cuộn cuộn rửa sạch làn da rám nắng và nhám bụi của cô đang ngứa ngáy và mặn chát vì mồ hôi đã khô đi . Những con sóng nhấp nhô có tác dụng như những ngón tay xoa bóp giúp cô xóa đi cái mệt và căng thẳng . Cô ngụp đầu xuống và để mặc cho nước tràn lên chảy qua mái tóc mái tóc bụi bặm của mình .

Cuộc tắm gội của Kerry thật là tuyệt thú nếu như những lời của Linc không đột nhiên vọng lại trong đầu cô . Sao gã lại có thể nghĩ rằng cô thích thú khi được những gã du kích đó chú ý ? Thật lạ là trong khi những cái động chạm của gã du kích khiến cô muốn cự tuyệt nhưng đối với Linc thì không thể ? Quà là đầu tiên cô cũng rất sợ gã vì làm gã với những gã đàn ông khác mà cô đã gặp trong những ngày qua . Nhưng cô không bao giờ bị nảy lên trước những cái động chạm của gã . Bực bội , có . Hứng lên , có . Nhưng cô không bao giờ cảm thấy muốn cưỡng lại những cái hôn của gã và nếu như gã hôn cô lần nữa ...

Kerry không kịp nghĩ nốt ý nghĩ đó .

Một bàn tay ôm chàng ngang người cô , ngay bên dưới ngực và kéo cô ra khỏi dòng suối . Trước khi Kerry kịp bật kêu lên tiếng nào , một bàn tay đã bịt chặt miệng cô.

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Kerry vùng vẫy như một con mèo hoang . Cô cắn vào bắp thịt bên dưới xương cổ tay hấn và cố gắng của cô được đáp lại bằng một tiếng làu bàu đau đớn . Nhưng khi cô cố giăng ra để kêu lên thì bàn tay gã chỉ càng bịt chặt hơn . Những tiếng kêu của cô chỉ bật ra như một tiếng tắt nghẹn .

Cô đá lung tung về phía sau , vật lộn cào cào , vặn vẹo . Nhưng hấn khỏe hơn cô nhiều . Hai cánh tay hấn như muốn nghiền nát sườn cô .

- Vì chúa im đi và đứng yên .

Kerry rú ra . Hóa ra kẻ bắt cóc cô là Linc .

Trong khi tức điên lên vì gã làm cho cô sợ muốn chết khiếp , cô lại lấy làm biết ơn vì chính gã là kẻ đang lôi cô vào sâu trong rừng và ra xa ngôi nhà chứ không phải một du kích .

- Um... um... um

- Im đi . Im .

Tiếng gã chỉ còn như một tiếng rít vào tai cô .

Rồi cô nhận ra những âm thanh khác , những âm thanh mà trước đó cô không để ý thấy , nhưng đó là những âm thanh quen thuộc và đáng sợ . Tiếng còi của một đám đàn ông , những âm thanh du dương và nhiều nhạc điệu trong câu chuyện bằng tiếng Tây Ban Nha , thỉnh thoảng đệm thêm những từ tục tĩu . Tiếng lanh canh của xoong nồi bằng nhôm và tiếng

lách cách của vũ khí chạm vào nhau .

Bọn lính đang hạ trại ở đâu đó gần đây .

Linc từ từ buông tay bịt miệng cô ra .Môi cô nhợt nhạt và đỏ dần vì bị bịt chặt , nhưng cô cố mấp máy và không phát thành tiếng :

- Chúng là ai ?

- Tôi không chờ để hỏi .

- Ở đâu ?

- Trên bãi cỏ phía trước nhà .

Mắt cô mở to cảnh giác . Cô quay ngoắt lại và định chạy qua bụi cây . Linc vươn ngay tay ra nắm lấy chiếc áo sơ mi ướt đầm của cô và kéo lại .

- Để tôi đi !

- Cô điên à ?

- Bọn trẻ .

- Chúng vẫn an toàn .

Trong khi trao đổi , gã lôi cô qua tán lá rậm rạp và tối om .

- Vào đây - Gã gạt những sợi dây leo nặng trĩu như một tấm màn nhung sang bên và sót ruột ra hiệu cho cô chui vào

- Nhưng còn bọn trẻ con ?

- Tôi đã nói với cô rồi , chúng vẫn an toàn .

Khi thấy rõ ràng là Kerry sắp sửa cải lại gã liền xòe tay ra và ấn đầu cô xuống . Hai đầu gối cô khuỵu xuống lớp cỏ màu mỡ . Trước khi cô kịp lấy lại thăng bằng thì gã đã xô mạnh vào vai cô . Kerry ngã nghiêng và lăn vào lớp thảm bằng lá khô rải trên mặt đất .Linc bò vào theo rồi hạ tấm rèm thiên nhiên xuống .

Gã chắn ngang người cô như một bức tường thứ hai để cho nơi ẩn náu của họ rộng hết cỡ rồi thì thào vào tai cô :

- Bây giờ thì nằm yên và im lặng . Không được động đậy . Không được gây ra tiếng động nào

.

Có lẽ nếu tay gã không ấn càng mạnh lên cơ hoành của cô thì chắc là Kerry đã phản đối .

Nhưng đó là một phản xạ mà Kerry hiểu được , bởi vì chỉ vài giây sau đó cô nghe thấy những tiếng động mà Linc vừa nghe được . Có người đang phát cây lấy một lối đi trong rừng , vừa đi vừa lăm bắm một mình bằng tiếng Tây Ban Nha .

Đôi chân đi ủng của hắn ta nện gần chỗ họ nằm một cách nguy hiểm , gần đến nỗi những nhát dao phát của làm rung động cả bức rèm bằng lá đang che khuất họ trong bóng tối . Kerry hít vào một hơi rồi nín thở . Linc cũng làm như vậy , mặc dầu vừa đây hơi thở nóng hổi của gã cả còn phả vào cổ cô . Họ nằm yên thậm chí không chớp mắt .

Tên lính đã đi qua , nhưng họ vẫn chưa yên tâm . Họ vẫn cảm thấy rõ mặt đất trong rừng rung lên theo những bước chân của hắn . Và đúng như họ nghĩ , hắn quay lại con đường vừa đi qua và lại đến gần họ , dừng lại chỉ cách nơi họ nấp sau bức rèm bằng dây leo có vài phân .

Kerry nghe thấy tiếng hắn giắt con dao vào bao da , rồi tiếng quẹt diêm . Mùi hăng của khói cần sa phả vào họ . Tên lính quyết định nghỉ ngơi một lát , tạm xa rời các công việc mệt nhọc là chém giết và cướp bóc .

Linc áp mặt vào cổ Kerry , họ nằm im thin thít . Kerry nghĩ ra có đến một trăm thứ rủi ro có thể làm họ bị lộ . Một tiếng ho không đúng , một cái hắt hơi , một con rắn ...

Cô rùng mình , không chỉ vì áo sơ mi ướt đầm dán chặt vào người . Cái rùng mình chỉ vì khiếp sợ . Nếu như họ bị phát hiện thì sao ?Còn bọn trẻ con ra sao rồi ?Có thật chúng vẫn an toàn, hay đó chỉ là Linc nói để bắt cô phải nghe lời ?

Không , gã sẽ không làm như vậy . Nhưng có thể . Đã có lần gã nói với cô rằng gã quan tâm đến bản thân mình hơn đến bất cứ một ai khác .

Thật may mắn vì tên lính không ngồi hút thuốc lâu . Chắc hẳn hẳn đã ngắt điều thuốc bởi vì cái mùi thơm hăng hắc nhạt dần. Họ nghe thấy tiếng áo quần hẳn kêu sột sạt trong khi hẳn bỏ gói thuốc lại vào trong túi rồi , sau đó là tiếng lanh canh đều đều của bi đồng nước đập vào hông hẳn trong lúc hẳn đi xa dần

Linc chờ hết năm phút nữa mới buông cánh tay đang đè lên Kerry ra và ngẩng đầu lên . Hồi lâu cả hai không nói năng gì mà chỉ thờ thật sâu , vui mừng để cho không khí tràn trề trong buồng phổi .

- Hẳn nói gì thế ?- Linc hỏi khi cảm thấy đã an toàn .

- Hẳn phàn nàn vì viên thượng sĩ bắt hẳn phải đi súc sạo như vậy :

- Có nói gì về chúng ta không ?

- Không .

- Tốt . Chắc là chúng không biết có chúng ta ở đây . Cô không sao đấy chứ ?

Cô sợ gần chết nhưng vẫn trả lời :

- Ổn cả . Bọn trẻ con ?

- Chúng vẫn an toàn , tôi nghĩ thế .

Cô ngẩng đầu lên để nhìn gã :

- Ông nói ông nghĩ như thế nghĩa là thế nào ?

- Sụt , yên tâm đi . Lúc tôi đi tìm cô thì chúng đã được dấu vào một chỗ an toàn - Kerry

ngoái lại để nhìn kỹ khuôn mặt sắp bóng của gã .

- Tôi thề đấy - Gã nói , hơi tự ái vì vẻ nghi ngờ của cô

Kerry thấy xấu hổ vì đã không tin cậy gã . Linc O'Neal là một gã vô lại , nhưng gã không thể nào hy sinh bọn trẻ để đổi lấy sự an toàn cho mình . Ngay cả gã cũng không thể vô lại như thế .

- Chuyện gì đã xảy ra ?

Bằng một giọng thì thầm chỉ to hơn hơi thở một tí . Linc thuật lại những chuyện đã xảy ra :

- Trong khi tôi đi kiểm tra lần cuối cùng thì nghe thấy tiếng xe của bọn chúng đến gần . Tôi bèn nghĩ rằng nếu như chúng ta thấy một ngôi nhà hoang vắng chỗ hạ trại là rất tốt thì ắt bọn chúng cũng sẽ nghĩ thế . Tôi chạy vội trở lại và thấy rằng cô đã đi khỏi , tôi vội dấu bọn trẻ vào căn hầm dưới sàn bếp .

- Tôi không biết là có một căn hầm như thế đấy

- Hy vọng là bọn lính cũng không biết - Gã u ám nói - Tôi bảo Joe trông nom và dọa nó là sẽ lấy dao thiến nó nếu như nó rời khỏi căn hầm trước khi tôi trở lại để đón chúng . Nó cãi lại tôi , dĩ nhiên là thế và muốn đi tìm cô .

- Lẽ ra tôi không nên đi mới phải .

- Nghĩ được thế thì hơi muộn mất rồi , thưa cô Bishop - Giọng gã nói khề nhưng vẫn không làm dịu đi vẻ khiển trách

Kerry nghĩ ra một lời đáp lại nhưng rồi thôi . Mọi quan tâm đầu tiên của cô là dành cho bọn trẻ :

- Bọn trẻ có sợ không ?

Có , nhưng tôi đã vỗ về cho chúng bình tĩnh lại và cố làm ra vẻ như đang chơi trốn tìm . Chúng có đủ nước . Tôi hứa là sẽ thưởng cho chúng nếu chúng không gây ra một tiếng động nào . Tôi bảo chúng đi ngủ đi và khi nào tỉnh dậy thì sẽ thấy cô ở bên cạnh.

- Ông nghĩ bọn chúng có hiểu không ?

- Lạy trời cho chúng hiểu . Những lúc không cãi lại tôi thì Joe làm phiên dịch cho tôi - Linc lo âu nói thêm - Tôi rất ghét phải giải thích cho chín đứa trẻ đó về chuyện bị bắt cóc .

Ký ức về viên chỉ huy du kích và những cái động chạm thô bạo của hẳn vẫn khiến Kerry cảm thấy cồn cào trong bụng . Cô khiếp sợ hỏi

- Có thể vẫn là bọn mà hôm nay chúng ta vừa gặp không ?

- Tôi không biết . Nhưng có vẻ chẳng khá hơn chút nào , dầu cho chúng thuộc về quân bên

nào cũng vậy . Tôi nghĩ tốt nhất là phải tránh xa bọn chúng .

- Tôi tán thành . Thế còn cái xe tải thì sao ?

Rất may là sau khi chúng ta xuống khỏi xe thì tôi đã giấu nó trong một bụi rậm .

Kerry nằm im một lúc , cô không nghĩ đến cái cách mà Linc đang gác chân lên cô . Cũng chính xác như chiếc áo ướt dán chặt vào người cô , hai chân gã như hòa vào từng đường

nét của người cô .

Gã đột ngột nói :

- Tôi đã dặn cô ở yên trong nhà . Cô đã đồng ý là làm theo tất cả những điều tôi bảo .

Cô cãi lại :

- Tôi cần phải hít thở không khí

Biết rằng gã có lý lại khiến cô càng tự ái . Thật là bất cần khi cô rời khỏi nhà , nhất là vào ban đêm . Giờ đây , nếu có chuyện gì xảy ra cho mấy đứa trẻ mồ côi thì cô sẽ phải tự trách mình .

Đó sẽ hoàn toàn là lỗi của cô

- Phải , cô sẽ hít được vô khối không khí ... qua những lỗ đạn bắn to tướng trên người - Gã xô con bắt mẫn ra - Suýt nữa cô đã tự giết mình , cùng với tất cả chúng tôi . Hy vọng là cô tắm rất thú vị .

- Rất thích . Mặc dù quá ngắn - Đột nhiên cô rướn người tới - Linc , tôi bỏ quần áo ở ...

- Tôi đã nhét chúng vào sau một bụi chuối . Hy vọng là chúng không tìm ra .

- Tại sao ông lại không cầm theo ?

- Thừa tiều thục , cô thấy đấy , tôi chỉ có hai tay . Tôi không thể nào vừa thu dọn quần áo của cô lại vừa kéo cô khỏi vũng tắm và giữ cho cô im lặng được . Vì thế tôi giấu quần áo vào nơi an toàn . Được chứ ? Nếu bọn lính tìm thấy cô trước tôi thì đằng nào chúng cũng lột truồng cô ra , và hãy tin tôi đi , tôi tôn trọng thân hình người mẫu của cô hơn bọn chúng nhiều .

Kerry ước gì gã đừng có động chạm đến việc cô đang trơ trọi như thế này . Bây giờ thì đã qua khỏi cơn nguy hiểm trong gang tấc , Kerry có thể nghĩ đến những thứ quần áo ít ỏi trên người và việc cô đang rất gần gũi với Linc .

Liệu họ sẽ phải trốn ở đây trong bao lâu và nằm sát bên cạnh nhau thế này , lại còn không thể cử động hay nói năng mà chỉ dám nói thì thầm với nhau ? Họ không thể lơ lửng cảnh giác dù chỉ trong giây lát . Bởi vì họ không trốn trong nhà cùng chỗ với bọn trẻ , cho nên rừng rậm tối đen là nơi duy nhất họ có thể ẩn náu . Cô chợt nhận ra mấy giờ tới đây sẽ rất bất tiện .

Bất tiện không phải chỉ bị chuột rút và lạnh . Sự gần gũi với Linc khiến các cảm giác của cô bị tàn phá . Cô như bị hút về về che chở rất đàn ông và đầy hứa hẹn với gã . Cơ thể ớn lạnh của cô đang tìm đến hơi ấm của gã .

Để không nghĩ đến gã nữa , cô nói :

- Chẳng biết bọn chúng nấu cái quái gì , nhưng mùi thơm quá .

- Đừng nghĩ đến chuyện đó - Dạ dày gã cũng đang sôi lên vì đói .

Cô ngã đầu ra sau và ngoái nhìn gã

- Chắc là thịt kỳ nhông ... có khi còn tệ hơn - Gã nói . Cố gắng để xua đuổi cơn đói đang dày

vò cả hai

- Đừng nói thế - Kerry hơi nhấp nhòm đôi chân - Tôi cứ nghĩ đến những con vật bò sát kinh

tởm bò qua mình .

- Nằm im - Gã nghiêng răng . Chỉ cần một cử động rất khẽ cũng khiến hông cô ép vào lòng gã

- Tôi cố đẩy chứ . Nhưng bắp chân cứ bị chuột rút - Cô đáp .

- Cô có lạnh không ?

- Hơi lạnh - Cô thừa nhận

Rừng già vào ban ngày giống hệt một nhà tắm hơi , ẩm ướt và thiếu không khí . Nhưng họ

đang nằm trên mặt đất ẩm ướt . Ánh sáng mặt trời không bao giờ xuyên được qua tàn lá dày đặc này và tất yếu là sau chiếc rèm bằng dây leo đó không khí hơi lạnh . Cô thấy ớn lạnh đến nỗi hàm răng bắt đầu đánh lộp cộp

- Tốt hết là cô nên cởi cái áo ướt ấy ra .

Từng giây nặng nề trôi qua . Họ nằm im , căng thẳng và bất động giống như lúc này khi tên

lính đi qua . Kerry rất muốn bác bỏ ý kiến của gã , nhưng chưa kịp nói lên thành lời thì cô lại rùng mình không thể nào kìm được . Trong hoàn cảnh này , một lời phản đối e thẹn kiểu trinh nữ nghe có vẻ kỳ cục .

Nhưng nằm trong tay Linc O'Neal mà chẳng mặc gì cả ...?

Cô gượng gạo nói :

- Tôi không sao đâu .

Gã thờ dài bực tức :

- Tôi sẽ cởi áo ra . Cô có thể quấn tạm mình bằng áo tôi vậy .

Kerry nghĩ lại và hiểu rằng bị cảm lạnh lúc này thì quả là không đúng lúc , cuối cùng cô miễn cưỡng nói :

- Thôi được . Nhưng làm ... làm thế nào bây giờ ?

- Để tôi cởi trước .

Cố hạn chế tối thiểu các cử động , gã luồn tay vào giữa lưng cô và ngực gã để cởi cúc chiếc sơ

mi gã đang mặc . Cố không làm rung động một chiếc lá nào , gã hơi nhòm người lên và hát chiếc áo khỏi vai và tay . Cố gắng đó khiến gã hơi uốn người . Tối lúc trút được chiếc áo ra xong thì gã đã phải thở hổn hển .

Gã thờ dài :

- Đây . Bây giờ đến lượt cô .

Kerry thấy mừng vì bóng tối che phủ họ . Đồng thời , bóng tối càng thêm phần riêng tư cho tư thế kỳ cục của họ . Cô bặm môi và nhắm mắt hồi lâu , cố thu hết can đảm để chạm vào cúc áo mình . Đó mới là phần dễ . Phần khó khăn là phải lột chiếc áo ướt đang bám chặt vào da ra .

Linc gợi ý :

- Cô ngồi cao lên hết sức đi.

Kerry nhận ra tiếng khàn khàn trong giọng gã và giả bộ coi như không nhận ra . Cô không dám nghĩ đến một lý do nào khác ẩn sau tiếng khàn khàn ấy .

Cử động một cách thận trọng , cô nhòm người lên cho đến khi chống được khuỷu tay để đỡ .

Rồi cô lắc vai để cổ rũ cái áo ra .

- Nào để tôi giúp .

Cô cảm thấy niềm vui ấm áp khi bàn tay Linc đặt lên vai mình . Bàn tay gã chuyển động dọc xuống vai cô , lột cái áo ướt ra , chậm chạp từng phần một . Để chỗ khuỷu tay gã phải hơi giật thêm một cái . Đốt tay gã chạm phải một bên ngực cô .

Cả hai cứng người lại .

Cuối cùng gã nói :

- Tôi xin lỗi .

Kerry không nói gì . Cô lúng túng đến ghen cả họng không thốt nổi tiếng nào . Gã tiếp tục kéo tay áo xuống cho đến khi cô tụt được bàn tay khỏi

ổng tay áo . Việc phải giữ nguyên tư thế cùng với sự căng thẳng khiến các bắp thịt cô căng ra đau nhói . Cô mệt mỏi nằm xuống và vui sướng thở ra . Linc gạt cái áo ướt sang bên , không khí lại làm cô cảm thấy lạnh .

- Cô có tự làm được nốt không ?

- Được , tôi nghĩ vậy

Trong lúc lặn người lại để cởi nốt tay áo phía bên cánh tay cô đang nằm đè lên , thực tế là cào sát vào gân gĩa hơn . Vừa cởi xong chiếc áo , cô lặn trở lại như trước ngay . Hy vọng rằng trong mấy giây ngắn ngủi ấy bộ ngực của mình không lộ ra rõ lắm . Trời rất tối vì thế cô nghĩ gĩa không thể nhìn rõ được . Nhưng cả hai đều biết rõ là cô không có gì che thân .

Đó là một ý nghĩ thật phiền toái .

Cũng phiền toái như vậy , khi gĩa khóat chiếc áo sơ mi của gĩa lên người cô . Cô nắm chặt cái áo , kéo vào sát da thịt đang ớn lạnh của mình . Cảm giác vừa nhẹ người vừa nguy hiểm . Cái áo đem lại cho cô hơi ấm và che phủ nhưng cũng toát lên mùi của gĩa . Mùi của Linc ngấp tràn đầu cô và có một tác động như làm cô say đi . Giữ cái áo của gĩa sát vào người cũng hết như quàng trong đôi tay gĩa .

- Có khá hơn không ?

Kerry gạt đầu . Tóc cô nặng và ướt . Cô nắm mái tóc lại và gior lên trên đầu . Nhưng như vậy lại khiến cho cổ và vai cô trần ra . Bây giờ cô cảm thấy rõ từng hơi thở của gĩa . Không cần nhìn cô cũng biết là gĩa chỉ mặc mỗi chiếc áo may ô màu xanh bộ đội trên người và trên ngực gĩa có một đám lông rậm rạp .

- Cô vẫn còn lạnh !

Gĩa nói và chòang tay kéo lưng cô sát vào mình .

Dù đã nhắm tịt mắt lại nhưng cô vẫn không thể không nhớ lại hai cánh tay gĩa , rắn chắc và cuộn cuộn những bắp thịt gân guốc nổi chằng chịt . Cô đã nhìn thấy gĩa không mặc áo trong lúc gĩa tắm hồi sáng . Trong khi gĩa dội nước ào ào lên đầu và ngực cô đã để ý thấy những bắp thịt rắn chắc . Giờ đây cô chỉ ao ước là lúc đó mình đừng để ý gĩa kỹ đến thế . Những bắp thịt hồi sáng cô chiêm ngưỡng giờ đây đang ép lên lưng cô . Cô cảm thấy chúng giựt lên rồi giãn ra , cứ như chúng cũng đang nảy lên giống như thần kinh cô lúc này .

Sáng hôm nay mặt trời đã rọi lên mái tóc gĩa làm ánh lên từng mảng , và khiến cho những đám lông trên người gĩa có ánh hung hung vàng óng . Giờ đây cô cảm thấy những cái đó đang cọ vào da thịt trần trụi của mình . Và cô biết rằng hai vai gĩa lấm tấm tàn nhang , giống như trên gò má ...

- Cô có lạnh chân không ?- Không tin cô sẽ trả lời thật lòng - Linc đưa tay sờ dọc đùi cô và cảm thấy rõ da gà đang nổi lên - Tôi sẽ áp chân lên chân cô . Đừng giật mình nhé .

Sút t nữa thì Kerry bật cười . " Đừng giật mình nhé " Một lời nói thật là buồn cười . Giống như kiểu " Đừng quay lại ! Nhưng có phải là Hoàng tử Charles và Công nương Di đang đi vào cửa kia không ?" . Hoặc kiểu như một nha sĩ nói trong khi cầm cái khoan lên "Cô sẽ thấy hơi tê tê , nhưng đừng để ý đến nó " .

Không thể nào không giật mình được . Khi gĩa áp chân vào đùi cô , cả cái khối đàn ông rắn chắc của gĩa cũng áp vào mông cô . Thứ vải thô ráp của chiếc quần gĩa đang mặc vui sướng cọ lên làn da nhạy cảm của cô .

- Cô hơi rất nhỏ :

- Ông cũng lạnh à ?

- Không , tôi có mặc quần , còn cô chẳng mặc gì ngoài ...

Phải , dừng lại ngay . O'Neal , đừng nói nữa . Tốt hơn hết là đừng nói ra . Chẳng ai trong họ cần được nhắc nhở , rằng cô chỉ mặc mỗi một chiếc quần lót , và chiếc quần lót đó lại mỏng dính , chặt cứng và ướt át . Tốt hơn hết là họ nên chuyển sang nói chuyện khác : sách vở , phim ảnh , chính trị , thời tiết - gì cũng được chứ đừng nhắc đến chuyện quần áo của cô hay chuyện cô không có quần áo .

- Tôi vẫn mang bị đông theo đây , cô có muốn uống nước không ?

- Không - Kerry hờn hờn đáp . Cô không muốn gĩa cử động . Mỗi cử động của gĩa đều làm cô cảm nhận được gĩa thật sống động . Và đầu óc cô cứ trở đi trở lại mãi lúc phải cố rút khẩu súng ngắn ra khỏi thắt lưng gĩa và thân hình gĩa trông ra sao .

Đêm nay sẽ kéo dài đến tận bao giờ ? Vài giờ nữa . Và nếu như bọn lính không nhỏ trại và rút khỏi khi mặt trời sáng như cô và Linc đã hình dung thì sao ? Cô nghĩ là trái tim đang đập thình thịch của mình sẽ không chịu nổi căng thẳng như vậy . Phải làm một điều gì đó để làm giảm bớt sự căng thẳng này đi .

- Linc hãy kể cho tôi nghe về anh đi .

Lại chưa . Cô đâu có muốn biết gì về gĩa . Nếu thông minh thì cô sẽ chẳng muốn biết rằng gĩa cảm nhận được bằng từng sợi thần kinh trong thân thể gĩa . Những sợi thần kinh như đang sống dậy , vùng vẫy , cảm nhận cô , ngửi cô , nếm cô . Cô không hề muốn biết các mạch máu gĩa đang chảy rần rạt vì khao khát cô đến thế nào .

Gã đã chạy về ngôi nhà , đoàn xe tải quân sự chỉ cách phía sau gã có vài phút đường . Gã đã nhảy bỏ vào trong phòng khách rộng lớn và định ra lệnh cho cô dựng bọn trẻ con dậy , để trốn vào nhà bếp . Gã đã sững sờ khi Joe cho biết là cô không có ở đó , rằng cô đã đi khỏi nhà .

Vừa chải rửa cô bằng những từ ngữ mà bọn trẻ không thể nào hiểu nổi , gã vừa lừa chúng vào căn hầm tối om ướt át . Căn hầm thật gớm ghiếc , nhưng là một chỗ ẩn náu lý tưởng . Trong lúc đóng cửa và vặn một cái tu bát đến để chặn lên trên , gã vẫn chải rửa người đàn bà cứng đầu đang lang thang trong khu rừng đầy bọn du kích trong lúc cô ta hoàn toàn có thể ẩn nấp một cách an toàn .

Chỉ có nỗi lo sợ cho sự an toàn của cô mới có thể kìm được cơn tức giận của gã trong khi gã chạy lòng lên trong bóng tối để đi tìm cô . Gã nhớ là đã nhìn thấy một con lạch trong lúc đi kiểm tra một vòng quanh khu nhà hoang vắng . Nước mát cảm dỗ gã tắm nhanh một cái . Hoàn toàn bằng linh cảm gã đã đi theo con đường rậm rạp đầy dây leo để đi về phía đó .

Linh cảm thấy tức điên lên lại vừa nhẹ cả người khi tìm thấy Kerry đang dầm mình trong dòng nước xiết . Chỉ kịp tháo quần áo cô vào bụi rậm , gã bế bổng cô đi . Lúc đó óc gã hiện lên những hình ảnh chớp vội của những bức tranh gợi tình .

Gã biết ngực cô rất đầy đặn , rằng nụ hoa cô rất nhọn và hồng mà một người đàn ông sẽ cam lòng bị đẩy xuống địa ngục để chỉ được chạm lưỡi vào đó . Lúc này gã nghĩ về bầu ngực của cô đang nằm mềm mại và không hề kiềm chế dưới chiếc áo sơ mi của gã . Gã thêm muốn đến đâu nhói được sờ vào đôi bầu vú đó . Và vừa đẩy thôi , khi cô lăn nằm ngửa ra gã đã biết rằng tất cả những gì gã phải làm chỉ là cúi đầu xuống và ...Lạy chúa , thật là thống khổ khi không được cúi đầu xuống .

Gã biết miệng cô tròn và rắn chắc , đáng yêu và thanh nhã và gợi cảm như địa ngục . Và giờ đây đôi miệng xinh xắn ngọt ngào ấy đang ôm ấp lấy gã . Phải dùng tất cả sức mạnh kỷ luật bản thân gã mới không bật rên lên vì cái ý nghĩ đó .

Gã có không nghĩ đến vẻ đẹp của mái tóc cô khi được ánh trăng chiếu vào , hay vẻ sâu thẳm huyền bí như những viên ngọc saphia của đôi mắt cô dưới ánh trăng . Đôi môi cô dường như chẳng hề có giới hạn nào . Những ký ức về mùi vị đôi môi đó nấn ná trong đầu gã . Gã không thể nào cho phép mình nghĩ tiếp về phần mềm mại nhất , cảm dỗ nhất nơi cổ cô mà lúc này chỉ nghĩ cách môi gã có vài phân .

Với những người vốn đã bị thiên đường chối bỏ rồi thì thêm vài ý nghĩ tội lỗi nữa cũng đâu có mất gì . Nhưng gã sẽ chết và nhìn thấy cổng địa ngục trước khi trời sáng nếu cứ phải tiếp tục tự tra tấn mình như thế này .

Họ cần phải hướng sang chuyện khác . Gì cũng được . Để lời đầu óc của họ ra khỏi cái điều mà hiển nhiên cô cũng thấy không thoải mái chẳng kém gì gã , mặc dầu hai người vì hai lý do khác nhau .

- Cô muốn biết những gì - Giọng gã rất khê chỉ còn là một tiếng gằn gừ .

- Anh lớn lên ở đâu ?

- St. Louis .

- Một khu khá dữ dội đấy nhì .

Gã cười :

- Tiểu thư , cô không thể nào hình dung được đâu .

- Còn bố mẹ anh ?

- Giờ thì cả hai đã mất . Cha tôi nuôi tôi lớn lên . Mẹ tôi chết từ hồi tôi còn bé tí .

- Anh không có anh chị em nào à ?

- Không , tạ ơn Chúa .

- Tại sao lại tạ ơn Chúa ?

- Bởi vì cứ nguyên như củ đã đủ nhọc nhằn lắm rồi . Cha tôi suốt ngày làm trong nhà máy bia

. Đêm nào tôi cũng phải ở một mình từ sau khi tan học về cho đến khuya . Khi mẹ tôi mất đi cha tôi rất ám ức vì phải mắc kẹt với tôi . Cha tôi là người nói năng rất thô tục , cứng đầu cứng cổ và uống rượu rất nhiều . Tham vọng xa nhất của ông chỉ là có đủ tiền để trả tiền thuê các thứ và mua whisky . Và không hề thích thú gì việc phải chăm sóc một đứa trẻ . Tôi vừa đủ lớn là bỏ nhà đi ngay . Sau đó tôi chỉ gặp lại cha tôi có hai lần , trước khi ông chết .

- Ông ấy bị sao ?

- Ông bị lên một cơn đau tim vào một đêm trong khi đang chơi bowling với bạn bè . Người ta

chôn ông bên cạnh mẹ tôi . Lúc đó tôi đang ở Châu Á . Người ta gởi cho tôi một bức thư

Kerry không biết nói thế nào . Cô chưa bao giờ biết một ai lớn lên từ một môi trường như vậy .

- Ông bắt đầu chụp ảnh từ bao giờ ?

- Từ hồi ở trường phổ thông trung học . Hồi đó tôi thi rớt một môn gì đó ... bây giờ tôi không

nhớ là cái gì nữa ... Vì thế người ta nhét tôi vào một lớp báo chí trong một trường đại học báo chí . Người ta đưa cho tôi một máy ảnh và chỉ định tôi vào học khoa nhiếp ảnh , coi như một sự trừng phạt - Gã khẽ cười lục cục - Hóa ra kết quả lại ngược lại . Đến cuối năm đó thì tôi bắt đầu say mê .

- Anh vào đại học năm nào ?

Đại học ư ?- Gã bật cười chua chát - Cambodia Africa , Trung Đông . Tôi nhận được bằng tốt

nghiệp chính thức ở cao nguyên Golan , ở Beirut và ở Belfast cả trong một trại tị nạn... (bị mất vài chữ) và Ethiopia .

- Tôi hiểu .

Gã chua chát nói ;

- Tôi thật sự nghi ngờ điều đó

Kerry không biết cái bực bội của gã là nhằm vào cô , vào người cha không có tình thương của gã , vào việc không được học hành tử tế của gã hay là vì tất cả những cái đó .. Nhưng cô cảm thấy an toàn hơn là không hỏi tiếp nữa

Cuối cùng chính gã là người phá vỡ im lặng :

- Thế còn cô ? Cô có một tuổi thơ như thế nào ?

- Rất đẹp - Kerry mỉm cười khi nhớ lại quãng thời gian vàng bạc đó . Trước khi gia đình cô bị nhor nhuốc vì vụ scandan . Trước khi cơn ác mộng xảy ra . Trước khi cái bọt bong bóng nổ -

Cũng giống như anh , giờ đây cha mẹ tôi đã mất cả . Nhưng hồi đang lớn lên tôi vẫn có đủ cha mẹ .

- Dĩ nhiên là cô học ở trường giáo khu chứ ?

- Vâng - Cô đáp một cách chân thành

- Để tôi đoán nhé . Cô mặc một chiếc váy màu xanh nước biển bên ngoài áo sơ mi trắng cổ cứng giày đen . Mũi chân tay cô không bao giờ bẩn thiu

Cô cười khẽ nói :

- Ông nói rất chính xác .

- Và cô được người ta dạy cho cách giao tiếp xã hội cùng với tiếng Latin và Hy Lạp ?

Cô gật đầu nhớ lại những phòng khách trịnh trọng mà cô đã từng đến và ngồi cùng cha mẹ ,

lắng nghe những câu chuyện nhảm chán mà một cô bé mười mấy tuổi chỉ biết say đắm ban nhạc Rolling Stones chẳng thấy có gì liên quan đến mình cả . Cô chưa bao giờ bối rối không biết sử dụng cái đĩa nào trong khi ăn và bao giờ cũng lịch sự cảm ơn chủ nhà một buổi tối vui vẻ .Lúc thì bao giờ cũng phải xoay sở lấy một mình , còn cô thì có các đồ dùng học tập của riêng mình

Kerry đáp :

- Vâng , công việc của cha tôi khiến ông phải đi lại rất nhiều . Biết đâu có một lúc nào đó tôi

với anh đã cùng ở một nơi cũng nên .

Gã lại bật một tiếng cười chua chát nữa :

- Em yêu , thậm chí có những nơi tôi đã từng ở mà cô chưa bao giờ được biết tới .

- Tôi đâu có ngây thơ đến thế .

- Xơ Kerry , so với cô thì Rebecca ở Sunny brook Farm vẫn còn sống một cuộc sống quá

hoang dã .

Mặc dầu không nhìn thấy mặt gã nhưng Kerry vẫn có thể hình dung thấy nụ cười mỉa mai trên môi gã . Giờ đây khi đã biết rằng hoàn cảnh xuất thân của gã khác quá xa với mình , cô có thể hiểu tại sao gã vẫn hay nhạo báng cô về cuộc sống khép kín xưa kia và việc cô thiếu kinh nghiệm sống .

Kerry im lặng . Chắc gã cũng đang có những ý nghĩ giống cô . Gã hơi sửa lại tư thế để cô dễ

chịu hơn . Rồi không hiểu sao họ ngủ thiếp đi .

Đột nhiên Kerry tỉnh dậy . Từng thớ thịt trên người cô căng thẳng và run rẩy .

- Gì vậy ?

- Suyt - Linc đặt ngón tay lên môi cô - Mưa đấy thôi mà .

Những giọt mưa to tướng rơi nặng trĩu trên cây cối xung quanh họ và bắn thành những giọt tung tóe . Nghe cứ như chỗ nấu của họ đang bị bắn phá bằng những viên đạn BB.

- Ôi lạy Chúa - Kerry rên rỉ và cuối đầu thật thấp khiến cằm cô chạm cả vào ngực gã - Tôi ghét thể này quá .

Mặc dù những chiếc lá to bản của bụi dây leo có che cho họ một chút nhưng nước mưa vẫn lọt qua vòm lá và rơi xuống tê buốt trên làn da trần trụi của cô . Bắp thịt cô lại bị chuột rút . Cô chỉ muốn được duỗi chân duỗi tay ra để dịu đi cái đau và cho máu lưu thông một chút

- Tôi không thể ở trong này được nữa . Tôi ra ngoài đây .

- Không - Gã đáp sảng :

- Chỉ một phút thôi . Để vờn vai một cái .

- Và bị ướt sũng luôn thể . Rồi sau đó khi bò vào lại đây cô sẽ thấy khó chịu hơn . Không được Kerry .

- Chúng ta có thể lên trở lại vào nhà - Kerry thì thầm đầy hy vọng

- Hừ .

- Chẳng có ai nhìn thấy đâu . Chúng ta có thể đi qua bếp và tới chỗ bọn trẻ trong tầng hầm . Chắc bọn chúng đang sợ chết khiếp .

- Chắc chúng đang ngủ . Hơn nữa chúng đã có Joe .

- Không ai nhìn thấy chúng ta đâu .

- Như thế mạo hiểm quá . Nhất định bọn lính phải đặt người canh gác .

- Tôi không muốn ở đây thêm tí nào nữa !

- Còn tôi thì không muốn ăn đạn !Tôi cũng không nghĩ là cô thích bị hiếp - Kerry hít vào một hơi thật sâu - Thôi bây giờ quên chuyện đó đi . Chúng ta sẽ không rời khỏi đây khi nào tôi cho phép .

Tiếng mưa sầm sập quanh họ điếc cả tai Như là những xô nước dội xuống . Kerry cảm thấy nỗi lo sợ bị giam giữ ở đây đang bóp nghẹt cô .

- Còn bao nhiêu lâu nữa ?

- Tôi không biết

- Đã sáng chưa ?

- Hy vọng như vậy

- Bây giờ mấy giờ rồi ?

- Khoảng bốn giờ , tôi nghĩ thế .

- Tôi không thể chịu đựng nổi thêm nữa đâu Linc - Cô rất không thích giọng mình run rẩy như vậy , nhưng không thể nào kiềm chế nổi - Thật thế , tôi không thể .

- Cô phải chịu đựng .

- Tôi không thể . Làm ơn cho tôi đứng lên .

- Không .

- Làm ơn đi

- Tôi đã nói là không , Kerry .

- Chỉ một phút thôi . Tôi phải ...

- Quay lại .

- Cái gì ?

- Quay lại . Nhìn vào mặt tôi đây này . Đôi tư thế một chút sẽ dễ chịu hơn .

Các bắp thịt của cô kêu gào đòi cử động . Cô quay lại nằm ngửa , rồi lại quay thêm một tí nữa và đối mặt với Linc .

Gã đặt tay lên thắt lưng cô và kẹp chặt hai đùi cô trong đùi mình . Cô đặt tay lên vai gã và vùi

mặt vào chỗ hóm trên ngực gã . Ép sát đầu cô vào cằm mình , gã ôm cô vào sát hơn . Cô nép mình vào vòng che chở ấm áp của gã cho đến khi tiếng mưa nện sầm sầm dịu dần .

Kerry không biết họ nằm yên như vậy bao nhiêu lâu . Có thể vài giờ , cũng có thể chỉ vài phút sau cô mới dần dần nhận ra mưa đã ngớt và cái im lặng cũng dữ dội như lúc mưa xối . Cô cựa quậy và chắc sẽ cố nói rộng khoảng cách giữa mình và Linc nếu như có một chỗ nào để nói

Cô thì thầm :

- Tôi xin lỗi .

- Không sao cả .

- Tôi sợ quá . Sợ bị giam cầm ở đây , chắc là thế .

- Cô tỉnh dậy một cách sợ hãi . Cô đang đói , lạnh và khó chịu . Tôi cũng thế . Nhưng vào lúc

này thì chúng ta chẳng có thể làm gì hơn thế được

Giọng gã có vẻ hài hước . Cô không cần phải hỏi vì sao . Giọng cô cũng chẳng hề quá vững

vàng . Cảm giác hơi thở của gã phả vào mặt mình , cái cách ngón tay gã lùa vào tóc mình một cách dễ chịu , cái nóng nơi da chạm vào da là lý do khiến cô rùng mình

- Kerry , tại sao cô lại làm như vậy ?

- Làm gì cơ ?

- Dấn thân vào một sự nghiệp rất không thích hợp với cô ?

Ồ thế đấy ,. Cô cảm thấy thật khốn khổ vì lời nói dối của mình . Ngoài những trận cãi nhau gay gắt , gã vẫn đối xử với cô một cách trân trọng bởi vì gã làm cô với một tu sĩ . Nếu gã vẫn tiếp tục tham lam và quấy rầy thì chắc cô sẽ phải thề độc rằng cuộc đời cô đã dâng cho một sứ mệnh tôn giáo . Nhưng sự cao thượng của gã đòi hỏi phải sự thật . Ít ra là một phần sự thật .

Nhưng cô lưỡng lự :

- Tại sao anh lại nói là không thích hợp ?

Đầu óc Linc quay cuồng với những ý nghĩ trái ngược nhau . Kerry là người đàn bà nhất trong các người đàn bà mà gã đã từng ôm trong tay . Gã không thể nào đồng nhất người đàn bà trẻ đẹp đáng khao khát này với những khái niệm của gã về một nữ tu . Cái ngọt ngào khi ngực cô áp vào ngực gã , cái cách đôi môi trẻ ra cho gã trong mấy phút ngắn ngủi lúc gã hôn cô hoàn toàn chẳng ăn nhập gì với những thói quen âm thầm trong các tu viện . Gã cũng đủ kinh nghiệm để biết rằng những ấn tượng ban đầu là rất có ý nghĩa . Và gã đã dám cá cả cuộc đời mình vì điều đó .

Để đáp lại câu hỏi của cô , gã nói :

- Trông cô không hề giống với bất cứ nữ tu sĩ mà tôi từng nhìn thấy .
- Nữ tu sĩ thì cũng hoàn toàn giống với những người khác chứ .
- Phải chăng tất cả bọn họ đều mặc đồ bikini ?

Cô đỏ mặt

- Tôi tự nhiên thấy thích mặt những đồ lót mỏng . Đồ đầu phải mà một tội lỗi . Tôi thích những đồ của phụ nữ bởi vì tôi là một phụ nữ

Gã đầu có cần cô phải nhắc cho nhớ điều đó kia chứ . Cô là một người đàn bà , được rồi . Gã có thể cảm thấy chất đàn bà của cô bằng tất cả mọi tế bào đàn ông có trong người gã .

Cô chỉ không có vẻ thánh thiện - Cô cứng người trước sự lẳng mạn ấy , nhưng gã càng ôm cô chặt hơn - Tôi không định nói là cô không thánh thiện , chỉ là quý quái

Gã dừng lại một lát để tìm từ :

- Tôi muốn nói là có bao giờ cô nghĩ đến chuyện có con không ? Cô rất tuyệt vời đối với những đứa trẻ mồ côi ấy . Có bao giờ cô muốn có một đứa con của mình không ?
- Có - Cô đáp thành thật .
- Và một ờ cô biết đấy một người đàn ông ?

Cô khẽ đáp :

- Có , tôi có nghĩ về điều đó - Cô băn khoăn tự hỏi không hiểu gã có cảm thấy trái tim cô đang đập thình thịch trong lồng ngực không . Câu trả lời của cô hoàn toàn thực . Nhưng cô chưa bao giờ nghĩ đến chuyện có một người đàn ông mạnh mẽ như cô đang nghĩ đến lúc này .

Cô nhớ lại cái vẻ rất ông chủ của lưới gã lúc tách môi cô ra và đưa vào trong miệng cô , và cái cách cả hai bàn tay gã vuốt ve ra lệnh . Cô cảm thấy những cái thúc của hông gã lên hông cô .

Hoàn toàn thuộc về người đàn ông này chắc hẳn phải là một niềm trải tốt cùng về tình dục đối với một người đàn bà.

- Cô có bao giờ nghĩ đến chuyện làm tình với một người đàn ông không ?

Cô gật đầu , dụi dụi mũi vào đám lông rậm rì trên ngực gã .

- Có bao giờ cô nghĩ đến chuyện đó ra sao không ?

Cô phải nhắm chặt môi để khỏi bật ra một tiếng rên khao khát :

- Dĩ nhiên là có .

Gã nhấc tay khỏi mái tóc cô :

- Nếu biết mình đang làm gì thì người đàn ông đó sẽ đem lại cho cô niềm sung sướng . Niềm vui mà người ta chưa bao giờ mơ tới

Cô đang tan chảy ra trước gã . Cô băn khoăn tự hỏi làm sao gã có thể tiếp tục ôm cô trong tay trong khi chắc chắn là cô đang tan ra trong tay gã.

- Có bao giờ cô tò mò muốn biết cảm giác đó ra sao không ?

- Có

- Vậy thì - Gã hỏi giọng khản đặc - cô có cảm thấy mình bị thiệt thòi khi không được biết tới cảm giác đó không ?

Cô nín thở, hồi lâu tưởng như vô tận , cuối cùng mới bùng ra :

- Tôi vẫn chưa tuyên thệ lần cuối cùng .

Gã chùn bước :

- Cái gì ?

- Tôi nói là

- Tôi đã nghe thấy cô nói gì . Như thế có nghĩa là thế nào ?- Hồi thờ gã nóng hổi , nóng hổi

như bàn tay gã đang xòe ra xoa lên da lưng cô .

Đúng lúc đó , và ở đó cô vô cùng thèm muốn được nói cho gã biết sự thật . Chỉ mấy giây sau

khi những đó buột ra khỏi miệng , chắc gã sẽ làm tình với cô . Cô không hề nghi ngờ điều đó . Căng cứng , gã đang ép vào bụng cô . Cô thèm muốn gã đến đau đớn . Họ sẽ có thể đạt đến sự mê ly đến chừng nào

Nhưng không . Cô chỉ được chú ý đến một điều duy nhất là chín đứa trẻ mồ côi . Tính mạng

của chúng đang ở trong tay cô . Cả cô lẫn Linc không được sao nhãng một giây phút nào.

Nếu trở nên tình nhân , điều đó sẽ không chỉ là một sự sao nhãng bình thường mà là cả một rắc rối . Khi tất cả những cái này qua đi rồi , khi họ đã an toàn ở trên đất Mỹ , quan hệ của họ sẽ có thể là một tình thế tiến thoái lưỡng nan đối với cô và một cánh chim lạc loài đối với gã .

Kerry không thể nào hiến thân cho đàn ông một cách nhẹ dạ như thế , vậy mà đây rõ ràng sẽ là cách mà người đàn ông giàu kinh nghiệm này sẽ chiếm đoạt cô . Kerry hiểu rõ là khi nhắc đến chuyện một người đàn ông có thể đem lại vui sướng cho một người đàn bà như thế nào , là gã muốn nói đến chính gã . Và có lẽ đối với gã tất cả chỉ là thế . Niềm vui sướng . Cả hai bên , nhưng thật chốc lát . Dính vào một người đàn ông như Linc O'Neal sẽ chỉ đem tới cho cô một đại dương hối tiếc.

Cô chọn từng từ để trả lời một cách thận trọng :

- Nghĩa là tôi vẫn còn đang suy nghĩ xem sẽ xử dụng cuộc đời còn lại của mình ra sao - Đó không phải là một lời nói dối . Hoàn toàn thật . Cô vẫn chưa hề có hoạch định nào cho cuộc đời mình sau khi hoàn thành việc đưa chín đứa trẻ mồ côi này sang Mỹ.

Cô cảm thấy gã thờ dài nặng nề . Tiếng thờ dài chậm rãi buông ra . Và cùng với tiếng thờ dài là sự căng thẳng của gã . Sự tuân phục của gã đối với lời bày tỏ những ước nguyện thầm lặng của cô khiến cô cảm thấy có lỗi hơn về sự dối trá của mình.

Kerry vẫn nằm dưới vòng tay của gã , nhưng trong cách gã ôm lấy cô có một cái gì đó đã khác đi . Chẳng mấy chốc , những tia sáng ban mai xam xám đã lọt qua những nhánh dây leo . Họ căng tai nghe và nghe rõ những tiếng động buổi sáng sớm từ phía trại của bọn lính vắng tới . Mùi cà phê và thức ăn khiến cả hai đối còn cào . Nhiều lần họ nghe thấy tiếng người đi lại trong rừng , nhưng không ai đến gần như tên lính hôm qua . Cuối cùng họ vui mừng khi nghe thấy tiếng xe tải nổ máy .

Linc chờ khoảng mười lăm phút nữa rồi mới nâng những nhánh dây leo lên và bò ra ngoài

- Cô ở yên đây

Kerry tuân lệnh . Cô thật sự vui mừng bởi giây phút được ở lại một mình . Cô mặc lại áo của mình , chiếc áo vẫn còn ướt và đưa ngón tay lên gỡ tóc . Cả một mớ rối rắm . Cô vẫn còn mãi kết lại bím tóc thì thấy Linc vén lá lên .

- Được rồi chúng đi rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Kerry sụp xuống bên bờ sông . Cô hoàn toàn chán nản . Hai vai cô rũ xuống vì thất bại . Con bé Lisa dường như chỉ sau một đêm đã nặng thêm lên đến hai mươi cân . Kerry không thể nào bế nổi nó thêm tí nào nữa mà phải đặt nó xuống . Cô đặt nó ngồi xuống đất bên cạnh mình .

- Bây giờ làm thế nào ?

Không có tiếng trả lời . Thời gian trôi đi . Ngay cả bọn trẻ con cũng yên lặng tựa như chúng cũng hiểu rằng họ đang vấp phải một khó khăn nghiêm trọng mà có thể sẽ không có giải pháp nào . Kerry lấy tay che mắt và ngược nhìn người đàn ông đang đứng bên cạnh .

Tay chống hông , một gối quỳ , lông mày xệ xuống , mắt quắc nhìn , miệng nhăn nhúm chẳng khó khăn gì mới đánh giá được trạng thái tinh thần của Linc . Kerry nhìn miệng gã cong lên một tiếng chửi thề mà gã không dám nói to lên trước mặt bọn trẻ , dẫu cho chúng không biết tiếng Anh .

Kerry lịch sự chờ thêm một lúc nữa mới nhắc lại câu hỏi :

- Linc ?

,

Đầu gã quay phắt lại và quắc mắt giận dữ nhìn cô :

- Làm thế quái nào tôi có thể biết được ? Tôi là nhà nhiếp ảnh chứ đâu có phải kỹ sư !

Ngay lập tức Linc cảm thấy hối hận vì đã quát tháo cô . Kerry đâu có lỗi khi tự nhiên đêm qua trời mưa to đã khiến cho nước lụt dâng lên và cây cầu gỗ mà gã định dùng để vượt qua sông đã bị nước cuốn trôi

Thậm chí cũng đâu có phải lỗi của cô khi gã có tâm trạng tồi tệ thế này . Cô chính là nguyên nhân gây ra tình trạng tồi tệ của gã , nhưng không thể đổ tội cho cô được . Ngay cả khi gã giúp cô bỏ khỏi cái nơi họ đã ẩn náu suốt đêm thì gã đã sẵn sàng chặt đầu bất cứ ai chỉ với một cái cớ nhỏ nhất .

Gã đã giận dữ vứt cho cô chỗ quần áo mà gã lấy ra từ chỗ đầu đêm trước và nói :

- Tốt hơn hết là cô hãy mặc chỗ quần áo này vào .

Cô không buồn bực mình với thái độ thô lỗ của gã mà chỉ nhanh nhẹn xỏ chân vào chiếc quần ka ki . Linc không thể nào dứt ánh mắt khỏi đôi chân đáng yêu , dài và truyền cảm của cô, gã theo dõi từng cử động uyển chuyển . Thất lưng gã đau nhói khi nhớ lại cảm giác hai đùi gã kẹp lấy đùi cô .

Có thật điều đó đã xảy ra ? Phải chăng gã chỉ mơ thấy thân hình cô ? Có thật là cô đã cuộn mình trong lòng gã , tìm kiếm tiếp xúc , hay gã chỉ ao ước điều đó quá mãnh liệt đến nỗi chuyện đó dường như là có thật ?

Có lẽ là như vậy , Bởi vì suốt buổi sáng họ đã dựng lên một hàng rào ngăn cách giữa nhau . Họ không hề cư xử như hai kẻ đã ngủ qua đêm với nhau như hai tình nhân . Thậm chí họ không hề thân thiện với nhau . Cô trở nên cảnh giác và sợ hãi gã , còn gã hung hăng và hay gây gổ .

Khi họ trở lại ngôi nhà và thấy bọn trẻ đang ở trong bếp chứ không phải dưới tầng hầm . Linc đã quát lên với Joe .

- Tôi nghĩ là tôi đã dặn cậu cứ ở nguyên chỗ đó cho đến khi tôi trở về chứ ?

Thằng bé cãi lại .

- Tôi nghe thấy tiếng bọn lính đi khỏi . Tôi biết là đã an toàn .

- Cậu chẳng biết ...

- Linc !

- Khi tôi dặn cậu một điều gì đó thì tôi muốn cậu ...

- Linc !- Kerry lại hét lên - Thôi đi đừng có quát lên với Joe như vậy . Tất cả bọn trẻ đều an toàn , nhưng anh đang làm chúng sợ đấy .

Linc rửa thềm và đi về phía trước nhà :

- Báo bọn chúng chuẩn bị sẵn sàng đi . Năm phút nữa tôi sẽ quay lại .

Thật may là chiếc xe tải vẫn còn nguyên ở chỗ Linc đã dẫu nó tối hôm qua , và vẫn được phủ

kín trong bụi dây rừng . Linc điên cuồng phát quang bụi dây leo để giải tỏa bớt - chỉ được một ít thôi - con thất vọng trong lòng gã .

Lúc gã đứng ở bãi cỏ trước nhà rống lên gọi bọn trẻ lên xe thì Kerry đứng sau cánh cửa xếp

nói :

- Bọn trẻ đang đói .

Gã tức giận đi theo cô vào lại bếp, trong đó những đứa trẻ mồ côi đang vui vẻ ăn bánh mì đã ôi với chuối. Kerry đã giúp chúng rửa mặt mũi tay chân bẩn nhem nhuốc sau khi ở dưới hầm lên. Không đứa nào dám nhìn thẳng vào Linc, chúng cảm thấy được tâm trạng của gã, nhưng gã cảm thấy tám đôi mắt vẫn luôn liếc về hướng mình. Đôi mắt thứ chín - mắt Joe - thì công khai thách thức gã. Trạng thái thù địch như sôi lên giữa người đàn ông và thằng bé vừa bị lãnh một bài giảng nghiêm khắc.

Bé Lisa trườn khỏi tay Kerry và đi về phía cuối bếp tay cầm một miếng bánh mì khô. Đôi

mắt thật tình cảm và như cầu khẩn, nó ngược nhìn Linc và giật ống quần để đòi gã chú ý đến nó. Gã nhìn xuống. Nó đưa cho gã lát bánh mì khô mà không nói gì. Nhưng đôi mắt nó, màu thâm như màu nước si rô sôcôla dường như nói tất cả.

Linc ngồi xồm xuống, cầm mẩu bánh trong tay nó và ăn:

- Muchas gracias - Gã ăn mẩu bánh rồi nâng cằm nó trong tay Lisa rặng rờ mỉm một nụ cười mê hồn với Linc và bèn lên chấp chững trở lại với Kerry.

Một lúc sau gã háng giọng và nói cộc lốc:

- Đi thôi.

Khi tất cả bọn trẻ đã lên xe, gã kéo Kerry sang một bên:

- Bảo con chó canh chừng của cô thôi đi.

- Anh nói cái gì thế?

- Joe. Nói rõ cho nó biết là đêm qua tôi chẳng hề làm gì cô cả. Tôi sợ không dám quay lưng về phía nó vì sợ nó sẽ xia một lưỡi dao vào giữa sườn.

- Đừng lố bịch như thế.

- Nói với nó đi!

- Được rồi!

Sau những lời đó hai người không nói gì với nhau nữa cho đến tận lúc này, khi cô lấy tay che cho khỏi chói nắng, ngược nhìn và gọi tên gã.

Rõ ràng là tâm trạng cô cũng đang rồi ren chẳng kém gã. Cô quát lại:

- Ông O'Neal tôi trả tiền cho ông chính vì thế mà. Hãy nghỉ đi. Hãy cải thiện tình hình đi.

- Phải. Có lẽ cô nên kiểm tra ủy nhiệm thư cẩn thận hơn trước khi đề nghị tôi làm cái công việc quỷ tha ma bắt này.

Kerry đã không tranh cãi điều đó, vì thế cô ngậm chặt miệng và quay lại nhìn dòng nước chảy xiết.

Tại sao cô cứ luôn luôn khiến gã trở thành con gấu rừng gầm gừ trước mặt bọn trẻ? Chúng nhìn gã cứ như gã là một cây thánh giá giữa Jack Ripper và Moses, chúng sợ gã, nhưng

mong chờ sự lãnh đạo của gã

Gã thờ ắt ra bực tức:

- Thưa cho tôi một phút, được không? - Gã nói và lùa những ngón tay vào mái tóc ướt đẫm.

Chiếc cầu được đánh dấu rất rõ trên bản đồ, nhưng rõ ràng là không có thật như người ta nói.

Dòng nước dâng cao sau cơn mưa sầm sập đêm qua đã dứt nó khỏi các trụ neo.

Chiếc xe tải đã dừng lại nơi con đường chấm dứt trước dòng nước đục ngầu cuộn xoáy. Bọn trẻ con đã trèo ra khỏi xe và giờ đây chúng đang đứng trên bờ sông, nhìn chúng chờ đợi một câu trả lời mà gã không có. Dường như Joe tìm thấy một nỗi sung sướng ngang ngạnh trước tình huống khó khăn này của họ. Kerry thì để cho tự gã tìm lấy một giải pháp. Như cô đã nói rõ - Cô trả tiền cho gã là để gã làm điều đó. Gã sẽ phải làm việc để kiếm cho được từng xu

nhỏ trong cái số tiền năm mươi ngàn đô la

Gã cắn môi và nhìn dòng sông, rồi trở lại chỗ chiếc xe tải, lục lọi đồ đạc trên sàn xe rồi quay lại nói với Kerry

- Tôi cần nói chuyện với cô .

Cô đứng dậy rũ cỏ trên quần và bảo bọn trẻ con không được ra sát nước quá rồi đi theo gã .

Khi họ đã đi xa để không ai nghe lỏm được , cô hỏi ;

- Chúng ta phải làm gì bây giờ ?

- Tôi có một đề nghị , và xin cô hãy nghe tôi nói cho hết trước khi hoảng hồn - Đòi mất vàng

ông của gã nhìn chăm chăm vào cô - Bảo bọn trẻ lên xe , quay lại và trở lại con đường lúc này

. Hãy để phó mặc chúng ta cho lòng tốt của toán quân nào mà chúng ta sẽ gặp trước tiên

Gã dừng lại , chờ cô bùng lên . Nhưng không thấy gì , gã nói tiếp :

- Chuyện chúng ta liên kết với bên nào chẳng thành vấn đề - dù cho Tổng Thống El hay quân

nổi loạn đều được . Bất cứ đó là bên nào chúng ta cũng sẽ khơi gọi tính kiêu ngạo của bọn

chúng , chúng ta sẽ nói với chúng là chúng sẽ nhân đạo biết bao khi chịu giúp đỡ chúng ta .

Chúng ta hứa là sẽ tuyên truyền cho cả thế giới biết về lòng nhân đạo của bọn chúng nếu như

chúng chịu giúp chúng ta .

- Gã đặt tay lên vai cô và nói một cách tha thiết :

- Kerry , bọn trẻ đang đói mà chúng ta thì hết sạch thực phẩm rồi . Nước sạch cũng sắp hết và

tôi cũng không dám chắc là khi nào có thể kiểm tra được thêm . Tôi không biết làm thế quái

nào để có thể vượt qua được con sông này mà không đánh liều mạng sống của tất cả chúng ta

. Xe gần hết xăng rồi và trong rừng thì không có trạm cung cấp nào cả .

- Ngay cả dầu cho chúng ta đến được điểm hẹn đi chăng nữa thì làm sao cô có thể biết được

rằng cái ông bạn Hendren sẽ có mặt ở đó để đón chúng ta và đưa chúng ta đi ?

Gã nhìn đôi mắt cô tối lại và vội vã nói thêm :

- Cô thấy không , đây là một ý định cao quý . Tôi ngưỡng mộ cô , thật sự ngưỡng mộ . Nhưng

đó là một kế hoạch không được thực tế lắm , và chưa được suy tính cẩn thận . Bây giờ chắc cô

sẽ phải thừa nhận điều đó - Gã mỉm cười với cô .

Kerry hít vào một hơi và không rời mắt khỏi gã . Rồi cô cất tiếng , giọng lạnh lùng và bình

tĩnh ;

- Tôi nói rằng trừ phi anh muốn tôi đá cho anh một cái thì tốt hơn hết là anh hãy bỏ tay ra khỏi

vai tôi ..

Nụ cười của gã tắt ngấm . Mặt gã bỗng trở nên rộng không một cách tức cười . Hai tay gã vội

thông xuống hai bên

Cô ưỡn thẳng người và bước đi . Nhưng cô chỉ mới đi được vài bước gã đã phóng đến , thọc

tay vào thắt lưng cô và lôi giật cô lại :

- Mẹ kiếp , khoan đã - Gã hét lên và xoay người cô lại - Cô có hiểu lời nào của tôi không ?

Cô cố giằng ra , nhưng lần này gã nắm chặt không để cho cô thoát :

- Tôi nghe rõ từng lời kẻ cả , hạ cố và hèn nhát của anh .

- Cô quyết định đi tiếp à ?

- Phải . Một khi qua được sông thì chỉ còn vài dặm nữa là đến biên giới .

- Nó sẽ có thể dài như một ngàn dặm .

- Tôi đã hứa với những đứa trẻ này là tôi sẽ đưa chúng tới cho những gia đình đang chờ chúng

ở Mỹ , và tôi sẽ làm điều đó . Có anh hay không có anh cũng thế thôi , ông O'Neal - Cô chỉ thẳng ngón tay vào mũi gã - Và nếu bây giờ anh bỏ rơi chúng tôi thì anh tôi thì anh sẽ chẳng

bao giờ nhìn thấy một xu nhỏ nào trong cái số tiền năm mươi ngàn đô la ấy đâu .

- Tôi quý mạng sống của tôi hơn tiền .

- Vậy thì anh sẽ có được cơ may có được cả hai thứ đó hơn nhiều nếu đưa chúng tôi tới chỗ cái máy bay đó chứ không quay lưng lại để đến xin xỏ quân du kích . Những lời cảnh cáo của anh về chuyện bị bắn bỏ hay hãm hiếp đâu hết cả rồi ? Có thật là anh nghĩ là tôi sẽ xin một ân huệ nào đó của chúng không ?

- Hầu hết bọn chúng - đầu cho chúng ở phía bên nào - đều là người theo thiên Chúa giáo . Nghề nghiệp của cô sẽ bảo vệ được cô .

- Nghề nghiệp của tôi có bảo vệ được tôi trước anh không ?

Mặt gã sát lại . Trước khi Kerry kịp hồi hận về những lời mình vừa thốt ra gã đã giật mạnh cô

lên và kéo mạnh về phía mình :

- Cô muốn thách thức tôi à ?

Cô nhớ lại bao lần gã có thể lợi dụng được cô , vậy mà gã đã không làm . Không dám nhìn

ánh mắt rực sáng của một con đực như vậy , ánh mắt cứng rắn không khoan nhượng , cô đưa mắt nhìn xuống cổ và thấy mạch máu gã cũng đang đập nhanh chẳng kém gì cô .

Cô hỏn hển nói :

- Xin lỗi lẽ ra tôi không nên nói như vậy

- Chắc chắn là cô không nên nói như vậy - Gã đẩy cô ra , nhưng cô cảm thấy đó là gã giữ để

đùng ôm chặt lấy cô chứ không phải vì không còn tình cảm đối với cô . Những ngón tay gã

vẫn bầu chặt lấy vai cô .

- Đừng làm - Giọng gã phập phồng - Chỉ vì tôi vẫn chưa chạm đến cô thôi , điều đó không có

nghĩa là tôi không nghĩ đến chuyện đó . Tôi nghĩ nhiều chứ . Cô có che dấu các thói quen của

mình đâu . Khi cô định giờ cái tấm thân sống động của mình trước mặt một người đàn ông thì

tốt hơn hết là cô nên chấp nhận hậu quả của việc đó chứ . Một số người sẽ không đoán đo như

tôi đâu .

Kerry chậm chạp ngẩng đầu lên cho đến khi bắt gặp ánh mắt của gã :

- Vậy thì tại sao anh lại có thể bảo tôi quay lại dâng bản thân mình và những đứa trẻ này cho

bọn lính ?

Gã buông cô ra

- Tôi phải biết được cô cương quyết đến thế nào .

Cô thất kinh nhìn gã :

- Anh muốn nói là ...thế nghĩa là ...anh không định nói là ...

- Đúng thế . Tôi chỉ muốn thử lòng dũng cảm của cô thôi . Tôi phải biết cô có thật quyết tâm không ?

Cô lùi khỏi gã , hai tay nắm chặt lại như sắp đứt gãy . Đôi mắt xanh thâm nheo lại đe dọa :

- Anh là đồ con hoang .

Môi Linc cong lên giễu cợt . Rồi gã ngã đầu ra sau và cười to . Tiếng cười to và không hề độc ác , to đến nỗi làm kinh động lũ chim và những con khỉ nhỏ đang vắt vẻo trên những cành cây trên đầu . Chúng kêu lên chí chóc và ríu rít như phản đối :

- Mẹ kiếp , đúng thế , Xor Kerry . Tôi là một đứa con hoang . Và tôi sẽ còn xấu xa hơn thế nữa kia . Nếu chúng ta còn sống mà qua được chuyện này thì cô sẽ còn phải căm ghét tôi nữa kia .

Thôi bây giờ hãy tập trung bọn trẻ lại trong khi tôi chuẩn bị mọi thứ .

Trước khi cô kịp nói cho gã biết cô nghĩ rằng cái trò lừa bịp của gã đáng ghét đến chừng nào

thì gã đã rào bước quay lại chỗ chiếc xe . Kerry không biết làm gì hơn là nghe theo lời gã . Những đứa trẻ mồ côi đang nóng bức , đói khát và mệt mỏi , vì thế cô chỉ chịu đựng chúng quấy

khóc , cô cố trả lời những câu hỏi chúng một cách kiên nhẫn , nhưng thực ra cô chỉ chú ý đến

Linc Gã đang bận buộc một sợi dây vào một gốc cây - Sợi dây vốn có sẵn đằng sau xe từ lúc cô lấy trộm nó . Gã buộc đầu dây còn lại quanh thắt lưng và bắt đầu lội xuống dòng nước .

Kerry nháy lên hét to :

- Anh đang làm cái gì thế ?

- Cứ giữ tất cả yên đấy .

Bọn trẻ im lặng . Tất cả đứng im căng thẳng nhìn Linc lội qua dòng sông ngẫu dục . Khi gã ra

đến giữa sông , nơi đã khá sâu chân không chạm đến đáy , gã bắt đầu bơi . Cứ mỗi sải gã bơi

Kerry lại chấp tay , nín thở cho đến khi nhìn thấy đầu gã lại ngoi lên trên mặt nước .

Cuối cùng gã sang được đến bờ bên kia . Nước nặng trĩu cả quần áo gã , gã lạng lạng

bước lên bờ sông đất mềm xốp Lên đến chỗ đất cứng gã khụy xuống , ngửa đầu lên và hít lấy hít để không khí cho đầy phổi .

Khi đã thở lại được bình thường , gã bèn chọn lấy một gốc cây to và buộc sợi dây vào đó . Gã thử đi thử lại sợi dây rồi mới lao lại xuống sông . Gã đu người vào sợi dây . Việc đó không vất vả như bơi , nhưng tuy vậy chiến đấu với dòng nước cũng rất vất vả . Gã phải dừng lại nghỉ nhiều lần mới sang được đến bờ kia .

- Hiểu ý tôi không ?

Gã đang cúi gập người , hai tay chống gối , đầu ngẩng lên và đưa mắt liếc Kerry . Tóc gã bết vào đầu , nhiều tép tóc nhỏ màu vàng óng xỏa xuống trán . Lông mi bết lại với nhau . Kerry chỉ muốn được chải cho những món tóc vàng kia khỏi xòa xuống trán và vuốt ve quai hàm lõm chòm râu của gã . Để ngăn mình không chạm vào gã cô thật sự phải nắm chặt tay lại đến nỗi móng tay bầu sâu vào lòng bàn tay .

- Tôi hiểu ý anh rồi , nhưng còn cái xe thì sao ?

- Kệ nó ,. Chúng ta sẽ đi bộ nốt quãng đường còn lại .

- Nhưng ... Câu phản đối chết lịm trên môi cô . Chỉ mới mấy phút trước đây thôi gã đã thử lòng can đảm của cô . Gã đã nói rõ với cô rằng cuộc hành trình kể từ đây là một con ác mộng . Cô đã khẳng khái tiếp tục đi .

- Được rồi - Cô khẽ nói - Anh muốn tôi phải làm gì ?

- Cô sẽ bế Lisa . Đeo ba lô của nó . Tôi sẽ bế Mary , còn Joe - Gã hát hăm về phía thằng bé lớn nhất - lần này cậu sẽ dắt Mike . Tôi e là cậu và tôi sẽ phải đi lại nhiều lần đấy .

Thằng bé gật đầu hiểu ý .

Kerry nói :

- Tôi cũng có thể quay lại chuyển nữa .

Linc lắc đầu :

- Cô sẽ phải ở lại bờ bên kia để trông lũ trẻ . Đây không phải là một chuyến đi vui tươi đâu , hãy tin tôi đi . Hãy giải thích cho bọn chúng biết cách thức và vì Chúa xin hãy nhấn mạnh cho chúng biết là chúng phải ôm thật chặt .

Trong khi Kerry dịch lại cho bọn trẻ nghe cô cố diễn đạt sao cho chúng hiểu việc sang sông nghe giống như một cuộc phiêu lưu lớn , thỉnh thoảng cô lại nhấn mạnh việc đó nguy hiểm thế nào và quan trọng sống còn là chúng phải bám chặt lấy người lớn trong khi được bế sang sông .

- Chúng đã sẵn sàng - Cô nói với Linc và cúi xuống để cho Lisa trèo lên lưng . Con bé quàng tay qua cổ cô , hai chân quặp lấy thắt lưng .

- Lisa, ngoan lắm - Linc nói và vuốt mái tóc bần thiu của con bé .

Kerry nở nụ cười sáng ngời với gã và kinh ngạc trước vẻ mặt dịu dàng của gã . Gã bắt gặp cái nhìn ngạc nhiên của cô và họ nhìn nhau một hồi rồi gã mới quay đi và cúi xuống để cho Mary bám lấy lưng mình .

Gã hỏi Kerry :

- Cô có đem theo hộ chiếu không đấy ?

Từ giờ trở đi họ phải cố đem theo thật ít đồ đạc . Cô đã vứt bỏ tất cả những thứ không thật tối cần thiết :

- Tôi để trong túi áo và cài cúc thật chặt rồi .

- Tốt lắm , đi thôi .

Gã lội trước xuống dòng nước cuộn cuộn , Kerry cố không nhớ lại những câu chuyện đã được nghe người ta kể về những con vật dưới những dòng sông trong rừng già . Cô không nghĩ đến một điều gì hết ngoài việc cố giữ cho chân đứng vững trên đáy sông đầy bùn trơn tuột . Cô dịu dàng vỗ về Lisa , nhưng lời vỗ về đó có lẽ có ý nghĩa với bản thân cô hơn là đối với bé đang khóc . Soi dây không thực vững chắc , giờ đây đang tuột đi . Thật rất khó khăn để giữ chặt nó trong tay . Nếu không phải khác nhau giữa cái sống và bị chết đuối thì có lẽ cô đã buông tay ra từ lâu trước khi ra được giữa sông . Khi ra được đến giữa sông thì lòng bàn tay cô đã rớm máu .

Sau một quãng thời gian dài tưởng như hàng giờ chứ không phải chỉ là vài phút , cô cảm thấy một bàn tay khỏe mạnh nắm lấy cô và nhấc cô ra khỏi dòng nước . Cô gục xuống mặt đất đầy bùn mềm xốp của bờ sông bên kia và hít lấy hít để không khí , Lisa vẫn nằm trên lưng . Linc bế Lisa khỏi lưng cô . Các bắp thịt của Kerry run lên trong những nỗ lực tuyệt vọng , nhưng cuối cùng cô cũng chống được hai bàn tay vào đầu gối và ngồi dậy được .

Linc đang bế Lisa trên tay . Con bé vui mặt vào cổ gã . Hai bàn tay bé nhỏ của nó nắm chặt hai quai áo may ô . Gã đang vuốt lưng nó , hôn lên thái dương nó và nhẹ nhàng đu đưa , miệng lầm bầm những lời khen ngợi và động viên nặc dẫu con bé chỉ có thể hiểu được gã qua âm điệu . Kerry thấy ghen với con bé . Cô cũng muốn mình được vỗ về . Được ôm chặt .

Được hôn . Được an ủi .

Gã nói :

- Cô giỏi lắm .

Đó không phải là một câu khen ngợi hoang phí , nhưng Kerry chỉ đủ sức mỉm cười yếu ớt đáp lại . Linc đẩy Lisa ra và hôn con bé rồi đưa nó cho Kerry . Mary đang khóc thút bên cạnh đó . Kerry ôm chàng cả Mary và Mike trong tay . Bốn cô cháu làm thành một nhóm nhỏ nhoi và tội nghiệp , nhưng tất cả đều vui mừng vì vẫn còn sống .

- Hãy cầm lấy cái này - Linc nói và thả con dao đi rừng , thứ vũ khí duy nhất còn lại của họ xuống đất bên cạnh chân Kerry rồi quay sang Joe :

- Thế nào cậu khỏe chứ ?

- Dĩ nhiên ! - Thằng bé đáp lại đầy vẻ thù địch .

- Vậy thì đi thôi .

Hai người lại lội xuống dòng nước . Kerry không hề biết họ lấy đâu ra sức lực . Hầu như cô không ngẩng nổi đầu lên nữa . Linc và Joe mỗi người đi thêm ba chuyến nữa , cho đến khi tất cả bọn trẻ đều được đưa sang sông an toàn . Chuyến cuối cùng Joe dẫn hai đứa trẻ còn Linc đeo hai cái túi lên

chặt , số thực phẩm nghèo nàn của họ .

Nước mắt Kerry rào ra khi cô nhìn Linc dán những chiếc túi đựng máy ảnh của gã xuống dòng nước ngẫu đục cuộn cuộn . Gã đã xé lớp vải nhựa lót một trong mấy cái túi ra và gói chặt những ống phim vào đó rồi cẩn thận giấu vào thắt lưng

Kerry cảm thấy ân hận khi nhìn gã làm cái công việc rất thực tế đó . Cô đã lôi kéo người đàn ông này một cách nhảm tâm . Nếu không có cô thì có lẽ giờ này gã đã có thể an toàn ngồi trong nhà mình ở Mỹ và theo đuổi mục đích của mình .

Điều duy nhất khiến cô nguôi ngoai nỗi ân hận là nhìn những gương mặt đầy hy vọng xung quanh mình . Và cô biết rằng nếu cần phải vượt qua khó khăn một lần nữa thì cô sẽ làm tất cả những gì cần thiết để bảo đảm cho những đứa trẻ mồ côi này một tương lai sáng sủa hơn .

Ngay khi Linc vừa lên đến bờ sau khi vượt sông chuyển cuối cùng Kerry chỉ mong gã gục xuống và nghỉ ngơi đi một chút . Nhưng mọi cử động của gã vẫn rất nhanh nhẹn hoạt bát .

- Nhanh lên . Kerry ! Đưa tất cả bọn trẻ vào rừng đi . Bảo chúng nằm xuống và không được động đậy

Kerry làm theo lệnh gã nhưng vẫn hỏi lại :

- Có chuyện gì vậy ?

- Tôi nghĩ là chúng ta sắp gặp người . Nhanh lên , Joe ! Bảo tất cả nằm xuống và im lặng .

Sau khi yên tâm là tất cả mọi người đã nấp kín và cắt đứt sợi dây ở gốc cây , Linc cúi xuống chỗ đất trũng dưới gốc cây . Gã nằm sấp bên cạnh Kerry , mắt nhìn ra sông . Hơi thở của gã nhanh và nặng nề

Cô thì thầm :

- Anh kiệt sức rồi .

- Ừ .

Mắt gã không rời chiếc xe tải họ bỏ lại bên kia bờ sông . Kerry rất ghét đi trên chiếc xe tải ấy , nhưng giờ đây cô cảm thấy thiếu sự an toàn khi ngồi trong đó

- Anh nghĩ là có người đuổi theo chúng ta à ?

- Tôi không nghĩ là bọn chúng chú ý đuổi theo chúng ta , nhưng có người đang đi phía sau .

Tôi nghe rõ .

- Ai ?

- Điều đó không thành vấn đề , một khi chúng đã nhìn thấy chiếc xe quân sự của phía Tổng Thống El và sợi dây .

- Nếu đó là người của Tổng Thống El thì chúng sẽ lo không hiểu có chuyện gì xảy ra đối với

người của bọn chúng và sẽ đi tìm - Cô nói - Và nếu là người của quân nổi loạn thì ...

Gã cau có nói :

- Cô hiểu ý tôi rồi đấy . Suyt , chúng đấy . Bảo tất cả không ai được động đậy .

Mệnh lệnh được thì thầm truyền cho bọn trẻ trong khi một chiếc xe Jeep nhô ra khỏi đám rừng bên kia bờ sông . Phía sau là nhiều chiếc khác .

- Quân nổi dậy - Linc thì thầm chửi thề . Gã thích đó là quân thường trực hơn , bởi vì chiếc xe

họ bỏ lại là của chính phủ .

Nhiều du kích bước xuống khỏi xe , vũ khí tự động lăm lăm bên lưng sẵn sàng nổ súng . Chúng thận trọng tiến đến gần chiếc xe tải nhẹ , vừa đi vừa sợ bị sa vào một cái bẫy . Khi đã yên tâm là không có chuyện gì xảy ra chúng bèn kiểm tra chiếc xe một cách kỹ càng .

- Có nhận ra ai trong đó không ?

- Không - Kerry cố lắng nghe xem có hiểu được từ nào trong tiếng truyện trò của của chúng . Chúng đang bàn cãi vì sao chiếc xe không quay lại khi thấy chiếc cầu đã bị nước cuốn trôi . Chúng đang nghĩ đến chuyện có thể bọn lính vượt qua sông bằng một sợi dây .

Linc lăm bầm :

- Chỉ có lũ ngốc mới vượt qua con sông đó bằng một sợi dây .

Kerry liếc nhanh nhìn gã . Gã cũng liếc nhìn cô . Họ trao đổi một nụ cười thoáng qua .

Bên bờ bên kia , một du kích đang rút ra một chiếc ống nhôm . Linc rút lên :

- Nằm im !

Tên lính quan sát bờ bên này qua cái ống nhôm và nói gì đó

Kerry bật lên :

- Nó đã nhìn thấy dấu chân của chúng ta in trên bùn . Hắn nói là chúng ta có rất nhiều người .

Khoảng hơn một chục người .

- Mẹ kiếp , thông minh ra phết .

- Bây giờ hắn đang nói - Kerry há hốc miệng khi nhìn thấy một du kích nữa bước ra .

- Cái gì thế ?

- Cái người đứng ở góc trái kia kia ...

- Phải , hắn làm sao ?

- Đó là Juan . Người vận chuyển bưu kiện của chúng ta .

Lúc này một trong hai đứa em gái của tên lính nổi loạn- Carmen và Cara - cũng đã nhận ra

anh mình . Một đứa khẽ kêu lên và định nhòe dụi .

- Nằm xuống - Linc ra lệnh rất khẽ nhưng bằng một giọng uy quyền không ai có thể cưỡng lại

được . Con bé cứng người - Bảo nó nằm yên . Hắn ta có thể là anh của nó thật, nhưng những đứa khác thì không phải

Kerry thì thầm truyền đạt lại mệnh lệnh nhưng bằng giọng nhẹ nhàng hơn nhiều . Carmen thì

thầm lại gì đó , mặt nó đầy xúc động .

- Nó nói gì ?

- Nó nói là anh nó sẽ không phản lại chúng ta đâu . Kerry dịch lại .

Linc không tin . Mắt gã vẫn đăm đăm nhìn bờ bên kia . Bọn lính tiếp tục bàn tán trong khi

châm thuốc hút và nghỉ ngơi . Thành thạo một tên lại chỉ về phía bờ sông bên này . Một đứa cuộn sợi dây lại và xem xét . Hắn giật giật một đoạn dây bằng hai tay . Sợi dây đứt phụt làm

đôi .

Kerry nhìn Linc . Gã nhún vai :

- Tôi đã bảo chỉ có lũ ngốc mới thử vượt sông bằng sợi dây đó mà thôi

Một vài tên lính đưa ra một đề xuất gì đó . Những tên khác hoàn toàn không để ý đến và ngã người lơ mơ dựa vào chiếc xe Jeep . Người nhân viên hãng vận chuyển bưu kiện - kẻ đã tổ chức cho mấy đứa trẻ mồ côi trốn chạy thành thạo lại lo lắng nhìn về phía bụi cây nơi họ đang nấp . Sau một lúc khoảng nửa giờ , một tên rõ ràng là chỉ huy ra lệnh cho tất cả leo lại lên xe .

Linc hỏi Kerry :

- Chúng định làm gì ?

- Chúng định thử sang sông bằng một đường khác ở phía dưới hạ lưu- Cô không nói thêm một

điều gì nữa . Về mặt có lỗi của cô cho gã thấy điều đó . Gã đưa bàn tay to lớn nâng cằm cô lên và bắt cô phải nhìn gã . Đôi mắt gã đòi hỏi cô phải nói hết sự thật . Kerry đành miễn cưỡng nói thêm - Sau đó chúng sẽ quay lại xem xét kỹ chỗ này thêm

Gã chửi thề :

- Đó chính là điều tôi đang lo . Được rồi , đi thôi .

Gã kiểm tra để chắc chắn là tất cả những chiếc xe Jeep đó đã quay lại hết và mất hút trong rừng , sau đó gã mới ra lệnh cho bọn trẻ đi thành hàng một . Gã đi đầu , Joe sẽ đi sau cùng . Kerry phải đi giữa để động viên bọn trẻ và đảm bảo là không đứa nào rời khỏi lối đi mà Linc sẽ phát quang bằng con dao đi rừng .

- Bảo bọn chúng phải đi thật nhanh . Chúng ta sẽ có nghĩ , nhưng chỉ khi nào thật cần thiết .

Bảo chúng không được nói chuyện - Về mặt gã hơi dịu lại một chút khi Kerry dịch lại cho bọn trẻ nghe và chúng ngược mặt nhìn gã về sợ hãi - Và bảo bọn chúng rằng tôi rất tự hào khi thấy bọn chúng là những người lính dũng cảm như vậy .

Kerry cảm thấy đỏ mặt dưới ánh mắt nóng bỏng của gã . Lời khen ngợi của gã là bao gồm gã dành cho cô . Sau khi cô dịch lại cho nghe , những đứa trẻ mồm mỉm cười với gã .

Họ đứng vào hàng và gắng gỏi đi qua khu rừng rậm rì , có lẽ sẽ không thể nào xuyên đi nổi qua những bụi cây đó nếu không có con dao đi rừng của Linc . Kerry dán mắt vào lưng gã .

Trước lúc lội xuống sông gã đã buộc hai tay áo quanh thắt lưng và thắt một chiếc khăn tay lên trán .

Những bắp thịt trên tay , trên lưng và vai gã cuộn cuộn lên mỗi lần gã sai tay bơi . Kerry cứ để cho cái nhịp điệu mềm mại đó nhịp mãi trong đầu , nếu không có lẽ cô sẽ không thể nào đủ nghị lực để đặt chân bước tiếp .

Toàn thân thể đau như của cô kêu gào đòi nghỉ , cái miệng khô khốc của cô đòi nước , dạ dày trống rỗng của cô kêu gào đòi thức ăn . Đúng khi cô nghĩ rằng chỉ sau bước này nữa thôi là cô sẽ quy xuống thì Linc dừng lại và bảo mọi người hãy nghỉ một lát . Tay vẫn bế Lisa lúc này đã ngủ thiếp đi trong vòng tay của cô , Kerry khuyu xuống đất . Tất cả những đứa trẻ đều giống như cô - chúng quy xuống ngay tại chỗ .

- Joe , hãy chuyển cho mọi người cái bi đồng , nhưng phải bảo đảm chia đều số nước đó .

Thằng bé im lặng làm theo lệnh của Linc

Linc quỳ xuống bên cạnh của Kerry trong lúc đưa cho cô cái bi đồng đeo bên lưng , hỏi :

- Cô đã bế Lisa bao nhiêu lâu rồi ?

Kerry ghé chiếc bi đồng vào môi Lisa ,đáp :

- Tôi cũng không biết nữa . Chắc là được một lúc rồi . Nó đã kiệt sức không thể nào bước thêm bước nào nữa .

- Từ giờ tôi sẽ bế nó .

- Anh không thể nào vừa bế nó vừa phát đường được . Cô nâng bím tóc nặng trĩu khỏi cổ và

biết rằng mình sẽ không bao giờ cho rằng việc chải đầu là hiển nhiên phải làm nữa .

- Và tôi không thể nào chịu được việc cô gục ngã lên tôi . Cô không đang hành kinh hay gì đó

đại loại như vậy đấy chứ ?

Kerry kinh ngạc nhìn gã . Thậm chí cô không nhận thấy mình đã buông tay ra và thả cho mái

tóc đổ xuống vai . Cô rụt đầu :

- Không .

- Tốt , vậy thì tốt . Bây giờ hãy uống nước đi .

Sau khi đóng nút chiếc bi đồng và đưa trả cho lại cho Linc , cô nói :

- Tôi rất buồn về việc những chiếc máy ảnh của anh .

- Phải . Tôi cũng thế . Chúng đã ở bên tôi lâu lắm rồi .

Nụ cười của gã khiến cho cô nghĩ rằng gã đang giễu cợt cô .

- Tôi nói thật đấy . Tôi rất buồn khi thấy anh phải phá hỏng chúng .

- Có thể thay được bằng những chiếc khác .

- Thế còn chỗ phim của anh ?

- Hy vọng là cái hộp đựng phim là loại không thấm nước như người ta quảng cáo . Nếu đúng

vậy thì bao giờ về đến nhà tôi có cả một phóng sự ra trò để bán đấy . Gã đứng dậy - Tôi sẽ công Lisa , không bàn cãi gì thêm về chuyện đó nữa . Từ giờ đến tối chúng ta chẳng đi xa

được nhiều lắm nữa đâu .

Gã đưa tay cho cô . Kerry vui vẻ cầm tay gã và để cho gã kéo cô đứng lên . Gã đặt Lisa lên

lưng , buộc nó ngồi lại cho thoải mái rồi lại tiếp tục đi đầu mở đường .

Kerry cảm thấy nước mắt muốn trào ra .

Cô bắt đầu không để ý đến những con côn trùng vo ve xung quanh , những con vật bò sát trơn tuột của rừng già , bò sát ngay bên cạnh chân cô , cái nóng ngột ngạt , và mồ hôi của bầu không khí buổi chiều , cả tiếng khiêu vũ chói tai và tiếng chim hót lạnh lẽo . Cô chỉ tập trung vào một việc duy nhất đi theo Linc và nhìn dần xuống chân ngay cả khi toàn thân cô đang muốn gập xuống và không bao giờ động dậy nữa .

Mặt trời đã lặn từ lâu , giờ đây bóng râm trong rừng già trở thành tối đen đầy đe dọa , mãi Linc mới dừng lại . Gã đứng lại trước một dòng suối chảy xiết bên dưới một thác nước đổ xuống từ hai tầng đá phủ đầy dây leo . Gã bỏ Lisa xuống khỏi lưng và gồng vai lên để tụt các nút buộc ra .

Bọn trẻ đã quá mệt đến nỗi không còn kêu ca nổi nữa . Một vài đứa đã ngủ thiếp đi ngay khi Kerry chuyển cho chúng những bi đông đựng đầy nước mát lạnh lấy từ dưới suối lên . Không có thức ăn để chia bọn chúng và thậm chí nếu có đi nữa thì chúng cũng đã quá mệt không ăn nổi nữa

Kerry chỉ muốn được bỏ đôi ủng ra và ngâm đôi chân xuống nước . Nhưng cho mình hưởng sự xa hoa đó lúc này là điều không thể đặt ra . Có lẽ chân cô đã sưng tấy lên và nếu bỏ ra khỏi giày thì sẽ không thể nào xỏ lại được nữa . Nếu như họ bị tấn công thì cô sẽ không có đủ thì giờ để đi giày . Và bằng cái cách mà Linc sắp xếp bên ngoài nơi nghỉ của họ thì xem ra bị tấn công là một khả năng rất có thực .

Linc dịch về phía cô và ngồi xuống . Về mặt lo âu của gã khiến cô phải hỏi :

- Chúng đuổi theo ta à ?

- Tôi nghĩ là bọn chúng không đuổi theo chúng ta , nhưng việc bọn chúng đang ở sát gót chúng ta thì cũng chẳng khác . Tôi ngửi thấy rõ mùi khói từ đồng lửa trại của bọn chúng . Rõ ràng chúng nghĩ chúng ta không phải là điều gì đe dọa đối với chúng - Vừa nói gã vừa nhào nhào một thứ làm bằng đất trộn với nước rót từ chiếc bi đông ra - Hãy giữ bọn trẻ thật yên lặng . Phải kín bọn chúng nếu có ai không quen mặt đến gần .

Kính hoảng đến nghẹt lên ngực cô :

- Anh định đi đâu ?

- Tôi chỗ bọn chúng hạ trại .

- Chỗ bọn chúng hạ trại ! Anh điên à ?

- Hiển nhiên rồi . Nếu không điên thì tôi đã chẳng có mặt ở đây - Gã cười nhăn nhó với cô .

Chắc Kerry không thể nào nặn ra nổi một nụ cười

Linc quay sang Joe :

- Cậu có đi với tôi không ?

- Sí - Thằng bé đáp .

- Vậy hãy xoa bùn này lên mặt và tay đi

Linc đưa tay ra . Joe bóc một nắm bùn trong tay Linc và bắt đầu xoa lên những chỗ da trần

giống như Linc đang làm

Bằng đôi mắt hiểu biết . Kerry nhìn hai người chuẩn bị :

- Các anh định vào trại của bọn chúng để làm gì .?

- Để lấy cấp vũ khí .

- Sao lại phải thế ? Chúng ta đã đi được đến tận đây mà có cần vũ khí đâu ?

Cô cố giữ cho giọng khỏi nhòe nước mắt , nhưng không đầu được , và mặc dầu trời rất tối gã

vẫn nhận ra được vẻ mặt buồn rầu của cô và nghe thấy nỗi sợ hãi trong giọng cô .

Gã nhẹ nhàng nói :

- Kerry , có thật cô nghĩ rằng có bất cứ người của bên phía trong cuộc chiến tranh chết tiệt này sẽ để cho một chiếc máy bay bay từ Mỹ sang , rồi để cho chúng ta leo lên và bay đi ?- Gã bật ngón tay .

Đó là một câu hỏi chỉ để thăm dò phản ứng , gã không chờ đợi câu trả lời và quả là không nhận được câu trả lời . Gã nói tiếp :

- Nếu như chiếc máy bay đó sẽ tới - như điều mà cô có vẻ như thành thật tin tưởng , và nếu như rốt cuộc chúng ta có thể lên được máy bay , thì hiển nhiên là trước đó chúng ta sẽ phải hứng đạn dã , và có lẽ sẽ là đạn từ cả hai phía . Tôi không thể nào chiến đấu với bọn chúng chỉ với một con dao đi rừng này

Ý nghĩ phải hứng đạn làm Kerry kinh hoàng. Nhưng cô hiểu rằng điều Linc vừa nói là một sự thật . Các binh lính tham gia cuộc chiến tranh sẽ đâu có đứng từ dưới đất mà vẫy chào bye-bye trong khi họ leo lên máy bay .

Tại sao trước đây cô không hề nghĩ đến một cuộc trốn chạy thực tế sẽ ra sao ? Mục tiêu của cô chỉ có mỗi một điều là đến được điểm hẹn .

Có lẽ chính vì bao nhiêu điều khó khăn trải ra trước khi đến được điều đó cho nên cô không nghĩ đến những chuyện xa hơn . Điều gì sẽ xảy ra với họ ? Với bọn trẻ con ? Với Joe ? Sự ương bướng của cô đã đẩy tính mạng của tất cả bọn họ vào vòng nguy hiểm . Cô phải xòe tay bịt miệng để khỏi bật ra tiếng thốt thốt .

- Trời ơi , tôi đã làm gì thế này ?

Linc quàng tay ôm lấy cô và kéo cô lại gần :

- Thôi bây giờ đừng ngại thớ nữa - Gã ghì chặt , ghé miệng vào tai cô thì thầm - Tôi dọa cô đấy . Biết đâu mọi chuyện lại hóa ra suông sẽ thì sao .

Kerry chỉ muốn gã ôm cô lâu nữa - mãi mãi . Cô cảm thấy thất vọng khi gã buông tay ra và

đưa cho cô con dao đi rừng :

- Nếu cần thiết thì hãy sử dụng cái này . Chúng tôi sẽ cố hết sức để quay về thật nhanh .

Gã quay đi . Kerry đưa tay ra định kéo lại nhưng không kịp

- Linc !

Bóng gã lại đổ dài trước mặt cô :

- Gì vậy ?

Cô muốn gieo mình vào vòng tay của gã và cầu xin gã hãy đừng bỏ cô lại một mình . Cô muốn bám vào gã và không bao buông tay ra nữa . Cô muốn được ôm ấp, che chở và bảo vệ trước hàng triệu điều nguy hiểm đang rình rập trong rừng già vào ban đêm . Cô muốn gã hôn

cô thêm một lần nữa .

Cô phải nghiêng chặt hàm răng để khỏi run lên và nói :

- Xin anh hãy cẩn thận .

Trời tối kinh khủng . Gã gần như trở thành vô hình dưới lớp bùn xoa kín khắp người . Gần như cô không thể nào nhận biết là gã đang có mặt ở đây nếu không qua hơi thở nóng hổi của gã phả lên mặt cô . Cô cảm thấy gã cũng muốn ôm ghì lấy cô chẳng kém gì cô đang ao ước lúc này . Toàn thân gã căng thẳng cho thấy gã cũng vô cùng miễn cưỡng khi phải rời khỏi cô .

Nhưng gã không chạm vào cô mà chỉ nói :

- Tôi sẽ cẩn thận .

Từng giây chậm chạp trôi đi , cuối cùng Kerry hiểu rằng Linc và Joe đã mất hút vào trong cái

bóng đêm mịt mù đang vây bọc cô . Chỉ còn lại cô và tám đứa trẻ mồ côi .

Chương 7

Phải đến gần sáng Linc và Joe mới trở về . Lúc đó Kerry đang lơ mơ ngủ , và quá vui mừng khi thấy họ không bị thương tổn gì khiến cô không nhận ra ngay về mặt thất bại của họ

Dáng điệu của họ cho thấy chuyến đi thất bại . Cả hai đi thẳng ra suối vốc lấy vốc để từng vốc nước để rửa sạch lớp bùn xoa lên người , vừa rửa vừa uống nước . Cuối cùng Linc quay trở lại và nhìn Kerry .

Cô hỏi :

- Có chuyện gì vậy ?

- Chẳng lấy được cái gì cả - Linc nói cố giữ giọng thật khê - không thể nào đến gần được . Bọn chúng rất cảnh giác và không lơ lửng cảnh vệ một phút nào . Suốt đêm chúng tôi đã vòng quanh khu trại , chỉ hy vọng có một tên lính canh nào ngủ gật giữa hai phiên đôi gác .

Nhưng hoàn toàn không có tên nào ngủ gật .

Gã lúi lũi về phía một cái cây rồi cứ thế tụt xuống theo thân cây , đầu gối gấp lại cho đến khi ***** chạm đất . Gã ngả đầu tựa lên thân cây và nhắm mắt :

- Ở đây có xảy ra chuyện gì không ?

- Không bọn trẻ ngủ yên . Chỉ có mấy đứa tình dậy kêu đói ,nhưng tôi đã dỗ chúng ngủ lại .

Joe , làm ra vẻ phớt lờ Linc và cũng đang ngồi tựa vào một gốc cây khác , mắt nhắm nghiền . Lúc này thằng bé đã trở thành một người đàn ông và đang làm nhiệm vụ của một người đàn ông . Có thể nó căm ghét Linc , nhưng vẫn giữ vẻ khâm phục miễn cưỡng đối với gã . Kerry sờ vào đầu gối Joe , khi nó mở mắt ra thì cô mỉm cười và nói:

- Chị rất tự hào về em .

Thằng bé mỉm cười đáp lại .

Cô để cho nó nghỉ và đến ngồi cạnh Linc , hỏi :

- Từ đây đến biên giới còn bao xa nữa ?

- Khoảng một dặm .

- Chắc chúng ta sẽ đến kịp đúng thời hạn đấy .

Kế hoạch là họ sẽ đến điểm hẹn vào buổi trưa , người ta hy vọng là nếu có toán quân nào quanh đấy thì lúc đó chúng sẽ đang buồn ngủ vì vừa ăn trưa xong và vì cái nóng nực buổi chiều .

- Tôi cũng chỉ ước gì có thể biết được lúc tới được đó rồi thì chúng ta sẽ phải làm gì .

Trong cái thờ dài khe khẽ của Linc có chút gì bi quan đáng sợ .

- Nếu không thể lên được máy bay mà không phải đánh liều tính mạng của bọn trẻ con thì chúng cũng có thể lên vượt biên giới mà .

Linc sốt ruột nói :

- Và rồi thì sao ? - Đôi mắt viền đỏ của gã mở to và nhìn cô - Ở kia cũng thế thôi - Gã khẽ phẩy tay chỉ về phía rừng già mịt mù mây quanh họ .

- Trong nhiều dặm tới sẽ chỉ có toàn rừng già . Có Chúa mới biết là phải đi bao lâu nữa mới đến được khu dân cư gần nhất . Và nước láng giềng cũng chẳng hề muốn những người tị nạn của Montenegro tới làm căng thẳng thêm cho nền kinh tế đã rất khó khăn của họ . Cô sẽ thấy họ chẳng hiếu khách lắm đâu , nếu không nói là sẽ thù địch nữa kia . Nếu như chúng ta có thể thuyết phục được họ cho bọn trẻ tị nạn chính trị thì trước mắt chúng ta sẽ làm gì ? Chúng ta kiếm đâu ra thức ăn cho bữa tối nay ? Kiếm nước ở đâu ? Ngủ ở đâu ?

Thái độ cương quyết của gã làm tinh thần Kerry sáng lên hơn một chút :

- Vậy anh nghĩ là ...

- Suyt !

Joe nhảy bật lên giơ tay lắng nghe . Nó nghiêng đầu về một phía . Một lúc sau nó đưa mắt nhìn hai người cảnh cáo rồi im lặng trườn về phía trước . Kerry toan giữ nó lại nhưng móng tay Linc đã bầu sâu vào cổ tay cô như một cái khóa và kéo giật cô ngồi xuống cạnh gã . Gã lắc đầu lia lịa khi cô toan mở miệng muốn nói .

Joe mắt hút vào khoảng rừng rậm xanh rì . Thời gian chờ đợi dường như vô tận . Linc dướn người lên nheo mắt quan sát . Kerry cảm thấy mình thật vô dụng . Cô chỉ hy vọng đừng đưa trẻ nào tinh dậy và làm ồn .

Khoảng chưa đầy một phút sau Joe bước từ bụi cây ra theo sát nó là một du kích quân . Kerry nhận ra anh này ngay lập tức và chạy ào tới , mặc cho Linc cảnh giác kéo lại .

- Hola , Juan !- Cô thì thầm .

- Hermana !- Anh thì thầm đáp lại và kính cẩn cúi đầu chào .

Linc đến cạnh họ . Gã yên tâm vì đã nhận ra đó là người du kích mà hôm qua Kerry đã chỉ cho gã thấy . Trông anh ta cũng giống như tất cả những người khác , trừ phi trông anh ta rất trẻ , chỉ khoảng mười sáu tuổi là cùng mặc dầu trông anh ta có cái vẻ cảnh giác của một chiến binh đã được huấn luyện thành thực . Anh ta và Kerry nói chuyện khẽ và rất nhanh . Khi thấy anh ta nhìn Linc đầy vẻ nghi ngờ , Kerry bèn giải thích Linc là ai .

Cô nói với Linc :

- Cậu ấy đem cho chúng ta hai khẩu súng . Cậu ấy nói chỉ có thể tuần ra được có thể thôi

Cô lùi xa khỏi hai khẩu súng máy trong khi Juan đưa cho Linc một khẩu , khẩu kia cho Joe

.Linc kiểm tra cả hai khẩu súng

- Súng tốt lắm , đạn ?

Người lính quân nổi dậy đưa cho Linc nhiều băng đạn .

- Cảm ơn .

- De nada (không có gì) .

Linc bảo Kerry :

- Hỏi anh ta xem bọn chúng có biết chúng ta là ai và chúng ta định làm gì không ?

Không , cậu ấy nói thế - Sau khi dịch lại cho Juan câu hỏi của Linc và nghe cậu ta trả lời .

Kerry nói - Bởi vì chúng ta đi bằng xe của quân chính phủ nên chúng nghĩ rằng có lẽ chúng ta là một tốp đi lẻ thiếu kinh nghiệm và đang muốn tìm quân nổi loạn để gia nhập . Chúng định đuổi theo cho đến khi tìm thấy chúng ta mới thôi .

- Đó chính là điều tôi lo sợ - Linc cắn môi hồi lâu - Hỏi anh ta xem nếu chúng ta giải thích

cho viên chỉ huy biết chúng ta là ai thì sao ? . Liệu hắn có để cho chúng ta đi không ?

Người du kích lắng nghe rồi lắc đầu quầy quậy . Kerry dịch lại câu trả lời rất nhanh của anh ta

:

- Cậu ấy nói là có thể chúng sẽ không giết chúng ta, nhưng chúng sẽ cố chiếm lấy chiếc máy

bay để sử dụng . Cậu ta nói hy vọng duy nhất của chúng ta là lên được máy bay càng nhanh càng tốt . Cậu ta sẽ cố hướng cho chúng đi chệch khỏi nơi máy bay dự định hạ cánh .

- Cậu ta có biết là có thể có người của chính phủ anh ta bị trúng đạn nếu cố ngăn cản chúng ta không ??

Kerry mỉm cười buồn bã khi dịch lại câu trả lời của Juan

- Cậu ta nói rằng có một số kẻ xứng đáng bị ăn đạn .

Linc chìa tay ra , người du kích trẻ trang trọng bắt lấy tay gã :

- Anh bạn trẻ , tôi sẽ biết ơn bất cứ điều gì mà anh có thể làm được để giúp đỡ chúng tôi .

Giọng của Linc chẳng cần đến phiên dịch

Kerry gọi ý là Juan có thể đánh thức các em gái lại và chào từ biệt chúng . Juan rón rén bước đến nơi hai đứa em đang ngủ . Mặt anh ta dịu hẳn đi khi đứng nhìn hai đứa em , nhưng anh ta ra hiệu cho Kerry để yên cho chúng ngủ .

Gã lẩm bẩm nói gì với Kerry . Mặt và giọng gã có vẻ rất khản khiết , mắt gã nhòa nước mắt .

Rồi sau khi liếc nhìn lần cuối cùng hai bé gái đang ngủ , anh ta im lặng gặt đầu từ biệt rồi tan biến vào rừng già .

- Anh ta nói gì ?

Kerry lau nước mắt :

- Cậu ta không muốn ký ức cuối cùng của hai đứa em về mình là lời chào từ biệt . Cậu ta cũng biết rằng họ sẽ khó có thể gặp lại nhau . Cậu ta muốn rằng hai em sẽ bắt đầu một cuộc sống mới ở Mỹ . Cậu ấy muốn tôi nói với chúng rằng cậu ta muốn chết vì tự do của dân tộc . Nếu như chúng không bao giờ nghe được tin gì về cậu ta nữa thì hãy yên tâm với ý nghĩ rằng cậu ta đã chết một cách hạnh phúc vì biết rằng chúng vẫn an toàn và có cuộc đời mới tốt đẹp .

Mọi người đều im lặng , và hồi lâu không ai nhúc nhích . Bất cứ lời bình luận nào về sự hy sinh của chàng thanh niên đều là không thích hợp . Ngôn ngữ - Dầu cho có giàu chất thơ đến thế nào đi chăng nữa cũng sẽ là không đủ và nói lên cũng chỉ là những lời trống rỗng .

Linc buộc mình phải ra khỏi tâm trạng chìm đắm và hỏi Joe :

- Cậu có biết sử dụng cái này không ? - Gã hát hàm về phía khẩu Uzis trong tay thằng bé .

Trong khi Linc hướng dẫn cho Joe cách sử dụng súng thì Kerry đi lại giữa bọn trẻ , gọi chúng dậy nhưng dặn chúng phải hết sức trật tự không được phát ra một tiếng động nào . Cô cho chúng uống nước mát và hứa rằng bao giờ lên được máy bay sẽ có thức ăn . Chắc chắn là Jenny và Cage cũng đã nghĩ đến điều đó .

Sau khi thu thập xong số đồ đạc ít ỏi còn lại , cả bọn bắt đầu lê chân đi nốt chặng đường cuối cùng đến biên giới . Kerry khẳng khái đòi bé Lisa để Linc dễ vận động hơn . Giờ đây gã không chỉ phải cầm con dao đi rừng mà còn cả khẩu súng máy nữa .

Gần bảy giờ sáng họ mới ra được đến bìa rừng . Một dải đất trống rộng đã được san ủi để dễ dàng phân biệt đâu là biên giới giữa Montenegro với nước láng giềng . Giữa hai bức tường xanh rì của rừng già là một bãi đất trống rộng khoảng bằng một cái sân đá bóng

Kerry chỉ về phía bãi đất trống :

- Kia , máy bay sẽ phải đậu xuống chỗ kia - Họ vẫn nấp trong sự che chở của rừng già , nhưng đã nhìn thấy bãi trống khá rõ - Anh có nhìn thấy cái cột đồng cũ kia không ? Người ta sẽ cho máy bay chạy tới đó rồi quay lại.

Linc nheo mắt dưới ánh sáng mặt trời chói chang , chăm chú nhìn khu vực :

- Được rồi , hãy tới đó càng gần càng tốt . Bảo bọn trẻ đi sát vào nhau và nhớ nấp sau các bụi cây .

- Anh có nhìn thấy gì không ?

- Không . Nhưng tôi có cảm giác sáng nay không phải chỉ có chúng ta ở đây . Đi thôi .

Họ đi rất thận trọng , luôn luôn giữ cho có khoảng cách giữa đường họ đi với khoảng đất trống là khoảng vài mét . Cuối cùng họ cũng đến được chỗ chiếc cột đồng hồ cũ . Linc bảo mọi người dừng lại :

- Chúng ta sẽ chờ ở đây - Gã nhìn đồng hồ đeo tay - Chắc bây giờ không phải chờ lâu nữa đâu .

Linc bảo Kerry dặn dò kỹ và giảng giải cho tất cả bọn trẻ hiểu rằng nếu bị nhắm bắn thì chúng phải khom lưng mà chạy .

- Bảo bọn chúng dù với bất cứ lý do gì cũng không được dừng lại . Bất cứ lý do gì , Kerry . Phải bảo đảm là chúng hiểu được điều đó .

Họ cố hết sức chuẩn bị tư tưởng cho bọn trẻ thật kỹ , rồi Linc kéo Kerry sang một bên để không ai có thể nghe lỏm được rồi ngồi xuống chờ . Gã liếc nhìn đồng hồ đeo và nói :

- Còn mười lăm phút nữa .

Cô rất tin tưởng :

- Cage sẽ có mặt ở đây .

Linc nhìn cô , mắt sắc như lưỡi dao cạo , gã hỏi :

- Rốt cuộc Cage Hendren là ai ?

- Tôi đã nói với anh rồi . Anh ta là một người Texas , em trai anh ấy bị Tổng Thống El bắn chết cách đây hai năm .

- Tôi biết rồi . Nhưng anh ta là ai - hay là cái gì - đối với cô ?

Nếu không biết rõ thì Kerry đã nghĩ rằng anh ta ghen

- Anh ta là chồng của bạn thân tôi .

Gã nhìn sâu vào mắt cô tự như đang cố tìm dấu vết một lời dối trá :

- Trước khi lấy bạn cô thì anh ta là gì với cô ?

- Chẳng là gì cả . Thậm chí lúc đó tôi còn chưa biết anh ấy . Tôi quen Jenny trước , qua quĩ Hendren .

Gã quay đi và nhìn thẳng ra phía trước . Gã không có nhận xét gì trước những thông tin mà cô vừa chia sẻ , nhưng nét căng thẳng trên quai hàm gã dịu đi rất rõ .

Đột nhiên gã đổi đề tài , nói :

- Tôi và cô sẽ đưa bọn trẻ chạy ra .cô có bé nôi Lisa không ?

- Dĩ nhiên là nôi .

- Thậm chí phải chạy nữa đấy ?

- Tôi sẽ bế được .

- Tốt lắm ;Tôi sẽ lùi lại một tí và bảo vệ phía sau . Joe sẽ ở lại đây cho đến khi cô và những đứa khác lên hết máy bay

Cô cảnh giác :

- Tại sao ?

- Để yểm hộ nếu có kẻ nào bắt đầu nã đạn .

- Ồ !

- Sau khi cô đã lên được máy bay tôi sẽ quay lại đón Joe

Còn một điều gã không nói là Linc sẽ là người phải hứng đạn lâu hơn cả . Thân hình cao lớn của gã không chỉ là tấm bia lớn nhất mà gã còn phải liều mạng băng qua quảng trường những hai lần .

Gã nói :

- Đây .

Cô nhìn xuống gói phim ảnh mà gã đặt vào tay mình :

- Để làm gì ?

- Nếu có điều gì xảy ra với tôi thì ít nhất chỗ phim này cũng thoát được - Kerry chột tái mặt -

Tôi cũng đã từng ở trong cảnh túng quẫn , nhưng chưa bao giờ ngất nghèo đến thế này . Chỉ là thận trọng thôi mà .

Cô bối rối nói :

- Nhưng chỗ phim này đã chụp đâu ?

- Có , đã chụp rồi . Cái hộp này đựng chỗ phim tôi đã sử dụng . Tôi đã gói nó vào giấy

cellophan để cho trông giống như phim mới chưa chụp . Như vậy , ít nhất nó cũng có thể bảo vệ được cô ...nếu như cô bị bắt cùng với cuộn phim .

- Tôi không muốn được anh giao phó cuộn phim này đâu đâu Linc . Tôi có thể ...

- Thôi nếu như có một tên du kích nào đó ngấm trúng đích , thì hãy cố sao cho cuộn phim

được trắng và được công bố .

- Đừng nói thế .

Gã cời chiếc khăn mùi soa mà gã vẫn buộc ngang trán để thấm mồ hôi ra và choàng lên đầu

cô , kéo xuống cho đến khi nó tụt xuống đến tận cổ cô :

- Có phải ngày xưa các hiệp sĩ vẫn thường tặng cho các tiểu thư mình ngưỡng mộ một vật kỷ

niệm trước khi ra trận không

- Đúng - Cô nói đầy nước mắt - Tôi không thể chịu đựng nổi điều này đâu . Tôi không muốn

nói đến chuyện đó . Và anh đâu có ngưỡng mộ tôi .

Gã cười lục cục :

- Có . Tôi ngưỡng mộ cô . Phải tôi thừa nhận là tôi có thể đã súyt bóp cổ cô khi tỉnh dậy và

thấy mình bị bắt cóc làm một việc mà tôi không muốn làm - Lúc này giọng gã không còn chút giễu cợt nào nữa - Nhưng tôi ngưỡng mộ cô , Kerry . Cô là một tên lính thiết giáp trong khi lê ra cô đáng đánh đòn vào ***** . Nếu như tôi chẳng còn có dịp nào để nói nữa ...

- Thôi đi ! Bao giờ chúng ta về tới Texas thì anh muốn nói gì với tôi cũng được .

- Kerry - Linc nhẹ nhàng nói . Gã hiểu rằng nỗi lo âu có thể làm nhụt đi lòng dũng cảm trong

khi lúc này cô đang cần đến nó nhất - Tôi không hề có ý định chết ở Montenegro đâu . Tôi không muốn giải Pulitzer thứ ba của mình lại được truy tặng . Tôi chưa bao giờ nghĩ là dành được giải thưởng sau khi đã chết là việc đem đến nhiều thanh danh . Hơn nữa , tôi vẫn muốn nhận được năm mươi ngàn đô la của cô kia mà .

Gã mỉm cười với cô . Gã có hàm răng rất đẹp , lần đầu tiên cô nhận ra điều đó . Hàm răng trắng lóa tương phản với nước da đen sạm của gã . Cô không biết mình muốn tát hay muốn hôn gã nữa .

Nhưng cô không muốn để cho gã nhận thấy tình cảm của mình . Họ không dám lúc này tỏ ra

ùy mị . Vì thế cô cười và châm biếm :

- Vậy anh còn yêu cầu cuối cùng nào không ?

- Nếu cô được đến đích còn tôi thì không , xin hãy hút cho tôi thuốc và uống một hay hai ly whisky .

- Bourbon hay Scotch ?

- Không nhất thiết .

- Còn gì nữa không ?

- Còn . Đừng tuyên thệ lần cuối .

Gã đưa tay lên quá nhanh và trước khi cô kịp hiểu điều gì xảy ra gã đã choàng tay kéo mặt cô vào sát mình thật sát .

- Tôi

Gã hôn cô

Môi gã áp chặt vào môi cô . Môi cô hé ra . Lưỡi gã ngọt ngào và nhọn hoắt đưa vào miệng cô

. Sự bất thần và đầy chất đàn ông của cái hôn khiến cô như yếu lả đi . Tay cô nắm chặt ngực áo may ô của gã và đầu cô ngửa ra . Râu gã cọ cả vào má cô , nhưng cô không để ý . Lưỡi gã mịn như nhung và linh động như ngọn nến quán quýt vào lưỡi cô và háo hức đưa sâu vào miệng cô

Một cái gì trống rỗng trong người cô cứ căng ra , rộng ra và kêu gào được lấp đầy . Ngực cô đầy lên như căng sữa . Hai núm vú cứng lên , khao khát được chạm vào , được hôn , được mon trớn . Cái phản đàn bà của cô đau nhói lên một cách tuyệt vời . Theo phản xạ , cơ thể đói khát của cô uốn lên áp vào gã . Hai tay quàng lấy cổ gã .

Sự đáp ứng của cô khiến gã như điên lên . Gã hôn mạnh hơn . Hai bàn tay to lớn của gã xòe ra áp vào lưng cô và ép chặt cô vào người gã hết cỡ . Con bồng bồng mỗi lúc một cao lên , cho đến khi gã bật kêu lên một tiếng lạ lùng và ngẩng đầu lên . Gã nhìn vào đôi mắt cô đang mở to nhìn gã . Gã nhìn đôi môi cô lúc này dày lên và mong đỏ vì cái hôn

Gã nói khàn khàn :

- Mẹ kiếp , Kerry !

Lưỡi cô vô tình liếm môi

Gã rên lên :

- Ôi lạy Chúa , em thật ngọt ngào - Gã lại hôn cô và đưa lưỡi vào thật sâu trong miệng cô- Và tôi thề với em là nếu có thời giờ tôi sẽ ngấm em . Ngấm cả người em Và vuốt ve ngực em .. Ngực em . Lạy Chúa , ngực em - Gã đưa tay mon trớn ngực cô . Kerry rên lên vì cảm giác mê mẩn - Và tôi sẽ hôn em . Sẽ vào trong em . Dầu cho như vậy cũng có nghĩa là chối bỏ thiên đường .

Cô thèm muốn gã . Phải , nhưng .. Cô yêu gã . Cô yêu gã ! Và phi thui lời cô , nếu có điều gì

xảy ra cho gã thì cô ..

- Linc có một điều ...

Đầu gã ngẩng lên :

- Suyt !

- Nhưng tôi phải nói với anh ...

- Không phải bây giờ . Im lặng .

Gã đẩy cô ra và đứng dậy , ngửa đầu lên nhìn qua các ngọn cây . Gã ra hiệu cho cô im lặng .

Mấy giây sau tai gã đã bắt thấy tiếng động cơ máy bay ỉ ỉ vọng tới .

- Em yêu , chúng ta còn nhiều chuyện để nói lắm , nhưng bây giờ không phải lúc . Hãy bảo bọn trẻ sẵn sàng - Gã lại linh hoạt và sẵn sàng hành động , mọi bắp thịt trên người gã căng thẳng nhưng gã vẫn rất bình tĩnh và tỉnh táo - Joe vào vị trí đi

Joe nấp vào sau một bụi cây , nói :

- Tôi xong rồi .

Chiếc máy bay không lượn vòng như bình thường . Nó bay thẳng đến gần . Bọn trẻ nhấp nhòm chờ đợi . Giấc mơ của chúng đang trở thành hiện thực . Trong khi tất cả mọi người dán mắt vào chiếc máy bay đang đáp xuống , còn Linc bận quan sát xem có toán quân nào đang ở quanh đây không .

Viên phi công cho máy bay tiếp đất một cách hoàn hảo , chiếc máy bay chạy thêm một lúc rồi dừng lại đứng trước cột đồng hồ cũ . Linc đẩy nhẹ Kerry :

- Đi đi .

Ôm chặt Lisa vào ngực , cô ngập ngừng bước mấy bước rồi chạy ra hẻm ngoài bãi trống .

- Đi đi - Lần này Linc gầm lên ra lệnh .

Kerry vùng chạy trốn chết và gào lên giục bọn trẻ cùng chạy . Cô nghe rõ tiếng giầy của Linc nện thình thịch phía sau .Cô và lũ trẻ chạy được khoảng nửa đường thì những viên đạn đầu tiên nã tới . Kerry cứng người , bọn trẻ thì kêu rú lên .Linc hét :

- Chạy tiếp đi . Không được dừng lại !

Gã quay ngoắt lại và lia một tràng súng máy nhằm bắn vào những kẻ tấn công còn chưa lộ mặt . Một tràng đạn đáp lại gã . Cây cối dường như bắt cháy không hơn gì những đống thuốc lá , nhưng Linc cảm thấy rõ đạn chiu chiu găm xuống đất khắp quanh người . Gã lia một băng nữa rồi quay lại đuổi theo Kerry lúc này gã gần tới được máy bay . Thật kỳ diệu là không một ai trúng đạn , mặc dầu một số rú lên vì hoảng sợ .

Cửa máy bay đã mở sẵn . Linc quay lại . Giờ đây bức tường cây rừng như sống động lên vì các thứ vũ khí của các quân đang khạc đạn . Rõ ràng là Juan đã không đánh lạc hướng được bọn chúng . Linc chỉ hy vọng là anh ta không bị lộ .

Qua góc mắt gã thấy Joe đã rời khỏi chỗ nấp và đang xả đạn . Trước khi nhảy về lại chỗ củ nó xả súng vào những bụi cây rừng khiến một số tên lính phải bò lại vào và nấp

- Thằng bé giỏi quá - Linc lẩm bẩm . Gã ngoái lại đằng sau và thấy bọn trẻ đang được kéo vào trong máy bay . Gã bèn chạy ngược trở lại , súng vẫn kẹp bên hông và nhả đạn , gã giúp bọn trẻ trèo vào boong .

Đến lúc quay lại nhìn , gã mới thấy từng đoàn xe Jeep chở đầy lính đang nhô ra từ khu rừng phía bên kia biên giới . Nước láng giềng của Montenegro không thiên vị , nhưng họ cần phải đến để điều tra . Một sĩ quan ngồi trên chiếc xe đi đầu cầm một cái loa ghé sát vào miệng hét lên ra lệnh . Linc không biết tiếng nhưng gã cũng hiểu được câu đe dọa khi binh lính bắt đầu bắn cảnh cáo .

_ ***** !

Bây giờ họ bị quân đội của cả hai bên nhắm bắn .

Một trong những đứa trẻ bị vấp ngã . Linc lao đến bế nó lên và khom lưng chạy về phía cửa máy bay mở sẵn .

Kerry hét lên trong tiếng rú của động cơ máy bay và tiếng súng bắn đùng đùng

- Mike trúng đạn à ?

- Tôi nghĩ là nó chỉ bị ngã . Vào máy bay đi !

Lisa đang được nhấc khỏi cánh tay của Kerry và kéo vào trong thân máy bay . Linc đẩy Mike

vào đôi tay đang giờ ra đón . Thằng bé đang sợ chết khiếp , nước mắt vòng quanh chảy thành vệt trên khuôn mặt nhoen bần được kéo vào nơi an toàn .Lúc này tất cả bọn trẻ đã vào được trong máy bay , trừ Joe lúc này đang bắn chặn quân du kích khá hiệu quả buộc chúng phải chúi xuống nấp . Nhưng nó sắp hết đạn .

- Vào trong máy bay đi ! - Linc nhắc lại với Kerry .

- Nhưng anh và Joe ...

- Vì Chúa lúc này đừng cãi lại tôi !

Rõ ràng người trong máy bay cũng có cùng ý nghĩ với Linc . Kerry bị kéo vào trong và vẫn cưỡng lại . Linc hét lên với người đàn ông tóc vàng :

- Nếu có điều gì xảy ra với tôi thì hãy thoát ra khỏi chốn địa ngục này !

Kerry gào lên :

- Không !

Linc nhìn thẳng vào cô . Hai người nhìn nhau trong một thoáng ngắn ngủi nhưng vô cùng

mãnh liệt ? rồi Linc quay phắt đi và chạy ngược về phía bìa rừng , vừa đi vừa lia súng máy .

Cage Hendren hỏi :

- Anh ta đang làm gì vậy ? Tại sao anh ta không vào đi ?

- Anh ấy quay lại để đón một đứa trẻ nữa . Thằng bé ở lại để yểm hộ cho chúng tôi

Cage gật đầu và nhìn người đàn ông đang chạy ngang qua bãi trống theo một đường đích xác .

Anh không biết người này là ai , nhưng anh cho rằng đó là một anh hùng . Hoặc một thằng ngốc .

- Cage , chúng ta phải đi thôi - Viên phi công hét lên qua cửa khoang lái để mở

Kerry nắm lấy tay áo Cage :

- Không, chiếc máy bay này không thể cất cánh nếu không có bọn họ .

Cage nhận thấy vẻ mặt cương quyết của cô , anh gọi viên phi công :

- Chưa đâu .

- Chúng ta có thể trúng đạn mất . Lại còn những chiếc xe Jeep kia nữa ...

- Ba mươi giây nữa thôi - Cage mặc cả , anh biết rằng viên phi công có lý - Chúng ta phải còn chờ hai người nữa .

Kerry rú lên khi thấy Linc ngã nhào xuống đất . Cage an ủi :

- Anh ấy không sao đâu . Anh ấy chỉ thu nhỏ người để tránh đạn .

Linc đang nằm dưới làn đạn và gào lên gọi Joe chạy về phía máy bay trong khi gã yểm hộ cho thằng bé bằng cách vãi đạn vào quân du kích . Joe nhô lên , khẩu súng máy trong tay vẫn khạc đạn . Vừa chạy vừa quay và lia súng về mọi hướng . Thằng bé sắp chạy tới được nơi Linc nằm thì nó khụy chân trái và ngã xuống .

- Không ! - Kerry kêu lên . Cô cố nhào ra khỏi cửa máy bay nhưng Cage đã nắm chặt hai vai cô giữ lại .

Vừa lúc đó hàng loạt đạn bắt đầu dội vào thân máy bay . Không có gì hư hỏng nghiêm trọng ,

nhưng điều đó làm nỗi lo của Cage tăng lên . Nhiệm vụ của họ có thành công hay không là tùy thuộc việc bọn trẻ có được cứu thoát một cách an toàn không . Liệu họ có nên hy sinh hai người vì thế không , trong khi rõ ràng là hai người kia cũng muốn hy sinh tính mạng mình vì bọn trẻ ?

Anh nhìn Linc bò dãn bụng xuống đất đến chỗ thằng bé đang nằm sóng xoài úp mặt xuống đất

. Anh thấy họ nói gì đó với nhau .

- Nó vẫn sống - Cage nói với Kerry .

- Ôi , lạy Chúa , xin đừng để cho họ chết - Nước mắt tràn ra trên mặt cô .

Viên phi công gọi :

- Cage chúng ta bị những chiếc xe Jeep kia chặn đường chạy rồi .

Tất cả bọn trẻ con gào khóc vì khiếp sợ

Cage nói :

- Kerry, chúng ta phải đi thôi .

- Không , chúng ta không thể bỏ bọn họ ở lại được .

- Tất cả chúng ta sẽ chết . Nếu ...

Kerry vùng vẫy để thoát ra khỏi tay Cage :

- Các anh có thể cất cánh , nhưng để tôi ở lại .

- Cô biết là chúng tôi không thể làm như thế được . Bọn trẻ cần cô .

Cô bật khóc thổn thức khi thấy Linc quỳ một gối lên . Gã đặt Joe lên một cánh tay và nặng nề

chậm chạp đứng lên . Joe không thể đứng vững nổi nữa . Chân cậu bé thông xuống vô dụng . Linc cố quàng một tay cậu bé lên vai rồi bắt đầu đi về phía máy bay .

Đạn bắn vào họ như mưa . Kerry nhìn thấy những đám bụi tung lên khi đạn cày xuống mặt đất . Người thấy mùi thắng lợi , các du kích quân bắt đầu rời chỗ những nắp sau các thân cây và bắt đầu chạy về phía bãi trống , vừa chạy vừa xả đạn :

- Kerry ...!

- Không , Cage , không được nhúc nhích cái máy bay này dù chỉ một phân .

- Nhưng ...

Cô khum tay lên miệng gọi to :

- Linc ! Linc ! Nhanh lên !

Linc lia súng vào kẻ thù đang truy đuổi đằng sau cho đến khi hết đạn . Rồi bật lên chửi thề , gĩa quăng khẩu súng đi và xốc Joe lên tay bế như bế một đứa trẻ và chạy về phía máy bay .

Kerry hét lên :

- Họ sắp đến nơi rồi !

Cage ngoái lại nói với viên phi công :

- Bắt đầu chạy !

Cage cố hết sức dướn người ra thật xa khỏi cửa máy bay và giơ tay ra đón .

Kerry nhìn thấy Linc nhăn mặt đau đớn rồi mới thấy ngực áo gã bắt đầu loang đỏ . Cô khản

đặc cả cổ không thể nào phát ra nổi một tiếng nói , nhưng cô vẫn há miệng và thảm gào lên .

Linc đã bị thương nhưng vẫn cố chạy , răng gã rời rã . Gã vấp vào cửa máy bay và cố gắng một cách phi thường để đưa Joe cho Cage .

Cage nắm lấy cổ áo Joe và lôi nó vào . Thằng bé cố hết sức và bắt chập cái đầu tự bò vào

trong . Lúc này máy bay đã bắt đầu có đà , Linc phải chạy để bám kịp cửa máy bay .

Cage hét lên :

- Đưa tay đây cho tôi !

Linc cố với tay nhưng bị vấp , rồi bằng một phép lạ nào đó gã vẫn đứng vững . Rồi , với nỗ

lực cuối cùng , gã nắm được tay Cage và bám vào đó . Chân gã lơ lửng bên dưới . Gã bị kéo lơ lửng một lúc lâu trước khi Cage - với sự trợ giúp của Kerry - kéo được gã vào trong . Gã nhào vào trong thân máy bay , lăn lại nằm ngửa ra và cứ nằm thế thờ hờn hờn trong khi Cage đóng cửa và hét gọi người phi công :

- Cất cánh khỏi cái địa ngục này đi !

- Đã nhận được thông báo !

Họ vẫn chưa ra khỏi vòng nguy hiểm . Đạn từ tứ phía bắn xối xả vào máy bay cho đến khi

viên phi công chạy được hết quãng đường , rồi chiếc máy bay cất cánh chỉ cách chiếc xe Jeep đang cố lao tới chặn đường họ có mấy mét

Bọn trẻ con ngồi tùm cả lại với nhau . Hầu hết bọn chúng đã thôi không khóc nữa , nhưng tất

cả đều mở to mắt và sợ hãi trong chuyến bay đầu tiên trong đời chúng . Chúng nhìn người đàn ông cao lớn tóc vàng đang nói chuyện với chúng bằng tiếng mẹ đẻ của chúng và mỉm cười ấm áp .

Hai tay Kerry run run đặt trên ngực Linc :

- Ôi , lạy Chúa , anh bị trúng đạn ở đâu , Anh có đau không ?

Gã háp háy mắt :

- Tôi không sao đâu . Xem xem Joe thế nào ?

Cô lom khom đi tới chỗ thằng bé nằm . Mặt nó xám như tro , môi trắng bệch vì đau . Cage gạt

cô sang bên . Anh lau sạch vai Joe bằng một miếng bông tẩm cồn và tìm cho nó một mũi .

- Thuốc giảm đau - Anh nói với Kerry để trả lời câu hỏi cô không nói ra

- Tôi không biết anh lại biết cả tiêm nữa kia đây .

Anh cười nhăn nhó :

- Tôi cũng không biết là mình tiêm được . Đêm qua một bác ở sĩ địa phương đã đưa cho tôi

cái túi cứu thương này

Anh cắt cụt ống quần của Joe và kiểm tra vết thương ngóac miệng trên đùi thẳng bé :

- Tôi nghĩ là xương không gãy , nhưng phần mềm bị xé rách khá nhiều .

Kerry cố nuốt con nghẹn đang dâng lên trong cổ :

- Nó sẽ khỏe lại chứ ?

- Tôi nghĩ là nó sẽ khỏe lại- Cage mỉm cười và ấn tay cô - Tôi sẽ cố rửa sạch vết thương và

đặt nó nằm lại thoải mái hơn . Bao giờ về gần nhà phi công sẽ gọi điện thoại vô tuyến cho Jenny . Cô ấy sẽ lo cho xe cứu thương đến và chờ sẵn khi chúng ta hạ cánh . Và tiện thể - Anh nói và mỉm cười với cô , nụ cười đã khiến anh trở thành một huyền thoại đối với tất cả phụ nữ vùng Tây Texas - Tôi rất mừng là cô đã làm được điều đó .

- Chúng tôi sẽ không thể làm nổi nếu không có Linc .

Lúc này dường như Joe đã thiếp đi , cô đi về phía người đàn ông vẫn nằm trên sàn máy bay .

Cage hỏi :

- Ai kia ?

- Linc . Linc O'Neal .

Cage kêu lên :

- Cô đùa đấy à ? Tay phóng viên nhiếp ảnh đó ư ?

- Ai gọi tên tôi đấy ? - Linc mở mắt và cố gượng ngồi dậy . Hai người đàn ông cười với nhau

như thể họ là những người bạn cũ

Cage bắt tay Linc :

- Xin chào mừng anh đã lên máy bay của chúng tôi .

- Cảm ơn .

Linc nhìn Kerry . Kerry nhìn lại . Ngay lập tức Cage nhận ra điều đang diễn ra , ở đây anh là

người thừa :

- Tôi ...ờ ...Tôi phải đi xem bọn trẻ thế nào ? Kerry , có lẽ tốt hơn hết là cô là cô hãy kiểm tra

vết thương của Linc đi . Túi cứu thương ở đây này - Anh nói và đưa chiếc túi cứu thương cho cô rồi lịch sự quay đi để họ ở lại với nhau .

Linc giật dử hỏi :

- Cô cố chứng tỏ cái quái gì ở đó ? Tôi đã bảo cô đi đi đừng có chờ chúng tôi đâu có bất cứ

chuyện gì xảy ra kia mà . Có lẽ tôi phải đánh đòn cô một trận vì tội không nghe lời .

Nước mắt Kerry bỗng đi đâu sạch vì giận dữ :

- Thôi được , Xin anh tha lỗi - Cô quát lên - Tôi đâu có chờ anh . Tôi chờ Joe . Anh có đau

không ?

- Đó chỉ là vết thương còn con mà thôi - Gã nói và cúi xuống liếc nhìn vết thương ở vai .

- Cage có thể tiêm cho anh một mũi để giảm đau

- Quên đi . Tôi rất ghét tiêm .

Họ quắc mắt nhìn nhau . Mỗi cô nhếch lên thành một nụ cười trước . Rồi đến gã . Họ kinh

ngạc khi thấy tất cả các hành khách trên máy bay đều phá lên cười . Linc kêu lên hồ hởi :

- Chúng ta thành công rồi . Chúng ta thành công thật rồi . Mẹ kiếp !. Kerry - đã về đến nhà , miễn phí .

- Về nhà ! - Kerry thì thầm như đọc kinh tạ ơn .

Rồi tình cảm của cô lại quay sang một hướng khác . Cô lao vào bộ ngực loang máu của Linc .

Và trong khi họ ôm ghì lấy nhau dữ dội , cô thổn thức khóc vì nhẹ lòng .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Jenny Hendren đã chuẩn bị thức ăn thật chu đáo . Có bánh mì kẹp bơ hồ đào , cam và táo , bánh quy chocolate nhà làm . Bánh phở mát và những hộp đồ uống được để sẵn trong thùng lạnh . khi con đói dịu đi , hầu hết bọn trẻ đều gà gà ngủ . Tất cả các ghế ngồi đều được tạm thời tháo khỏi khoang chiếc máy bay Cesna nhưng vẫn chưa lấy gì làm rộng rãi lắm .

Kerry hỏi Cage :

- Joe thế nào ?

Cage đang cúi người bên thằng bé bị thương và kiểm tra tấm gạc không đúng cách lắm mà

anh đã đặt lên vết thương trên đùi thằng bé

- Nó vẫn ngủ .

- Rất may là anh đã tiêm cho nó mũi thuốc đó

- Tôi cũng mừng . Nếu không thì thằng bé sẽ rất đau đớn . Thế còn bệnh nhân kia thì sao ?

- Khó tính , nói năng bậy bạ , ương bướng - Ngay sau khi nước mắt Kerry vừa khô thì cô và

Linc đã vội vã rời khỏi nhau một cách vụng về . Không còn dịu dàng và an ủi nữa , gã lại trở nên thô bạo và hay chửi rủa - Anh ta muốn nói chuyện với anh .

Cage nhích tới nơi Linc đang ngồi dựa vào thành máy bay . Trông gã cũng bất hảo như lần đầu tiên khi Kerry nhìn thấy gã Râu ria không cạo . Quần áo bẩn thỉu te tua và vấy đầy máu .

Không có chiếc khăn tay quấn trước trán , gã cứ luôn phải lấy tay gạt cho tóc khỏi rủ xuống mặt .

Cage đứng cạnh Linc , hỏi :

- Kerry nói là anh muốn nói chuyện với tôi ?

- Lúc này anh có nói gì đó về chuyện sẽ gọi điện báo trước cho vợ anh - Cage gật đầu - Anh

nghĩ là chị ấy có thể thu xếp một máy ảnh chờ sẵn khi chúng ta hạ cánh không ?

Kerry giải thích :

- Linc đã buộc phải vứt bỏ các máy ảnh của anh ấy đi khi chúng tôi vượt sông . Chúng tôi chỉ

có thể giữ nổi mấy cuộn phim của anh ấy .

Cage vốn từng sống một cuộc sống liều mạng , anh quay lại nhìn hai người đầy kinh ngạc và

thán phục :

- Nghe như về hai người các bạn vừa qua một cuộc phiêu lưu đầy nhí ?

Kerry liếc nhìn Linc về bối rối :

- Vâng , đúng thế . Anh biết không , con sông ...

Cage giơ cả hai tay lên :

- Tôi muốn nghe tất cả những chuyện đó , nhưng mọi người khác cũng sẽ muốn nghe . Vậy

thì tại sao bây giờ các bạn không nghĩ ngợi đi đã , sau đó kể cho mọi người nghe một thể -

Kerry mỉm cười biết ơn

Cage hỏi :

- Linc anh cần máy ảnh loại nào ?

- Có cái bút chì nào không ?

Cage ghi lại thông số máy ảnh như Linc yêu cầu và đi về phía khoang lái :

- Tôi sẽ thử xem có thể làm được gì

Linc nhìn theo nói ,

- Một tay rất dễ chịu

Kerry cười :

- Theo tôi nghe được người ta nói lại thì không phải bao giờ cũng thế đâu .

- Ồ ?

- Tôi đã kể với anh là tôi gặp Jenny thông qua Quý Hendren . Jenny đã đính hôn với Hal Hendren thì Hal bị bắn chết .

- Em trai của Cage à ?

- Phải .

- Nhà truyền giáo ư ?

- Đúng thế

Linc lắc đầu :

- Chắc là tôi bị sao ấy nên mới không nhớ ra . Hay là ...

- Chuyện còn phức tạp hơn nhiều . Jenny thân với cả hai anh em . Anh biết không , cô ấy lớn lên cùng với họ . Gia đình Hendren đã đỡ đầu cô ấy sau khi cha cô ấy bị giết .

- Vậy bọn họ là một gia đình lớn và hạnh phúc ?

- Phải .

Linc ngước mày lên , gãi cười đầy phóng đảng :

- Tôi thấy mọi chuyện có vẻ lập dị quá .

- Không đâu . Họ được nuôi nấng trong nhà một mục sư . Cha của Cage là bộ trưởng .

- Con trai một nhà truyền giáo , đúng không ? Thảo nào tôi thấy thích anh ta ngay lập tức . Tôi

cuộc anh ta là cũng là một gã quý sự .

- Cho đến khi Jenny cảm cương được anh ấy .

Ngay cả một gã lê la như Linc cũng sáng mắt lên :

- Tôi rất muốn gặp cái cô Jenny ấy đấy .

Kerry cười :

- Anh nên gặp , nhưng không phải vì lý do mà anh tưởng đâu . Jenny là một phụ nữ cao quý thật sự . Cô ấy và Cage rất hết mình vì nhau , mặc dầu Cage vốn là một tay khiến cho đàn bà chết mê chết mệt . Họ có một đứa con , con trai , và Jenny sắp sinh đứa thứ hai . Tôi nghĩ rằng chỉ có đó là lý do duy nhất khiến cô ấy không có mặt ở đây cùng với chúng ta .

- Ô , nếu cô ấy cũng cùng đi thì tôi không hiểu chúng ta có thể nhét thêm vào chỗ nào được nữa .

Câu nói của Linc nhắc tới thực tại là hiện nay họ đang phải chen chúc đến thế nào . Họ đang

ngồi sát cạnh nhau đến nỗi đầu gối Kerry tì cả vào đùi gã . Kerry vội vã lùi ra xa hết cỡ có thể

được .

Cả hai nhớ đến cái hôn mà gã đã hôn cô trước khi máy bay đến . Đó là rất nhiều cái hôn . Và

sau đó là rất nhiều cái hôn nữa . Đó là những cái hôn của một người đàn ông trao cho một người đàn bà mà anh ta đang khao khát . Đó là cả một sự ngẫu nhiên và vô tổ chức . Cứ mỗi lần nhớ đến những cái hôn đó Kerry lại run rẩy như vừa sau cơn sốc .

Kerry khàn khàn hỏi :

- Anh có thấy thoải mái không ?

Linc ngược nhìn cô . Thoạt tiên gã nghĩ rằng cô đọc được những ý nghĩ trong đầu gã , hay là - lạ Chúa đừng để như vậy . Rồi gã nhận ra cô đang nhìn vào vai chứ không phải vào lòng gã .

Gã đáp nhỏ :

- Không , có gì đâu .

Cô rung mình nhìn đám máu thấm trên chiếc áo may ô của gã . Gã đã có thể bị giết chỉ trong gang tấc . Suýt nữa thì cô đã không thể nào đến đáp lại những gì gã đã hy sinh vì cô và vì bọn trẻ con . Nhưng cô biết rằng chỉ một lời cảm ơn nào đó đã đủ - mặc dầu nó chẳng thể nào đầy đủ.

- Linc ?

Bởi vì không thể nhìn thẳng vào cô mà không làm dậy lên trong lòng gã nỗi thèm khát ghê gớm nên Linc đã lại tựa đầu lên thành máy bay và nhắm mắt lại . Giờ đây khi cô gọi gã bằng cái giọng vô cùng quyến rũ đó và đặt bàn tay mát rượi lên cánh tay gã , gã mới chậm chạp mở mắt ra và quay đầu nhìn cô .

- Hử ?

- Những gì anh đã làm ở đó ...Giọng cô nhỏ đi , cô cúi nhìn xuống chân - Tôi muốn nói cảm

ơn anh về tất cả mọi điều . Tôi ...tôi...Cô không tìm được lời nào diễn tả đúng ý mình . Cô không thể nghĩ ra một lời nào để nói và không gần như biểu lộ tình yêu của mình đối với gã . Thật là ngu ngốc , cô bật ra điều chợt đến trong đầu - Tôi sẽ gửi cho anh cái séc năm mươi ngàn ngay khi nào có thể .

Gã ngồi im phắc một lúc lâu . Đó là một phút tĩnh lặng trước khi bão tố nổi lên . Gã thô bạo gạt tay khỏi tay cô . Gã muốn bảo cô cứ giữ lấy cái món tiền chết tiệt ấy . Tiền ! Đó là tất cả những gì cô có thể nghĩ đến cho gã ư ?

- Cô cút xuống địa ngục đi !

- Cái gì ?

- Cô nghe rõ tôi nói rồi đấy .

- Nhưng tôi không hiểu .

- Cô có cái quyền ấy đấy , thưa quý bà , cô không hiểu ?

- Tại sao anh lại quát tôi ? Tôi chỉ cố cảm ơn anh thôi - Lúc này Kerry cũng nổi giận . Đơn giản là không thể hiểu nổi người đàn ông này - Gã không để cho ai có thể từ từ với gã được .

Gã chỉ là một thằng mọi rợ không có tình cảm .

- Vậy thì cô cảm ơn tôi xong rồi . Bây giờ thì dẹp đi .

- Rất vui lòng - Cô toan quay đi , nhưng chợt nhận thấy một giọt máu tươi thấm ra ngoài ngực

áo gã - Anh lại làm cho vai anh lại chảy máu rồi .

Gã nhìn xuống vai , thản nhiên :

- Không sao cả .

Cô lấy một miếng gạc trong túi cứu thương ra :

- Đây , để tôi ...

Gã tóm lấy cổ tay cô trước khi cô kịp chạm đến bên vai bị thương của mình :

- Tôi đã nói là không sao cả . Chỉ cần cô để cho tôi yên thân được không ? Và như cô đã

nhanh nhẩu nhắc cho tôi nhớ đấy, giữa chúng ta chỉ có một thỏa thuận công việc . Thỏa thuận đó không bao gồm việc làm dịu đi vết thương của tôi - Gã hạ giọng - Cả chuyện hôn hít nữa . Tại sao lúc ở đó cô lại hôn lại tôi ? Em bé , lưỡi em cũng bận bịu chẳng kém gì lưỡi của tôi cả . Chớ có nghĩ là tôi không nhận thấy . Được rồi , cô có thể giữ lấy điều bực bội đó cho riêng mình . Tôi đã có thể cố hết sức chạy cho nhanh , lia súng xả được càng nhiều đạn càng tốt , nếu như cô không làm như vậy .

Má Kerry nóng lên vì căm phẫn :

- Thật kinh khủng , những lời anh vừa nói .

- Có thể . Nhưng không kinh khủng như hứa hẹn những điều mà mình không định làm - Môi gã cong lên chế diễu - Bây giờ chúng ta lại bình thường rồi , Xor Kerry . Tôi được thuê để làm một dịch vụ cho cô . Ngay sau khi cô thanh toán xong cho tôi thì tôi sẽ xéo . Finis (kết thúc) . Cả câu chuyện ***** chết tiết này sẽ lùi vào dĩ vãng , và thành thật mà nói thì đối với tôi sẽ không nhanh chóng lắm đâu .

Kerry giật tay ra khỏi nắm tay của gã , quắc mắt nhìn gã với vẻ căm ghét rõ ràng . Cả đời cô chưa từng gặp một ai khó chịu và không tình cảm như gã này . " Cái chuyện ***** chết tiết này " . Đó là tuyệt đỉnh của những gì gã có thể nghĩ về những đứa trẻ mồ côi , về những thử thách họ đã trải qua , và về cô . Sự vô mộng thật tàn nhẫn , nhưng cô đã từng bị vô mộng rồi . Đau đớn nhưng không đến nỗi chết . Người ta có thể sống sót và tồn tại để nói lại những chuyện đó .

Cô đã cố tạo ra khoảng cách tối đa giữa mình và ông Linc O'Neal , cố tìm một chỗ thoải mái nhất trong cái khoang máy bay đông đúc và ngồi yên trong suốt quãng đường bay còn lại .

Cage gọi Kerry dậy :

- Kerry , còn khoảng mười lăm phút nữa . Tôi nghĩ là cố là cô muốn đánh thức bọn trẻ dậy .

- Joe , thế nào ? - Thằng bé rên khê . Mắt nó vẫn nhắm , nhưng nó khẽ lắc đầu từ bên này sang bên kia .

- Thật không may là thằng bé sắp tỉnh lại . Nhưng tôi sẽ không tiêm thêm mũi nào cho nó nữa . Từ giờ trở đi để cho các bác sĩ họ lo cho .

- Cage - Kerry giật giật tay áo Cage khi anh quay đi toan trở lại khoang lái - Tôi không muốn đối diện với một đám đông các nhà báo vào lúc này . Bọn trẻ con đã sợ hãi lắm rồi . Tất cả chúng tôi đều mệt mỏi và bần thiêu quá . Anh có thể thu xếp được chuyện đó không ?

Cage xoa gáy :

- Kerry , chuyện của cô là một tin giật gân . Bởi vì ...

Tôi biết , - Kerry vội ngắt lời . Cô sợ Linc sẽ nghe lỏm được điều họ nói với nhau - Nhưng tôi tin là anh hiểu vì sao tôi thích được yên lặng . Vì tôi và vì bọn trẻ chưa nói đến những gia đình sẽ nhận đỡ đầu bọn chúng .

- Tôi hiểu . Nhưng tôi sợ giới truyền thông sẽ không hiểu điều đó đâu . Các nhà báo đã cắm chốt ở La Bota nhiều ngày nay rồi để chờ các cô tới - Cage nhìn thấy vẻ mặt thất vọng của Kerry , anh đặt tay lên vai cô an ủi - Nhưng nếu cô không muốn bị các nhà báo phỏng vấn và không muốn bọn trẻ phải phơi mặt ra một chỗ lộn xộn thì tôi sẽ điện thoại cho cảnh sát trưởng và bảo ông ta cho phong tỏa sân bay .

- Cảm ơn anh .

Lúc này bọn trẻ đã tỉnh dậy cả , chúng đang vui vẻ chuyện trò và nhòm qua cửa sổ . Kerry bật cười trước những nhận xét ngỡ ngàng của chúng về phong cảnh bằng phẳng của miền tây Texas trông thật khác xa với vùng rừng rậm mà bọn chúng quen nhìn .

Viên phi công dày kinh nghiệm một lần nữa hạ cánh thật hoàn hảo . Trong khi chiếc máy bay chạy cho hết đà và dừng lại thì điều được ưu tiên hàng đầu là phải đưa Joe tới chiếc xe cứu thương đã chờ sẵn để nó được chở thẳng đến bệnh viện . Cage nhảy xuống đất và hội ý chớp nhoáng với viên bác sĩ .

Linc nhào xuống và nhìn quanh để tìm một người phụ nữ mang bầu và chiếc máy ảnh . Gã nhìn thấy ngay không khó khăn gì .. Kerry nói đúng . Jenny Hendren là một quý bà từ mái tóc nâu óng ả cho đến mũi giấy

- Có phải bà Hendren không ạ ?

- Ông O'Neal !

Họ mỉm cười chào nhau và Jenny đưa cho Linc chiếc máy ảnh mà gã yêu cầu .

- Nikon F3 với Tri-X film . Tôi phải cho Gary đi Amarillo để kiểm đầy . Chúng tôi đã phải gọi đi khắp nơi mãi cuối cùng mới tìm được nơi có .

- Xin lỗi vì đã làm phiền chị nhiều như vậy .

Jenny lo lắng nói :

- Tôi chỉ hy vọng là chiếc máy này dùng được . Tôi chẳng biết chiếc máy ảnh đầu cuối là thế

nào cả .

Linc chẳng biết Gary là ai , nhưng gã vô cùng vui mừng được cầm lại một chiếc máy ảnh trong tay :

- Tuyệt lắm , cảm ơn chị . Tôi sẽ nói chuyện sau với chị nhé .

Linc xé một cuộn phim và thành thạo bỏ vào máy . Gã giờ máy ảnh lên vừa kịp chớp được những hình ảnh đầu tiên khi các nhân viên y tế hạ chiếc cáng khiêng Joe từ trong máy bay ra . Linc xích đến gần . Lúc này thằng bé đã mở mắt . Nó nhận ra Linc , khuôn mặt duy nhất quen thuộc trong số những người đang xúm xít xung quanh .

- Cứ giữ như thế đã nhé - Linc nói :

Kể từ khi Linc gặp Joe đến giờ , lần đầu tiên thằng bé mỉm cười với gã . Linc ghi lại trên phim nụ cười xanh xao yếu đuối đó .

Sau khi chiếc cáng được đưa vào , viên bác sĩ cũng chui vào xe cứu thương . Lúc quay lại để

đóng cửa xe ông ta mới chợt để ý đến vết thương của Linc :

- Anh cũng cần kiểm tra cái vết thương đó .

- Sau đã - Không để ý đến lời khuyên của bác sĩ . Linc quay lại và chìa máy ảnh về phía cửa

máy bay

Trong máy bay , đang dịu dàng nói với bọn trẻ :

- Mọi thứ sẽ có vẻ rất khác lạ , nhưng các em đừng sợ . Các em là những người rất đặc biệt đối với nhân dân ở đây . Mọi người mong chờ các em .

Bé Mike hỏi :

- Thế chị sẽ bỏ chúng em à ?

- Không . Chị sẽ chỉ đi khi nào đã chắc chắn là các em cảm thấy hạnh phúc với gia đình mới

của mình . Chúng ta đã sẵn sàng chưa nào ?- Tám cái đầu nghiêm trang gật - Vậy thì đi thôi .

Kerry giúp bọn trẻ trèo xuống đất . Cage và Jenny Hendren hộ tống các hành khách đáng

thương đi về một chiếc xe hòm đã chờ sẵn . Kerry cố hết sức để phớt lờ Linc trong lúc gã chụp ảnh cô . Cô cũng phải cố không để ý đến cái nhói đau ghen tị khi Cage ôm vợ trong tay , kéo sát vào mình và hôn .

Rõ ràng là Jenny cảm thấy nhẹ nhõm cả người vì Cage đã an toàn trở về và không bị hề hấn gì

, còn Cage thì yên tâm thấy Jenny nặng nề hơn vì cái thai . Trong khi người này cố gạt bỏ cái lo lắng của người kia , tình yêu của họ ngồi lên như một mặt trời riêng của hai người .

Khi tất cả bọn trẻ đã chui vào trong chiếc xe hòm . Kerry và Jenny ôm lấy nhau . Kerry nói với bạn :

- Đó là một giấc mơ đã trở thành hiện thực . Cảm ơn cậu vì tất cả . Cảm ơn cậu đã thu xếp

mọi việc . Cả hai cậu thật tuyệt vời .

- Suyt , yên nào . Bây giờ cậu cần nghỉ ngơi và bồi dưỡng . Chúng mình còn khối thời gian để nói chuyện . Cô quay về phía chồng - Cage , sao anh và ông O'Neal không lên xe ngồi phía sau với bọn trẻ ? Để em lái

Linc nói :

- Ô , bà Hendren , xin tha lỗi cho tôi . Tôi sẽ kiếm một cái taxi và tới khách sạn gần nhất là

được rồi .

Cả Cage và Jenny cùng phá ra cười . Cage giải thích :

- Cả thành phố chỉ có một cái taxi duy nhất . Nếu anh gọi taxi từ bây giờ thì may mắn lắm chiều mai nó mới có thể tới đây cho anh được . Và cũng không có khách sạn . Nhưng nhà nghỉ thì có nhiều .

Jenny chêm vào :

- Thêm nữa tôi sẽ không chịu để cho anh đi mà tôi chưa được cảm ơn anh về tất cả sự giúp đỡ của anh đâu . Thôi bây giờ anh hãy vào xe đi , nếu không thì chúng ta sẽ gục xuống vì cái nóng này mất .

Hình như là đành vậy . Linc chui vào xe cùng với Cage . Bé Lisa giơ tay cho gã , mặt đầy vẻ quan sát chưa tin chắc . Linc đặt bé ngồi lên đùi mình trong suốt quãng đường về nhà Hendren .

- Kerry mình giữ các nhà báo ngoài kia với lời hứa là sẽ nói chuyện với họ sau . Cậu có thể chuẩn bị nói chuyện với họ bất cứ lúc nào cậu thấy muốn .

- Jenny, cảm ơn cậu .

Jenny nói thêm :

- Và nữa , dĩ nhiên là cậu sẽ ở lại chỗ bọn mình -

- Thế còn bọn trẻ ?

Cage nói :

- Bọn tôi đã thuê nhiều nhà nghỉ . Với lại cũng đã chuẩn bị một số y tá để kiểm tra và chuẩn bị cho bọn trẻ sao cho thỏa mãn các yêu cầu của cơ quan nhập cư . Phải mất nhiều ngày nữa mới xong công việc giấy tờ và hoàn tất các hồ sơ nhận con nuôi . Phải lo cho mọi chuyện đó xong xuôi trước khi các gia đình đến để đón chúng về - Cage nhìn những khuôn mặt thơ trẻ xung quanh mình - Hai đứa nào là chị em ?

Kerry chỉ hai đứa em của Juan . Cage mỉm cười với chúng và nói với chúng là cha mẹ mới của chúng đã sẵn nhà chờ chúng

- Họ đang chờ các cháu . Các cháu sẽ gặp bố mẹ ngay khi chúng tôi tới nơi .

Hai đứa bé từ nãy đến giờ đang rất buồn sau khi nghe Kerry nói lại lời anh chúng nhẩn từ biệt

, chúng bám chặt lấy nhau và sợ hãi nhìn Linc và Kerry chờ đợi . Linc giơ ngón tay cái ra hiệu

và nháy mắt với chúng khiến chúng cười khúc khích .

Kerry rất thích thú ngôi nhà của gia đình Hendren và những khu đất bao quanh , cô nói lên nhận xét của mình trong khi xe của họ rời khỏi đường chính và đi qua một cái cổng .

Jenny nói :

- Cảm ơn cậu . Cage đã bắt đầu cải tạo lại ngôi nhà này từ trước khi bọn mình lấy nhau . Và từ đó đến giờ bọn mình đã tiếp tục cải tạo thêm rất nhiều nữa . Mình rất yêu ngôi nhà này .

Cage vốn là một tay bạt mạng và tới giờ vẫn còn ỷ lại vào sản phẩm của các giếng dầu . Nhưng khi từ khi giá dầu bắt đầu sụt xuống thì Cage đã nhận thức được tình hình và bắt đầu đi vào kinh doanh các lĩnh vực khác , kể cả kinh doanh các bất động sản và chăn nuôi bò . Anh còn có một tàu đầy ngựa đua có hạng . khi nền kinh tế thay đổi thì anh không bị ảnh hưởng gì nghiêm trọng . Cuộc sống của họ khá khiêm nhường , không hề xa hoa .

Có ba cụm nhà nhỏ nằm nối tiếp nhau gần tàu ngựa . Trước khi chiếc xe hòm dừng hẳn lại , Roxie Fleming đã từ một trong ba ngôi nhà nhỏ nhô ra , chạy theo sau là Gary chồng chị .

Jenny nói :

- Đó là Roxie .

Kerry nói :

- Cậu đã viết cho mình khá nhiều về cô ấy .

Roxie tròn trĩnh và ồn ào - Chắc đã phóng mình về phía họ nếu không có Gary từ tốn giật áo kéo lại .

Cage và Jenny giới thiệu Linc và Kerry với vợ chồng nhà Fleming . Roxie lịch sự chào họ nhưng hơi lơ đãng . Chị đang nôn nóng nhìn từng khuôn mặt của bọn trẻ :

- Đây là Cara và Carmen ?- Giọng chị gần như vỡ ra .

Kerry chỉ hai cô bé . Roxie giơ tay ra . Một hồi lâu căng thẳng trôi đi , rồi hai cô bé tách khỏi đám trẻ mồ côi , chấp chững bước tới và rụt rè nắm lấy tay Roxie .

Linc cố hết sức kín đáo chớp lấy những hình ảnh cảm động đó . Bức ảnh thấm thía nhất là chụp Kerry Bishop người đã biến phép màu đó thành hiện thực . Gã biết đó sẽ là một bức ảnh đẹp . Ánh mặt trời phản chiếu khiến cho những giọt nước mắt long lanh như những viên kim cương sừng lại trong đôi mắt cô .

Kerry đi xuống thang gác , lòng hồi hộp một cách không thể nào giải thích nổi . Có lẽ bởi vì đã lâu lắm rồi cô mới lại mặc áo dài . Ồ , không hẳn là như vậy . Cái đêm cô lừa Linc đi khỏi cái quán bar cô cũng mặc một chiếc áo dài , nhưng chuyện đó hoàn toàn khác .

Có lẽ tim cô đang đập hồi hộp bởi vì đây là lần đầu tiên gã sẽ nhìn thấy tóc cô sạch sẽ , mềm mại và tỏa sáng , da cô mịn màng không nhóp nhúa , móng tay được đánh bóng ngời lên .

Dẫu cho vì lý do gì đi chăng nữa thì tim cô cũng đập như muốn gục xuống sau mỗi bước cô xuống thang gác .

Dường như cả cuộc đời đã trôi qua kể từ sau cuộc chạy thoát ngặt nghèo khỏi Montenegro của họ . Vậy mà nó vừa xảy ra sáng nay thôi . Cả ngày hôm nay họ đã mất hết thời gian để sắp xếp bọn trẻ vào các nơi ở tạm thời của chúng . Bọn trẻ đã sững sờ trước sự xa hoa trong những ngôi nhà cơ động . Tất cả bọn trẻ đều được các y tá cấp giấy chứng nhận về sức khỏe . Nhiều tháng trước đây , khi lần đầu tiên Kerry tin vào ý tưởng chúng sẽ được đỡ đầu ở bên Mỹ , Kerry đã chú ý để chúng được tiêm đủ các loại vac xin theo qui định của Mỹ .

Nhờ sự giúp đỡ của vợ chồng Fleming cùng với ông bà Bob và Sarah Hendren bố mẹ của Cage , tất cả bọn trẻ đã được tắm rửa kỳ cọ , gội đầu và cho mặc những bộ quần áo mới tuyệt đẹp do nhà thương gia La Bota tặng . Nhờ có các thành viên trong giáo đoàn của ông Bob Hendren , thức ăn và đồ uống được chất nặng trĩu trên các bàn ăn và các tủ . Bọn trẻ đã được ăn uống no nê .

Roxie không thể nào rời tay khỏi hai đứa con gái nuôi , chị đã chải đầu cho chúng nó không biết bao nhiêu lần đến nỗi Gary phải đe vợ rằng nếu không cẩn thận chị sẽ làm hai đứa trẻ thành hói trán mất . Kerry chỉ mong tất cả những đứa trẻ khác cũng nhanh chóng và dễ dàng hòa hợp được với các gia đình mới của chúng như vậy .

Theo yêu cầu của Kerry , Cage đã lái xe đưa cô đến bệnh viện . Nhân viên bệnh viện rất chú ý để Kerry không bị chú ý và đã đưa cô lên bằng cửa sau để vào thăm Joe . Ca mổ để lấy viên đạn ra khỏi đùi thẳng bẻ đã xong . Thằng bé đang đau đớn vì thuốc mê đã tan , nhưng nó nhận ra Kerry ngay . Bác sĩ cam đoan với cô là chân thẳng bẻ sẽ không bị thương tật vĩnh viễn nào .

Khi Kerry trở về Jenny đã cương quyết bắt cô phải dầm mình trong cái bồn tắm đầy bọt . Không hề miễn cưỡng Kerry đã trút bỏ bộ quần áo gấm vóc mà cô đã mặc trên người suốt bốn ngày nay .

Chỉ đến khi cởi chiếc khăn tay sặc sỡ quấn trên cổ ra những ngón tay của Kerry mới trở nên ngập ngừng . Bởi vì chiếc khăn là của Linc đưa cho cô , cho nên cô rất không muốn cởi ra . Cô giặt chiếc khăn tay trong chậu rửa mặt và phơi nó lên cho mau khô . Nếu gã không đòi lại thì cô định sẽ giữ nó như một kỷ niệm của một mối tình hoang dại , ngắn ngủi , không thành nhưng không kém cháy bỏng .

Giờ đây , những giọng nói dưới phòng ăn vọng đến tai cô . Bụng cô quặn lên , lẫn lộn giữa những phấp phỏng và sợ hãi . Cố thu can đảm , Kerry bước qua vòm cửa và lưỡng lự dừng lại nơi ngưỡng cửa , giữa một quang cảnh ánh sáng vàng óng hắt ra từ các cây nến . Jenny là người đầu tiên nhìn thấy cô :

- Cậu đây rồi !

- Ái chà !- Cage huýt sáo về tán thưởng - Một chút nước và xà phòng cũng đủ làm nên điều kỳ diệu .

Linc không nói gì . Gã chợt sững lại trong động tác đang cầm một lon bia đưa lên miệng . Cái lon bia cứ đứng sững giữa trời như vậy một lúc lâu . Kerry bước vào và ngồi xuống một cái ghế bên kia bàn đối diện với gã .

- Jenny, cậu tốt quá - Kerry nhìn bình hoa để giữa bàn, cái chân nến quý giá bằng kim loại, những đồ bạc và đồ sứ Trung Hoa bày trên bàn.

- Mình nghĩ rằng cả hai người các cậu đều xứng đáng được hưởng một buổi tối yên tĩnh và thư thả. Bữa trưa hôm nay hơi ồn ào. Hãy nghỉ ngơi đi. Người ta vừa báo cáo là bọn trẻ đã ngủ cả.

Kerry đưa tay vuốt cán chiếc nĩa ăn salad:

- Mình chỉ hy vọng là sẽ không phải xấu hổ thôi. Mình đã sống ở trong rừng già quá lâu, chẳng còn nhớ là phải sử dụng đồ bạc thế nào cho đúng nữa.

Jenny mỉm cười dịu dàng:

- Rồi mọi chuyện sẽ trở lại bình thường thôi.

Cage đưa cho cô một đĩa đầy thức ăn:

- Nếu cô không nhớ ra thì chúng tôi cũng chẳng thấy có vấn đề gì. Chúng tôi đã quen với

Trent. Kiểu ăn của nó mới tệ chứ.

Linc nói:

- Thằng bé thật dễ thương. Nó làm cho tất cả những đứa khác cảm thấy như đang ở nhà.

Cage nói:

- Phải, nó dạy bọn khác biết cách tấn công một tô kem nhà làm ra sao.

Kerry vừa cười vừa hỏi:

- Nó đâu rồi?

- Đang ngủ ngon lành - Mẹ nó một mội nói.

Kerry ngạc nhiên thấy tiếng cười của Linc thật trầm và dễ chịu những khi gã không chua cay châm chích. Tiếng cười của gã tràn qua cô như một cơn sóng. Rõ ràng là Cage đã cho gã mượn chiếc quần Jean và chiếc áo sơ mi - Cage cũng có khổ người cao, vai rộng và hông hẹp như gã. Linc đã tắm, mặc dầu tóc gã vẫn rất cần được cắt nhưng đã được gội sạch và chải hất ra sau. Mặt gã đã cạo kỹ. Tuy râu ria không lôm chôm nữa nhưng trông quai hàm gã thậm chí còn trông đàn ông một cách không tin nổi hơn trước. Cô nhận thấy miếng băng trắng nổi mờ mờ dưới làn áo sơ mi.

Trong khi ăn câu chuyện của họ tập trung chủ yếu vào những đứa trẻ mồ côi.

- Tôi đã phân phát các bản copy các bài báo của cô để xoa dịu các nhà báo đang cáu kỉnh.

- Cảm ơn anh, Cage.

- Chúng tôi sẽ nói với cô về những lá đơn xin nhận con nuôi, nhưng chắc là để đến mai cũng chưa muộn mà.

- Cảm ơn anh lần nữa. Tôi mệt quá, chắc tối nay tôi cũng chẳng làm nổi một việc gì nữa đâu.

- Kerry thú nhận - Tôi tin là anh và Jenny đã xem xét kỹ các cặp cha mẹ - Tất cả bọn họ có đều tuyệt vời như vợ chồng Fleming không?

- Gary và Roxie là những người bạn đặc biệt, vì thế chúng tôi có hơi thiên vị. Nhưng chúng tôi tin là tất cả những cặp khác đều sẽ là những ông bố bà mẹ tuyệt vời.

Câu chuyện ngừng lại một lúc, Jenny mỉm cười với Linc và nói:

- Tôi chưa bao giờ đoán được là mình lại có lúc được vinh dự đón một người có danh tiếng như thế này tại bàn ăn của mình.

- Đâu? - Linc quay nhìn xung quanh tựa như tìm kiếm vị khách danh tiếng đó là ai.

Hai vợ chồng Hendren tiếp tục khêu gọi cho đến khi gã hiểu ra và kể cho họ nghe những câu chuyện về cuộc đời nhiếp ảnh đầy phiêu lưu của mình. Trong câu chuyện gã đùa cợt làm nhẹ đi những nguy hiểm mà gã thường xuyên phải đương đầu, thỉnh thoảng lại thêm thất những giai thoại hài hước.

Sau khi ăn thêm hai chiếc bánh nướng nhân táo, gã đẩy chiếc đĩa không sang bên và nói:

- Nhưng cuộc chạy trốn khỏi Montenegro vừa đây mới là tình huống đáng sợ nhất mà tôi từng rơi vào .

Gần suốt buổi chiều .Cage và Jenny , vợ chồng Fleming và cha mẹ của Cage đều lắng nghe và không thể nào tin nổi những chuyện đã xảy ra với Kerry và Linc trên đường tới biên giới .

Kerry nói :

- Tôi chẳng hề thấy vội vàng phải trở lại nơi đó tí nào cả

Cage nói :

- Một khi đã thoát được khỏi đó thì tất cả chúng ta chẳng ai muốn trở lại

Linc ngạc nhiên nhìn anh :

- Chúng ta ? Anh đã từng ở đó ư ?

- Sau khi em trai tôi bị hành hình .

- Tôi xin lỗi .

- Không , không sao . Jenny và tôi đã phải tới đó để nhận mặt Hal và đưa xác chú ấy về nước

- Cage đưa tay về phía góc bàn và cầm tay vợ bóp nhẹ - Đó là một chuyện rất buồn đối với cả hai chúng tôi - Anh nhìn đăm đăm về phía trước , nhớ lại
- Tuy nhiên , nếu như không bị cuộc nội chiến tàn phá thì Montenegro có thể là một nơi xinh đẹp . Theo như tôi nhớ được khí hậu nhiệt đới thật là gọi cảm

- Anh nhìn vào mắt vợ .

Bởi vì Cage và Jenny nhìn nhau đăm đăm nên họ không nhận thấy cái nhìn ngẩn ngui được trao đổi giữa hai người khách của họ . Cả Linc lẫn Kerry đều nhớ lại một cách sống động cái đêm họ đã ở bên nhau dưới vòm dây leo , bên ngoài trời mưa sầm sập , tiếng mưa bao bọc lấy họ , trong họ như có ngọn lửa thiêu đốt , mùi hương say đắm của những bông hoa rừng , da thịt trần trụi và mặt đất quỳ gối vào nhau như một thứ thuốc kích thích .

Giờ đây cái đêm đó dường như hoàn toàn không thực . Có thể nó đã xảy ra với hai con người khác trong hai cuộc đời khác . Họ đã không thể nào từng nắm sát bên nhau đến như thế và rồi giờ đây lại tách rời nhau đến như thế . Không thể nào lúc đó gã đã vô về cho cô hết sợ và lau khô nước mắt cho cô để rồi sáng nay lại nói với cô những lời độc ác đến thế .

Kerry nhìn Linc ngồi bên kia bàn . Gã là một người xa lạ . Họ đã chia xẻ cho nhau một cốc nước , một lát bánh mì , những cái hôn say đắm và thường xuyên cái nhau gay gắt , vậy mà cô chẳng biết gì về gã cả .

Jenny nói :

- Hai người vẫn chưa giải thích tại sao các bạn lại đi chung với nhau như thế này ? Linc , tại sao anh lại tham dự vào công việc của Kerry ?

Kerry nhảy lên như bị điện giật . Cô bắt gặp ánh mắt khắc nghiệt của Linc từ bên kia bàn nhìn mình . Về mặt của gã thật ngạo mạn . Có thể mặt mũi gã đã được cạo sạch sẽ , có thể bề ngoài của gã trông đẹp đẽ hơn , nhưng bên trong gã vẫn là kẻ thối nát đến tận tâm can . Gã vẫn là kẻ lười cá , tính toán , một kẻ du thủ du thực tàn nhẫn không có lương tâm .

Linc nói :

- Tôi nghĩ Kerry phải là người kể cho các bạn nghe chuyện đó mới phải .

"Nếu cô ấy dám " . Đó là điều gã không dám nói ra , nhưng Kerry cảm thấy rõ ánh mắt thách thức của gã đang nhìn mình .

Đó là ánh mắt thách thức mà cô không dám nhìn trả . Cô vênh lên mặt lên nói :

- Tôi đã tuyển mộ anh ấy - Gã háng giọng về phỉ báng , Kerry nhìn gã với vẻ mặt tuyệt vọng -

Tôi ... ơ ...

Linc thủng thẳng nói :

- Bất cóc .

Kerry nhảy dựng lên , tức giận vì gã lại khơi dậy những cuộc cãi vã trước mặt vợ chồng

Hendren -

- Anh không định từ tế một chút à ?

Gã đứng bật dậy khỏi ghế :

- Từ tế , Từ tế ? Thưa quý cô , cô đã bắt cóc tôi . Cô đã cố ý hủy hoại những thứ đáng giá bằng cả một tháng trời làm việc khó nhọc của tôi . Cô khiến cho tôi lỡ mất chuyến máy bay để ra khỏi cái hố địa ngục đáng bị quên lãng ấy . Cô làm cho tôi có thể bị cắt cổ , bị bắn bỏ , sứt chết đuối , vậy mà cô lại mong tôi sẽ từ tế với cô ư ?

Tức cả ngực vì giận dữ , gã chỉ vào Kerry và nói với vợ chồng Hendren :

- Cô ta ăn mặc như một con ***** và như tôi ra khỏi một quán rượu . Cô ta tuyên lộ tôi như thế đấy . Tôi đã đi theo cô ta , tưởng rằng mình sẽ được nghỉ lưng và ...Ồi , tôi xin lỗi , Jenny .

Jenny lẩm bẩm :

- Không sao đâu .

Kerry cười nhạo báng :

- Anh ta quên không nhắc lại lúc đó anh ta đang say tí bí . Và tôi không như anh ta , tôi đã

phải lỗi anh ta bởi vì anh ta không thể nào tự đứng vững nổi nữa .

Linc gào lên :

- Thế thì càng tốt chứ sao ?

Kerry nói :

- Tôi cứ tưởng anh ta là một tên lính đánh thuê . Và đúng thế . Anh ta sẽ nhận được tiền công cho thời gian và những bức bối mà anh ta vừa phải trải qua
- Cô nói gay gắt - Trước khi quý vị định gán cho anh ta một tấm huân chương nào đó thì xin hãy biết cho rằng là anh ta đâu có làm mọi chuyện vì tấm lòng quảng đại . Tôi đã phải trả cho anh ta năm mươi ngàn đô la để anh ta khỏi đem nộp chúng tôi cho cho quân Tổng Thống El .

- Đó không phải là lý do để tôi đòi cô phải trả tiền cho tôi , và cô biết thừa như vậy , mẹ kiếp - Linc dướn tới đầy đe dọa , dường như gã có thể leo cả lên bàn để tới gần cô - Số tiền đó là để đền cho tôi số phỉm mà cô đã phá hủy .Đó là nói đến chuyện cô đánh giá thu nhập của tôi ra sao . Nhưng nó chưa đủ để đền bù lại những gì mà tôi đã dính dấp với cô trong suốt bốn ngày vừa qua - Gã ném tờ khăn ăn xuống cạnh đĩa - Cage, liệu tôi có quá đáng lắm không khi muốn nhờ anh đưa tôi về thành phố ?

Jenny Hendren đứng bật dậy :

- Anh định đi ư ?

- Jenny , rất tiếc tôi đành làm vậy - Linc rất mến Jenny vợ Cage . Từ chiều đến giờ họ đã trở

nên thân thiết với nhau . Jenny là người duyên dáng , tốt bụng , thẳng thắn , dịu dàng , thậm chí rất dịu dàng - những điều không có ở Kerry Bishop - Không phải vì tôi không quý trọng lòng hiếu khách của anh chị đâu .

Jenny đáp :

- Nhưng anh không thể nào đi được . Không phải bây giờ - Mọi người đều ngạc nhiên trước vẻ căng thẳng trong câu nói của chị và đều nhìn chị thắc mắc . Jenny hỏi về bối rối - Anh đã chụp tất cả những bức ảnh đó và sẽ đưa vào tập ảnh về cuộc trốn thoát đó chứ ?

Linc lưỡng lự nói :

- Phải .

- Và tôi tin rằng vì Kerry đã quá mệt không thể chịu nổi những cuộc phỏng , vì thế chị ấy sẽ nhường lại cho anh toàn bộ độc quyền về phóng sự này , đúng không Kerry ?

Kerry ngần ngại đáp :

- Ừ , đúng vậy .

Jenny nói :

- Phải , vậy câu chuyện đã kết thúc đâu . Anh không muốn chụp ảnh bọn trẻ gặp cha mẹ mới của chúng ư ? Và anh cũng không thể bỏ đi khi không biết rõ Joe sẽ ra sao ư ?

Linc cân nhắc tình thế tiến thoái lưỡng nan của mình . Jenny nói cũng đúng một phần . Tập ảnh sẽ tốt hơn nếu gã bám theo cho đến khi kết thúc . Chiều nay vô khối tạp chí đã gọi điện đến và đã nhận được bao nhiêu lời đề nghị của các chủ bút để họ được sờ vào những bức ảnh của gã . Và lạ Chứa , gã sẽ được độc quyền đối với những tin tức này nếu như Kerry đồng ý .

Nhưng gã không thể nghĩ đến chuyện sẽ đội chung một mái nhà với cô ta thêm một giờ nào nữa . Hoặc là gã sẽ làm tình với cô , hoặc là gã sẽ giết chết cô , và vì đủ mọi lý do khác nhau gã đã sẵn sàng làm cả hai việc đó . Chỉ một giọt nước nữa thôi , chỉ một nhúc nhích nhỏ về một hướng nào đó , và thế là ảm , gã sẽ tự nấu cho mình món gà gô .

Gã lưỡng lự :

- Tôi không biết . Tôi cho là có thể kiếm được một phòng trong thành phố và ...

Ồi !

Tiếng kêu của Jenny khiến cho mọi người đổ dồn mắt nhìn cô . Hai tay cô ôm chặt lấy bụng .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

- Jenny ! - Cage lao đến như một viên đạn . Trong chớp mắt , anh đã ở bên cạnh Jenny và hai tay đặt lên bụng cô - Đó là ...cái gì vậy ,

Jenny thở hổn hển một lúc rồi nói:

- Em nghĩ chỉ là một con chuột rút thôi mà .

- Em có chắc không , có phải là đứa bé ...,

- Không , em nghĩ là không phải . Chưa đâu .

Kerry đẩy chiếc ghế tới cho Jenny :

- Jenny ngồi xuống đi .

Jenny ngồi xuống và nói :

-Minh không sao đâu , thật mà . Hồi có mang thằng Trent mình cũng rất hay bị chuột rút.

Cage đưa tay lùa vào tóc nói :

- Và bao nhiêu lần làm tôi sợ muốn chết. Anh gọi bác sĩ nhé ?

Jenny đưa tay chồng lên miệng và hôn :

- Không . Đừng làm lộn xộn lên nào . Em xin lỗi làm mọi người hốt hoảng .

Cô mỉm cười về xin lỗi để làm mọi người yên tâm .

Kerry nhẹ nhàng nói :

- Hôm nay cậu đã làm việc quá nhiều và đứng quá lâu . Thôi cậu ngồi đây để mình dọn dẹp cho .

Mặc Jenny phản đối yếu ớt , cả ba người bọn họ bắt đầu dọn dẹp và đem bát đĩa bẩn vào bếp .

Cage lảng xăng quanh vạ . Nửa giờ sau Kerry đỡ Jenny lên gác .

Không ai nói năng gì thêm đến chuyện Linc đi khỏi nữa . Bản thân gã cũng không nhớ đến chuyện đó , cho đến khi gã bước ra khỏi cửa chính . Một lúc sau Cage đến bên gã . Linc nói :

- Thật sự là tôi nên đi . Tôi ở lại đây chỉ làm Jenny vất vả thêm mà thôi .

- Chúng tôi không muốn nghe đến chuyện đó đâu . Anh được chào đón ở ngôi nhà này , bất cứ là lâu bao nhiêu . Nếu anh không ngại ngủ ở chiếc giường một trong phòng của Trent .

Nhưng tôi phải báo trước cho anh là nó ngáy đấy .

Linc cười :

- Tin tôi đi . Bây giờ thì bất cứ ngủ ở đâu cũng đều tốt hơn những nơi tôi đã nằm ngủ trong mấy ngày vừa rồi .

Những lời chính miệng mình thốt ra khiến nụ cười trên mặt gã mờ đi . Gã nhớ lại cái đêm nằm ngủ chỉ có đất làm chiếu , vòm dây leo làm mền và ôm chặt Kerry trong tay . Những ký ức quá ngọt ngào và chua chát khiến các tình cảm trong gã xung đột nhau .

Linc hỏi :

- Chiếc Vette kia là của anh à ? - Gã phải hỏi một điều gì đó để hướng đầu óc mình ra khỏi những suy nghĩ dai dẳng trong đầu .

- Phải , anh muốn xem qua không ?

Họ ra khỏi hiên nhà và đi qua sân về phía gara . Trong gara có rất nhiều xe , chiếc Corvette Stingray đời 63 màu nho đập ngay vào mắt Linc . Gã bật huyết sáo một tiếng dài .

- Có thể đem trưng bày ở phòng mẫu được đấy . Anh có nó bao lâu rồi ?

- Khá nhiều năm . Khi tôi mua lại thì nó hầu như méo mó . Tôi thuê một anh chàng sửa chữa

lại . Ngày mai chúng tôi còn cần phải thay thêm một cái trục . Mỗi lần sang số bốn nó vẫn hay khiến anh chết dí trên xe vậy . Một trong những thói hư của tôi là hay lái quá nhanh .

Linc rút trong túi ngực chiếc áo sơ mi đi mượn đang mặc trên người ra một bao thuốc lá . Hồi sáng gã đã xin gói thuốc này của Gary Fleming

- Anh hút một điếu không ?

- Tôi rất muốn hút một điếu - Cage nói nhưng khi Linc đưa bao thuốc ra thì anh lại giơ cả hai tay lên . Nhưng tôi đã thề là bỏ thuốc . Khi chúng tôi lấy nhau tôi có hứa với Jenny là sẽ bỏ thuốc .

Linc nheo mắt nhìn người bạn mới quenqua lần khói thuốc :

- Chắc hẳn trước kia anh có khói thói hư ?

Cage cười vô tư :

- Đúng vậy ! Quá nhiều không thể đếm xuể . Nhưng tôi đã bỏ được gần hết - Anh nháy mắt về ám chỉ - Trừ làm tình , Jenny và tôi vẫn làm tình rất nhiều .

Hai người đàn ông cùng cười phá lên . Một lúc sau Linc nói :

- Lạy Chúa , nghe có vẻ hay nhỉ . Phải hơn một tháng nay tôi chẳng được nói chuyện với một người đàn ông nào có thể nói trôi chảy thứ tiếng của nước tôi . Anh có nghe được chuyện tiểu lâm nào hay hay không ?

- Sạch sẽ hay bẩn thỉu ?

- Bẩn thỉu .

Trong khi Linc hút thuốc , những khoảng im lặng từng lúc giữa hai người thật dễ chịu . Họ không cần phải làm ra vẻ bạn bè vì thực ra nền móng cho một tình bạn mới mẻ đã được hình thành . Tình bạn đó dựa trên sự tôn trọng lẫn nhau , sự mến phục hoàn toàn và có lẽ cả sự nhìn nhận tính vô tổ chức của nhau .

Chính vì thế mà Linc không hề thấy phật lòng khi Cage nói :

- Về cái số tiền năm mươi ngàn ...
- Tôi cóc cần cái số tiền khổng kiếp đó .
- Tôi không nghĩ vậy .

Cage bỏ lưng đề tài ở đó . Anh không gan một câu trả lời , bởi vì Linc có vẻ như không định nói đến món tiền . Cage thấy tôn trọng điều đó . Và Linc thích Cage vì anh không dò hỏi .

- Jenny và anh có vẻ rất hạnh phúc nhỉ ? - Nói chuyện với một người đàn ông hạnh phúc trong hôn nhân là một điều quả là mới mẻ đối với Linc , gã cảm thấy hơi lộ bịch khi đã động đến đề tài đó . Tuy nhiên Cage đáp lại câu hỏi của gã không có vẻ gì là hối hận :
- Chúng tôi rất hạnh phúc .
- Anh thật may mắn . Tôi thấy rất ít người cảm thấy hạnh phúc trong hôn nhân .
- Tôi cũng không gặp nhiều . Nhưng vì tôi và Jenny đã phải từ bỏ rất nhiều thứ .
- Tôi biết là anh đã bỏ hút thuốc lá và nhiều thói phá trời khác . Còn cô ấy phải từ bỏ cái gì ?

Cage cười nhăn nhúm :

- Những tình cảm thông thường của cô ấy - Hai người cười khúc khích và Cage lắc đầu - Chỉ có cưới cô ấy tôi mới có thể có được cô ấy, và thế đấy , anh biết rồi còn gì . Chúng ta làm nhiều điều vì một người đàn bà , những chuyện mà với những người đàn bà khác thì chúng ta chẳng bao giờ làm cả .

"Anh bạn , anh cũng vậy mà" - Linc tự chỉ trích mình .

Cage nói :

- Nói đến Jenny , có lẽ tốt hơn là tôi nên đi vào và xem cô ấy thế nào ? Hút thuốc cho ngon nhé . Hẹn sáng mai sẽ gặp nhau
- Mai tôi sẽ đi mua mấy bộ quần áo . Cảm ơn anh vì cho tôi mượn . Cảm ơn anh vì tất cả

Linc trầm ngâm hút nốt điếu thuốc . Gã rất thích vợ chồng Hendren . Gã cũng cảm thấy ghen tị khi thấy họ quá gần gũi nhau . Gã chưa bao giờ gần gũi với bất cứ một ai như vậy . Ngay cả với cha mẹ cũng thế . Ngay cả với bạn thân nhất . Không một ai .

Cage và Jenny cũng cãi cọ nhau , sự cãi cọ xuất phát từ lòng thương yêu . Tình yêu đối với đứa con trai bé bỏng gần như làm nên một mối ràng buộc hữu hình giữ hai người . Tất cả mọi điều cho thấy tám vài trái giường của họ luôn luôn ấm áp vì những hoạt động nồng nhiệt và thường xuyên .

Linc đã bắt gặp rất nhiều cái liếc nhìn yêu thương giữa hai người đó . Gã cảm thấy nhói lên ghen tị khi nghĩ rằng không một ai từng nhìn gã với một tình yêu thương như vậy . Trong góc sâu kín nhất của ý thức , gã hiểu rằng có lẽ mình bị thiếu vắng một cái gì đó .

Quý quái , gã nghĩ đến cái gì thế này ? Phải chăng chỉ một nhát chổi thần chết quét sạch qua cũng đã biến gã thành một hiền triết ?

Đúng vậy . Gã thích những nhiệm vụ nguy hiểm và những cuộc phiêu lưu . Chuyện đó sinh lợi cho gã . Gã cũng được đền đáp . Đàn bà đối với gã rất dễ dàng . Họ bị hút tới bởi tiền bạc của gã , bởi tên tuổi gã và bởi gã có tiếng là một người tình tuyệt vời . Gã tặng cho họ những món quà đắt tiền , giới thiệu họ với những nhân vật có ảnh hưởng , và đem lại cho họ những lạc thú mà họ muốn . Còn gã chỉ thích thú một điều duy nhất ở đàn bà . Một khi ham muốn tình dục đã hết thì gã không nghĩ đến họ nữa .

Đối với gã , đàn bà chỉ là những thân xác . Đàn bà chỉ là chuyện nhất thời . Đàn bà chẳng có gì là đích thực cả . Không như Jenny Hendren . Không như ...

Bật ra một lời chửi thề nóng nảy , gã phui cái tên Kerry ra khỏi đầu óc . Gã cũng cố xóa hình ảnh cô đi , nhưng lại chỉ càng làm hình ảnh đó bóng ngời lên . Gã không thể quên được hình ảnh cô lúc bước xuống phòng ăn . Gã không hề ngờ rằng cô... đàn bà đến thế . Gã cứ nghĩ là cô sẽ cư xử giống như một nữ tu .

Thế nhưng cô ta lại xuất hiện trong chiếc áo dài may bằng một thứ vải gì đó rất mềm mại và hừng hờ trên thân hình tuyệt đẹp , Viên váy như lướt trên đôi chân trần , mỗi lần cô quay lại , nét nhìn nghiêng của bộ ngực tuyệt đẹp lại nổi lên trước mắt gã . Mỗi lần cô nghiêng đầu , mái tóc lại bóng ngời lên trong ánh nến . Đôi môi cô tô nhẹ một lớp son bóng mọng lên như một trái dâu chín mọng chờ người hái . Gã như nếm được cả mùi vị của trái dâu đó .

Ô , gã đã khá công bằng trước các món ăn . Dạ dày gã kêu gào trước bữa ăn mà đã mấy ngày nay nó không được hưởng . Nhưng mỗi miếng thức ăn gã đã nuốt như nuốt cả mùi vị của Kerry . Gã không thể chìm đi cơn khao khát đang đốt bầu máu trong người gã nóng sôi lên . Gã chỉ có thể thu hết sức để làm nó nguội bớt đi mà thôi

- Cảm giác thế nào ?
- Rất tuyệt .

Sau khi kiểm tra xem con trai đã ngủ chưa và chiếc giường thừa đã được lật sẵn xuống cho

Linc , Cage bước vào phòng ngủ lớn của hai người và thấy vợ đã nằm trên giường . Kerry sẽ ngủ ở phòng dành cho khách .

Cage nhanh nhẹn cởi quần áo và chui vào giường nằm cạnh Jenny , lúc này anh đang xoa sữa dưỡng da lên làn da bụng căng tròn của vợ . Đó là một nghi thức hàng đêm mà cả hai vợ

chồng đều rất thích .

Cage nói :

- Đêm nay nó đập nhiều quá .

- Từ sau màn diễn lúc bữa tối đến giờ con bé vẫn nằm im - Ngay từ khi bác sĩ khẳng định là

Jenny có thai chị đã khẳng khái nhất định nói đó là con gái . Chị rất thích có một cô con gái

tóc vàng , da nâu chạy lăng xăng trong nhà .

- Đó hoàn toàn là một màn trình diễn , thế là được .

Jenny đùa đùa hỏi :

- Anh nói thế nghĩa là thế nào ?

- Anh chỉ định nói là anh cũng không biết chắc là em bị chuột rút thật hay chỉ làm ra thế để

giữ Linc lại

Jenny gạt tay chồng ra :

- Cage , em không thích anh ám chỉ thế đâu .

Cage cười :

- Đó là điều anh đã nghĩ . Em hư lắm . Nếu không thì sao em lại phản đối dữ dội thế nào ?

Anh nhào sang và hôn nhẹ khiến cho chị không vùng vằng được nữa . Rồi anh nói :

- Thế anh có cần phải ghen không đây ?

- Ghen cái gì ? - Jenny đưa móng tay rẽ đám lông dày trên ngực chồng ra . Cái hông của Cage

vẫn khiến cho chị rạo rức .

- Ghen vì chuyện em đã cố sức đến thế để giữ Linc lại cùng mái nhà với chúng ta ấy mà ?

- Em đã thừa nhận chuyện đó đâu, nhưng nếu như em có giục anh ấy ...

- Giục ! Có mà em sút nữa thì buộc anh ấy vào ghế phòng ăn lúc anh ta định bỏ đi thì có .

- Nhưng mà em thật sự nghĩ là anh ấy nên ở lại để chụp cảnh bọn trẻ lúc chúng gặp gia đình

mới . Với lại em thật sự bị chuột rút mà .

Cage dùng tay lại , mặt đầy vẻ quan tâm :

- Đau lắm không ?

- Không . Đó chỉ là một cơn co rút nhỏ , không có nghĩa gì đâu .

- Thật không ?

- Thật mà .

Cage với chai dầu và đổ một ít lên lòng bàn tay rồi bắt đầu xoa lên vú vợ bằng những cử động

xoa tròn nhịp nhàng .

Jenny thở dài nhắm mắt lại . Cage nhìn vợ đầy vẻ yêu thương :

- Lạ thật , làm sao em có thể vẫn có thai mà vẫn đẹp như thế được .
- Anh nghĩ như thế thật à ? - Chị hỏi và lười biếng đưa tay lên gãi một món tóc vàng óng xòa xuống trán .
- Ừm...ờ ...

- Anh có thấy là Linc nghĩ rằng Kerry rất đẹp không ?

- Anh nghĩ rằng là em đang dàn xếp chuyện đó .

Chị ngược nhìn anh :

- Cái gì kia .
- Em đang làm mai cho họ chứ gì ?
- Ồ , bất cứ ai cũng có thể nói được là ...
- Jenny , nói tuột ra đi
- Là họ rất hấp dẫn đối với nhau .
- Họ thật sự đã cắn xé nhau ngay trên bàn ăn của chúng ta .

Chị chống một khuỷu tay lên :

- Ồ , em biết là chính chúng ta đôi khi cũng cắn xé nhau đấy chứ ! Và cũng ngay trên bàn ăn

thôi mà !

Cage có vẻ sững sờ , rồi phá lên cười :

- Em thắng anh một điểm . Phải , cũng là một bữa tiệc nhỏ , nếu anh nhớ không lầm .

Cage quàng tay qua vợ và đỡ chị nằm xuống gối rồi cúi xuống hôn , một cái hôn dài say đắm . Cuối cùng khi anh ngẩng lên thì mắt chị đã dịu đi , nhưng chị vẫn không bỏ cuộc :

- Em nghĩ là giữa Kerry và Linc có một sự cọ xát , bởi vì họ đang chống lại sức hấp dẫn một cách dữ dội
- Kerry bảo sao?
- Chẳng nói gì cả và chuyện đó thật lạ , anh có thấy thế không ? Cô ấy cố hết sức tránh không gọi to tên Linc lên . Sau những gì họ đã trải qua cùng với nhau , anh có thể thấy rõ là cô ấy đã cố lòng không gọi tên anh ta lên . Cô ấy đã hết sức cố để không nhìn vào anh ta , nhưng hôm nay em đã bắt gặp ánh mắt cô ấy nhìn Linc có đến hàng nghìn lần . Lúc các anh đi ra ngoài gara với nhau . Linc có nói gì không ?

- Em yêu , rất tiếc - Cage nói và dụi đầu vào cổ vợ - Anh không thể tiết lộ những bí mật giữa đàn ông với nhau được .

- Thế nghĩa là anh ấy có nói gì đó về Kerry chứ gì ?

- Không , anh ấy không nói gì . Nhưng anh ấy ...có vẻ bút rứt . Đó đúng là cái từ anh đang tìm

. Anh ấy đang tức giận .

- Sao anh biết ?

- Bởi vì anh nhận ra các triệu chứng . Anh hiểu người ta cảm thấy ra sao khi thèm muốn một người đàn bà mà mình không thể có được . Người ta cảm thấy phát điên lên vì lúc nào cũng thèm muốn và không thể không nghĩ đến người đàn bà đó vào mọi lúc . Cứ như là không có được chính người đàn bà ấy thì tất cả sẽ sụp đổ

- Nếu không nói gì đến Kerry thì các anh đã nói đến chuyện gì ?

- Nói đến em . Anh nói với Linc rằng em là thói hư duy nhất của anh .

- Hừm, Cage - Cô há miệng thở hổn hển khi môi anh mơn man lên phần nhạy cảm nhất trên

bầu ngực mình - Anh ấy sẽ nghĩ là em kinh khủng lắm .

- Anh ấy nghĩ là em rất tuyệt vời . Em có tất cả những gì mà một người đàn ông muốn có ở

một người vợ . Một người đàn bà cao quý trong phòng khách .

Yên tĩnh quá .

Kerry đứng bên cửa sổ trong phòng ngủ dành cho khách , nhìn ra ngoài và tự hỏi điều gì khiến cô tỉnh như sáo trong khi toàn bộ cơ thể mệt mỏi của cô đang kêu gào đòi được ngủ . Cuối cùng cô đi tới một kết luận : đó là sau hơn một năm sống trong rừng rậm giờ đây cô đang cảm thấy thiếu vắng những âm thanh ban đêm của rừng già .

Cô cảm thấy mình trở lại bởi vì thiếu đi những ngọn núi in bóng trên bầu trời , khung cảnh xung quanh hoàn toàn đơn điệu . Không có những cảnh rừng bao quanh , không có các dây leo lòng thòng . Và không một âm thanh nào . Nhưng rồi cô nghe thấy một âm thanh rất khẽ khàng . Cô nhìn xuống và thấy một bóng người lách ra khỏi công và đi về phía khoảng sân bao quanh cái bể bơi rất đẹp của gia đình HendrenLinc .

Tim cô bắt đầu đập loạn xạ như mọi khi vào những lúc có sự hiện diện của gã . Tuy nhiên lần này nhịp tim rất nhanh đó là một phần vì tức giận . Sao Linc dám làm om lên trước mặt vợ chồng Hendren chỉ vì cô đã sợ ý ! Cô vẫn chẳng hề mong đợi gì ngoài cách cư xử thô lỗ của gã , nhưng trong bữa ăn tối gã đã đi quá xa . Rõ ràng việc gã tham gia vào việc giải cứu bọn họ đã khiến mọi người kinh ngạc . Vợ chồng Hendren chắc cũng nghĩ là một lúc nào đó cô cũng cần đến sự trợ giúp , nhưng rõ ràng là họ bị sốc khi sự trợ giúp đó lại hiển hiện dưới hình dạng một phóng viên nhiếp ảnh nổi tiếng .

Những đứa trẻ mồ côi đã khiến cô không thể nào làm giảm nhẹ vai trò của Linc trong cuộc phiêu lưu của bọn họ . Bởi vì cứ mỗi khi phân vân không biết phải làm gì thì tất cả bọn chúng lại quay về phía gã chờ chỉ dẫn . Mặc dầu không biết tiếng Tây Ban Nha , nhưng gã truyền đạt ý mình cho bọn chúng bằng vẻ mặt , cử chỉ và những từ lộn gộn giữa tiếng Anh và tiếng Tây Ban Nha khiến chúng hiểu ngay .

Gã cư xử như một người cha đối tất cả với bọn trẻ , đặc biệt là đối với những đứa nhỏ nhất . Có thể gã cũng chẳng thích đóng vai trò đó mà chỉ là ngẫu nhiên bị khước cho , nhưng gã cũng tiếp nhận vai trò của mình một cách miễn cưỡng . Thực ra gã rất thích tung Lisa trên tay và chơi trò vật tay với những đứa trẻ khác .

Kerry biết Jenny và Cage rất tò mò . Chỉ có phép lịch sự mới ngăn không khiến họ hỏi thẳng . Nhưng sự chịu đựng của Linc thì không bị giới hạn như vậy . Một cách thẳng thừng gã đã cung cấp cho mọi người tất cả những chi tiết khủng khiếp nhất về việc gã đã gặp cô như thế nào , trong khi cô như chết đứng bên cạnh .

Suốt cả ngày cô đã phải nín thở chỉ sợ mình nổ bùng lên trong một cơn loạn thần kinh . Cô chỉ sợ ai đó sẽ nhắc đến một cái tên chắc chắn sẽ châm ngòi cho một phản ứng không thể nào kiểm soát nổi của Linc . Câu chuyện cứ dằn chân tại một chủ đề đó khiến cho suốt buổi Kerry lo âu như một con mèo xù lông .

Cách này hay cách khác , sự thật sẽ phải đến . Gã sẽ phát hiện ra cô không phải là người mà cô vẫn cố tình khiến gã lầm tưởng . Một khi gã đã phát hiện ra thì cô chỉ muốn mình tránh xa gã , càng xa càng tốt . Chẳng cần đoán cũng biết phản ứng của gã sẽ ra sao . Gã sẽ lồng lên .

Sáng hôm đó , sau khi họ hôn nhau cô đã toan nói cho gã biết . Sợ rằng một trong hai người , hoặc cả hai sẽ chết , cô đã muốn thú nhận lời dối trá của mình . Nhưng chiếc máy bay đến cứu đã gạt đi cái cơ hội đó . Rồi sau khi họ đã cãi nhau về cái món tiền chết tiệt đó thì cô không muốn nói nữa . Linh hồn hám lợi đó xứng đáng cho gã phải sống cho đến hết đời với một sự hiểu lầm .

Lúc ở bữa ăn tối cô vừa có cảm giác nhẹ người vừa thất vọng khi gã thông báo rằng sẽ đi . Cô muốn gã đi khỏi trước khi phát hiện ra rằng cô không phải tu sĩ . Mặt khác cái ý nghĩ gã sắp ra đi day dứt cô . Có thể cô sẽ không bao giờ gặp lại gã nữa . Điều đó thật kinh khủng . Cô vui mừng vì đứa con của Jenny đã can thiệp đúng lúc , nhưng không có gì nghiêm trọng lắm .

Lúc này Kerry đang đứng trên cửa sổ tối om ở tầng hai và nhìn gã mà không bị phát hiện . Gã đang đi đi lại lại trên sân , miệng hút thuốc . Điều đó chứng tỏ gã cũng không ngủ được . Đêm nay không phải chỉ có cô là người duy nhất ở tâm trạng bối rối .

Di nhiên tâm trạng gã lúc này chẳng có gì là sâu sắc . Đó chỉ là ham muốn nhục dục . Cô đã nhìn thấy ánh mắt ham muốn ấy lóe lên trong đôi mắt nâu óng vàng trước khi gã kịp che dấu nó . Gã có thể tỏ ra trái ngược với trước kia , nhưng thực ra gã chẳng hề thay đổi . Thoải mái tí ti , thế thôi . Họ vẫn là hai kẻ không thể nào hòa hợp nổi với nhau . Gã là kẻ hay gây gỗ . Cô yêu gã .

Cô nhìn thấy gã dụi đầu thuốc vào một luống cây . Gã đưa tay lên mặt dụi lấy dụi để mắt như muốn xua đuổi cái gì , trông như người bị quý ám . Hình như thấy tiếng gã lầm bầm chữ thề , nhưng vì không rõ lắm nên hy vọng có lẽ đó là mình tưởng tượng ra mà thôi .

Linc cúi xuống và cời đôi giày mượn của Cage đi dưới chân ra . Giày gã rách tướp và bê bết bùn đất sau những ngày ở Montenegro , vì thế vợ chồng Hendren nhất định bắt gã quăng đôi giày cũ đi cùng với bộ quần áo .

Linc bắt đầu cởi cúc áo sơ mi . Gã nhanh nhẹn lột áo ra và quăng lên một chiếc ghế dưới giàn hoa . Trên vai gã có một miếng băng dính trắng trắng .

Gã cởi khóa thắt lưng , nhưng vẫn để nguyên thắt lưng trong lưng quần . Tiếng khóa kim loại va vào nhau lanh canh khe khẽ trong khi gã cởi cúc quần .

Kerry suýt bật kêu khê khi nhận ra gã đang làm gì . Đêm tối mờ . Mặt trăng chỉ là một mảnh lưỡi liềm mỏng mảnh nơi chân trời . Buổi tối rất ẩm áp . Làn gió nhẹ thoảng qua cũng nóng và khô như bầu không khí xung quanh .

Một đêm tuyệt vời để tắm trần .

Nhất là đối với một cơ thể đang nóng nực và bứt rứt .

Kerry cố thờ . Thực tế cô còn đưa cả hai tay lên cổ tựa như để sờ xem mạch còn đập hay không , bởi vì tất cả mọi thứ trong người cô dường như tuyệt đối tĩnh lặng . Cô như bị thôi miên bởi những cử động của ngón tay gã đang lần lần cởi các cúc quần ra khỏi lỗ khuyết . Cô không nhìn rõ những cử động của các ngón tay gã , nhưng nhìn rõ cử động của cánh tay và khuỷu tay trong khi gã khó khăn lóng ngóng với cái cúc quần jean miền Tây .

Rồi gã móc ngón tay cái vào thắt lưng để tụt quần xuống . Đến đầu gối thì gã thả cái quần rơi xuống . Chiếc quần vải bông mềm mại được ủi là kỹ càng tụt dưới chân gã , gã bước ra khỏi đó .

Máu chảy dồn dập trong huyết quản Kerry .

Cô nhìn thấy Linc giơ tay lên thắt lưng . Ngón tay cái gã đặt lên miếng băng dính màu trắng và rồi ...

Gã hoàn toàn trần truồng , nguyên sơ và đường bệ . Người đàn ông thô tháp và ngạo nghễ . Và tuyệt đẹp . Đẹp đến nỗi cô cảm thấy nhói đau khi nhìn gã . Hình bóng gã trần truồng giống như một mũi giáo nhọn hoắt đâm vào thẳng ngực cô .

Cô ngồi thụp xuống và tựa cằm lên bệ cửa sổ . Không hề có nỗi e lệ của một trinh nữ , cô nhìn khắp người gã . Những đám lông trên người gã mọc rậm rạp thành từng đám và phủ đầy khuôn ngực rám nắng .

Gã quay lại . Kerry thoáng nhìn thấy một cái lưng cân đối một cách kỳ diệu . Các bắp thịt ở vai đổ xuống một thắt lưng thon thon , hai bên sườn đồ thành một hình nón thẳng vút . Mông gã phẳng . Gã bước đi một cách đĩnh đạc khiến cô cảm thấy rạo rức . Đùi gã rất thon chắc . Bắp chân rắn như những quả táo .

Gã lao xuống nước , không hề làm mặt nước tóe lên . Gã bơi ngằm một mạch hết chiều dài bể rồi mới nổi lên và đứng im dưới bóng cái cầu nhảy một hồi lâu trước khi bắt đầu bơi tiếp . Gã cắt qua làn nước êm nhẹ như một con lươn , hai tay sải quạt nước , bắt được ánh trăng lấp lánh sáng .

Cả người Kerry đau chói . Da cô như bị lửa đốt . Ngực cô ngứa ran , cô đưa cả hai tay lên bụng lấy ngực như cô giữ lấy cảm giác tuyệt diệu ấy , nhưng rồi nhận ra động chạm đến ngực cũng chẳng làm cô thấy dễ chịu hơn . Nó chỉ khiến cảm giác đó càng dữ dội . Nếp áo ngủ mềm mại quệt vào núm vú làm khuấy động những thèm muốn sâu thẳm trong cô .

Cuối cùng Linc bơi đến bên bờ bể bơi . Gã chống tay lên gạch , chống người lên cho đến khi đặt được chân lên bờ . Gã lắc đầu rũ nước và vuốt tóc ra sau , vẫn để hai tay giữ tóc một lúc rồi mới thông tay xuống . Gã đưa tay vuốt nước dọc cánh tay và hai chân .

Kerry rên lên , toàn thân nóng bừng khi thấy gã đưa tay vuốt từ ngực xuống bụng , cô vội nhắm tịt mắt lại

Khi Kerry mở mắt ra thì gã đang xò chân lại vào chiếc quần sịp , mặc quần cẩn thận rồi thất lại thắt lưng . Miệng Kerry khô khốc , cô nuốt thật khó khăn .

Linc cúi xuống nhặt nốt chỗ quần áo chưa mặc lại rồi đi về phía cửa sau ngôi nhà và khuất hẳn khỏi tầm nhìn của Kerry . Kerry không động dậy và đứng yên cạnh cửa sổ cho đến khi nghe thấy tiếng gã bước lên thang gác và đi vào phòng ngủ của Trent rồi khẽ đóng cửa lại .

Kerry cảm thấy toàn thân yếu ớt và nóng hổi , cô loạng choạng bò vào giường . Cô hát tung tóe mền sang bên , không thể chịu nổi bất cứ cái gì chạm vào da thịt . Hoặc là phải được động chạm vào một nơi nào đó , và tất cả mọi nơi để được hưởng cái cảm giác tuyệt vời mà cô cứ tưởng tốt nhất là phải chối bỏ nó

Đó là cái gì vậy ? Phải chăng chỉ là một cơn sốt nhiệt đới đang bốc lên ? Hay đơn giản đó chỉ là nỗi thèm khát người đàn ông mà cô yêu .

Linc vô tình rơi tõm vào một khung cảnh thật riêng tư . Gã thành tâm lấp bắp mấy lời xin lỗi rồi ngay lập tức rút lui , nhưng Cage và Jenny gọi lại .

Họ đang ngồi bên cạnh bàn ăn trong bếp . Tay Cage đang mon trón trên bụng vợ . Cả hai người mỉm cười rạn rở :

- Vào đi nào , không sao đâu .

- Tôi không có ý định làm gián đoạnLinc cảm thấy mình vụng về một cách kỳ cục .

Cage nói :

- Anh đâu có làm gián đoạn gì đâu .

- Cage rất thích sờ đứa bé cựa quậy .

- Anh nghĩ nó là gì ? Một diễn viên Ba lê hay là một tay làm bàn đây ?

Linc mỉm cười ngượng ngịu :

- Anh biết thừa là tôi có hiểu gì về trẻ con đâu .

Cage rời tay khỏi bụng vợ và rót cho Linc một tách cà phê :

- Tôi là chuyên gia làm bữa sáng . Anh dùng gì nào ?

- Gì cũng được .

- Trứng tráng jăm bông nhé ?

- Có vẻ tuyệt

- Nước cam hay nước nho , Linc ? - Jenny hỏi .

- Cho tôi xin nước cam .

Jenny cầm bình nước cam trên bàn và rót cho Linc một cốc :

- Anh chưa bao giờ sống với bọn trẻ con ư ?

- Chưa bao giờ , tận tuần vừa rồi mới là đầu tiên

- Anh có con không ?

Cage háng giọng ồm ồm , nhưng Jenny không để ý đến sự nhắc khéo ấy . Linc có vẻ cũng không nhận thấy . Thực ra gã hơi lơ đãng dường như đang chú ý lắng nghe một âm thanh nào đó :

- Ừm...không . Tôi chưa lấy vợ .

- Hừm ...

Jenny nở một nụ cười dường như hoàn toàn mãn nguyện với việc mình đang mang thai , chị ngồi ngả người dựa ra sau và nhấp nhấp tách trà .

Jenny không để ý đến cái liếc mắt đầy ngụ ý của Cage khi anh quay lại bàn và đặt cái đĩa trước mặt gã :

- Chén đi .

- Ngon quá . Thế của các bạn đâu ?

Jenny nói :

- Chúng tôi ăn từ này rồi .

-Tôi xin lỗi đã dậy quá muộn . Mọi người đã dậy cả rồi chứ ?

- Tôi khê vào từ sớm và cho Trent dậy . Tôi không muốn nó làm cho anh tỉnh giấc . Vợ chồng

Flemming đã đưa tất cả bọn trẻ đến bệnh viện để thăm Joe .

- Cả Trent cũng đi ư ?

- Nó hờn mãi . Roxie , như mọi khi - đành chịu thua - Sarah cũng không chịu để nó ở nhà .

Tôi e là ở giữa bà nội và cô bạn thân của tôi thì thằng Trent sẽ hỏng mất thôi .

Không hề nhắc đến Kerry . Linc ngần ngại không muốn nhắc đến tên cô ta , nhưng lúc này khi không có mặt cô chính là lúc tốt nhất để gã hỏi cái điều vẫn day dứt gã .

- Kerry đã tham gia vào tổ chức của các bạn như thế nào .

Cả Jenny lẫn Cage đều cổ giầu về kinh ngạc . Cage hỏi :

- Cô ấy không nói cho anh biết ư ?

Linc lắc đầu và xúc một miếng trứng nữa .

Jenny nói :

- Cô ấy đã đến với chúng tôi . Sau khi trải qua vụ án của cha cô ấy

Linc buông rơi cái đĩa :

- Ái chà , ái chà , vụ án nào kia chứ ? cha nào ?

Cage và Jenny liếc nhìn nhau : -

- Wooten Bishop ấy mà .

Cage nói , cứ như chỉ cái tên đó là đủ giải thích tất cả . Và quả là cũng gần như thế .

Linc chậm rãi gạt cái đĩa sang bên rồi khoanh hai tay lên bàn :

- Wooten Bishop ư ? Wooten Bishop là cha của Kerry ư ?

Hai vợ chồng chủ nhà cùng gật đầu . Linc thở mạnh một hơi dài :

- À ra thế - Gã lấc đầu tỏ vẻ không tin nổi - Tôi chưa bao giờ ghép tên hai người đó với nhau .

Bây giờ thì tôi nhớ ra rồi , hẳn ta có một cô con gái . Tôi chưa bao giờ nghĩ xem trông cô ta ra sao hoặc cô ta bao nhiêu tuổi . Hồi câu chuyện vỡ lở thì tôi đang ở Châu Phi .

- Ông ta đã cố che chắn cho con gái khỏi vụ xì căng đan ấy hết mức . Nhưng đầu sao cô ấy cũng bị chuyện đó tác động rất lớn .

- Hiển nhiên rồi - Linc nói và nhìn đắm đắm vào cái tách không .

Gia đình Wooten Bishop đã là đề tài để dư luận dầy vò và dè bêu chỉ mới cách đây có hai năm

. Sau một sự nghiệp dài và rực rỡ trong ngành ngoại giao , Bishop đã bị gọi từ Montenegro về nước và bị phát giác là đã kiểm soát cho bản thân mình trong cuộc đấu đá chính trị ở nước đó . Ông ta đã sử dụng những tin tức được cung cấp theo đường ngoại giao để bán lấy tiền.

Khi bị phát hiện , tất cả những cuộc mua bán trong bóng tối của ông ta đã bị phơi bày trên truyền hình và giới truyền thông . Sau đó là một cuộc điều trần bản thiêu trước Thượng viện và tiếp đến là phiên tòa hình sự . Một tháng sau khi bị tuyên án , ông ta đã chết vì đau tim trong nhà tù liên bang .

Linc khàn khàn nói :

- Tôi có hỏi Kerry về thời thơ ấu . Cô ấy nói rằng đó là một tuổi thơ êm đẹp .

Jenny buồn bã nói :

- Đúng vậy , trước khi bị kịch xảy ra . Có lần Kerry nói với tôi là sau cái chết của mẹ cô ấy thì có gì đó trong con người của Đại Sứ Bishop đã bị đổ vỡ . Ông ta hoàn toàn khác trước .

- Cô ấy có biết chuyện bản thiêu của ông ta không ?

Cage lấc đầu :

- Không , cô ấy có hơi nghi ngờ , nhưng không tin . Cô ấy gần như vỡ vụn khi biết được rằng cha mình đã bóc lột tàn tệ những người gần như chẳng còn xu dính túi . Cô ấy nói với tôi và Jenny là suốt một thời gian dài cô ấy đã căm ghét cha mình . Rồi sau đó , tình cảm của cô ấy đã đối với cha không còn gì ngoài sự thương hại . Tôi tin rằng cô ấy xung phong đến

Montenegro và xả thân mình chỉ là mong muốn được sửa chữa lại những điều sai trái mà cha cô đã làm .

Linc đắm tay xuống bàn và kêu lên :

- Cô ấy chẳng có việc gì để làm ở đó cả . Cô ấy có thể tự đưa mình đến cái chết thì có !

Jenny nhẹ nhàng đặt tay lên tay gã :

- Linc , anh nói đúng . Cô ấy tìm đến chúng tôi , xung phong sang đó để dạy học . Chúng tôi đã nói rằng có vô khối việc cô ấy có thể làm ở ngay đây để giúp đỡ mà không cần phải dấn thân vào nguy hiểm . Nhưng cô ấy không nghe .

Jenny nói tiếp :

- Tôi nghĩ là không ai trong chúng ta có thể thật sự hiểu rõ giá trị những hy sinh mà cô ấy đã chịu . Trước khi xảy ra vụ xì căng đan đó , Kerry và gia đình cô ấy đã đi khắp thế giới . Họ luôn được kính trọng , thường xuyên là khách của hoàng gia và các vị lãnh tụ các nước

Linc lau bầu nhận xét :

- Chắc là cô ấy được hưởng một sự giáo dục rất tốt
- Đại học Sorbone .

Một cơ bắp nơi quai hàm gã động đậy

Cage khuấy cà phê trong tách :

- Mấy năm trước người ta đồn là giữa cô ấy với một thanh niên trong hoàng gia Anh có

chuyện lăng mạn . Nhưng khi tôi trêu cô ấy vì chuyện đó thì cô ấy nói là tất cả chỉ có vậy thôi

. Chỉ là một chuyện đồn đại .

Linc nhăn mặt :

- Tôi vẫn không hiểu được . Chuyện đó chẳng có nghĩa lý gì cả .
- Chuyện gì kia Linc ?
- Tại sao một phụ nữ xinh đẹp duyên dáng , học thức như Kerry , người có thể có được tất cả

lại từ bỏ tất cả để trở thành một nữ tu sĩ ? Ý tôi muốn nói là có phải cô ấy đã phải nén lại tất cả chỉ để đạt được một điều ? Quả là cha cô ấy có những tay vào tội lỗi . Đó là một vụ xì căng đan lớn . Nhưng không ... Đó là cái quái gì ?

- Nữ tu sĩ ?

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Cả hai người đồng thanh kêu lên .

Rồi Cage là người đầu tiên chế ngự được sự kinh ngạc .

- Anh lấy đâu ra cái ý nghĩ ấy thế

Linc gầm lên :

- Cô ấy không phải nữ tu ư ?

Jenny lắc đầu :

- Không .

Linc hỏi :

- Có bao giờ cô ấy nghĩ đến chuyện sẽ trở thành nữ tu si không ?
- Theo tôi biết thì không .

Linc vọt dậy khỏi ghế mạnh đến nỗi đẩy bắn nó ra sau . Vẫn còn sững sờ . Vợ chồng Hendren ngồi im nhìn gã ào ra khỏi bếp và lao lên gác . Gã nhảy hai bậc một . Nếu cánh cửa phòng ngủ dành cho khách không làm bằng loại gỗ thượng hạng thì chắc đã bị vỡ vụn trong lúc gã dùng

cả hai tay để đẩy bật nó ra . Cánh cửa hé mở , gã bước vào .

Giường đã được xếp gọn ghề . Căn phòng không có người . Vật động đậy duy nhất trong căn

phòng là cánh rèm che trên khuôn cửa sổ nhìn xuống không gian và bãi bơi bên dưới . Cánh rèm khẽ đung đưa trước làn gió nhẹ ban mai

Linc quay một vòng rồi giật dờ trở lại bếp . Đầu óc gã chẳng hơi đâu nghĩ đến phép lịch sự

nữa . Gã hỏi hai vị chủ nhà đầy vẻ buộc tội :

- Sao các người không nói cho tôi biết là cô ấy đã dậy rồi ?

Jenny nhìn gã đầy vẻ thông cảm , tay nghịch nghịch chiếc cốc áo . Cage lạnh nhạt nháy mắt tách cà phê và ngược lên hỏi về vô cùng ngây thơ :

- Anh có hỏi đâu ?

- Cô ấy đâu ?

Cage bình thản nói :

- Đang đi cưỡi ngựa . Dậy rất sớm , trước cả Jenny .

Linc kèm chế được bản tính Irish dữ dội của mình một cách đáng kinh ngạc . Dấu hiệu nguy hiểm chết người duy nhất mà gã để lộ ra là cơ bắp nơi quai hàm gã khẽ căng ra và hai bàn tay gã hơi co co một cách gượng gạo bên hông , các ngón thì hết xòe ra lại nắm chặt vào thành hai nắm đấm .

Linc nhìn theo hướng tay Cage chỉ qua cửa sổ

- Bao lâu rồi ?

Cage , thẳm khoai con giận của Linc , anh cố tình rề rà một lúc mới trả lời câu hỏi đơn giản

đó :

- Ồ , chắc là khoảng một tiếng rưỡi gì đó thì phải .

- Tôi mượn chiếc xe pick up của anh được không ?

Hôm trước Linc đã để ý thấy chiếc pick up để trong gara . Khác với những chiếc xe khác của

Cage cái nào cũng bóng lộn . Chiếc pick up đó bị xây xước khắp nơi bởi bao dặm đường đã

được ghi nhận trên chiếc đồng hồ cây số .

- Hẳn rồi

Cage đáp và đứng lên để móc túi chiếc quần jean lấy chìa khóa . Anh ném cho Linc .

- Cảm ơn - Linc quay phắt đi và đi ra bằng cửa sau . sải những bước dài tức giận đến gara - những bước chân của một người đàn ông đang sôi sục trả hận .

Jenny đứng dậy và đi ra cửa sổ . Chị nhìn Linc đóng sập cửa chiếc pick up và khởi động máy . Gã quay tay lái một vòng rồi phóng đi trong màn bụi .

- Cage , lẽ ra anh không nên đưa chìa khóa xe cho anh ấy mới phải . Trông anh ấy có vẻ vô cùng tức giận

- Nếu Kerry đã để cho anh ta tin rằng cô ấy là một nữ tu thì anh ấy điên lên là phải , làm sao tránh được .

- Nhưng

- Jenny - Cage đi tới và vòng tay ôm lấy vợ , nhẹ nhàng nói - Em có nhớ cái hôm anh đã đuổi theo chiếc xe bus Greyhound có em ngồi trên đó không ?

- Làm sao em có thể quên được . Cả đời em chưa bao giờ bị bối rối như vậy .

Mỉm cười với ký ức đó , Cage áp miệng vào tay vợ :

- Thế đấy , lúc đó anh cũng như Linc bây giờ . Dẫu có lửa địa ngục hay con hồng thủy cũng không thể ngăn anh đi theo em . Vậy nên giờ đây chúng ta cũng không thể ngăn được Linc . Nếu anh không cho anh ta mượn chiếc xe pick up thì anh nghĩ là anh ta sẽ chạy bộ để đuổi theo cô ấy - Anh hôn lên cổ vợ - Anh chỉ mong cuộc rượt đuổi của anh ta cũng sẽ thành công như anh trước kia

Nhưng những ý nghĩ nung nấu trong đầu Linc trong khi gã điên cuồng đẩy chiếc pick up ra đường lại không phải là những điều lãng mạn mà là một con điên cuồng chỉ muốn giết người . Gã vừa hát mui chiếc xe lên vừa chửi rủa miệt thị Kerry . Khi đã chửi rủa hết hơi thì gã lại quay sang tự mắng nhiếc mình .

Gã thật ngu ngốc ! Chắc chắn suốt từ đầu đến giờ cô ta cười thầm nhạo báng gã . Cô ta đã lừa gã không phải chỉ một lần - mà là hai lần . Thọt tiên đóng vai một con điểm - sau đó lại trở thành nữ tu . Hai vai diễn trái ngược nhau đến thế , vậy mà gã lại ngu ngốc đến nỗi tin cả hai .

Gã bị cái quái gì thế nhỉ ? Hay là óc gã đã bị nhiễm một căn bệnh nhiệt đới quái quỷ nào ? Hay là Kerry Bishop đã lên bờ bùa mê thuốc lú vào bi đông nước của gã ? Làm sao Linc O'neal lại có thể ngờ ngẩn đến thế được ?

Gã đâu phải một thằng nhóc con chưa từng biết gì là đàn bà . Tại sao gã lại không nhìn xuyên được qua khuôn mặt đẹp đẽ của Kerry Bishop để thấy rõ đầu óc ranh ma của cô ta ? Cô ta chẳng hề là một người đàn bà đã hiến dâng mình cho nhà thờ mà là một ả tinh ma rõ ràng đã chẳng hề ngại ngần gì trước việc điều khiển để bọn đàn ông phải làm điều mình muốn

Ngay cả khi đã được mục đích cô ta vẫn tiếp tục giả vờ .

- Đề tự bảo vệ mình - Gã nghiêng răng kèn kẹt .

Một thân hình ngọt ngào và một khuôn mặt lộng lẫy đã khiến gã mất trí óc . Kể từ khi rời khỏi cái cantina chết tiệt ấy cùng với cô con gái của cái gã Wooten Bishop đó gã đã buông quên đầu mất cái bản tính tính toán lạnh lùng và ích kỷ thường ngày của mình .

Chiếc pick up này chồm chồm trên con đường gập ghềnh mà thực ra chẳng hơn gì một lối đất gia súc đi ăn . Linc chẳng hề có khái niệm là mình đang đi đâu , nhưng gã đang nôn nóng đến được nơi đó . Gã tin rằng Kerry cũng chẳng thuộc gì lắm đất đai của Cage . Chắc cô ta sẽ không dám đi xa khỏi đường , và vì thế chắc chắn cô ta đang phải tìm đường để quay về trang trại .

Linh cảm của gã quả là đáng giá . Sau hai mươi phút lái xe trên con đường gập ghềnh gã nhìn thấy một bể chứa nước to gần bằng một cái hồ nhỏ . Bờ hồ dốc đứng rợp bóng những cành cây nhẹ như tơ . Cỏ mùa xuân chưa bị ánh nắng mặt trời hun thành nâu sém lúc này trông xanh tươi lộng lẫy . Một trong những con ngựa của Cage được buộc vào một cành cây thấp bên bờ hồ

Nghe thấy tiếng chiếc pick up đến gần , Kerry - lúc này đang nằm dài trên chiếc khăn tắm đem theo từ nhà trải dưới lùm cây - bèn chống một khuỷu tay nhô lên . Cô đưa một tay lên che mắt . Thọt tiên cô nghĩ chắc là Cage đang lái xe , nhưng khi nhận ra đôi chân dài đang bước đến gần cô là chân của Linc cô nhảy dựng lên .

Bờ dốc không hề làm gã đi chậm lại tí nào . Chỉ trong vài giây gã đã đứng lừng lững trước mặt cô , đôi chân đi ủng dậm mạnh lên mép chiếc khăn tắm . Cô đưa mắt nhìn lên dọc đôi chân gã và nhìn thẳng vào đôi mắt vàng óng đang tỏa sáng . Kerry không hề nghi ngờ gì về tâm trạng của gã lúc này . Gã đang điên giết . Cô thầm run lên trong lòng , mặc dầu vẫn cố vênh cằm lên và nhìn trả lại không hề chớp mắt .

- Cô là con ***** dối trá .

Kerry không hề giả vờ tỏ ra không hiểu . Tim trĩu xuống và lòng can đảm tiêu tan nhanh chóng , cô biết mình đã lộ tẩy . Chỉ có một cách duy nhất là tỏ ra tro tráo vội thôi .

Cô đưa tay về phía trước như để đẩy gã ra , nhanh chóng liếm môi và nói :

- Nào , Linc , trước khi vội vàng kết luận điều gì ...

Gã cắt phăng lời cô bằng cách quỳ xuống và nắm lấy vai cô :

- Cô muốn nói là trước khi tôi dậm lên xương cô chứ gì ?

Mặt Kerry nhợt đi . Gã không hề hứa hẹn một điều gì mà hoàn toàn là một lời đe dọa .

- Đứng .

- Tôi sẽ bẻ gãy xương cô . Nhưng trước đó , tôi muốn biết tại sao cô lại dối trá như vậy với tôi ?

- Tôi không nói dối ! - Kerry cố vùng ra nhưng không ăn thua . Cô càng giãy giụa , tay gã

càng nắm chặt không thương tiếc - Tôi chưa bao giờ nói với anh rằng tôi là một nữ tu sĩ cả !

- Tôi có nằm mơ đâu , em bé .

- Anh nghe thấy bọn trẻ gọi tôi là Xơ , thế là anh cứ tự nghĩ ra đấy chứ . Anh ...

Gã kéo cô sát vào mình , răng nghiêng kèn kẹt điên cuồng :

- Nhưng chắc chắn là cô đã để mặc cho tôi tin như vậy , đúng không ? Tại sao ? - Gã gầm lên

- Đề tự vệ trước anh .

- Từng có tự vệ mình như vậy đi !

Cô nóng bừng cả người trước cái cười nhạo báng miệt thị của gã :

- Tôi biết anh nghĩ gì trong đầu . Đừng có chối . Anh tưởng rằng cuộc trốn chạy qua rừng già đó sẽ trở thành một trò chơi , và anh định sẽ đẩy tôi vào cùng giường với anh mà .
- Tôi là Tarzan , còn cô là Janne .
- Đó hoàn toàn không phải chuyện đùa ; Anh bắt tôi phải hôn anh , phải thay quần áo trước mặt anh .

Gã quát lại :

- Với cái bộ quần áo rẻ tiền ấy tôi thấy cô quảng cáo chẳng thiếu thứ gì ! Và dầu cho cô có thừa nhận hay không đi chăng nữa , thừa tiểu thư , thì cô vẫn thích những cái hôn ấy .
- Tôi không thích !
- Thích mê !

Kerry phải hít vào một hơi thật sâu mới nói được tiếp :

- Tôi đang cố nghĩ ra một cách nào đó để tránh được việc anh tiến tới một cách dơ dáy thì bọn trẻ con đã tình cờ mách nước cho tôi .
- Vậy thì tại sao chúng lại gọi cô là Xơ ?
- Bởi vì hồi đầu lúc tôi mới đến chúng định gọi tôi là Mẹ . Tôi không muốn chúng nghĩ về tôi

như thế . Tôi đã có dự định đem chúng về Mỹ để giao cho các gia đình nhận đỡ đầu . Tôi nghĩ rằng quan hệ như chị em sẽ là một quan hệ lành mạnh hơn . Đừng có đổ tội cho tôi vì chuyện anh đã làm như vậy .

- Lỗi của cô đã biến tôi thành thằng ngốc

Cô kêu lên :

- Tôi đâu có cố ý làm thế .
- Không ư ?
- Không .
- Nào , tiểu thư Kerry Bishop , con gái của một kẻ đại bại trong thời đại của chúng ta , cô thấy vui sướng lắm khi biến tôi thành một con rối sao ? Cô bẩm sinh đã có tài năng như thế ư ?
- Tôi đề nghị cho anh tin rằng tôi là một nữ tu là để cho chúng ta chỉ tập trung vào một điều duy nhất là sự an toàn của bọn trẻ mồ côi .
- Cô dối trá để thoát khỏi bàn tay vuốt ve của tôi .
- Được rồi , đúng vậy !
- Và tránh khỏi những ánh mắt tán tỉnh của tôi .
- Phải !
- Thấy chưa , chính những thừa nhận đó cũng chỉ nói lên rằng cô vẫn tiếp tục dối trá .

Kerry kêu lên phản đối :

- Tôi đã toan nói cho anh biết .
- Buồn cười thật , tôi chẳng nhớ có lúc nào như vậy cả .

- Lúc anh hôn tôi lần cuối cùng ấy . Ngay trước lúc chúng ta nghe thấy tiếng máy bay . Tôi đã

muốn nói ...đã cố nói cho anh biết .

- Cô đâu có cố gắng gì lắm .

- Tôi chẳng có cơ hội nào . Mọi chuyện xảy ra quá nhanh .

- Từ đó về đến đây là cả một chuyến bay dài kia mà .

- Chúng ta đã cãi nhau về chuyện tiền , tôi tức giận quá không thể nào nói được nữa .

- Thế còn từ khi về đến nơi thì sao ? Cage và Jenny sẽ bảo vệ cô khỏi tay tôi , tôi là một con thú dại mà . Tại sao cô không nói với tôi . Cô có hàng chục cơ hội .

- Bởi vì tôi biết là anh sẽ phản ứng như anh đang phản ứng lúc này . Anh sẽ tức giận và chửi rủa tôi .

Gã hạ giọng xuống thăm thì một cách ác độc :

- Bé ơi , tức giận là một từ không đủ để diễn đạt được cảm giác của tôi lúc này .

Môi dưới Kerry bắt đầu run run :

- Tôi không hề có ý định để mọi chuyện đi xa thế . Thành thật mà nói là như vậy . Linc , tôi

xin lỗi , tôi thành thật xin lỗi .

- Kerry , bây giờ xin lỗi thì đã quá muộn rồi .

- Tôi biết , tôi chưa cho anh biết nhiều về mình , nhưng tôi không có cách nào khác . Tôi đã

quá tuyệt vọng . Tôi cần anh , nhưng tôi không thể đáp ứng những đòi hỏi của anh được . Nghĩa vụ đầu tiên của tôi là thuộc về bọn trẻ mồ côi

Gã cười khô khan hỏi :

- Cô nghĩ là lần này tôi lại bị lừa trước lời thanh minh cao quý ấy của cô ư ? Không đời nào

đâu , em yêu ạ . Tôi muốn cô bị làm nhục . Tôi muốn cô phải chìm ngấm xuống bậc thang

thấp nhất của con người như vừa rồi tôi đã bị . Chỉ có như vậy mới làm tôi thỏa mãn .

- Anh ...anh định làm gì ?

Gã nói :

- Cho cô hay điều mà tôi sẽ làm là buộc cô phải van xin tôi .

- Không !

Tiếng kêu khàn đặc chết lặng trên môi Kerry khi gã đẩy cô nằm ngửa xuống tấm mền và nằm đè lên . Gã kẹp chặt hai tay cô ở giữa . Hai tay cô trở nên vô dụng trong khi một tay gã bóp chặt cằm cô , miệng gã ghé sát vào miệng cô .

Kerry vùng vẫy nhưng chỉ làm cho mình thêm kiệt sức nhanh hơn . Ngay cả cố gắng hết sức cô cũng chẳng làm gì được gã . Gã dùng lưỡi như một dụng cụ để tra tấn dày vò cô . Lưỡi gã sục sạo , dò dẫm trên môi cô cho đến khi những hơi thở sợ hãi hỗn hển của cô trở thành những tiếng hỗn hển đầy khoái cảm . Cuối cùng đôi môi cô mềm lại và tách ra mà chẳng cần gã phải cố gắng chút nào .

- Đứng dậy , em bé . Tận hưởng đi .

Cái hôn của gã dài như vô tận , đầy nhục dục và tìm kiếm . Kerry căm ghét cái hôn thô bạo đó , nhưng lại thích . Những thớ thịt của lưỡi gã quăn lấy cô . Kerry chỉ muốn cảm nhận được lưỡi gã không chỉ trên lưỡi mình mà phải ở tất cả những nơi khác . Cô bản khoăn tự hỏi không hiểu hàng ngàn thớ thịt khác trên người gã có tuyệt vời thế này không và nôn nóng muốn được thỏa trí tò mò .

Nhưng Kerry cố sắt đá để không cảm giác được gì ngoài việc đoán xem gã làm gì và chờ những cái hôn đáng ghét đó . Cô cố không để ý đến cái nóng đang tràn ra khỏi ngực cô và lan xuống phần dưới thân thể cô , cố phớt lờ những khao khát đang xuyên qua người như một dòng sông rượu vang , vàng óng như đôi mắt gã , cố chìm đi những cơn sóng nhục cảm trào lên . Nhưng cô vẫn cố bắt mình tiếp tục nằm im trong khi chỉ muốn được rút vào mình gã

như con mèo muốn được chủ vuốt ve .

- Cô có thể tham gia được kia mà - Gã khào khào nói và cảm thấy người cô đang căng lên . Môi gã lướt trên cổ cô , phủ những cái hôn lên làn da màu kem sữa của cô lúc này đang hồng lên vì ánh nắng mặt trời sau cuộc cười đùa buổi sáng . Linc không cho phép mình ngắm làn da đó quá lâu . Chỉ cần một chút dịu dàng dành cho cô ta cũng sẽ làm tiêu tan tất cả .

- Tôi sẽ không có ý định làm gì trước khi cô điên lên vì thèm muốn đầu Kerry . Càng lâu càng tốt mà .

- Cầu cho anh sa xuống địa ngục đi .

Gã tắc lưỡi :

- Đó là lối ăn nói của một nữ tu sĩ ư ?

- Đừng ! - Khi gã lại đưa lưỡi liếm liếm vào *** tai cô Kerry cổ kêu lên tức giận nhưng những tiếng kêu chỉ bật lên thành tiếng rên húng khởi .

Linc nhận rõ âm thanh đó nghĩa là gì . Gã chưa bao giờ thấy khó khăn trong việc giao tiếp với đàn bà , dầu cho họ có nói bằng thứ ngôn ngữ nào . Cách đàn bà nói cũng nói lên đầy đủ những gì họ muốn nói . Và rõ ràng hơn bất cứ lời nói nào , hơi thở của Kerry đã nói lên tất cả .

- Cô thích như thế à ? - Gã lăm bắm và khẽ cắn tai cô .

- Không !

Gã cười lục cục :

- Chúng ta điều biết rõ cô là một kẻ dối trá mà . Tôi nghĩ là cô thích lắm đấy chứ .

Gã hôn vào làn da mịn màng bên dưới tai cô , lấy mũi cọ cọ vào đó . Bây giờ thì khó mà nói được những cử chỉ tội nghiệp của cô đang cọ quậy dưới gã là để cố đẩy gã ra xa hơn hay muốn họ áp sát vào nhau hơn .

Hơi thở của gã nóng hổi phả vào mặt cô . Hơi thở của gã ngon như mùi cà phê . Và đó đâu phải là lý do duy nhất khiến cho môi cô tuân theo ngoan ngoãn khi tách ra để gã đưa lưỡi vào . Rồi Kerry cảm thấy một nỗi khao khát không thể nào cưỡng nổi đang dậy lên trong sâu thẳm cơ thể mình .

Khi gã ngóc đầu lên và nhìn sâu vào mắt cô , Kerry nghĩ rằng hình như cô bật lên một âm thanh thì phải . Gã hỏi :

- Cảm thấy không ?

Thoạt tiên Kerry nghĩ rằng gã nói đến cái đầu ngọt ngào đang đội lên bên trong cô . Cô cắn chặt môi dưới và nhắm tịt mắt lại . Tiếng cười khe khẽ của gã thật bần thiêu

- Tôi thấy là cô có cảm thấy mà . Phải , thế đấy , em bé ạ . Trong khi cô chơi cái trò quái ác ấy với tôi thì tôi lúc nào cũng thèm muốn cô . Suốt từng ấy thời gian thất thủ đi qua khu rừng già ấy tôi không chỉ khốn khổ vì cái nóng , cái mệt và cơn đói mà còn vì nỗi thèm khát không thể nào dịu đi nổi . Tôi xấu hổ vì chuyện đó bởi nghĩ rằng tôi đang xúc phạm đến sự thánh thiện của cô - Gã nói giọng đều đều êm êm như một thứ rượu Brandy thượng hạng như cũng xốc và cay như một thứ Whisky rẻ tiền - Nhưng ở cô làm gì có cái gì thánh thiện , đúng không ?

Tay gã bện rộn trên thân thể cả hai người . Khi nhận ra gã định làm gì thì Kerry bỗng thấy cứng cả người .

- Không !

Nhưng đó chỉ là một tiếng kêu không thành tiếng .

- Sao thế Kerry , cô làm tôi ngạc nhiên đấy . Cô không muốn biết xem quyền lực của cô mạnh đến đâu à ?

Gã mở cúc quần jean .

- Không !

Lần này tiếng phản đối của cô bị tắt nghẹn bởi một cái hôn của gã . Một cái hôn rắn rỏi đầy sở hữu khiến môi hai người gấn vào nhau . Trong khi Linc đặt tay lên tay cô , hàng ngàn ý nghĩ phiêu diêu lướt qua óc Kerry . Có một ý nghĩ dường như bao trùm lên tất cả . Cô muốn chạm vào gã . Cô muốn khám phá . Cô muốn ghi nhận cái mịn mượt , cái cứng , cái ấm nóng .

Kerry cố gắng chống lại sự quyến rũ , nhưng tính kỷ luật chẳng giúp ích gì được cho cô nhiều lắm . Hộc lên một tiếng kêu man dại . Linc dứt khỏi môi cô . Hơi thở của gã nhanh và đứt quãng .

- Kerry , không phải như thế - Gã nói gần như gầm gừ - Bằng cái trò đó cô cũng không thoát được đâu . Cô không bao giờ thôi chơi những trò bần thiêu sao ? Chắc đó là truyền thống gia đình mà . Bao giờ cô cũng có một trò bịp nào đó giấu sẵn trong tay áo . Ô , là này thì trò lừa đảo của cô chẳng ăn thua gì đâu .

Đôi mắt xanh thẳm của Kerry tràn ngập vẻ bối rối, nhưng dường như Linc không hề nhận thấy. Gã ngắm nghía chiếc cúc áo sơ mi của cô. Gã bắt đầu mở chiếc cúc đầu tiên:

- Tôi rất nhớ cái cảm giác khi chạm vào cô. Cô nhỏ nhắn, nhưng rất đẹp - Câu khen tặng đầy nhục dục đó làm dấy lên trong Kerry nỗi tức giận - Gã nhìn về dữ dội trong mắt cô và mỉm cười ngọt ngào.

Hai má Kerry nóng rẫy lên, đặc biệt là khi gã mở hết cúc áo của cô và mở toang áo ra. Trong ánh nắng mặt trời. Linc chẳng còn phải tưởng tượng thêm gì nữa.

Mắt gã thâm lại. Kerry cảm thấy một thớ thịt trên má gã giật động đấy, rồi môi gã mím lại nghiệt ngã.

- Cởi ra.

- Tôi không cởi.

- Cởi ra.

- Anh là đồ đê mê.

- Cởi ra.

Vành cảm lên. Kerry cởi chiếc móc áo nhưng vẫn để yên hai bầu áo. Sau khi lăm bắm cảm ơn một cách mỉa mai, gã gạt hai bầu áo sang bên, ánh mắt gã cứ như những tia nắng mặt trời chói chang nhất đang xói vào cô.

Kerry mất hết tinh thần. Mắt cô nhắm nghiền vì hổ thẹn, vì thế cô không nhìn thấy một nét ân hận thoáng hiện lên trên đôi môi méo mó của gã trong khi gã đưa tay đặt lên ngực cô. Những lời gã nói như những nhát búa nện vào tai cô.

- Đó đúng là điều tôi đã nghĩ. Không lớn lắm, nhưng rất đẹp.

Cô đập vào tay gã, nhưng gã tóm chặt cổ tay không thương tiếc. Cô cố né bàn tay động chạm của gã, nhưng gã đã đặt tay vào hai bên bầu vú và nâng lên. Ngón tay cái của gã lướt qua nụ hoa nhạy cảm. Khi nụ hoa cô đáp ứng, gã cười đầy hả hê. Gã cứ mân mê hai bầu vú như thế, lúc thì có vẻ trẻ nài, kúc nhanh hơn, lúc lại lấy móng tay gãi gãi cho đến khi nụ hoa cô cứng ngắc hẳn.

Gã khàn khàn nói: Tuyệt lắm. Ít ra là cũng tuyệt khi nhìn ngắm và mân mê nó. Cô khoái thế nào hơn?

- Không! Không! - Cô rên lên và ngo nguẩy cổ quay đầu sang hai bên.

- Kerry, tôi không tin cô nói thật đâu - Gã nói ngay sát sạt.

Kerry lăm bắm cổ phản đối và phải cắn chặt môi dưới để khỏi phát kêu lên - tiếng kêu không phải vì đau hay vì ghê tởm mà là vì khoái lạc.

Cô van xin:

- Xin anh thôi đi!

- Nhiều nữa chứ.

Cô thở hổn hển:

- Van anh, thôi đi.

Gã ngẩng đầu lên:

- Cô muốn gì?

- Muốn anh thôi đi.

- Tại sao?

- Tại vì tôi ghét như thế. Tôi ghét anh.

- Cô có thể ghét tôi. Thực ra tôi tin là cô rất ghét tôi. Nhưng cô không ghét cái này - Gã lại mon man - Cô không ghét phải không?

- Ghét! - Kerry đáp, rùng mình vì thèm muốn.

- Không ghét?

- Ghét!

- Không ghét ?

- Gh...Không, không, không - Tiếng thổn thức như xé ra từ cổ họng cô.

- Tôi không tin là cô ghét .

Gã lại cúi đầu xuống và hôn lên bụng cô trong khi cố cời thắt lưng áo cô . Ngạt thở , Kerry phải há miệng để thở hổn hển và hoàn toàn chẳng nhận ra tay gã đang almf gì . Cô chỉ tập trung chú ý vào mỗi một điều là những chuyển động của môi gã lướt trên người cô , dường như gã động chạm vào tất cả mọi nơi trong cùng một lúc .

Thực tế Kerry đang ườn hông lên và giúp gã tuột được cái thắt lưng ra . Gã hôn lên xương hông cô nhô lên , từng bên một , ria mép quệt vào rốn cô , lưỡi như vờn múa quanh rốn .

Kerry bật lên một tiếng kêu thảng thốt và cố vùng vẫy để gỡ tay ra . Nhưng khi gỡ được thì cô không chống cự nữa . Thay vì thế cô bất giác đưa ngón tay lùa vào tóc gã . Gã vẫn tiếp tục hôn cô khiến cho da thịt cô như bùng sôi lên và ẩm ướt ở những nơi miệng gã đặt vào

- Cái đêm cô nằm ngủ trong tay tôi tôi đã nghĩ đến những thứ này - Linc gần như không nói thành lời mà chỉ phát thành những âm thanh khàn khàn .

- Nói đi , nói là cô muốn tôi .

Chỉ nghĩ ra những lời đó thôi cũng là cả một sự phi thường rồi , nữa là gã đã cố nói lên thành tiếng . Toàn thân gã thon thót trong nỗi thèm muốn ghê gớm vượt qua mọi nỗi thèm khát trên đời . Trời ơi , gã muốn được đắm mình vào cô , đem đến cho cô niềm khoái cảm mà nếu như không được chia sẻ thì gã có thể giết chết cô được . Gã như sắp nổ tung ra vì khao khát cô .

Đột nhiên sự rửa hận này dường như trở thành một chiến thắng trống rỗng chẳng để làm gì . Gã không muốn ca khúc khải hoàn trước cô . Gã không muốn cô gục xuống thất bại mà muốn thấy cô ngồi sáng trong niềm vui hòa nhập với gã kia . Gã muốn thấy niềm vui trên mặt cô chứ không phải sự ăn năn .

Nhưng những thói tật hình thành từ thơ ấu đâu có dễ bị phá vỡ . Không ai có thể vượt mặt được Lincoln O'Neal mà không bị báo thù . Gã phải cào cấu vật lộn để dành từng mi li mét trong cái tiếng tăm có được ngày nay . Gã chẳng biết cách nào khác ngoài việc ra lệnh .

Gã lại gầm lên :

- Hãy nói là cô muốn tôi - Gã nghiến chặt răng để giữ cho thân thể mình không được làm cái điều nó đang đòi làm mà chẳng cần biết đến cái trò chơi vô nghĩa kia

Kerry hổn hển :

- Tôi muốn anh .

Gã giục giả :

- Bên trong tôi .

- Bên trong tôi .

Hai từ đó như giạt tuột đi sự kiềm chế của gã . Gã bật kêu lên một tiếng đau đớn và thấy tiếc là dường như nó vọng đến tận cùng trời đất .

Gã biết rằng đằng nào mình cũng bị kết tội , và bất lực trước sự đòi hỏi của cơ thể , gã đi vào cô trước khi cơn cực khoái ập đến . Hoàn toàn đầu hàng , gã vui mặt vào cô và để mặc cơn bất lực lướt qua mình . Không thể nào làm chủ nổi mình nữa , gã rót dòng sinh lực của mình vào người đàn bà gã hằng khao khát .

Suốt hồi lâu sau đó gã cứ nằm nguyên trên người nàng như thế , kiệt sức và sung sướng . Cuối cùng khi thu được sức để nhấc người lên gã quay đi không dám nhìn nàng . Ấu yếm một cánh vụng về , gã kéo một góc tấm mền để đắp cho nàng . Gã nằm ngửa bên cạnh nàng , ngược mắt nhìn những cành cây trên đầu và cố nghĩ ra một cái tên đủ để mặt để tự mãn nhểch mình .

Bởi vì chỉ mới cách đây vài giây thôi , Kerry Bishop vẫn trinh bạch như một nữ tu . Nàng vẫn còn là trinh nữ .

- Tại sao cô không nói cho tôi biết ?

- Liệu anh có tin tôi không ?

- Không - Gã thờ dãi và biết rằng đó là sự thực . Gã sẽ không tin bất cứ điều gì cô nói .

Gã nhồm lên và gục đầu vào đầu gối . Một lúc khá lâu gã cứ lăm bầm chùi rửa mình . Rồi gã lặng đi . Cuối cùng gã thử liếc mắt nhìn Kerry . Nước mắt vẫn còn ngấn trên đôi má cô , nhưng mắt cô trong sáng và đang nhìn thẳng vào gã .

- Cô ...ơ ... cô có đau không ?

Kerry lắc đầu . Gã không tin .

- Cô có uống nước không ?

- Bì đông trên yên ngựa ấy .

Gã đứng dậy và kéo chiếc quần jean lên hông cho đến khi cài được cúc . Gã đi tới bên yên con ngựa từ nãy đến giờ vẫn ngoan ngoãn đứng im . Chiếc bì đông được treo trên một sợi quai da . Gã mở nắp , đắp ướt chiếc khăn tay mà sáng nay gã đã bỏ vào túi áo rồi đem cả bì đông lẫn chiếc khăn ướt lại cho Kerry . Gã đưa cho cô và ý tứ quay đi trong khi cô dùng chiếc khăn .

- Cảm ơn anh .

Gã quay lại và thấy cô đã mặc lại quần áo và đứng lặng lẽ như đang chờ nghe lệnh của gã . Gã đã chà đạp nàng không chỉ lên thân thể mà cả tinh thần nàng ...Trời ơi , nhớ đến mình đã thô bạo thế nào khi chìm sâu vào trong nàng . Đôi mắt nàng không còn lấp lánh trong ánh sáng thuần khiết và trong veo như những hạt xa phía nữa . Đôi mắt nàng nhìn gã dờ dẩn .

Gã nói :

- Cô sẽ về với tôi . Tôi sẽ buộc con ngựa vào sau xe

Sau khi buộc xong con ngựa vào sau xe , gã đến bên cô , cầm lấy khuỷu tay cô và dẫn cô đi trên mặt đất gập ghềnh với vẻ lịch sự mà nếu trong một hoàn cảnh khác có lẽ sẽ rất tức cười . Chính gã lại nhăn mặt khi cô phải bước lên đề chui vào trong xe .

Phải mất một thời gian lâu hơn lúc dĩ nhiên . Linc mới lái xe đi hết quãng đường từ chỗ bồn nước về nhà . Gã lái xe chậm hơn nhiều để cho con ngựa có thể theo kịp họ và để cho Kerry không bị đau . Gã biết xe xóc sẽ làm Kerry khó chịu , gã cứ tự rửa thềm mình mỗi khi xe nảy lên .

Khi họ về đến nhà , Linc cho chiếc pick up chạy thẳng vào garage và tắt máy xe . Họ ngồi trong bóng tối một lúc lâu , im lặng nặng nề . Rồi gã ngoái lại hỏi :

- Cô có sao không ?

- Không .

- Tôi có thể làm gì được không ?

Kerry nhìn xuống hai tay mình đang đan vào nhau và đặt trên đùi ."Anh có thể nói rằng anh yêu em ".

- Không - Cô nói , cổ nuốt nước mắt xuống .

Linc chui ra . Không để cho gã đi kịp vòng sang bên để đỡ cô xuống , Kerry đã trèo ra khỏi ca bin và tháo ngựa . Không nói một lời nào , hai người dắt ngựa vào tàu . Vẫn im lặng như trước , họ quay vào nhà

Mọi người đang tụ tập trên sân trước nhà . Jenny đang đặt Trent ngồi trên đùi mình . Cage thì ngồi trên một chiếc ghế sắt và ngắm bọn trẻ con đang đùa nghịch đập nước trong bể bơi . Roxie và Gary Flenning đang ngồi bên một chiếc bàn kê dưới mái hiên uống nước mát về tư lự . Sarah Hendren đang cắt hoa hồng ở một khóm hoa trĩu trĩu và đặt vào một cái giỏ mà ông chồng cầm giờ ra chờ .

Ngoài bọn trẻ con đang cười đùa ra , tâm trạng của tất cả mọi người có vẻ ảm đạm .

Cage ngược nhìn lên và nhìn thấy Kerry và Linc đang đi vào nhà . Anh nói với Kerry :

- Chúng ta đang gặp rắc rối .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Kerry cố rũ mình khỏi tâm trạng chìm đắm tuyệt vọng và hỏi :

- Rắc rối gì kia ? - Cô ngồi xuống chiếc ghế Cage vừa đẩy ra cho mình - Không phải là Joe chứ ?

- Không , không phải Joe - Roxie Fleming an ủi - Về thể chất thì rất khá , nhưng bác sĩ nói rằng cậu ta tuyệt vọng một cách lạ lùng . Bác sĩ đề nghị là chiều nay sẽ cho cậu ta về đây . Được ở gần bọn trẻ cậu ta sẽ hồi phục nhanh hơn .

- Về đây à ?- Jenny , như thế có phiền hà cho chị không ?

- Không hề - Jenny nói - Chúng ta chỉ cần kê thêm một giường nữa vào phòng Trent thôi .

Linc nói thẳng thừng :

- Tôi sẽ đi . Khi đó các bạn sẽ có khối phòng

Jenny liếc nhìn gã khó chịu :

- Tôi tưởng là đêm qua chúng ta đã giải quyết xong chuyện đó rồi chứ ? Linc , chúng tôi sẽ không để anh đi đâu . Hơn nữa , có anh bên cạnh Joe sẽ cảm thấy dễ chịu hơn .

Những lời đó có lý , vì thế cả Kerry lẫn Linc không ai phản đối . Kerry ngập ngừng nói :

- Thôi được , nếu các bạn tin là như vậy . Chỉ thêm một hai hôm nữa thôi mà . Chỉ đến khi gia đình đỡ đầu thẳng bé đến để đưa nó về nhà .

Gary háng giọng hơi ảm i . Roxie nhấp nha nhấp nhồm trong ghế . Cage và Jenny bối rối liếc nhìn nhau .

Kerry hỏi :

- Tôi làm mọi người lo lắng à ? - Chắc là tôi đã vô tình động đến điều rắc rối mà mọi người vừa nhắc đến phải không ? Chuyện gì vậy ? Có phải là cha đỡ đầu của Joe đã đổi ý chỉ vì thằng bé bị thương trong cuộc trốn chạy không ? Bác sĩ đã cam đoan với tôi là cái chân của thằng bé sẽ không bị tật , nếu như đó là chuyện họ lo lắng .

Cage nói một cách vô cùng miễn cưỡng :

- Kerry , thật ra Joe chưa bao giờ được nhắc đến .

Sững sờ . Kerry chỉ nhìn được Cage có một thoáng rồi òa lên khóc :

- Cái gì ? Một trong những điều kiện của tôi đưa bọn chúng về đây là đã có sẵn các gia đình nhận đỡ đầu bọn trẻ và họ đang chờ đợi chúng về kia mà .

Về mặt vốn xinh đẹp của Jenny tràn ngập lo âu :

- Kerry , bọn mình đã biết chuyện này . Chính vì thế mà bọn mình không nói với cậu . Mình và Cage đã thảo luận kỹ với nhau và quyết định là dù có thế nào cũng không thể bỏ Joe lại đó được .

- Tất cả gia đình định nhận con đỡ đầu đều cảm thấy là Joe quá lớn . Không tiện để họ nhận làm con nuôi .

- Tôi hiểu .

Hai vai Kerry trĩu xuống vì thất vọng . Nhìn đồng hồ thì bây giờ vẫn chưa đến trưa . Nhưng dường như từ lúc cô thức dậy sáng sớm hôm nay cho đến giờ đã hàng ngàn năm trôi qua . Tim cô đã trĩu nặng vì nhận ra rằng mình đã đem lòng yêu phải một người đàn ông không xứng đáng . Chính vì thế mà cô muốn đi cưới ngựa để tìm một sự bình yên trong lòng . Rồi sau đó , những điều lê ra phải vô cùng tuyệt vời lại trở thành một con ác mộng .

Và rồi bây giờ . Khi mà cô gần như sắp sửa hoàn thành một cống hiến đáng giá nhất trong đời mình thì lại phải đối mặt với thất bại , Joe thật tội nghiệp . Vậy mà hơn tất cả những đứa khác , nó hiểu rằng việc đến được nước Mỹ sẽ có ý nghĩa thế nào đối với tương lai của nó

Cô gay gắt nói :

- Không thể để người ta gửi trả nó về được

Cage nói :

- Chúng tôi không tính đến chuyện đó .

Jenny đặt tay lên vai chồng như muốn giữ anh lại . Chị nói :

- Kerry , cậu không biết hỏi chưa điểm tỉnh lại thì Cage là người thế nào đâu , anh ấy là một kẻ rất hay gây gỗ đấy . Anh ấy sẽ kiện lên đến tận tòa Thượng Thẩm nếu như người ta định gửi trả thằng bé về .

Kerry mỉm cười nhìn Cage :

- Cảm ơn anh . Tôi sẽ vô cùng biết ơn bất cứ điều gì anh có thể làm được .

Linc nói :

- Tôi xin xung phong nếu có thể làm được việc gì . Và tôi xin cam đoan là sẽ chiến đấu hung dữ hơn cả Cage nữa kia .
- Tốt lắm - Cage nhìn Linc về ước lượng . Rồi anh nhướn miệng ra cười - Cảm ơn . Tin rằng tôi sẽ phải nhờ đến sự giúp đỡ của anh .

Kerry đứng dậy :

- Thôi hãy hy vọng là mọi chuyện sẽ không đến nỗi như vậy . Tôi đi thay quần áo đây , sau đó chúng ta sẽ bắt tay vào việc . Tôi có người ở ...

Cage lên tiếng :

- Tôi e là không chỉ có như vậy thôi đâu .

Kerry hiểu rằng cần ngồi xuống lại . Cô không thể hình dung nổi còn có thể có tin gì tồi tệ hơn những gì vừa nghe được . Cô ngồi lại xuống ghế , chuẩn bị tinh thần .

Cage bắt đầu :

- Cặp vợ chồng định nhận Lisa sáng nay có gọi điện đến .

Mặt đất như trôi tuột khỏi chân Kerry :

- Gì kia ?
- Vâng , đúng như người vợ đã có thai . Họ mới khẳng định được cách đây hai hôm .

Jenny phá vỡ sự im lặng nặng nề :

- Đã nhiều năm nay họ muốn có con . Chính vì thế họ vợ lấy cơ hội có thể nhận nuôi trẻ mồ côi từ Montenegro tới .

Những giọt nước mắt mặn chát to tướng dâng lên trong mắt Kerry . Không thể là Lisa ; Cô đã cố không tạo nên một quan hệ gắn bó nào với bọn trẻ mồ côi vì biết rằng cuối cùng khi bị chia lìa sẽ làm cho tất cả đau khổ . Nhưng Lisa , đứa bé nhất trong đám trẻ mồ côi lại đã làm trái tim Kerry cảm động một cách đặc biệt . Có lẽ vì nó phụ thuộc vào cô hơn tất cả những đứa khác . Cô nói :

- Nhưng dù sao đi nữa , một khi họ đã nghĩ đến chuyện nhận con nuôi thì chắc họ cũng có đủ tình yêu dành cho hai đứa trẻ

Jenny nói :

- Không phải thế . Bà ta đã sảy thai nhiều lần . Họ không muốn ảnh hưởng đến lần mang thai này . Bác sĩ khuyên rằng trong mấy tháng tới người vợ cần nằm bất động trên giường . Bà ta sẽ không thể chăm sóc con bé được .

Linc lẩm bầm nói những câu mà Jenny đã phải cố lẩm mới gạt được ra khỏi vồn từ vụng của Cage . Cage lẩm bầm :

- Amen .

Kerry chán ngán nói :

- Tôi đã nhận ra vấn đề và tôi đã hiểu .
- Đó là một quyết định rất khó khăn đối với họ . Họ đã trông ngóng ngày đến đón Lisa .

Roxie nói :

- Trời ơi , chúng ta sẽ nhận con bé ngay lập tức . Nhưng tôi đã vương Cara và Carmen rồi . Bây giờ sẽ không có gì khó khăn lắm , nhưng sau này chúng còn phải đi học đại học và còn tất cả những ...

Kerry mỉm cười với Roxie và Gary :

- Chị quá bao dung . Chị làm sao nghĩ đến chuyện cáng đáng thêm một đứa trẻ nữa . Như vậy sẽ không phải với các bạn . Nhưng tôi rất muốn chị hiểu rằng tôi vô cùng biết ơn chị đã nghĩ đến chuyện đó .

Kerry đưa mắt tìm Lisa trong đám trẻ đang vẫy nước dưới bể bơi . Con bé ré lên sung sướng mỗi khi nước tung tóe bắn lên người nó .

- Con bé thật đáng yêu . Lẽ ra chúng ta không phải gặp khó khăn gì trong việc đưa chúng vào một gia đình yêu thương mới phải chứ .

Cage nói :

- Chúng tôi cũng nghĩ như vậy .

- Nhưng ngày mai là ngày bọn trẻ sẽ được gặp các gia đình . Sẽ là một chấn thương tinh thần nếu như con bé bị bỏ lại .

- Chúng tôi đã gửi lời yêu cầu tới tất cả các chi nhánh của quỹ Hendren . Dĩ nhiên trong lúc này thì ...

Jenny chen lời :

- Cage !

Cage nhún vai với vợ về bất lực .

- Tạm thời lúc này nó sẽ bị đem trả lại cho cơ quan nhập cư .

Linc kêu lên :

- Nó sẽ khiếp sợ .

Tim Kerry giống như một hòn đá lạnh buốt và nặng trĩu trong ngực . Lisa sẽ hoảng sợ lắm . Nó sẽ nghĩ là mọi lời hứa hẹn của Kerry sẽ chỉ dẫn đến những sợ hãi và cô đơn cách biệt khỏi tất cả những gì thân thuộc đối với nó .

- Chúng ta không thể để điều đó xảy ra được .

Jenny nói :

- Tôi tin rằng chuyện đó sẽ không xảy ra . Hai người rất đặc biệt sẽ được ban phép cùng với nó - Chị đặt Trent xuống và đứng lên - Kerry , Cage đã đồng ý là sẽ trông nom Trent trong khi chúng ta đi vào thành phố mua sắm vài thứ . Mình không hề khó chịu khi cho cậu mượn quần áo . Nhưng mình tin rằng cậu cũng muốn mua vài thứ cho bản thân mình .

- Thế còn bọn trẻ thì sao ?

Roxie nói :

- Chúng tôi sẽ ở lại với bọn chúng . Gary đã xin nghỉ cả một tuần kia mà .

- Cả hai bác cũng ở lại đây - Bob Hendren nói thay cả lời vợ .

Kerry hỏi :

- Thế còn Joe ? Tôi cần có mặt ở đây khi thằng bé về .

Jenny cười nói :

- Chúng ta sẽ về trước lúc đó lâu .

Roxie đẩy nhẹ Kerry một cái :

- Thôi đi đi . Cô đáng được hưởng niềm vui một chút ..

Tuy nhiên sau khi tắm và thay quần áo trước khi đi Kerry còn quay trở lại sân một lần nữa . Cage và Linc đã thay đồ tắm và xuống bể bơi chơi cùng bọn trẻ . Cage đang tung Trent cao lên quá đầu rồi không đỡ để mặc cho thằng bé rơi xuống nước . Linc thì chơi với Lisa . Mắt Kerry nhòe đi vì nước mắt khi cô nhìn Linc chơi với con bé . Mặt gã tách ra trong một nụ cười , mắt gã lấp lánh trong tiếng cười .

Cảm thấy cái nhìn của cô gã ngừng lên và thấy cô đang đứng bên thành bể bơi . Gã đưa mắt nhìn cô về thăm dò . Nóng cả người vì bối rối , Kerry hiểu rằng thân mình cô giờ đây đã là một vùng đất quen thuộc đối với gã . Cô không còn là một bí mật đối với gã nữa . Và mặc dầu gã đưa mắt nhìn xuống nơi đã từng biết đến cái hôn cái động chạm và sức mạnh đàn ông của gã , cô vẫn bắn khoản tự hỏi không hiểu gã có biết rằng đến giờ ở chỗ ấy cô vẫn thấy đau chói một cách sung sướng không .

Lisa giơ tay về phía Kerry như một lời gọi thầm lặng . Kerry quỳ xuống , còn Linc nâng nó lên ngang khuôn ngực để trần của gã để đặt lên mép bể bơi . Kerry cúi xuống hôn lên đôi má ướt đầm của con bé , nói :

- Tạm biệt cưng .

- Tạm biệt .

Câu trả lời của Linc . Cả hai đều kinh ngạc , mắt họ va nhau trong một khoảng thời gian tưởng như vô tận . Rồi Kerry hoảng hốt đứng dậy và chạy về phía Jenny đang đứng chờ bên cạnh xe . Nhưng chân cô chạy cũng không nhanh bằng trái tim đang đập như điên trong lồng ngực .

Hai người phụ nữ dừng lại rất nhiều nơi .bằng tấm thẻ tín dụng mà Cage đã thu xếp cho cô qua ngân hàng của anh . Kerry mua rất nhiều quần áo , đồ lót và giày

- Mình không hề biết rằng hiệu thuốc lại có thể phong phú đến thế - Trên đường về nhà Kerry nói và lục lục những thứ đựng trong chiếc túi đặt trên đùi - Cảm giác như vừa được khám phá kho tàng của mẹ vậy . Kem giữ da này , thuốc xịt tóc này , thuốc đánh móng tay này . Mình đâu có xứng đáng được dùng những thứ xa xỉ như vậy .

- Có lẽ cậu nên sống một tuần trong một khách sạn sang trọng nào đó mới được . Hãy nuông chiều mình một chút chứ .

Kerry lắc đầu :

- Không , chưa được . Mình còn biết bao nhiêu việc phải làm đã .

Jenny cảnh giác nhìn bạn :

- Cậu không nghĩ đến chuyện quay lại Montenegro đấy chứ ?

- Không . Điều đó quá nguy hiểm . Mình không hề muốn chết - Kerry cẩn thận cất các thứ lại vào túi - Nhưng còn khối việc phải làm ở ngay đây . Tiền để mua thực phẩm , thuốc men .

Giọng nhỏ đi cô nhìn những quang cảnh đang lướt qua bên cửa xe bằng con mắt đắm chiều .

Jenny khẽ nói :

- Cậu không thể tiếp tục sửa chữa những sai lầm của cha cậu như thế được đâu , Kerry . Sớm muộn cậu cũng phải tiếp tục sông cuộc sống của bản thân mình .

Kerry thờ dãi nặng nề :

- Mình biết .

- Có phải sáng nay mình và Cage đã thả hổ về rừng không ?

Kerry gạt mình , nhưng vẫn giữ vẻ mặt thản nhiên .

- Đừng áy náy về chuyện đó . Sớm hay muộn thì anh ta cũng sẽ phát hiện ra thôi .

- Mình xin lỗi . Chúng mình cứ tưởng rằng anh ấy biết rõ cậu là ai . Rồi khi hiểu ra rằng anh ấy cứ tưởng cậu là ...

- Thôi mà ! - Kerry giơ tay lên ngăn bạn đừng nói ra những lời tiếp theo - Mình đã xấu hổ về chuyện ấy lắm rồi . Đừng nhắc đến cái trò lừa gạt xấu xa mình đã làm với anh ta nữa .

- Mình biết là mình hơi thô bạo , nhưng mình cần phải hỏi . Tại sao cậu lại làm cho anh ấy tin rằng cậu là một nữ tu sĩ ?

- Jenny , cậu đâu có thô bạo . Đó chỉ là tò mò thôi - Kerry chọn từng từ rất cẩn thận , cố để cho bạn hiểu rõ động cơ việc làm của mình - Cậu đã biết mình làm thế nào để dụ được anh ta ra khỏi cái cantina ấy .

- Bằng cách đóng giả gái điếm .

- Phải . Vì thế , mình đã làm những điều mà mình nghĩ là giống ...ơ ...gái điếm - Cô nhìn đi chỗ khác - Linc là một người đàn ông rất hăng máu , và anh ta ...ơ ...

- Có lẽ mình đã hình dung được . Anh ấy sẽ không chịu để yên khi cậu nói rõ cho anh ấy sự tình .

Kerry gạt đầu :

- Ở vào vị trí của tớ , liệu cậu có thể làm gì được ?

- Chắc tớ cũng chẳng nghĩ ra điều gì khôn ngoan hơn đâu - Jenny mỉm cười thông cảm - Sáng nay anh ấy có vẻ ...rất bức tức ...khi biết được sự thật .

- Nói như vậy còn nhẹ đấy .

- Lúc tìm thấy cậu anh ấy đã bình tĩnh lại chưa ?

- Chưa .

Jenny quá tình tế nên không thể nào gan hỏi thêm nữa . Dầu cho giữa hai người đã xảy ra bất cứ điều gì đi chăng nữa thì điều đó cũng đã ảnh hưởng rất

mạnh tới cả hai . Lúc hai người trở về trông Linc cũng âm thầm chẳng kém gì Kerry . Và Jenny nhận thấy họ tránh không động chạm cũng như nhìn vào nhau , sự lảng tránh thật lúng túng .

Kerry nói đều đều :

- Linc buộc tội rằng mình là kẻ lợi dụng người khác - giống như cha mình . Và mình nghĩ là anh ấy nói đúng . Mình đã lôi kéo anh ấy - Nước mắt ngân ngấn trong đôi mắt cô và sắp tràn ra khỏi mí dưới . Thấy thế , Jenny cầm lấy tay bạn .
- Cậu và Cage hạnh phúc vì hai người yêu nhau như vậy .
- Mình biết , nhưng những gì bọn mình có được chẳng hề dễ dàng chút nào .

Jenny chưa bao giờ thổ lộ với bất cứ ai - ngay cả với Roxie - về chuyện của mình và Cage . Giờ đây đã đến lúc . Nếu như chuyện của chị có thể giúp được Kerry thì cô cần được nghe câu chuyện đó .

Jenny bắt đầu kể :

- Cái đêm trước ngày Hal đi Montenegro , anh ấy đã đến phòng mình - Kerry ngoái đầu lại lắng nghe - Anh ấy làm tình với mình . Đó là lần đầu tiên của mình - Chị run run hít vào một hơi - Chỉ có một điều , đó không phải Hal . Đó là Cage

Không để ý đến vẻ kinh ngạc của Kerry , chị nói tiếp , chỉ sợ mất hết can đảm không dám nói ra :

- Rồi mình phát hiện ra là mình có mang ...
- Cậu tưởng rằng đứa nhỏ là con của Hal ư ?

Jenny gạt đầu :

- Tất cả mọi người đều tưởng là như vậy . Chỉ một mình Cage biết sự thật . Hal đã bị giết . Phải mấy tháng sau Cage mới đủ can đảm để nói với mình sự thật .
- Lúc anh ấy nói ra thì thế nào ?
- Mình cảm thấy nhục nhã .
- Mình hiểu .
- Mình đã nói với anh ấy những điều khủng khiếp - Jenny rùng mình nhớ lại - Mình đã xua đuổi anh ấy một cách độc địa . Phải qua một bi kịch mới có thể đem được chúng tôi trở lại với nhau .

Chị khẽ bóp tay Kerry :

- Linc khiến mình nhớ lại Cage . Cả hai đều là những người đàn ông hay thay đổi . Rất nóng nảy ; Không khí quanh họ luôn có một cái gì đó nguy hiểm và thô bạo . Mình luôn khiếp sợ mỗi khi Cage nổi nóng . Mỗi lần như thế mình cố gắng tránh xa anh ấy , càng xa càng tốt . Rồi một ngày mình nhận ra rằng chính những cá tính của anh ấy khiến mình khiếp sợ lại hấp dẫn mình . Mình sợ sự thô bạo của anh ấy cũng chẳng kém gì sợ sự đáp ứng nơi bản thân mình

Chị liếc nhìn Kerry qua khóe mắt :

- Cage khiến mình cảm thấy vô cùng bồn chồn khi mình lảng tránh anh ấy . Mình không thể nào quen nổi với cái cách anh ấy gây cảm giác cho mình , cứ như mỗi khi có anh ấy ở bên là mình lại bước chệch ra khỏi con người mình vậy - Jenny không nhìn con đường phía trước nữa mà quay sang nhìn thẳng vào Kerry - Có phải cậu yêu Linc không ?

Kerry cúi xuống , để mặc những giọt nước mắt to tướng lăn xuống má . Cô cắn môi , cổ ngấn tiếng nức nở

- Có - Cô nói lí nhí - Có . Nhưng thật là vô vọng .
- Mình cũng đã từng nghĩ như vậy . Nhưng rồi mình hiểu rằng tình yêu càng khó khăn mới đạt được thì càng quý giá .

Gia đình Hendren nghĩ rằng điều rất quan trọng là bọn trẻ phải được đưa tới trình diện nhà cầm quyền càng sớm càng tốt . Kerry cũng tán thành điều đó . Vì thế tối hôm đó họ tổ chức nướng xúc xích ngoài trời . Sau đó Cage đặt một chiếc TV và mở kênh hoạt hình cho bọn trẻ . Quả là những khó nhọc của Kerry được đền bù một cách xứng đáng khi nhìn thấy những khuôn mặt tươi vui của bọn trẻ .

Khoảng nửa buổi , bọn trẻ đã ăn hết ba đĩa kem nhà làm . Bố mẹ của Cage đầu chuyển cho mọi người các hộp bánh . Joe khập khiễng đi đến bên Kerry :

- Chị Kerry , chị không muốn ăn thêm một tí kem ư ?

- Chị chờ vãn vãn đi một chút đã -Bọn trẻ vẫn còn xếp hàng trước Roxie lúc này đang múc kem bằng một chiếc thìa cán dài - Chân em thế nào ?

- Hơi đau một tí thôi .

- Chị chưa có dịp để khen ngợi em đã vô cùng dũng cảm trong cuộc giải thoát đó - Thăng bé làm một cử chỉ ngượng nghịu - Chị vô cùng tự hào vì em . Nếu không có em giúp đỡ thì Linc không thể nào cứu sống được tất cả chúng ta .

Đôi mắt rất có hồn của Joe cúi xuống

- Ông ấy đã quay lại để cứu em .

Kerry nhớ lại thái độ thù địch mà thăng bé vẫn tỏ ra với Linc , cô khẽ nói :

- Có lẽ em nên cảm ơn ông ấy vì chuyện đó chẳng ?

- Joe đã cảm ơn rồi !

Giọng nói cất lên từ khoảng tối phía sau lưng cô . Hai đầu gối Kerry như nhún ra khi nghe thấy cái giọng có vẻ cộc cằn đó . Cô nín thở quay đầu lại . Linc đã mượn một chiếc xe của Cage và đi vào thành phố để mua sắm . Gã mặc một chiếc quần bò mài mới , áo sơ mi kiểu quân đội Thụy Sĩ bằng vải cotton trắng , hai ống tay áo xắn lên trên bắp tay rắn chắc . Lần đầu tiên cô ngửi thấy mùi nước rửa mặt gỗ dùng và thầm khen sự lựa chọn của gã . Mùi nước hoa gợi cho cô nhớ tới mưa và gió . Tóc gã đã cắt tỉa gọn ghẽ nhưng vẫn dài chấm cổ áo .

Linc bước ra khỏi bóng tối và đặt một tay lên vai Joe :

- Chiều nay cậu ấy đã cảm ơn tôi , nhưng tôi bảo cậu ấy là điều đó không cần thiết . Chính cậu ấy đã yểm hộ cho tôi . Bản thân cậu ấy cũng đã là một chiến sĩ chiến đấu vì tự do của Tổ quốc mình .

Mắt Joe sáng lên , cậu nhìn Linc và nói về rất tự hào :

- Nhưng giờ đây đất nước của tôi là Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ .

Không một ai đủ nhân tâm để nói với cậu bé rằng chẳng có cặp bố mẹ đỡ đầu nào nhận đỡ đầu cậu và giờ đây có một khả năng khá hiện thực là cậu sẽ bị gửi trả lại Montenegro . Linc vội và đổi đề tài câu chuyện :

- Cage có nói cho cô biết là Joe đã chơi cho ngựa một cú rất nguy hiểm không ?

Kerry mỉm cười trêu chọc Joe , nói

- Anh ấy nói với tôi có đến hàng trăm lần . Em chưa bao giờ nói với chị là em giỏi đến thế cả

Thăng bé sáng rỡ lên :

- Em chưa biết bao giờ mà !

Chiều hôm đó , Joe khẳng khái nói là cậu không muốn nằm yên trên giường thêm tí nào nữa , Linc đã đưa cậu ta đi chơi một vòng quanh khu trại . Khi trở về , Linc cứ kinh ngạc mãi về năng khiếu điều khiển ngựa của cậu bé . Cage mỉm cười nói

- Cứ như là nó biết nói tiếng của loài ngựa vậy .

Joe thấy bối rối trước lời khen của Linc . Hồi ở Montenegro dường như cậu già hơn tuổi . Cậu đã khỏa cho mình bộ mặt ấy cùng với nỗi thù địch đối với Linc . Cậu nói với Linc về rất nghiêm trang :

- Hồi đầu tiên khi chú mới đến với chúng cháu , cháu nghĩ là chú có ý định hại chị Kerry . Bây giờ thì cháu đã biết là chú sẽ không làm gì chị ấy đâu - Cậu không nhận thấy mặt Linc hơi giật giật - Cháu xin lỗi là cháu đã có cảm giác không tốt về chú . Chú đã trả lại tự do cho chúng cháu .

Linc chưa kịp tìm được một câu trả lời thích hợp nào thì Trent Hendren đã nhảy bổ tới Joe . Nó khựng lại một chút , vì đã được cảnh cáo là có thể làm bên chân bị thương của Joe đau .

- Joe ! Joe !

Từ lúc Joe từ bệnh viện trở về đến giờ Trent đã trở thành cái bóng của cậu . Hình như Joe không hề thấy khó chịu vì điều đó mà lại có vẻ như rất gần bó với Trent . Thăng nhỏ đang sôi nổi chỉ về phía chiếc TV , trên màn hình vừa bắt đầu một bộ phim hoạt hình . Joe mỉm cười bên lên và khép khiêng đi về phía bọn trẻ , thăng bé Trent búi chặt một bên .

Kerry nhìn theo thăng bé lăm bằm :

- Rất trẻ con , mà cũng rất đàn ông .

Linc nói :

- Và trực cảm rất tốt .
- Về những con ngựa ư ?
- Về tôi - Kerry quay lại và nhìn thẳng vào gã - Nó nói đúng về chuyện tôi làm cô đau . Chỉ có điều chuyện đó đã hết rồi .

Cô tránh không dám nhìn vào ánh mắt cháy bỏng của gã :

- Thôi , đừng nói đến chuyện đó nữa .
- Tôi phải nói đến chuyện đó - Gã nói rất khẽ , mặc dầu chẳng có ai nghe thấy họ - Em có đau không ?
- Tôi đã nói với anh rồi , không ;
- Tại sao em không nói trước cho tôi biết ?
- Chuyện đó chúng ta cũng đã nói rồi . Trong cái "quan hệ hữu nghị " của chúng ta , có lúc nào anh tin tôi không ? Trong suốt cuộc đối thoại có lúc nào là lúc thích hợp để nói đến chuyện đó ? - Cô thờ dài - Hơn nữa , có gì khác đâu ? Chuyện đó sớm muộn cũng sẽ phải xảy ra thôi
- Nhưng không như ...

Gã không nói hết câu , cô nhìn gã thắc mắc :

- Không như thế nào ?
- Không thô bạo đến thế .

Lần đầu tiên họ nhìn thẳng vào nhau . Rồi Kerry nhìn đi nơi khác trước tiên :

- Ồ , vậy thì , phải ...
- Kerry , tôi có làm em đau không ?
- Không !

Về thể chất thì sự khó chịu của cô đã gần như hết hẳn . Nhưng trong tình cảm thì cái đau thật tận cùng . Gã đã khiến cô không còn tức giận nữa . Đó không phải là hành động của tình yêu , thậm chí không phải cả khoái lạc nhục dục - Mà đó là một sự trả thù . Thân thể cô không hề bầm tím , nhưng trái tim cô đã bị chà đạp . Gã đã giáng vào trái tim cô một đòn chí mạng nhưng thả chết cô cũng không thể để cho gã biết điều đó .

Cô nghiêng đầu đầy vẻ ngạo mạn :

- Đó là điều anh muốn nghe thấy , phải không ? Làm tôi đau sẽ thấy bớt đi chút son son thép vàng nơi chiến tích của anh chứ gì ?
- Em nói thế nghĩa là thế nào ? - Gã nhíu mày vẻ nguy hiểm .
- Mục đích duy nhất của anh là bắt tôi phải thừa nhận là bị anh cuốn hút . Anh đã nhất quyết bắt tôi phải cầu xin , nhớ không ? Và tôi đã cầu xin . Anh đã có được cái anh muốn rồi mà .
- Không , mẹ kiếp !

Gã nhích gần đến . Mặt gã tối sầm vì tức giận . Cô cảm thấy rõ sức nóng của thân thể gã và cảm thấy đau đớn vì không được cảm thấy thân thể trần trụi của áp vào thân thể mình . Cô đã từng chia xẻ với gã những điều thầm kín nhất giữa một người đàn ông và một người đàn bà , nhưng vẫn chưa được biết đến niềm khoái cảm khi làn da mịn màng của mình cọ vào tấm thân lông lá của gã hoặc được cọ sát vào nhau .

" Và, quý bất anh ta đi , mình vẫn muốn được biết điều đó " - Tâm trí cô kêu gào .

- Tôi vẫn muốn cho em phải ghi khắc vào lòng , nhưng tôi sẽ không làm cho em đau . Lúc đó tôi không hề biết ...Tôi đã muốn dừng lại khi ..tôi ... cảm thấy ...- Mắt gã nhìn chăm chăm vào miệng cô - Nhưng khi đã ở trong em thì tôi không thể nào dừng lại được nữa

Bốn mắt nhìn nhau trừng trừng trong khi mỗi người nhớ lại cảm giác khi gã tiến vào trong cô . Linc muốn kéo nàng vào trong vòng tay mình một lần nữa , nhưng gã biết rằng không thể làm như vậy được . Vì thế gã xả con thất vọng bằng cách xi và nàng :

- Cô phải thừa nhận một điều là cô hơi già quá để lần đầu tiên làm tình .
- Chẳng có lúc nào thuận tiện cả . Mẹ tôi mất khi tôi mới mười sáu tuổi . Sau đó tôi đóng vai bà chủ nhà cùng cha tôi . Bạn trai hiếm khi xuất hiện trong những chương trình hoạt động của một đại sứ . Và trong mấy năm vừa rồi ...

- Cô còn bận tìm cách cho lão già nhà cô khỏi phải vào tù chứ gì ?.

- Không - Kerry quát mắt - Tôi còn phải cố ngăn để cha tôi khỏi tự tử . Vì thế tôi không có thì giờ để chăm lo tới việc xây dựng quan hệ với bọn đàn ông .

Thành tâm hối hận vì những lời mình vừa thốt ra . Linc nói :

- Ô , làm sao tôi có thể biết được những chuyện đó kia chứ .

- Thừa ngày O'Neal , những gì ông không biết về tôi thì có thể viết đầy cả một pho sách giáo khoa kia . Ngay từ đầu tiên ông đã nhảy ngay vào một kết luận sai lầm về tôi và tự tạo nên những quan điểm của mình đây chứ ...

- Vậy lỗi là của ai ? - Tức giận là cách duy nhất để làm dịu đi cơn đau nơi thắt lưng của gã - Tại sao cô cố tình không cho tôi biết sự thật mà cứ giả vờ làm người khác ? - Gã tiến tới một bước nữa - Thừa tiểu thư , cô kết tội tôi là đã vội vã đi tới những kết luận . Và cô nghe đây - trông cô giống một con điểm hơn là một nữ tu nhiều .

Cô nổi đóa :

- Sao anh dám...

- Trong cái quán rượu ấy tay cô đã sờ soạng khắp người tôi ...

Cô hét lên :

- Tôi chỉ đụng vào đùi anh . Tận gần đầu gối kia mà .

- Mái tóc , cái miệng đỏ mọng . Đôi mắt mời chào . Cái váy trêu người đó .

- Tôi chỉ mong anh quên cái váy đó đi .

- Khó đấy , em yêu . Tất cả những cảm bầy đó là cần thiết ư ? Tại sao ngay từ đầu cô không nói rõ cho tôi biết lão già nhà cô là ai ?

- Bởi vì , nếu anh nhớ ra thì tôi cứ tưởng anh là một tên lính đánh thuê , một kẻ mặt hạng .

- Cảm đi đừng có xúc phạm tôi nữa mà hãy trả lời câu hỏi của tôi đi . Tại sao cô không gọi lòng trắc ẩn của tôi và tự giới thiệu mình là ai ?

- Bởi vì tôi không biết những ai là bạn bè của cha tôi trong số những kẻ thù ở Montenegro . Cha tôi có nhiều kẻ thù hơn là bạn bè . Vì thế để tự bảo vệ mình lần bọn trẻ tôi nghĩ rằng tốt nhất là không nên nói với anh . Quân nổi dậy có thể giết tôi ngay lập tức nếu như họ phát hiện ra tôi là ai . Tôi phải giữ bí mật tên tuổi mình .

- Vậy thì cô làm cái quái gì ở đó kia chứ ? Tốt nghiệp trường Sorbone kia mà , chắc chắn cô phải giỏi giang lắm chứ .

Kerry không chấp , cô trả lời thẳng vào câu hỏi :

- Phải có ai đó đến để giúp đỡ bọn trẻ mồ côi .

- Đồng ý , ai đó ; Cô đâu có phải tự mình tới đó . Nếu cô có đủ năm mươi ngàn đô la để trả cho tôi thì cô phải có tiền để trả cho một kẻ làm thuê khác chứ . Cô có thể bị giết đấy .

- Nhưng tôi đâu có chết .

- Và tôi nghĩ rằng cô sẽ không thể nào thấy thỏa mãn nếu chưa chết !

Kerry sáng giọng hỏi :

- Anh nói thể nghĩa là thế nào ?

- Bao giờ cô mới nói cho tôi biết là cô muốn đền bù lại những tội ác mà cha cô đã gây ra ? Khi nào người ta đã lấp đầy hết những vết bản thêu trên mặt cô chẳng ?

Kerry đứng lên một cách khó nhọc :

- Liệu anh có thể hiểu được thế nào là một trách nhiệm tinh thần không ? Anh , cái đồ đã sống trong nhơ nhớp . Anh , cái kẻ chưa bao giờ biết nghĩ đến một ai ngoài mình .

- Ít nhất thì tôi cũng có được tất cả những gì hiện đang có một cách thành thật .

- Ô , anh ...

- Tôi không thích phải xen vào .

Cùng một lúc cả hai quay lại . Cage đang ngoác miệng ra cười :

- Hai người đã la hét nhiều quá đấy , và tôi xin lỗi đã cắt ngang câu chuyện của các bạn . Nhưng có một chuyện quan trọng - Anh nháy mắt với Linc - Tôi không định chơi chữ đâu .

Mặt Kerry đỏ rừ lên . Cô lấy làm mừng là bóng tối có thể dấu được hộ cô điều đó :

- Cage , có chuyện gì vậy ?

- Đến đây với mọi người . Bỏ tôi có chuyện gì đó muốn nói .

Khi ba người đến bên đồng lửa , Reverend Hendren bước tới :

- Đây sẽ là điều ngạc nhiên cho tất cả mọi người . Hôm nay tôi và Sarah đã nói chuyện với nhau và chúng tôi đi đến một quyết định mà chúng tôi tin là sẽ làm cho gia đình chúng ta hạnh phúc hơn trước kia - Ông hơi ngoái lại - Joe , con có muốn đến sống với chúng ta không ?

Cử chỉ của Bob và Sarah thật đẹp và không hề vị kỷ . Một giờ sau , Kerry nhìn đăm đăm ra cửa sổ , cổ họng vẫn thấy nghèn nghẹn .

Di nhiên là thoát tiên khi Bob hỏi như vậy thì mọi người huyền não cả lên . Mới đầu Joe chưa hiểu ngay câu hỏi đó nghĩa là thế nào . Khi hiểu ra , cậu bé mỉm cười rạng rỡ . Cậu gật mạnh đầu và đáp bằng tiếng mẹ đẻ :

- Sí , sí .

Khi Kerry dịch lại cho bọn trẻ nghe thì chúng xúm lại quanh Joe để chúc mừng số phận may mắn của cậu bé .

Khi tất cả bọn trẻ đã được đưa đi ngủ , Kerry tới gặp ông bà Hendren , cô nói :

- Cháu không biết làm sao nói hết được là cháu đã vui mừng thế nào về việc làm của hai bác . Cháu chỉ hy vọng là những lời sáng nay của cháu nói ra không phải là áp lực ép các bác phải quyết định như vậy .

Hai ông bà già lần lượt ôm hôn cô . Bob nói :

- Cả hai chúng tôi đều nghĩ rằng đó là một cách dễ tưởng nhớ đến Hal . Chúng tôi cũng sẽ chỉ được ở bên Joe có vài năm thôi , rồi nó sẽ phải đi học đại học . Lúc này , chúng tôi cần phải đảm bảo để cho nó đuổi kịp mọi người về mọi mặt , cả xã hội lẫn học vấn .

Mẹ Cage nói :

- Kerry , cháu thấy đấy . Nhà chúng tôi vắng bóng bọn trẻ quá nhanh , Cage ra đi , rồi đến lượt Hal . Sau đó Jenny lấy Cage . Bob và tôi không thể lấp đầy nỗi những phòng trống đó . Thật tuyệt vời nếu lại có được một đứa trẻ trong nhà . Trent đã coi Joe là thần tượng , vì thế thằng bé sẽ hòa hợp với mọi người trong gia đình . Và nó sẽ thân thiết với trại gia súc và đàn ngựa - Nó có vẻ rất thích những thứ đó . Mọi chuyện sẽ rất đẹp .

Vậy là một vấn đề đã được giải quyết . Kerry nghĩ và buông rèm cửa sổ xuống . Biết đâu ngày mai lại nghĩ ra một điều gì đó cho vấn đề tương lai của Lisa . Lúc đặt nó vào giường ? Kerry đã ôm nó rất chặt . Trong bộ áo ngủ thêu kiểu Thụy Sĩ , trông con bé giống như một con búp bê . Lisa đã ôm chặt lấy cô , đặt lên má cô những cái hôn chùn chụt ươn ướt .

Nhưng những ý nghĩ về Lisa đâu chỉ là gánh nặng trĩu duy nhất Kerry đem theo vào giường ngủ

Cảm giác tội lỗi cũng chui theo vào giường và đè nặng lên tâm trí khi Kerry nhớ lại những lời gai góc cô đã hất vào mặt Linc . Cô đã thật không phải khi buộc tội gã chỉ biết nghĩ đến bản thân mình , trong khi trong thực tế gã đã liều mạng không biết bao nhiêu lần để cứu cô và những đứa trẻ mồ côi .

Sao cô lại nói như vậy nhỉ ? Tại sao gã lại cứ khiến cho cô bật lên những lời nói và những cử chỉ khác hẳn với tính cách hàng ngày của cô ?

Kerry dùng tay kéo tấm khăn phủ giường khi nghe thấy một tiếng động trên cầu thang . Jenny và Cage đã lui về phòng ngủ ngay sau khi ông bà Hendren trở về nhà . Tiếng bước chân đang đến gần đó chỉ có thể là của một người . Không kịp nghĩ ngợi gì ? Kerry bước nhanh ra cửa . Cô mở cửa đúng lúc Linc bước ngang qua . Gã nhìn cô ngạc nhiên .

- Có chuyện gì không ổn sao ?

Kerry lắc đầu và ngay lập tức thấy hối hận . Sơ mi gã mở phanh . Đám lông đen đen trên ngực gã trông thật quyến rũ . Cô đưa mắt nhìn dọc xuống dưới . Khóa quần gã không cài . Gã đi chân đất . Tóc gã rối bù , có vẻ như hai bàn tay nôn nóng đã xoa bọ nó lên . Trông gã thật tuyệt vời .

Trong khi Kerry cứ đứng như chôn chân tại chỗ , không nói năng gì , gã nói :

- Xin lỗi nếu tôi quấy rầy em ... Tôi định quay xuống để hút một điếu thuốc và ...

- Không , anh không hề quấy rầy tôi chút nào- Cô nói như hụt hơi - Tôi ...tôi nợ anh một lời xin lỗi về những gì hồi nãy đã nói - lòng mày gã nhú lại về thác mắc - Về việc anh là kẻ chỉ biết nghĩ đến bản thân mình thôi ấy mà . Sau tất cả những gì anh đã làm cho chúng tôi thì câu nói đó là một điều thật ngu ngốc . Anh đã cứu mạng chúng tôi và ... và tôi xin anh tha lỗi cho tôi đã nói những điều không thật về anh .

Cuối cùng khi cô dám ngược mắt lên nhìn gã , Kerry thấy gã đang chậm rãi nhìn cô từ đầu đến chân , mà lúc này trên người cô chỉ có độc chiếc áo ngủ mới mua hồi chiều . Ánh đèn từ chiếc đèn ngủ phía sau hắt ngược lên người cô . Toàn thân cô như nổi rõ lên sau làn vải trong suốt .

Linc khàn khàn nói :

- Tôi rất mừng là em đã ngăn tôi lại . Bởi vì tôi cũng nợ em một điều .

Đôi mắt gã như hút cô vào :

- Anh không hề nợ tôi gì cả .Anh đã xin lỗi tôi rồi mà .

- Ngoài việc xin lỗi , tôi vẫn còn nợ em một điều .

- Điều gì ?

Gã đẩy cô lại vào phòng :

- Một niềm vui trọn vẹn

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Cửa đóng lại sau tiếng chốt cài khê .

- Niềm vui ư ?

- NIỀM VUI . Điều em đã không được hưởng trong lần làm tình đầu tiên của mình . Tôi đã nhận rất nhiều mà cho đi quá ít . Tôi muốn đền đáp lại cho em .

- Anh định nói là anh muốn ... ơ ...

Linc gạt đầu và dịch tới một cách vụng về :

- Đúng , đó là điều tôi muốn nói - Gã đưa tay nắm hai vai cô và kéo cô lại gần .

- Nhưng không thể - Lời phản đối của cô cũng yếu ớt như động tác cự quấy của cô để toàn thân gã áp sát vào mình hơn .

- Sao lại thế ?

- Bởi vì cả hai chúng ta đều có ra gì nhau .

Gã nhún vai :

- Em nói đúng .

- Và mỗi lần ở cạnh nhau chúng ta lại cãi vã .

- Càng làm cho cuộc sống thêm thú vị và khiến cho tôi phải cẩn thận hơn .

- Anh luôn luôn buộc tội tôi là lừa anh .

- Nhưng tôi rất thích sự ngang ngạnh của em .

- Trong óc tôi anh luôn luôn là một tên lính đánh thuê , dẫu cho anh sử dụng một chiếc máy ảnh thay cho khẩu súng . Và ...

- Và mặc dầu tất cả những cái đó , về thể chất chúng ta thấy nhau vô cùng hấp dẫn . Thật không ?

Kerry nhìn chằm chằm vào khuôn mặt gầy gầy rám nắng của gã. Sự ương bướng của gã càng làm nổi nồn nóng trong cô lớn dần lên. Thật kỳ diệu, cứ như buổi sáng được mặt trời nhuộm ánh hào quang. Cứ tự nó mở ra. Kiếm tìm âm áp. Nở bùng ra.

Kerry cố nhớ lại tất cả những lý do khiến cho tất cả những cái này không thể đứng vững và không thể được phép.. Nhưng cơ thể cô cũng có những kỷ ức riêng của nó. Các giác quan của cô nhớ lại những động chạm, mùi vị của của lần làm tình với gã và muốn lại được trải qua những mùi vị đó một lần nữa. Từng bước, từng bước một, sự phản kháng của cô yếu dần.

Cô đặt tay lên ngực gã:

- Thật.
- Vậy thì, liệu đêm nay chúng ta có thể gạt sang bên tất cả những khác biệt và chỉ tập trung vào một sức hấp dẫn đó thôi không?
- Chẳng phải đó là một cách tiếp cận quá ư vô trách nhiệm để lên giường với nhau ư?
- Em không nghĩ là chúng ta cũng xứng đáng được vô trách nhiệm một chút ư? - Ánh mắt gã lướt từ tay lên mái tóc cô - Sau tất cả những gì chúng ta đã trải qua?
- Chắc là thế.

Bởi vì áo sơ mi gã đã mở phanh ra, cô có thể cảm thấy rõ lồng ngực để trần của gã cọ vào lòng bàn tay cô. Da gã nóng hổi. Đám lông trên ngực mềm mại và quăn quăn. Cô muốn mặt mình, môi mình được chạm vào đó.

- Kerry, đừng nghĩ đến tất cả những lý do khiến chúng ta không nên đến với nhau - Gã nói giọng xáo động - Hãy chỉ nghĩ đến một điều này thôi.

Một tay nâng cằm cô lên, gã ngửa đầu cô ra sau và áp môi lên đó, tách chúng ra và đưa lưỡi mon man. Kerry như mất tiếng nói. Cô làm theo điều gã đang đòi hỏi và tập trung toàn bộ tinh thần vào cái hôn, vào sức nóng, nổi say đắm và đói khát đằng sau cái hôn đó. Môi gã thật mạnh mẽ nhưng không áp đặt.

Khi gã ngẩng đầu lên. Kerry gục vào gã và áp ngực mình vào ngực gã. Tai cô nghe rõ tiếng trái tim gã đang đập thình thịch. Cái hôn đã tác động đến gã chẳng kém gì với cô.

Gã thì thầm trên đầu cô:

- Em thật tuyệt.
- Chỉ là vì đã lâu anh không có ai đấy thôi.
- Không. Em tuyệt lắm.
- Thật ư?
- Vâng, thưa quý bà. Rất tuyệt. Tuyệt vô cùng.

Không để cho cô kịp chuẩn bị gì, gã lại ngửa đầu cô ra, vừa đúng lúc để nó đón nhận đôi môi gã cúi xuống. Gã kéo cô sát vào người mình, tách hai đùi cô ra để lách mình vào giữa. Đó là một sự tiếp xúc mê ly khiến cô lẽ ra phải há miệng ra thở hắt hắt nếu như gã không áp chặt miệng lên môi cô. Môi gã gắn chặt vào môi cô trong một nỗi khát khao gần như tuyệt vọng. Kerry nhận rõ trong người mình cũng dấy lên một nỗi khát khao hết như gã.

Khi cô ngược cặp mắt e thẹn lên nhìn gã, cô thấy một nét hiếm hoi trên gương mặt gã. Gã mỉm cười. Cô ngạc nhiên và nói rằng gã có nụ cười rất đẹp

Gã khẽ cười trước lời khen ngây thơ:

- Thật ư?
- Vâng. Chẳng mấy khi em thấy anh cười. Anh toàn nhăn nhó với em.
- Bởi vì anh chỉ muốn chết đi được nằm bên em.

Những lời ngắn gọn của gã làm dấy lên trong người Kerry ảnh hưởng mạnh mẽ. Để chữa lại, cô nói:

- Răng anh trắng quá. Anh có đeo cái chỉnh răng không?
- Không.
- Em đeo đấy.
- Anh chắc là em cảm thấy rất khó sở - Gã hôn nhẹ lên mũi cô - Nhưng rất đáng giá.

Gã đưa lưỡi lướt trên hàm răng cô hé mở sau đôi môi . Cô rùng mình trước niềm khoái lạc mà gã đã hứa hẹn sẽ đem tới cho cô .

- Em có lạnh không ?

- Không ! Rồi cái vô lý trong câu hỏi khiến tỉnh ra và cười - Không ! - Cô lắc đầu và dang tay ra .

Mắt gã lấp lánh và như thôi miên , giống như ngọn đèn lồng giữa rừng khuya . Đó là tất cả những gì Kerry nhìn được . Hai ngôi sao đó là trung tâm trong cái vũ trụ của riêng họ .

- Em có nóng không ?

Cô gật đầu :

- Nóng ở đâu ?

- Tất cả .

Gã áp bàn tay mở xòe lên bụng cô . Không hề rời mắt khỏi mặt cô , gã đưa tay xuống vuốt dọc theo từng đường cong trên thân thể cô .

- Khao khát là điều duy nhất khiến cho anh đi tiếp được trong khi chúng ta bị sa lầy trong cái khu rừng chết tiệt đó . Thật ra anh là một đứa hèn nhát .

Cô run rẩy nói :

- Không thể thế được .

Gã cười :

- Em tóm được anh trong lúc anh đang can đảm - Gã lắc đầu miệt thị và nói - Dầu sao đi nữa thì cái động lực đã khiến anh vượt qua được những ngày đó là biết đâu một ngày nào đó , với một sự màu nhiệm nào đó của số phận anh sẽ có được em

- Lincoln , anh không lừa được em đâu . Người khác thì có thể tin những lời nhảm tâm đó , nhưng em thì không . Động cơ của anh là cứu lấy những đứa trẻ mồ côi đó .

- Bởi vì việc đó cho phép anh có thể vừa đi vừa mơ tưởng đến em .

- Thật không ? - Theo bản năng cô sửa lại tư thế cho khêu gợi .

- Suốt thời gian đó . Thường xuyên . Liên tục .

Tay gã lần lần theo hông và xuống ngực cô . Đầu ngón tay gã lướt trên da thịt cô , gần như không chạm hẳn . Mặc dầu những ngón tay đó vô cùng nhạy cảm để có thể điều khiển một chiếc máy ảnh tinh tế , nhưng chúng vẫn thô ráp và đàn ông làm sao .

- Em muốn được nhìn anh - Kerry vô cùng ngạc nhiên trước câu nói của chính mình . Nhưng cô không cúi xuống e thẹn mà nhìn thẳng vào mắt gã - Cởi áo ra , làm ơn nào .

Sự lịch sự muộn màng của cô khiến gã buồn cười , nhưng gã không nói gì mà chỉ cười sơ mi ra và quàng xuống bên cạnh . Gã đứng im phắc , chiều theo sự tỏ mò của cô .

Cô mỉm cười thông cảm nhìn vết sẹo ửng trên vai do viên đạn xướt qua để lại . Chưa bao giờ cô nghĩ xa hơn đến chuyện gã đã cận kề với nguy hiểm đến thế nào và có thể mất mạng . Nghĩ đến đó cô cảm thấy mình thật xấu xa . Nhưng , như lúc này hai người đã nhất trí với nhau , cô gạt ý nghĩ đó sang bên và chỉ tập trung vào một việc duy nhất là yêu đương .

- Hãy chạm vào anh như đã chạm vào em đi .

Mặt gã căng thẳng , hơi thở dồn dập .

Đến khi chịu không được nữa , gã đẩy cô ra và găm gùr :

- Anh đã tưởng rằng tới nay anh có thể gạt bỏ em ra khỏi cuộc đời anh . Nhưng giờ đây anh không dám chắc nữa . Kerry , em có quyền lực như ma túy vậy .

Gã hôn cô , cảm nhận cái cảm giác lưỡi mình lùa trong da thịt mịn như sa tanh đó . Với một sự nôn nóng gần như thô bạo , gã dứt cái hôn ra . Gã cầm tay dẫn cô đi về cuối phòng tới chiếc ghế bành kê cạnh cửa sổ . Gã ngồi xuống , Kerry vẫn đứng trước mặt gã .

- Cởi áo choàng ra .

Kerry cố nén bối rối . Hôm nay gã đã một lần lột quần áo cô , nhưng lúc đó họ đang nằm trong tay nhau . Cởi quần áo trước mặt gã , chỉ để gã ngắm

nghĩa thôi - Điều đó khiến tim cô đập phòng lo âu .

Nhưng còn một lý do nữa . Chỉ có thể gọi cái cảm giác kỳ lạ này bằng cái tên "kích động" . Không hiểu sao cô rất muốn trêu ngạo và làm cho cái anh chàng Lincoln O'Neal nổi tiếng thế giới này lóa mắt .

Mắt cô tràn đầy một cái gì đó bí ẩn , một vẻ quyến rũ , một sự nhận biết xưa cũ như Eva . Kerry quay lưng lại với gã . Cô cảm thấy như gã định phản bội nhưng rồi lại thôi ngay khi thấy cô khoanh tay trước ngực và đưa tay lên cầm sợi dây buộc trên vai chiếc áo ngủ . Sợi dây lỏng lẻo , chỉ cần hất nhẹ cổ tay cô đã tuột được sợi dây ra . Hai sợi dây áo tuột xuống khuỷu tay cô . Rồi bằng một cử chỉ vô cùng chậm rãi , cô từ từ buông tay xuống , chiếc áo ngủ tuột xuống suốt chiều cao người cô và rơi xuống sàn nhà .

Kerry cảm thấy rõ ánh mắt Linc đang thiêu đốt trên lưng . Cô biết gã đang thưởng thức thân hình cô , thưởng thức đường cong của eo lưng tỏa ra nơi hông . Gã có hài lòng không ? Gã có nhận thấy chỗ lõm nơi xương cùng của cô không ? Gã có thấy nó xinh đẹp không ? Có gọi cảm không ? Liệu đùi cô có to và nặng nề quá không ?

Kerry bước khỏi vũng áo ngủ rơi dưới chân và chậm chạp quay lại cho đến khi đối mặt với gã . Mắt cô vẫn nhìn xuống . Khi thu hết được can đảm để có thể ngước lên , điều nhìn thấy trong mắt gã dường như làm trái tim cô bay vút .

- Xóa tóc ra .

Đó không phải là điều Kerry chờ đợi được nghe , nhưng trong giọng gã có cái gì đó cho cô biết điều cô muốn nghe và cần biết . Gã thích thân thể cô .

Cô vắt bím tóc qua vai , đuôi tóc quăn quăn lòa xòa trên đôi vú để trần . Cô tháo sợi băng thắt bím tóc ra rồi chậm rãi gỡ từng lọn tóc , dường như đó là một điệu vũ Ba lê cô đang múa ..

Linc ngắm từng động tác duyên dáng của nhón tay cô tựa như cô đang làm một công việc vô cùng tinh tế đòi hỏi một tài nghệ tuyệt vời . Khi bím tóc đã được gỡ hết , cô hất mái tóc nặng trĩu qua vai .

- Lắc đầu đi - Kerry lắc đầu từ bên này qua bên kia , mái tóc đung đưa trên vai - Hãy lấy ngón tay chải tóc đi - Cô nâng mái tóc lên đưa ra xa khỏi mặt rồi đưa ngón tay lùa qua cho đến khi từng lọn tóc suông chảy . Những lọn tóc rơi xuống vai , xuống ngực , gần chạm đến nụ hoa .

Lòng ngực Linc đập phòng cho biết gã gần như nổ tung ra , nhưng khi gã nhích tới cô , vẫn không vội vã .

Gã đưa tay ra nắm lấy thắt lưng cô . Chỉ bằng một cử chỉ , gã đã ngòi nhích ra mép ghế và kéo cô tới . Gã cúi xuống hôn lên bụng dưới cô , khiến cô bật kêu lên tiếng kinh ngạc .

Bằng một ý chí đáng kinh ngạc , gã nhắm nháp hương vị của cô như người trồng nho nâng niu nếm cốc rượu nho tươi rói đầu tiên của hầm rượu . Dường như toàn thân gã động chạm khắp mọi nơi mọi chỗ trên người cô , nếm nấp hương vị cô .

Nhưng sự kìm nén của gã không thể kéo dài được mãi mãi . Rồi chính gã lại là người hối hả trước , Kerry lại oằn người lên không thể nào kiềm chế nổi , lần này chính cô hút gã vào mình . Họ quay cuồng trong điệu nhảy như lửa cháy cho đến khi họ chỉ có thể hoặc là đốt cháy mình lên , hoặc là chết .

Jenny cố ngồi dậy :

- Cage , anh có nghe thấy tiếng gì không ?

Cage lúng búng trong gối :

- Có .

- Có lẽ em phải tới ...

Cage giật gấu áo ngủ vợ :

- Cứ ở nguyên đây .

- Nhưng ...

- Tiếng động mà em nghe thấy đó là Linc đang đến phòng Kerry đấy mà .

Jenny há miệng ngạc nhiên , rồi nằm xuống , im phắc :

- Kerry mời anh ấy đến à ?

- Làm thế quái nào anh biết được ? Đó là việc của họ . Thôi ngủ đi .

- Anh nghĩ liệu anh ấy còn giận Kerry không ?

- Jenny ! - Cage cảnh cáo .

- Ủ, có thể ...

- Jenny ! - Jenny im bất khi thấy chồng thì thầm gọi - Chẳng phải đó là điều em muốn sao ? Họ đã có nhau . Ngay từ lúc hai người đặt chân vào nhà này trong mắt em đã lóe lên ngôi sao lẳng mạn rồi . Bây giờ thì hãy yên lặng để con và anh có thể ngủ lại

Jenny lau bầu :

- Con đâu có ngủ yên . Nó đang đập đập đây này .

- Đây , nằm vào đây nào - Cage co người lại và kéo vợ nằm úp thìa với mình . Anh khẽ xoa xoa cái bụng căng phồng của vợ .

- Em biết không - Anh vừa uể oải xoa vừa nói - Anh thấy ghen với Linc .

- Nói ra điều đó với một bà vợ chưa béo ị thì thật là kinh khủng !

- Em sợ anh ... à ?- Jenny huých chồng bằng khuỷu tay khiến Cage khẽ kêu lên - Em đâu có để cho anh nói hết ! Anh thấy ghen với anh ấy . Anh ghen với cái trò đuổi bắt ấy . Nhưng anh sẽ không so sánh vị trí của chúng ta lúc này với quan hệ của họ hiện nay đâu .

- Em cũng thế .

- Có em dưới mái nhà anh và trong giường bên anh là một điều may mắn quá rồi . Dĩ nhiên là bất cứ điều gì quý giá cũng đáng phải khó nhọc mới có được .

- Hôm nay em cũng nói với Kerry như vậy .

Họ thấy hài lòng với tình yêu của nhau . Nhưng vẫn còn một yếu tố nữa mà sau đó Cage nhắc đến :

- Con ngủ chưa ?

- Ủ, ngủ rồi . Nhưng mẹ nó thì tỉnh như sáo - Jenny quay lại với chồng - Hôn em đi .

- Jenny , không được đâu , nguy hiểm lắm .

- Không có gì đâu mà . Chỉ hôn thôi . Hôn em đi Cage ! Và thật tuyệt vào .

- Em ngủ rồi à ?

Kerry thờ dài :

- Hình như em chết mất .

Linc khẽ thổi vào một bên ngực cô , gã vui sướng và kinh ngạc thấy nó trong suốt :

- Em đâu có chết .

Cô mở mắt nhìn gã . Cô đang nằm ngửa , gã nằm sấp bên cạnh cô , chống khuỷu tay nhìn cô đắm đắm .

- Trông em kinh lắm hả ?

- Vậy ra cái người đàn bà đã chui rúc trong rừng rậm hàng tuần , chẳng hề cần đến son phấn hay lược chải tóc đó bây giờ lại lo lắng về bề ngoài của mình ư ?

- Trông em kinh khủng lắm phải không ?

- Rất gọi cảm - Gã hôn nhẹ cô - Đó là lúc người đàn bà đẹp nhất .

- Thật là mù quáng .

- Với lại lúc ở trong rừng em chẳng thèm để ý đến bề ngoài thì tại sao lúc này lại lo lắng làm gì ?

- Lúc đó em đâu có ngủ với anh .

- Không phải vì anh không thử . Vì thực ra là anh đã ngủ với em rồi đấy chứ . Em có nhớ cái đêm dưới vòm dây leo không ?

- Lúc đó anh đâu có phải là người yêu của em .

- Em có nhớ cái đêm dưới vòm dây leo không ?- Gã nhắc lại và bắt cô phải nhìn vào mắt mình . Cô gật đầu - Em có nói rằng nếu một người đàn ông có

thể chết vì bị kích thích thì đó sẽ là cái giường anh ta nằm chết không ?- Cô cười , gã nhăn mặt - Chẳng buồn cười tí nào .

- Em biết . Bởi vì lúc ấy em cũng khổ sở lắm .

- Thật ư ?

- Thật .

Gã nhìn cô qua chõng gối :

- Em đẹp quá .

- Hồi trước anh có nói với em thế đâu .

- Anh không mấy khi khen ngợi ai .

Cô đưa tay lên gạt mấy sợi tóc lòa xòa xuống trán gã :

- Linc , anh không gần gũi với quá nhiều người phải không ?

- Có - Gã nhìn thấy vẻ bị thương tổn trong đôi mắt cô và căm ghét mình vì đã gây cho cô nét thương tổn đó bằng câu trả lời khắc nghiệt của mình . Bây giờ gã cố làm dịu đi bằng cách đặt tay lên má cô và đưa ngón tay cái miết khẽ lên môi cô !

- Đêm nay anh rất gần gũi với em . Anh chưa bao giờ gần gũi với ai như với em bây giờ . Chúng ta rất gần gũi với nhau . Hãy đừng làm hỏng mọi chuyện bằng những phân tích chỉ lý .

Có biết bao nhiêu điều cô muốn nói . Tim cô tràn đầy tình yêu đối với người đàn ông này . Nó đòi hỏi được trào ra . Nhưng cô biết chỉ cần nói thêm điều gì nữa cũng có thể đẩy gã ra xa chứ không kéo gã lại gần mình . Vì thế cô im lặng .

Để làm tâm trạng họ nhẹ đi , cô nhồm dẩy và hôn lên trán gã . Tóc cô quệt lên vai gã .

- Dễ chịu làm sao .

- Cái gì kia ?

- Tóc em quệt vào da anh .

Như để cô bày tỏ tình yêu thâm lặng của mình , Kerry bắt đầu hôn lên vai và cắn yêu lên vai gã . Gã lau bàu tỏ vẻ đồng ý . Cô gấp mình phủ lên khắp người gã những cái hôn như mưa .

Cô đưa tay vuốt đôi lông mày gã , hơi nấn nhẹ để cảm nhận được cái rắn chắc của nó . Gã tỉnh quái liếc nhìn khiến cô cười khúc khích :

- Em không thể không chú ý được .

Cái cười của gã có vẻ nham nhở nhưng vẻ mặt gã có vẻ giản ra và dịu đi khi tóc cô quệt vào đùi gã .

- Kerry ?

- Hà ? - Cô ngẩng lên . Gã lật người lại . Tim cô ngừng đập .

Gã lại gọi tên cô . Trong lời gọi ấy chứa đựng một niềm khoái lạc không nói ra . Và những hơi thở đứt quãng không thể dấu nổi .

- Em không cần phải làm thế nếu em không muốn .

Cô mỉm cười yêu thương nhìn gã , rồi lại cúi xuống .

Cô hôn lên hai đầu gối gã , rồi ngược dần lên trên , hôn đến đầu tóc cô lại quệt theo đến đó . Gã nhắm mắt thì thầm gọi tên cô trong lúc môi cô vẫn mơn man làm tình trên da thịt gã . Không chút kiềm chế tràn ngập yêu đương .

Một lúc sau , họ nằm phờ phạc bên nhau . Linc là người đầu tiên tỉnh lại . Lẽ ra gã phải lùi ra xa . Lẽ ra gã phải bỏ cô nằm lại . Nhưng thay vì thế , gã lại ôm lấy cô và xiết chặt vào lòng .

- Kerry , Kerry - Trong giọng nói của gã chứa đựng biết bao nhiêu điều . Khẩn khoản . Hạnh phúc . Say đắm . Và gần như buồn rầu .

Nhưng Kerry chỉ nghe thấy tiếng trái tim họ đập dồn dập , cô không nghe thấy tiếng gã gọi

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13

Gã thêm một điều thuốc .

Lê ra gã đã châm một điều thuốc , nhưng sợ mùi khói thuốc sẽ làm nàng tỉnh giấc . Gã cũng có thể trở về phòng mình hay một phòng khác để hút thuốc , nhưng không thể bắt mình xa rời nàng . Lê ra ngay từ đầu gã cần phải tránh xa nàng ra .

Đó chính là điều Lê ra gã nên làm .

Sẽ khôn ngoan hơn nhiều nếu lúc đó gã không dừng lại khi nàng mở cửa phòng mình đêm hôm qua . Lê ra gã có thể nhận lời xin lỗi - mà thật ra chẳng cần thiết - có lẽ gã nên bắt tay nàng , thậm chí có thể hôn lên má nàng một cách thân thiện rồi quay trở về phòng ngay , nếu cần thiết thì khóa trái mình bên trong cũng được .

Nếu gã làm như vậy thì đã chẳng xúc phạm đến nàng và gã đã có thể ra khỏi đời nàng cũng nhẹ nhõm như lúc bước vào ban đầu .

Nhưng không hẳn là như thế . Buổi sáng ngày hôm qua vẫn được xếp thêm lên trong danh sách các tội lỗi của gã .

Gã lẩm bẩm văng tục . Dù có nói thế nào đi chăng nữa thì đó cũng là cả một mớ bòng bong . Gã dính dấp vào Kerry Bishop kể từ lúc nàng quyến rũ gã ra khỏi cái cantina ấy . Và gã sẽ còn dính dấp với nàng cho đến khi vẫy tay từ biệt nàng , nói gì đó đại loại như " Em bé , nhìn mình kia " và biến mất theo ánh chiều tà .

Trong phim thì thế đấy , một cảnh chia tay mùi mẫn tiếc nuối sẽ là một kịch bản hết ý . Nhưng trong cuộc đời thực thì nghe quá ngớ ngẩn .

Gã áp trán lên khung cửa sổ mát lạnh thật mạnh tựa như muốn xuyên thủng cả gỗ . Nói lời tạm biệt chỉ mới là một nửa vấn đề . Ngay cả sau khi nói xong lời tạm biệt chắc cũng phải mất một thời gian rất lâu sau đó mới gạt được hình ảnh Kerry ra khỏi cuộc đời mình . Phải thừa nhận điều đó thôi . Nàng đã bầu sâu móng vuốt vào lòng gã , nhưng rất ngọt ngào . Gã đã bước vào vấn đề Kerry , và giờ đây gã chỉ có thể nghĩ đến một điều duy nhất là nàng .

Nụ cười của nàng . Đôi mắt nàng . Giọng nói của nàng . Mái tóc nàng . Thân mình nàng .

Đã bao giờ gã gặp người đàn bà nào đáp ứng gã đầy đủ hơn thế chưa ?

Có ở nơi nào không nhỉ ?

Có ở lục địa nào không ? Vào tuổi nào ?

Cuộc làm tình của họ đã đi xa hơn tình dục . Kerry đã mở toang một cái gì đó ẩn giấu kín sâu trong người gã . Và chính đó là điều đã khiến gã cảm thấy cuộc làm tình của họ thật là phiền phức .

Cố gắng cưỡng lại ham muốn , Linc quay đầu lại và nhìn Kerry đang nằm ngủ . Gã không thể nào không mỉm cười , nụ cười làm khuôn mặt vốn khắc nghiệt của gã giãn ra

Một chân của nàng trệt ra khỏi tấm mền mỏng - đó là tấm mền duy nhất họ đã đắp đêm qua . Gã đã làm nàng bối rối khi nàng chân nàng lên và để lại một vết thâm tím nhỏ trên bắp đùi trong của nàng bằng một cái hôn cháy bỏng .

- Còn ai có thể nhìn thấy nữa ?

Nàng vừa cười vừa đưa tay quàng lấy cổ gã , hỏi :

- Anh ghen à ?

Gã kinh ngạc khi nhận ra rằng gã ghen thật . Gã đã là người đầu tiên phá trinh nàng , on Chúa . Gã đã cho nàng biết niềm khoái lạc mà cơ thể nàng có thể đem lại . Gã Lincoln O'Neal - Là người đã dạy cho nàng biết làm thế nào để đem lại khoái lạc . Cái ý nghĩ rồi một người đàn ông khác sẽ được hưởng người đàn bà tuyệt vời , âu yếm gọi cảm này - người mà chính gã đã khám phá ra - khiến con tức giận dâng lên trong lòng gã .

Giờ đây gã nhìn thấy rõ cái vết khác màu đỏ trên đùi nàng và nhớ lại niềm vui khó tả của cả hai người khi gã đặt môi hôn lên đó . Gã đưa mắt nhìn nàng . Từng phần vuông trên cơ thể nàng đều khiến cho những ký ức đầy kích động ủa về trong óc gã Từ những nét cong trên đôi chân mảnh dẻ cho đến cái *** tại mềm mại mà gã đã mon men , đã nếm nếm .

Mặc dầu đêm qua nàng đã dữ dội , và đây nhục cảm đến thế , vậy mà lúc này trông nàng ngây thơ như một đứa trẻ - mái tóc đen xòa tràn trên gối , đôi môi - vẫn còn mọng đỏ vì những cái hôn của gã - lúc này hơi hé mở . Hàng mi đen mượt , cái cằm mở nàng như kem sữa .

Bật rên lên một tiếng thành lời , gã quay đầu nhìn ra cửa sổ . Khung cảnh bên ngoài vừa mới được nhuộm trong ánh sáng buổi ban mai . Nơi chỉ mấy

phút trước đây tất cả mọi vật còn xám xịt giờ đây bỗng trở nên tuyệt vời . Bầu trời vừa nãy còn nhợt nhạt không màu , lúc này bỗng sống động trong những ráng đỏ và vàng óng của buổi bình minh .

Buổi rạng đông thật đẹp nhưng chẳng hề làm cho tâm trạng u tối của Linc nhẹ đi chút nào . Hôm nay gã phải ra đi . Loanh quanh cạnh Kerry thêm chút nào sẽ chỉ là một sự ngu ngốc mà thôi . Càng chậm trễ càng làm cho mọi chuyện rối hơn . " Bởi vì - hãy đối mặt với sự thật đi - mày không thể nào sống dưới cùng một mái nhà với nàng mà không thêm muốn lôi nàng vào giường với mày . "

Những chuyện giữa hai người - đầu cho đó là cái quái quỷ gì đi chẳng nữa - cũng không thể tiếp tục được . Sớm hay muộn mỗi người sẽ phải sống cuộc đời của mình . Toàn bộ con người của gã nói với gã rằng - Hãy đi đi càng xa càng tốt .

Nhiệm vụ đã hoàn thành . Câu chuyện đã hết rồi . Kết thúc và ra đi . Họ đã làm xong những điều đã định làm . Đã đến lúc phải chuyển nỗ lực sang một việc khác . Nàng đã đưa được tất cả bọn trẻ mồ côi ra khỏi Montenegro một cách an toàn . Tất cả bọn chúng đều đã được đưa về với gia đình , trừ Lisa - mà điều đó cũng chẳng có gì cấp bách lắm . Tìm một cặp bố mẹ cho con bé chẳng có gì là khó khăn .

Linc đã nhận lời một tạp chí quốc tế cho in những tấm ảnh gã đã chụp được trong cuộc chạy trốn của họ . Cái giá gã đòi sẽ đủ cho gã sống cho đến khi có một cuộc đảo chánh mới , hay một tai nạn máy bay , núi lửa phun - hay bất kỳ một sự kiện nào khác có thể là đề tài cho những tấm ảnh mà thiên hạ muốn xem .

Lạ thật , vậy mà sao gã không có cái cảm giác nghỉ ngơi như mọi khi . Gã vốn là một kẻ thích lang thang không bao giờ nguội lạnh . Chỉ một thoáng là gã có thể sẵn sàng vớ lấy máy ảnh và nhảy lên chuyển máy bay gần nhất để lên đường . Tại sao lần này gã cứ cắm chân mãi nơi đây ?

" Chuyện đó dễ trả lời lắm . Mi hãy nhìn lại đằng sau mà xem . "

Được rồi đó là vì Kerry . Gã không lo âu đến nỗi không thể để mặc Kerry ở lại . Nhưng liệu gã còn cách nào khác nữa không Gã có thể hứa hẹn được những gì với nàng ? Một căn hộ chật chội , bàn thiêu ở khu Manhattan , nơi hàng tháng gã vẫn về để nhận thư từ . Phòng tắm đồng thời được dùng làm phòng tối , và gã vẫn thường để hóa chất dự trữ trong phòng sinh hoạt . Gã chẳng có một cái xe hơi . Gã nhờ dịch vụ trả lời những cuộc điện thoại gọi đến cho mình . Gã toàn đi ăn ngoài , trừ bữa điểm tâm , mà thường là gã cũng chẳng ăn điểm tâm . Thứ duy nhất gã có trong bếp là chiếc tủ lạnh rỗng tuếch chỉ dùng để làm đá và đựng ẩm cà phê .

Nhưng đầu cho gã có cả một ngôi nhà đầy đủ tiện nghi ở Đại lộ Park thì gã cũng không thể đề nghị một phụ nữ như Kerry Bishop đến sống cùng với mình được . Gã là đứa con của đường phố . Một thằng bé lêu lổng ba mươi lăm tuổi . Gã chưa hề được học hành tử tế bao giờ .

Nàng thì toàn được sống trong nhung lụa . Chắc nàng biết nhiều ngoại ngữ hơn gã tưởng tượng nhiều . Nàng tinh khiết , học thức và là thành viên của xã hội thượng lưu trí thức . Và dù cho nàng có tin hay không thì sẽ không một ai đồng nhất nàng với chuyện tồi tệ của lão già kia cả . Ngược lại , nàng còn xứng đáng được gọi là một nữ anh hùng .

Và nàng là thứ tốt đẹp nhất từng xảy ra với Lincoln O'Neal , mà đơn giản là gã không thể nào điều khiển nổi .

Thở hắt ra thật chậm rãi và nặng nề . Linc đi về cuối phòng và nhìn nàng . Nếu như mọi chuyện khác đi . Nhưng mọi chuyện vẫn thế , và có lẽ than vãn cũng chẳng có ích gì . Cuộc sống không có nàng hẳn là tồi tệ . Nàng giống như một tia lửa lúc nào cũng sẵn sàng bùng lên và tỏa hơi ấm cùng ánh sáng vào cuộc sống lạnh lẽo và ảm đạm của gã .

Linc chống tay lên bức tường phía trước và cúi xuống đầu giường . Gã rất muốn hôn nàng một lần cuối cùng , nhưng sợ làm nàng tỉnh dậy . Thay vì hôn , gã chỉ chạm nhẹ ngón tay cái vào môi nàng . Chúa ơi , nàng đẹp quá . Nàng thật sôi nổi . Toàn bộ thần kinh của gã vận đi vì đau đớn , khi nghĩ rằng sau hôm nay gã sẽ không bao giờ còn nhìn thấy nàng nữa .

Gã chưa bao giờ nói lời yêu thương với ai . Có lẽ trước kia gã cũng nói yêu thương với mẹ , nhưng mẹ gã đã chết từ hồi gã còn bé lắm và chẳng nhớ được gì . Gã chưa bao giờ dịu dàng với người đàn ông khắc nghiệt , vô cảm đã sinh ra mình . Giờ đây gã thì thầm những lời đó với Kerry Bishop .

- Anh yêu em .

Mấy giây sau , hàng mi tím thắm của nàng rung rinh . Gã sợ rằng lời thổ lộ của mình đã làm nàng tỉnh giấc , nhưng nàng tỉnh dậy rất chậm chạp , do đó không thể vì lý do đó . Nàng oằn oại vuron vai , giờ tay lên đầu và duỗi chân hết cỡ . Cử động đó khiến tấm mền tuột ra , để lộ đôi vú xinh đẹp trước tia nhìn của gã .

Hàm gã nghiêng lại vì căng thẳng , gã cố cưỡng lại không cúi xuống để ngậm lấy cái núm vú hồng hồng đó , mon man cho đến khi nàng tỉnh hẳn . Gã phải cố gắng kinh khủng mới cưỡng lại được ý muốn đó , nhưng gã vẫn giữ vẻ mặt lạnh nhạt .

Khi Kerry mở mắt mắt ra , cô đưa tay giật giật một sợi lông trên tay gã , gã giật tay quay đi .

- Còn sớm lắm , em chưa cần phải dậy làm gì .

- Tại anh dậy rồi nên em cũng muốn dậy . Hay là em có thể quyến rũ anh vào nằm lại với em ?

Gã mặc áo vào và liếc nhìn nàng . Đôi mắt xanh thắm của nàng đầy vẻ mời mọc . Tấm mền vẫn đắp ngang qua lòng , nhưng nàng đã ngồi thẳng dậy , vú để trần . Mái tóc xỏa tung trên vai .

- Không đang thêm thuốc .

- Anh có thể hút ở đây cũng được .

Gã lắc đầu và tránh không nhìn nàng :

- Anh thèm cà phê nữa . Không hiểu Cage và Jenny có thấy phiền nếu anh xuống bếp pha cà phê không nhỉ ?

- Em tin là không .

Qua tấm gương trên tủ áo Linc nhìn thấy nàng chăm chú theo dõi từng cử động của gã . Nỗi lo âu đang len lén chen vào vẻ mặt của nàng . Rõ ràng điều nàng chờ đợi là âu yếm dịu dàng . Gã đã không hôn nàng cái hôn " Sáng hôm sau " . Nhưng gã không dám tin mình nữa . Gã biết nếu mình lại ôm lấy nàng thêm một lần nữa thì sẽ không thể dứt nàng mà ra đi .

- Anh sẽ gặp em dưới nhà dưới - Vừa tự chửi mình , gã vừa đi ra cửa .

- Linc ? - Nàng đã lấy lại tấm mền phủ trên người . Không có gì làm gã đau lòng hơn thế nữa . Không còn là người đàn bà xinh đẹp trước mặt người yêu , giờ đây nàng đang thấy xấu hổ vì sự trần trụi của mình . Nụ cười của nàng không có vẻ tự tin lắm , nhưng rồi nàng cũng can đảm nói tiếp :

- Anh vội gì vậy ?

- Hôm nay anh có nhiều việc phải làm lắm . Và sau khi chụp cảnh bọn trẻ gặp gia đình mới thì anh sẽ không còn ở đây nữa - Gã không thể chịu đựng vẻ mặt tan vỡ của nàng , vì thế gã quay đi và cầm lấy quả nắm cửa - Hẹn gặp em ở dưới nhà .

Cửa vừa đóng lại phía sau , Linc dừng bước ngay hành lang . Vẻ mặt thống khổ của gã có thể khiến ai nhìn thấy phải kinh ngạc . Gã nghiến chặt răng để khỏi bật lên một tiếng kêu đau đớn

. Rồi vừa chửi rủa cuộc đời và những trò đùa của số phận đùa giỡn với con người , gã đi xuống gác .

Kerry để mặc cho nước xối xuống người mình như một sự trừng phạt . Đó đâu phải là mơ . Thân thể cô còn in bao dấu vết chứng tỏ điều đó . Dầu cho không có những dấu vết thực thể thì từng ký ức quý giá vẫn còn nguyên trong trí óc cô . Đêm qua Linc là người tình của cô .

Hơn thế nữa gã yêu cô .

Gã đã vô cùng dịu dàng . Đã chăm chút đến mọi ý muốn và khao khát của cô . Đã âu yếm . Gọi cảm tuyệt vời . Cứ như gã đọc được những ý nghĩ khát khao thâm kín nhất của cô và thỏa mãn tất cả

Sáng nay , gã lại là một người xa lạ , lạnh lùng , xa cách và thù địch hết như cái ngày đầu tiên khi gã phát hiện ra việc cô đã lừa gã . Chỉ có điều lần này còn tồi tệ hơn . Hồi đó gã chỉ giận dữ . Lần này khác hẳn . Thà cô nhìn thấy gã ở những cảm xúc tồi tệ , còn hơn chẳng nhìn thấy gì .

Mặc quần áo xong . Kerry đi xuống gác và tính lạc quan giúp cho cô tin rằng thái độ xa cách sáng của Linc chỉ là do gã thèm nicotine và caffeine , sau khi đã hết thêm hai thứ đó gã sẽ lại ôm lấy mình và hôn mình với niềm say đắm vô bờ giống như đêm qua . Có lẽ chỉ là vì gã không phải là người thích hợp với sáng sớm mà thôi .

Cô không muốn nghĩ đến một hướng tồi tệ hơn , gã coi cô là một đứa dễ dàng , và sau khi đã thỏa mãn trí tò mò và đã chán chê cô thì gã sẽ biến .

Nhưng vừa bước chân vào bếp thì cô nhận thấy ngay cái hướng tồi tệ đó mới là sự thật . Gã ngược nhìn cô thờ ơ . Không một chút tình cảm nào ánh lên trong đôi mắt nâu vàng óng đó . Gã lạnh nhạt gạt đầu với cô rồi lại tiếp tục nhăm nháp cà phê .

Jenny vừa xúc một thìa Cheerios đút vào miệng Trent vừa vui tươi nói :

- Kerry , chào cậu . Cage , anh rót cho Kerry một cốc nước quả họ em được không ạ ?

- Cho em xin cà phê thôi .

- Cậu muốn ăn món gì nào ? - Jenny thận trọng đẩy cái cốc ra xa mép chiếc ghế ăn của thằng bé và cẩn thận lau chỗ bột sữa dính trên mép nó và hỏi .

- Cảm ơn , mình không ăn gì đâu - Kerry lúng búng sau tách cà phê mà Cage đưa cho cô . Đầu cô cúi gằm . Vậy mà cô đã mong chờ gì kia ? Tình yêu trên bàn điểm tâm chẳng ? Gã đã chỉ hứa chỉ đem lại cho cô khoái lạc . Gã đã giữ lời hứa .

Jenny nói :

- Sáng nay trông cậu tuyệt quá .

Cage nói :

- Anh cũng vừa định nói như thế , . Váy mới à ?

- Vâng , cảm ơn các bạn - Cô mặc một chiếc áo dài hai mảnh bằng len màu vàng chanh - Sau những bộ quần áo đi rừng kia thì gì mà chẳng đẹp - Kerry

cổ lấy giọng vui vẻ nhưng không thành công mấy - Sáng nay bọn trẻ thế nào nhỉ ? Chúng đã chuẩn bị xong chưa ?

Cage đáp :

- Tôi mới vào xem bọn chúng ra sao cách đây vài phút . Nháo nhào cả lên , chúng đang gói ghém đồ đạc .

- Thế còn Lisa ?

Jenny nói :

- Chắc chưa ai chuẩn bị cho nó đâu .

Linc đẩy ghế ra sau . Từ lúc Kerry bước vào đến giờ gã không nói một lời nào . Gã cũng không ăn :

- Tôi đã hứa với Joe là sẽ đưa nó xuống gác . Tốt hơn hết là tôi lên xem nó đã mặc quần áo chưa đây ?

Jenny nhắc đứa con trai xuống khỏi chiếc ghế ăn cao ngất ngưỡng và đặt nó xuống đất , động tác đó khiến Cage nhăn mặt nhìn chị

- Đi rửa tay đi Trent . Kerry , còn nhiều cà phê lắm . Cage , anh vào phòng ủi đồ giúp em một chút được không ?

Hai người ivừa bước vào phòng ủi đồ, Jenny quay lại hỏi Cage :

- Có chắc là đêm qua anh nghe thấy tiếng Linc vào phòng Kerry không ?

- Chắc .

- Anh ấy ra lúc nào ?

- Em là cái gì thế , mẹ chồng à ?

Jenny thì thầm :

- Anh ấy có ở đây suốt đêm không ?

- Anh nghĩ thế , nhưng đây đâu có phải việc của chúng ta .

- Vậy thì họ làm sao ấy nhỉ ?

- Ai mà chả có lúc không thành công .

Jenny nhìn chồng :

- Nhưng chúng ta thì chưa bao giờ .

Cage vừa cười vừa cúi xuống hôn vào cổ vợ :

- Quà vậy .

Chị giật khỏi chồng :

- Anh làm cho em không thể nào lạnh nhạt được . Các bà chứa như em không được thêm muốn mới phải .

- Họ may mắn thật - Cage lại đưa tay về phía vợ .

- Cage , thôi đi nào . Em biết anh đang định làm gì rồi . Anh chỉ cố tình làm cho em sao nhãng chuyện Linc và Kerry đi thôi .

- Quà thế thật .

- Chúng mình phải làm một việc gì đó .

- Không , chúng ta sẽ chẳng làm một việc gì cả

- Nhưng chúng ta sẽ làm gì ? - Phớt lờ không để ý đến câu trả lời của chồng .

Cage đặt hai tay lên vai vợ , bắt chị phải chú ý đến lời anh nói :

- Jenny , anh biết nói thế này thì có vẻ không hay lắm . Nhưng anh đã nói nhiều lần rồi , đó không phải là việc của chúng ta .

- Họ yêu nhau . Em biết và em cảm thấy thế .

Mỗi khi bị chọc tức Jenny lại càng trở nên thông minh . Cage mỉm cười nhìn vợ và nhướn mày :

- Em muốn cảm thấy cái gì ? Anh sẽ cho em cảm thấy một vài cảm giác nhé .

- Ôi , anh không thể được .

- Chính vì thế em mới yêu anh . Bây giờ nếu em không muốn phải trả giá bằng việc nhốt mình trong phòng ủ đồ với một thằng cha rất hư thì anh đề nghị rằng chúng ta hãy bắt tay vào việc của chúng mình . Hôm nay sẽ là một ngày kinh khủng đây .

Đến khi hai vợ chồng Hendren và Kerry vừa thờ hờn hờn vừa ngồi xuống mấy chiếc ghế kê ở hiên nhà thì trời đã gần tối . Ngày hôm nay thậm chí còn bận rộn hơn Cage tưởng . Một tiệm ăn trong vùng đã cung cấp thức ăn cho một bữa tiệc nướng ngoài trời để làm bớt sự lúng túng gượng gạo trong buổi đầu gặp gỡ giữa bọn trẻ mồ côi và các gia đình nhận đỡ đầu .

Tất cả các cặp cha mẹ nuôi đều được đúng như Kerry hy vọng . Cô rơi nước mắt vẫy chào bọn trẻ và tin rằng chúng sẽ được lớn lên trong một gia đình đầy thương yêu .

Cô vẫn lẩn tránh không muốn nhận những lời ca ngợi và lẩn tránh giới truyền thông . Các phóng viên bám chặt ép cô phải nhận lời cho họ phỏng vấn , nhưng cô vẫn hạn chế đến mức tối đa . Khi phải nói chuyện với bọn họ , cô luôn luôn hướng câu chuyện về phía bọn trẻ con , bởi chính chúng mới làm cuộc sống của cô phong phú hơn tất cả những năm trước kia cộng lại và cô nói rất ít về mình .

Roxie và Gary Fleming đã ra về cùng hai cô con gái mới của mình . Mới cách đây mấy phút Reverend và Sarah Hendren cũng đã ra về cùng Joe . Cuộc chia tay giữa cậu bé với Kerry rất cảm động . Thằng bé phải cố lắm mới không bật khóc . Mỗi Linc cũng run run khi gã nghiêm trang bắt tay Joe ? hai người cầm tay nhau khá lâu .

Lúc này Trent và Lisa đang chơi với nhau trên bãi cỏ . Lisa không hề tỏ ra cảm thấy mình là kẻ bị loại bỏ . Thực tế nó cũng không hề thất vọng khi thấy mình bị bỏ lại .

Jenny uể oải vẫy tay chỉ vào bếp :

- Trong kia vẫn còn thịt đấy . Các anh có muốn ăn thêm bữa tối nữa không ?

Cage đáp :

- Cảm ơn , anh không ăn đâu . Nhưng chúng ta có thể uống chút bia chứ Linc ?

- Quả thật là tôi cần phải ra sân bay ngay bây giờ .

Gã đã sẵn sàng ra đi . Mấy thứ quần áo mới mua ở Le Bota đã được gói ghém trong mấy cái túi vải , chiếc máy ảnh cuối cùng với ống kính phụ đã được cất gọn trong chiếc xác tiện dụng của nó . Tất cả đều đã được xếp sẵn trên hiên , chỉ còn chờ xe đưa ra sân bay . Lát nữa chuyến bay hàng ngày đi Dallas sẽ cất cánh , tới đó gã sẽ bắt một chuyến khác đi New York .

Jenny đã nói cho Kerry biết về chuyến đi của gã . Tim cô đang tan vỡ , nhưng cô không muốn để lộ ra . Ngay từ sáng , thái độ xa cách của gã đã khiến cô hiểu rõ . Mặc dầu hình ảnh cô còn in rõ trên những thước phim gã đang giữ , nhưng với gã cô đã là người xa lạ . Chỉ vài tuần nữa thôi , thậm chí có lẽ gã sẽ chẳng nhớ ra cô là ai . Tên cô có lẽ sẽ chỉ là một trong bao nhiêu cái tên trong danh sách những kẻ đã bị gã chinh phục ở khắp mọi nơi trên thế giới .

Đêm nay , sau khi mọi chuyện đã kết thúc , đêm nay khi chỉ còn một mình trên cái giường mà họ đã chia sẻ với nhau bao hoan lạc , cô sẽ khóc vào chiếc khăn tay mà gã đã đưa cho cô . Nhưng trước đó , cô sẽ cư xử thân nhiên như gã đang cư xử . Và đúng như gã đã nói dưới vòm dây kim ngân ấy - cô là một diễn viên giỏi .

Cage nói :

- Nhưng chắc chắn vẫn còn đủ thời gian để uống một cốc bia chứ .

Linc đồng ý :

- Nhất trí . Một cốc bia .

Jenny chống tay lên ghế , đứng dậy :

- Để em đi lấy - Đàng nào em cũng phải vào phòng tắm một tí .

Chỉ đi được có vài bước vào nhà rồi bỗng cúi gập người xuống ôm bụng :

- Ôi , trời ơi !

- Cage phóng bật dậy khỏi ghế :

- Sao thế ? Em lại bị chuột rút à ?

- Không .

- Em bị đầy bụng à ? Anh đã bảo là em đừng có ăn cái thịt nướng đó . Ông ta đã bỏ nhiều ớt quá đến nỗi ...

Jenny nhăn nhó mỉm cười :

- Không phải là đầy bụng . Đó là con

- Con ư ? - Cage nhắc lại như ngớ ngẩn .

- Con đây , nó đòi ra .

- Ôi , lạy Chúa . Quái quỷ - Cage nắm lấy cánh tay vợ - Sao em biết ? Em thấy đau à ? Khi nào ...Đột nhiên cảm anh nẩy lên , anh nhìn sâu vào mắt vợ . Thậm chí anh còn quay hẳn về phía ánh đèn để nhìn mặt vợ rõ hơn . Mắt anh cau lại nghi ngờ:

- Em có chắc không ?

Jenny bật cười vì hiểu ra rằng Cage tưởng chị lại bịa ra một màn kịch để giữ Linc lại :

- Có , em chắc chắn .

- Nhưng còn ba tuần nữa kia mà !

- Theo lịch thì có thể là như vậy . Nhưng con lại nghĩ khác . Nào , nếu anh không muốn em đẻ rơi ngay ngoài hiên này thì hãy đi lên gác và lấy va ly cho em đi . Nó ở trong ...

- Anh biết ở đâu rồi . Ôi thật sự thế à , Jenny , em ngồi xuống đi - Cage găm lên khi thấy cô định đi ra cửa - Anh gọi bác sĩ nhé ? Các con đau có cách nhau xa không ? Anh làm gì bây giờ ?

- Trước hết là anh phải bình tĩnh lại đã . Sau đó thì lên gác lấy va ly cho em đã nhờ . Em tin là Kerry sẽ gọi cho bác sĩ . Số điện thoại của bác sĩ dán trên cái bảng ngay bên cạnh điện thoại trong bếp ấy - Chị bình tĩnh nói với Kerry - Còn Linc , anh có thể trông nom Trent giúp tôi được không ?

Jenny quay lại ngồi trên ghế của mình kê ở hàng hiên và thú vị nhìn tất cả mọi người chạy nháo lên như đàn gà con lạc mẹ , vụng về va cả nhau trong lúc chạy đi làm theo lệnh của chị .

Cage quên mất cả cung cách thường ngày của mình và bắt đầu dùng lại thứ ngôn ngữ mà anh đã học được ở các giếng dầu . Trong ba người , Kerry là người bình tĩnh nhất . Khi họ tới được bệnh viện , chính Kerry là người đưa tay cho Jenny nắm để sang chiếc xe đẩy cho người ta đẩy tới phòng hộ sinh .

- Mọi chuyện sẽ tốt đẹp thôi mà - Jenny mỉm cười với Kerry đầy ngụ ý trong khi người ta đẩy xe đưa chị đi .

Bởi vì Cage cần phải có mặt bên cạnh Jenny trong khi chị sinh nở , thành ra Kerry và Linc nhận nhiệm vụ trông nom Trent và báo tin cho cha mẹ Cage cũng như vợ chồng Fleming . Người ta nói với hai người là lúc này họ chẳng có việc gì phải làm cả cho nên tốt hơn hết là họ cứ ở nhà chờ thông tin thêm .

Cage quay ra phòng chờ để nhắn với họ điều đó , anh cũng chẳng có tin tức gì mới để báo ngoài việc đứa bé vẫn chưa ra đời

Kerry hỏi :

- Jenny thế nào ?

- Cô ấy đẹp lắm -Cage sôi nổi trả lời - Lạy Chúa , cô ấy rất đẹp .

Cage đi khỏi , cả Kerry lẫn Linc mỉm cười trước tình yêu lộ rõ của anh đối với vợ . Nhưng khi họ liếc nhìn nhau , nụ cười trên môi họ nhạt đi . Hiểu rằng tình cảm của mình đối với gã hăn là hiện rõ trên khuôn mặt , Kerry quay đi để săn sóc hai đứa bé . Tại phòng chờ của bệnh viện chỉ có vài cuốn truyện tranh và Kinh Thánh , vì thế cuối cùng hai đứa trẻ ngủ thiếp đi trên ghế sofa . Cả Linc lẫn Kerry đều thay nhau đề nghị đưa hai đứa bé về nhà , nhưng Cage khẳng khái đòi để bọn chúng ở lại .

Anh nói :

- Jenny muốn Trent có mặt ở đây khi em bé ra đời . Như vậy thằng bé sẽ cảm thấy nó là một phần của em bé .

- Buồn cười thật , sao bọn chúng lại có thể ngủ ở trong cái phòng chờ của bệnh viện này nhỉ ?

- Kerry nói và lùa tay vào mái tóc đen của Lisa

- Ủ - Linc đáp . Chiếc ghế gỗ đang ngồi nghĩ chỉ cách chiếc sofa nàgng ngồi có vài phân , vậy mà gỗ tưởng như xa hàng dặm

- Có tin gì về chuyện đỡ đầu của Lisa không ?

Kerry lắc đầu :

- Quỹ đang cố gắng .

- Hy vọng là cơ quan nhập cư không làm cô rầy rà .

Kerry xoa xoa dọc cánh tay tựa như đột nhiên cảm thấy ớn lạnh :

- Chắc người ta sẽ không gửi trả con bé về nơi đó đâu - Cô nhìn xuống bé Lisa đang ngủ , rồi ngược nhìn gã

- Trước khi anh đi , tôi muốn cảm ơn anh về tất cả những gì anh đã làm cho chúng tôi .

Gã nhún vai bực tức .

- Không , cứ để cho tôi cảm ơn anh . Chúng tôi sẽ không thể trốn thoát được nếu như không có anh . Và tôi sợ quên ...- Cô đưa tay lấy chiếc ví và rút ra tờ séc mà trước đó cô đã điền và ký trả đầy đủ . Cô đưa tấm séc cho gã .

Gã rời mắt khỏi cô và nhìn tấm séc . Bằng một động tác bất ngờ khiến cô ngạc nhiên , gã giật tờ séc khỏi tay cô . Gã đọc tấm séc và nhận ra rằng cô rút tiền từ tài khoản cá nhân , và rằng chữ ký của cô rất đẹp , rồi gã tức giận xé toạc ra làm đôi .

- Vậy anh làm thế để làm gì ?

- Kerry hỏi . Cô đã hy vọng rằng một khi trả xong món tiền đó cho gã thì cô sẽ có cảm giác kết thúc được . Cô còn một nghĩa vụ nào đối với gã thì gã vẫn còn là một phần của cuộc đời cô . Chỉ bao giờ gạt bỏ được gã đi hoàn toàn cô mới có thể tiếp tục cuộc sống mà không có gã .

- Đó không phải là tiền xấu xa đâu . Tôi không bao giờ động đến một xu nào tiền của cha tôi . Mẹ tôi có để lại cho tôi một gia tài .

- Tôi không quan tâm tiền đó ở đâu ra

- Vậy thì tại sao anh lại xé đi ?

- Chúng ta hòa , được chưa ? - Gã ngiệt ngãi nói .

Môi Kerry hơi hé ra vì một nỗi đau mới lại dội vào tim cô :

- À , tôi hiểu . Anh đã được trả công rồi - Cô hít vào một hơi - Linc , hãy nói cho tôi biết . Đêm qua đáng giá năm mươi ngàn đô la ư ?

Điên cuồng , gã đứng phắt dậy .

- Chúng tôi có con gái rồi ! - Cage đột nhiên xuất hiện khiến cả hai giật mình quay ngoắt lại . Cage đang cười toét đến tận mang tai - Ba cân hai . Rất xinh đẹp . Tuyệt vời . Jenny khỏe . Không có gì phức tạp . Sau khi họ cân và đánh dấu , các bạn sẽ được thấy con gái tôi .

Sau khi nhận những lời chúc mừng chân thành của Kerry và Linc . Cage quỳ xuống và hôn con trai :

- Ê , Trent . Con mới có em gái đây .

Mặc dầu Kerry phản đối nhưng Cage khẳng khái bắt cô vào thăm hai mẹ con Jenny trước đã . Tại cuối hành lang , cô đăng ký với một nữ y tá và được dẫn vào phòng sản phụ . Jenny là sản phụ duy nhất nằm đây . Bé gái sơ sinh được quấn trong một chiếc chăn hồng bông bênh và đội mũ trùm , nằm trong tay mẹ .

- Mình hầu như đã quên hẳn không nhớ niềm vui khi lần đầu tiên được ôm con vào lòng như thế nào - Chị nói và nhìn xuống khuôn mặt bé xíu nhăn nhúm mà chị cho là rất đẹp .

Kerry thấy cảm động trước vẻ mặt thanh thản của bạn . Câu chuyện của Jenny lú lú toàn nhắc đến tên Cage , Trent và Aimee - đó là tên của bé gái mới sinh .

Kerry đi ra , biết rằng mình được chứng kiến một khung cảnh yêu thương . Gia đình Hendren tràn đầy tình yêu . Tình yêu tỏa ra từ họ , Kerry mừng cho hạnh phúc của họ , nhưng cô cũng ghen tị với họ . Về mặt nguyện của Jenny với chồng con chỉ làm nổi rõ thêm cái trống rỗng trong cuộc đời cô mà thôi .

Kerry mất mẹ từ sớm . Cha cô đã chết trong hồ thẹn . Kerry với hy vọng có thể sửa chữa những lỗi lầm mà cha cô đã phạm phải - đã chịu trách nhiệm trước cả một đất nước . Ở , cô đã thành công trong phi vụ vừa rồi thật nhưng bản thân cô đã chứng tỏ được gì ?

Cách nào đó , cô cũng đã bóc lột người khác giống như cha mình . Cô không mua chuộc ai , nhưng lừa gạt thì có . Mọi người ca ngợi cô đã hy sinh một cách cao cả . Nhưng tự đáy lòng cô biết mình đâu có hy sinh cái gì . Những điều cô đã làm là cho bản thân mình chứ đâu phải vì những đứa trẻ mồ côi

đó .

Cô đã sử dụng chúng như một chất tẩy rửa để gột sạch những vết nhơ của gia đình mình . Cô đã đẩy chín đứa trẻ mồ côi vào vòng nguy hiểm , đặt mạng sống của chúng trên bờ vực , như vậy để cho cô cảm thấy được gột rửa và thoát khỏi cảm giác tội lỗi . Đó chính là cách để cô nói to lên :

- Hãy nhìn tôi đây . Tôi có thể mang tên họ cha tôi , nhưng tôi không giống ông ta .

Và cô cố chứng minh điều đó với ai kia chứ ? Với một thế giới vốn chẳng là cái quái gì . Hay với chính bản thân cô ?

Cô quay lại phòng chờ . Cage đang bế đứa con trai đang ngủ ngon trên lòng và tả lại bằng tiếng Tây Ban Nha cho Lisa nghe về bé gái mới sinh . Con bé đang ngồi trong tay Linc . Một tay nó đặt trên đùi gã - một cử chỉ âu yếm và tin cậy theo bản năng của nó .

Chính lúc đó Kerry chợt hiểu ra cô phải làm gì .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

- Tôi thật bất ngờ trước chuyện đó , anh có thấy bất ngờ không ?- Cage nói giọng hùng hồn . Người hành khách ngồi trong chiếc Lincoln cổ điển không trả lời anh mà tiếp tục nhìn thẳng về phía trước - Khi Kerry thông báo là muốn nhận đỡ đầu Lisa , tôi suýt nữa rụng cả răng .

Cage nhìn sang Linc đang ngồi ở ghế bên cạnh . Từ lúc họ rời khỏi nhà để ra sân bay gã không hề có vẻ thích nói chuyện gẫu . Nét mặt nhàu nhĩ của gã âm ỉ và buồn bã . Như thường lệ Cage phóng xe rất nhanh , vì thế cảnh vật bên ngoài chỉ là những hình ảnh loang lổ . Cảnh vật xung quanh cũng không lôi được Linc ra khỏi sự im lặng . Không , về mặt sung sướng kia chắc hẳn vì một lý do khác . Cage đã đoán được phần nào lý do đó là gì .

Anh tiếp tục :

- Anh nghĩ điều gì đã khiến Kerry đột nhiên cho rằng cô ấy muốn một mình nuôi nấng một đứa trẻ ?

- Làm thế quái nào mà tôi biết được ? - Câu trả lời gằn dữ bật ra từ lồng ngực Linc - Tại sao cái người đàn bà đó có thể làm bất cứ điều gì mà cô ta muốn ? Cô ta là một con khủng .

Cage cười lục cục :

- Ừ , tôi cũng nghĩ vậy - Anh liếc nhìn Linc qua khóe mắt - Chính vì thế mới làm cho một người đàn bà trở nên thú vị , đúng không ? Chính những cái bất ngờ không thể nào đoán trước được ấy mới hấp dẫn .

Linc lau bầu gì đó trong miệng để trả lời , gã khoanh tay trước ngực và ngồi tẹt vào sâu hơn trong ghế :

- Khó đoán trước chỉ là cách nói khác đi của từ không có lý trí . Tôi nói với anh thế đấy , cô ta là một người điên . Làm bộ làm điệu như một nữ tu vậy . Làm gì có loại người nào có lý trí mà lại chạy quanh làm những trò ngớ ngẩn như vậy ? Cô ta hành động trước nghĩ sau - Gã quay về phía Cage và trở một ngón tay vào anh về báo trước - Rồi sẽ có ngày cái lối phóng túng của cô ta sẽ đẩy cô ta vào những chuyện phiền toái khủng khiếp đấy .

Cage cố dấu nụ cười và nghĩ rằng Kerry đã thực sự phiền toái khủng khiếp rồi . Chính Linc O'Neal đã là một " phiền toái " . Cage rất thích gã chính vì điều đó . Cage cũng đã từng là một nỗi phiền toái , luôn khoái chí vì mình đã được tiếng là thằng cha " tồi tệ " nhất trong thành phố .

Đêm qua là một đêm vất vả . Về mặt họ nói rõ điều đó . Cả hai chưa kịp ai cạo râu . Mắt họ đỏ ngầu . Cả hai vẫn mặc quần áo từ hôm qua .

Nhưng sáng nay họ không đủ thời gian để về nhà trước giờ chiếc máy bay thường nhật cất cánh . Linc khăng khăng đi chuyến này và không chịu chậm trễ thêm một chút nào nữa ; Gã còn nhất quyết đòi đi bộ hoặc gọi cho được chiếc taxi duy nhất của thành phố để cho Cage có thể ở lại bệnh viện với Jenny . Nhưng Cage cũng khăng khăng chẳng kém đòi lái xe đưa gã ra sân bay . Đàng nào cũng phải sau khi bác sĩ thăm bệnh mới được vào thăm Jenny và con gái anh . Sau khi thả Kerry cùng Trent và Lisa về nhà , anh và Linc đi ra sân bay .

Kerry và Linc chào tạm biệt nhau rất nhanh chóng và lịch sự , cả hai không ai nhìn nhau . Cage không dám nói với Jenny là Linc sẽ ra đi . Cô sẽ rất phiền muộn khi biết rằng chuyện mai mối của mình rõ ràng là đã thất bại .

Riêng Cage thì nghĩ rằng cả Kerry lẫn Linc cần phải bị đá vào ***** mới có thể đem họ đến với tình cảm đích thực của họ được . Nhưng anh cũng không thể quở trách Jenny , vì vậy đành tự mình tìm cách can thiệp vào chuyện này . Tuy nhiên cần phải kích động cái anh chàng Linc O'Neal có vẻ như không thể kích động này một chút đã .

- Tôi cũng hình dung là rồi Kerry sẽ gặp nhiều rắc rối đấy . Và sẽ sớm thôi .

Linc thắc mắc :

- Anh nói thế nghĩa là thế nào ?

- Trước hết là chuyện nhận con nuôi . Cô ấy là một phụ nữ độc thân . Cơ quan nhập cư đã nói rằng trẻ mồ côi chỉ có thể được một gia đình đỡ đầu , như vậy sẽ không chất thêm gánh nặng cho các công dân Mỹ phải đóng thuế . Tôi nghĩ rằng họ sẽ không coi phụ nữ độc thân là một gia đình đầy đủ

- Đầu phải những người độc thân thì không được nhận con nuôi .

- Đúng thế , nhưng sẽ mất thời gian hơn . Và anh đã biết đấy , trong vấn đề đỡ đầu cụ thể này thì thời gian bị hạn chế .

Linc nói :

- Họ không thể gửi trả một đứa trẻ mồ côi mới có bốn tuổi về lại Montenegro được .

- Có lẽ là không đâu - Cage cố ý nở một nụ cười rạng rỡ và lạc quan giả tạo - Nhưng nếu họ làm thế thì anh đã biết Kerry cứng đầu thế nào rồi đấy , có lẽ cô ấy sẽ trở về đó cùng với cô bé

.

- Trở lại Montenegro ư ? Cô ấy điên mất !

- Tôi không phủ nhận chuyện đó đâu . Một khi đã quyết thì chẳng có gì có thể làm cho người phụ nữ ấy thay đổi cả . Có thể trông cô ấy mỏng manh như một cánh bướm , nhưng cô ấy cũng ương bướng như một con la vậy . Hãy tin tôi đi , Jenny và tôi biết rõ điều đó

Linc châm một điếu thuốc lá bằng bàn tay run rẩy . Gã làm động tác ấy một cách máy móc , và nếu như cái nhãn mặt của gã có định nói lên điều gì thì đó là gã chẳng thấy điếu thuốc ngon lành gì .

Cage nói tiếp :

- Về khía cạnh ấy thì Kerry giống hệt Jenny .

Linc nhận xét về hờ hững :

- Tôi không hề cảm thấy Jenny ương bướng tí nào .

Cage cười :

- Bề ngoài có thể làm người ta lầm . Tôi không hề nghĩ rằng mình lại có thể nói để cô ấy chịu lấy tôi . Hồi đó cô ấy có mang và sống một cách tự lực . Tôi đã van xin cô ấy lấy tôi . Cô ấy cứ khăng khăng từ chối rất cứng đầu cứng cổ .

Linc kinh ngạc nhìn Cage :

- Jenny có mang Trent trước khi lấy anh ư ?

Cage nói :

- Trent là con tôi .

Linc giơ cả hai tay lên :

- Không , tôi đâu có ý định nói khác . Nhưng chỉ có điều , ồ , tôi cũng chẳng biết sao nữa - như vậy không giống tính cách Jenny

- Đúng thế . Tôi chịu hoàn toàn trách nhiệm về chuyện đó . Một ngày kia , khi nào chúng ta có nhiều thời gian hơn tôi sẽ kể cho anh nghe tất cả câu chuyện .

Linc trở lại về trầm ngâm :

- Rồi mọi chuyện trở nên tốt đẹp . Quan trọng là ở đó .

- Phải , nhưng cũng mất nhiều thời gian mới được - Mặc dù đồng hồ tốc độ chỉ đến hơn chín mươi dặm một giờ nhưng Cage vẫn quai tay qua tay lái và đặt tay lên thành ghế :

- Trước khi ngủ với Jenny tôi đã là một thằng lêu lổng trong suốt hai mươi tư năm trời . Mọi người luôn phải cảnh giác đặc biệt với tôi . Tôi tin là anh không bao giờ đi đâu mà không đem theo một nắm bao cao su trong túi - Cage cười , nụ cười đầy vẻ đồng lõa .

Linc mỉm cười yếu ớt đáp lại .

- Chẳng bao giờ có một sự tình cờ không may nào cả - Cage nhún nhó cười - Tôi chỉ may mắn một cách quái quỷ mà thôi . Cái lần duy nhất tôi không dùng thì lại là khi tôi ngủ với người đàn bà mà tôi luôn luôn khao khát . Và đó là lần đầu tiên của Jenny - Điều tôi không bao giờ ngờ tới . Ai mà biết được - Cage nhún vai ' Có lẽ vì trong tiềm thức tôi muốn có con với nàng , để cho nàng phải chịu nói chuyện với tôi .

Linc lại tiếp tục nhìn thẳng về phía trước nhưng gã không có vẻ u ám nữa . Gã ngồi thẳng đơ cứ như sẵn sàng chờ bị hất khỏi ghế vào bất cứ lúc nào . Bàn tay gã cứ vuốt đi vuốt lại trên đùi , cảm nghiền chặt .

Gã đột ngột nói :

- Quay xe lại .

- Há ?

- Dừng xe và quay lại . Chúng ta quay về .

- Nhưng máy bay sẽ cất cánh trong ...

- Tôi chẳng cần cái máy bay chết tiệt ấy - Linc quát lên - Đưa tôi trở lại trang trại .

Đá bắn tung tóe khi Cage tạt chiếc Lincoln dài ngoằng khỏi đường cao ốc rồi quay ngoắt lại . Anh lộn ngược xe một trăm tám mươi độ rồi nhấn ga hết cỡ . Anh vẫy chào cánh xe đi tuần mỗi lần vượt qua họ . Bắt một con quỷ thoát ra từ địa ngục còn hơn là phải chặn Cage Hendren vào lúc anh ta đang vội vã .

Cage quay về đến trang trại chỉ hết một phần ba thời gian lúc đi . Nhưng đối với Linc , kẻ cứ nhấp nha nhấp nhồm trong ghế , răng nghiền trèo trẹo thì dường như thời gian đó là vô tận .

Thậm chí gã chưa bao giờ nghĩ đến chuyện đó .

Hiển nhiên là lúc rời khỏi cái cantina ấy với " con điểm " thì gã cũng định sẽ dùng một cái gì đó ; Nhưng đồ đạc của gã đã bị mất đầu đó trên đường đi . Cái buổi sáng gã lờng lờng theo Kerry trên cái xe pick up đó gã đang điên tiết đến mức không hề nghĩ đến chuyện đề phòng .

Và , Chúa ơi , từ sau đó còn bao nhiêu lần nữa ? Trong cái đêm say đắm đó đã bao nhiêu lần gã ...? Chắc hẳn ít nhất ...! Thậm chí gã chẳng thể đếm nổi là bao nhiêu lần nữa .

Cage đỗ xe ngay đầu lối vào nhà :

- Nếu anh không phiền lòng thì tôi xin phép trở lại bệnh viện đây .

- Hẳn rồi - Linc giật chiếc túi xuống khỏi ghế và ra khỏi xe , đóng sập cửa xe lại đằng sau mình .

- Có lẽ tôi sẽ ở lại bệnh viện cả ngày . Anh cứ ở nhà nhé . Nếu anh không muốn Trent quấy rầy thì gọi ông bà đến để đón nó .

Linc đã đi gần đến cửa ra vào , gã lơ đãng gật đầu với Cage . Cage cười lục cục và sang số để chiếc Lincoln lùi lại trên bãi cỏ

Linc thả chiếc túi xuống ngay đầu hành lang . Ánh mặt trời gay gắt bên ngoài khiến mắt một lúc mắt Linc mới quen với bóng râm trong nhà . Vừa sốt ruột vừa không muốn chờ đợi , gã va vào không biết bao nhiêu thứ đồ đạc trong khi loạng quạng đi khắp các phòng ở tầng một . Khi đã rõ ràng là chẳng có ai dưới này gã bèn chạy lên gác hai , nhảy hai bậc thang một .

Gã đẩy cửa phòng ngủ dành cho khách , nhưng không có ai trong đó . Tối lúc đến được phòng Trent thì gã đã gần như sùi cả bọt mép . Vì Chúa , nàng ở cái chỗ quái nào kia chứ ?

Gã đẩy cửa , nó bật ra và đập vào tường . Kerry đã thay chiếc váy len và mặc một chiếc quần jean và chiếc áo ba lỗ bằng vải bông . Nàng đang ngồi trên mép giường , Lisa nằm ngủ trên giường . Trent đang nhẹ nhàng gác trên chiếc giường bên cạnh

Một hồi lâu hai người nhìn nhau trừng trừng .

Rồi Kerry nhảy phắt dậy :

- Anh làm tôi sợ đến chết khiếp - Nàng cố ghì giọng để bọn trẻ không thức giấc , nhưng tức giận như một con mèo đang thờ phỉ phỉ bởi vì gã đã bắt gặp nàng đang khóc - Tại sao anh lại nhảy xô vào đây như thế ?Tôi cứ tưởng là trộm .

Chỉ bước ba bước . Linc đã đến bên cạnh giường và nắm lấy cánh tay Kerry . Gã kéo nàng ra khỏi phòng . Khi đã ra đến ngoài gã vênh cằm lên :

- Không có vấn đề gì . Nếu như tôi là kẻ trộm thì cô là hiện thân của một võ sĩ karate.

- Rất buồn cười ! Bây giờ bỏ ra đừng có nắm tay tôi như thế - Nàng vặn vẹo giật tay ra - Tôi mới vừa dỗ chúng ngủ được . Chúng mệt là đi rồi , nhưng quá vui sướng nên không thể nào ngủ được . Thế rồi anh nhảy xô vào phòng như một con bò điên và ...Khoan đã . Tôi nghĩ lúc này anh đang trên đường đi Dallas kia mà . Anh đang làm cái gì ở đây vậy ?

- Hối xin .

Kerry há hốc miệng nhìn gã :

- Hối xin ư ? Hối xin cái gì ?

- Xin cưới , dĩ nhiên là thế ; Thường thường đàn ông hỏi xin cái quái gì ở một người đàn bà ?

- Vô khối điều . Trong những điều đó thì xin cưới là điều người ta ít làm nhất .

Mặt gã sạm lại và có vẻ đáng sợ vì khó chịu:

- Được , vậy thì đó là điều tôi đang cầu xin đây . Tôi xin cưới cô .

- Tại sao ?

- Bởi vì tôi muốn hoàn thành nghĩa vụ , thế đấy - Trên đường đi ra sân bay Cage đã lưu ý tôi một chuyện .

- Chuyện gì ?

- Rằng chúng ta không hề làm gì để đề phòng có thai - Gã đập mạnh vào đầu cứ như đang cho nổ một quả bom - Cô không nghĩ đến chuyện đó à ?

Nàng hơi lưỡng lự nhưng chỉ thoáng qua nên gã không thể nào nhận thấy . Trong một phần triệu của giây , nàng thoáng có ý nghĩ cứ để cho gã tin rằng họ đã bắt cần . Nhưng chỉ mới sáng nay thôi nàng đã quyết định là sẽ không bao giờ lợi dụng người khác cho thắng lợi của mình . Nàng không thể lừa Linc bằng cách đó , như vậy không tốt . Bằng cách đó , nàng chỉ càng nổi khùng vì gã trở lại và xin cưới chỉ vì gã cảm thấy có nghĩa vụ phải làm như vậy .

- Nhưng thực ra tôi có đề phòng .

Vậy là đủ để làm cho cánh buồm đang căng phồng của gã bỗng xẹp lại . Kerry rất hả hê khi thấy vẻ vênh váo của gã sụp xuống như một cây súp lơ bị cắt .

Nàng nói :

- Chuyện đó tôi đã nghĩ tới từ cách đây một năm kia . Trước khi đi Montenegro - Nơi khả năng bị hãm hiếp là rất có thật , tôi đã bắt đầu uống thuốc tránh thai . Thế đấy , ông O'Neal , ông chẳng có gì phải lo lắng cả . Ông được giải phóng khỏi " trách nhiệm " . Thôi bây giờ nếu ông cho phép , tôi mệt rồi .

Nàng quay gót , nhưng chỉ mới đi được vài bước thì gã đã kéo giắt nàng lại .

- Gì nữa nào ? - Nàng hỏi .

Linc nói :

- Cô còn quên một việc nữa .

- Chuyện gì ? - Kerry khoanh tay trước ngực và sốt ruột dậm chân .

- Lisa . Có thật cô thành tâm tin rằng người ta sẽ cho phép cô nhận đỡ đầu nó ?

- Phải .

Mặc dầu nàng khẳng định một các quả quyết , nhưng Linc nhận thấy một kẻ hở trong sự tự tin đó , và như một vận động viên leo núi tìm kiếm một hốc nhỏ trên vách đá dựng ngược , gã bám vào đó :

- Nhưng tôi không tin chắc như vậy . Cả Cage và Jenny cũng không tin . Trên đường ra sân bay Cage đã nói đến chuyện đó .

- Tôi sẽ tận dụng mọi khả năng .

- Nhưng cô vẫn có thể bị thất bại .

- Nếu vậy thì tôi sẽ đưa con bé tới sống ở một nơi nào đó ngoài cái nước Mỹ này , đi Mexico , đâu cũng được .

- Ồ , thế mới gọi là nâng niu đấy . Một cuộc sống kinh khủng đối với một đứa trẻ - không biết thế nào là ổn định và chẳng có tổ quốc .

Kerry khẽ kêu lên :

- Tôi sẽ không bỏ rơi nó . Tôi yêu nó .

- Tôi cũng vậy .

Những lời nói đó vang vọng khắp hành lang rộng lớn . Sau tiếng vọng đó , tiếng động duy nhất tràn ngập hành lang im lặng chỉ là tiếng thở của họ .

Kerry hỏi , giọng rất khẽ :

- Anh yêu nó ư ?

Gã gật đầu :

- Sáng nay , tôi đã đau xé đến tận tâm can khi phải rời xa nó . Cô có thấy nó cứ bám lấy cổ tôi , không muốn tôi đi như thế nào không ?

- Sau khi anh đi nó khóc mãi , mặc dầu nó đã hứa với anh là nó sẽ không khóc .

Linc có vẻ cảm động :

- Cô thấy chưa , nó cũng yêu tôi .

Tim Kerry bắt đầu đập nhanh , nhưng nàng không cho phép mình lạc quan quá . Từ trước đến giờ nàng đã bị thất vọng quá nhiều . Nàng nhìn xuống sàn nhà :

- Anh cũng có thể tự mình xin đỡ đầu nó .

- Tôi cũng có những khó khăn giống cô . Thậm chí có thể khó khăn hơn nữa , vì tôi là đàn ông . Chúng ta sẽ có cơ may nếu xin nhận nuôi nó với tư cách là một cặp vợ chồng . Và đó sẽ là điều tốt nhất cho Lisa . Nó cần cả cha và mẹ . Tôi biết rõ điều đó .

Tim Kerry vẫn đi vì yêu thương . Thì ra cái tính cách luôn xa lánh của Linc là vì gã chưa bao giờ biết đến tình yêu cha mẹ . Nàng muốn lao vào vòng tay của gã và phủ lên cái cảm lạnh chớm râu kia những cái hôn hạnh phúc , nhưng nàng cố kiềm mình lại .

- Đó vẫn chưa phải là một lý do đúng đắn để kết hôn . Chúng ta sẽ chất lên vai Lisa cái gánh nặng trách nhiệm phải giữ cho hai người lớn vui vẻ với nhau .

- Chúng ta sẽ không phải dựa dẫm vào nó để có được hạnh phúc với nhau .

- Liệu có thể chăng ?

Gã lui lưng lại dịch ra xa và thọc tay vào túi quần . Khi quay lại trông gã yếu đuối , bị tổn thương hơn bao giờ hết :

- Lisa không phải là lý do duy nhất khiến cho tôi muốn chúng ta kết hôn với nhau .

- Không ư ?

- Không . Tôi ...ơ tôi cũng không chịu nổi cái ý nghĩ phải rời xa cô . Cô thật là ngu ngốc , nhưng tôi vẫn cần cô .

- Trên giường ư ?

- Phải .

- Tôi hiểu - Tim nàng như trĩu xuống .

- Và ...

- Và gì nữa ? - Nàng ngẩng nhanh đầu lên và nhìn gã hỏi .

- Và ...ơ ... tôi ...

- Cái gì ?

Gã đưa tay lên lùa tóc và thở hắt ra . Trông gã có vẻ bức tức vô cùng :

- Cage nói là cô có thể là một người vô cùng ương bướng . Cô muốn nghe thấy tôi nói cái điều đó ra , đúng không ?- Kerry vẫn nhìn gã một cách ngây thơ . Gã chửi thề , rồi thông hai tay xuống hai bên sườn , gã nói :

- Tôi yêu cô , được chưa ?

- Được rồi .

Kerry lao vào ngực gã . Gã đỡ lấy nàng , vòng tay ôm và kéo nàng sát vào mình .Mỗi họ tìm được nhau . Cái hôn nóng bỏng khiến họ phải há miệng ra để thở lấy không khí .

- Em cứ nghĩ là anh sẽ không bao giờ nói điều đó .
- Anh cũng chẳng nghĩ là có lúc nào đó sẽ nói như vậy . Nhất là khi em đang thức .
- Thức ư ?
- Chẳng sao - Gã nói và cười - Anh yêu em , Kerry . Có Chúa biết là anh yêu em .
- Em yêu anh . Em yêu anh .Em yêu anh .
- Anh có thể là một người chồng khủng khiếp . Nghĩa là hư hỏng , thô lỗ .
- Tuyệt vời , tài giỏi , dũng cảm .

Vừa hôn nàng , gã vừa nhấc nàng đặt ngồi vào lòng mình . Đùi nàng quặp lấy hông gã , hai tay vòng ôm lưng gã . Gã cắn cắn cằm và cổ nàng trong khi nàng thì thầm nói những lời yêu dấu

Gã ngồi lại và nhìn sâu vào mắt nàng :

- Về vật chất mà nói thì anh chẳng có nhiều để cho em . Anh chẳng có lấy một chỗ để ...

Nàng đặt ngón tay lên môi gã :

- Lẽ ra , anh nên giữ lấy năm mươi ngàn đô la ấy . Như thế anh sẽ giàu hơn nhiều .
- Rất thông minh - Gã hôn những ngón tay nàng - Anh nói nghiêm túc đấy . Kerry . Anh có tiền . Nhiều năm nay anh vẫn để dành tiền , nhưng anh chẳng có lấy một mái nhà để có thể che đầu cho chúng ta .
- Em có . Em có một ngôi nhà rất xinh đẹp ở Charlotte Bắc Carolina .
- Em chưa bao giờ nói với anh điều đó .
- Anh có bao giờ hỏi đâu . Đẹp lắm . Em biết anh và Lisa sẽ thích .
- Em lại còn tốt nghiệp đại học nữa .
- Nhưng em đâu có dành được giải Pulitzer nào , vậy mà anh có những hai .
- Em biết anh sống thế nào rồi đấy . Có lẽ anh sẽ đi vắng rất nhiều .

Nàng lắc đầu nói :

- Không đòi nào đâu . Lincoln . Nếu anh nghĩ rằng em sẽ thả cho anh chạy rong trong cái thế giới đầy đàn bà đẹp , một khi anh đã là chồng của em rồi thì quên cái ý nghĩ ấy đi .
- Chẳng lẽ em định nói là em sẽ đi cùng anh à ?
- Dĩ nhiên là thế rồi .
- Cả em và Lisa ?
- Cứ coi như đó là vốn liếng của chúng ta đi
- Thử gọi tên một thứ xem ?
- Anh nói được bao nhiêu thứ tiếng ?
- Hầu như anh chỉ nói tiếng Anh .
- Còn em nói được bốn thứ tiếng và biết kha khá ba thứ tiếng khác . Chúng ta sẽ dạy cho nó tiếng Anh , Lisa sẽ tiến rất nhanh . Hãy nghĩ đến bao điều bọn em có thể giúp ích cho anh .
- Ừ , nhưng chỉ vài năm nữa thôi là Lisa sẽ đến tuổi đi học .
- Em là cô giáo , anh quên à ? Em sẽ dạy nó .

- Nhưng không hoàn toàn như vậy . Lisa cần ...

- Linc , có phải anh định tháo lui không ?

- Không , anh chỉ muốn cho em biết em đang dần thân vào một nơi như thế nào thôi .

- Em biết - Thấy gã vẫn còn ngờ vực - nàng nói - Anh này , chúng ta đã trải qua cả một địa ngục và đã ra khỏi đó và yêu nhau . Từ bây giờ mọi việc chỉ có thể tốt hơn mà thôi .

Gã mỉm cười , rồi cười to :

- Em nói có lý .

- Mọi việc rồi sẽ đến . Chúng ta sẽ làm cho mọi việc ổn thỏa . Một lúc nào đó và một ngày nào đó , được không ?

- Em bé của anh , một khi cảm thấy hơi ấm của em gần gũi với anh thế này thì anh có thể đồng ý với bất cứ điều gì

- Gã nâng nàng lên cao hơn một chút - Nếu không đang mặc nhiều quần áo thế này thì em có biết là ...

- Em đã nghĩ thế rồi .

Nàng cọ vào gã , gã mỉm cười với một niềm hạnh phúc tột đỉnh . Gã bế nàng vào phòng ngủ dành cho khách .

Gã đặt nàng lên giường , gã cúi người trên nàng .

- Chúng ta sẽ chiến đấu .

- Luôn luôn .

- Em không sợ à ?

Nàng đưa tay cho gã :

- Linc , bây giờ anh vẫn chưa biết là anh sẽ phải trải qua một địa ngục nhỏ ...

Gã trao mình cho nàng và nghĩ nốt ý nghĩ đó :

- Để đi tới được thiên đường .

Bạn đang đọc truyện *Đức Tin Của Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.